

Het Boek van de Hemel

Deel 36

Oproep aan de mensen om terug te keren naar
de plaats, de rang en het doel
waarvoor zij door God geschapen werden.

Luisa Piccarreta

De Kleine Dochter van de Goddelijke Wil

Deel 36 – 2 april 1938 – 28 december 1938

**Deze tekst is een voorlopige
vertaling van het Italiaanse Manuscript,
met imprimatur.**

**Wij wachten op de officiële Tekst
Van het Vatikaan.**

**Studie – uitgave
Voor privé-gebruik**

**SG- de Goddelijke Wil
Lumen Luminis**

BvdH 36 - 1 - 2 APRIL 1938 – WIE IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT, SPREEKT HET FIAT UIT IN AL ZIJN HANDELINGEN EN VORMT ZO EVENZOVELE GODDELIJKE LEVENS. VERSCHIL TUSSEN DE ZIEL DIE IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT, DE ZIEL DIE ZICH ERBIJ NEERLEGT EN DE ZIEL DIE DAT HELEMAAL NIET DOET

Ik ben nog steeds in de armen van het goddelijke Fiat.

O, wat heb ik behoefte om Zijn Leven te voelen dat ademt, klopt en stroomt in mijn arme ziel! Zonder Hem is het alsof alles verdwijnt:

- het Licht, de Heiligheid, de Kracht, de Hemel zelf,
alsof zelfs de Hemel niet meer van mij is.

Maar als ik Zijn Leven voel, stijgt alles in mij op:

- het licht stijgt op met zijn levendmakende, zuiverende en heiligende schoonheid,
- mijn eigen Jezus herrijst met al zijn Werken,
- de hemel gaat open, waarin de heilige Wil Hem in mijn ziel opsluit als in een heiligdom, om Hem helemaal van mij te maken.

Als ik dus in Zijn Wil leef, is alles van mij,
dan zal het mij aan niets ontbreken.

“Daarom, o heilige Wil!

Aan het begin van dit 36e deel bid ik U, smee ik U, vraag ik U met aandrang, verlaat mij geen moment, opdat U het bent die spreekt en U het bent die schrijft.

U bent het die bekend zal maken wie U bent en hoezeer U het Leven van allen wilt zijn, om uw Goede Dingen aan allen te geven.

Als U bereid bent dit te doen,

- zal U zegevieren,
- zal U zich bekendmaken en
- zal U Uw Koninkrijk over de hele wereld hebben.

O Heilige Wil, overschaduw alle kwaad van de mensen met uw

Macht! Spreek Uw almachtige “Genoeg!” uit, opdat de mensen het pad van de zonde verlaten en opnieuw de weg van uw Goddelijke Wil vinden.

Aan U, Moeder en Koningin van het goddelijke Fiat, wijd ik dit boek op een bijzondere manier,

- opdat uw Liefde en Moederschap zich in deze bladzijden mogen tonen,
- om uw kinderen op te roepen om met u te leven in deze Wil, waarvan u het Koninkrijk bezit.

En ik begin, geknield aan uw voeten.

En ik vraag uw moederlijke zegen.

Mijn geest was ondergedompeld in het goddelijke Fiat.

Toen bezocht mijn lieve Jezus mijn kleine ziel .

En met onuitsprekelijke goedheid **zei Hij:**

"Gezegende dochter van mijn Wil, hoeveel wonderen kan mijn Wil in de mens teweegbrengen, op voorwaarde dat hij Hem

- de eerste plaats geeft en
- alle vrijheid geeft om te werken!

Mijn Wil neemt de wil, het woord en de daad die de mens wil doen.

Hij neemt hen op in Zichzelf en bezielt hen met zijn scheppende Kracht. Hij spreekt zijn Fiat uit.

En Hij vormt evenveel Levens als er mensen bestaan.

Onze Wil stelt zich in zijn macht, zodat de ziel met Hem doet wat zij wil. Als de ziel ons Leven wil vormen, laten Wij haar dat doen.

Als de ziel de Hemel en de aarde wil vullen met onze Liefde,

- geven Wij haar de vrijheid om dat te doen, waardoor zij allemaal zeggen dat zij Ons beminnen.

Zelfs in het kleine vogeltje dat zingt en tjlpt, horen we het ‘ik hou van U’ van degene die in onze Wil leeft.

Als de ziel in de vervoering van haar liefde Ons nog meer wil beminnen, treedt zij binnen in onze Scheppende Daad .

En zij schept met plezier nieuwe zonnen, sterren en hemelen om hen voortdurend te laten zeggen: “ik hou van U, ik hou van U.”

Dan wordt zij een verteller om onze Glorie te vertellen.

In onze Wil is de ziel aandachtig voor alles om te zien

- wat Wij willen en
- hoe zij Ons nog meer kan liefhebben.

Mijn God, wat een wonderen, wat een verrassingen zijn er in onze Wil! Haar zoete betovering is zo groot dat je

- er niet alleen verrukt van blijft, maar
- ook als het ware bedwelmd en getransformeerd bent door de wonderen van het Fiat, zozeer zelfs dat je niet meer weet hoe je eruit moet komen.

Ik vroeg me toen af: wat is het verschil tussen

- iemand die leeft in de Goddelijke Wil,
- iemand die zich erbij neerlegt in moeilijke omstandigheden in het leven, - en iemand die helemaal niet de Goddelijke Wil doet?

Mijn lieve Jezus voegde er toen aan toe:

"Mijn gezegende dochter,
het verschil is zo groot dat er geen vergelijking mogelijk is!

Zij die in mijn Wil leeft, heerst over alles. Wij houden zoveel van deze ziel dat Wij haar zelfs over Onszelf laten heersen.

Wij houden er zo veel van om de kleinheid van de mens over Ons te zien heersen dat Wij een bijzondere vreugde voelen.

Wij zien immers

- dat onze Wil in de mens heerst en
- dat de mens met onze Wil regeert.

O, hoe vaak laten Wij haar over Ons zegevieren!

Zeer dikwijls is onze vreugde zo groot dat we onze wil liever in de mens laten zegevieren dan in onszelf.

Bovendien staat de mens die in onze Wil leeft voortdurend in contact met Hem. Hij verwerft goddelijke Zintuigen van helderziendheid.

Het Licht van zijn goddelijke Blik is zo doordringend en helder dat de mens zich gaat vasthechten aan God,

- in wie hij de goddelijke mysteries aanschouwt.

Onze Heiligheid en onze Schoonheid zijn tastbaar.

Deze ziel houdt ervan en maakt ze zich eigen.

Met *haar ogen van Licht* vindt deze ziel haar Schepper overal. Er is niets waarin deze ziel Hem niet vindt.

De Schepper omhult de mens met zijn Majesteit en zijn Liefde.
Hij laat hem voelen hoezeer Hij haar bemint.

O, wat een onbeschrijflijke vreugde langs beide kanten:

- de mens die zich geliefd voelt en
- de Schepper, die door de mens in alles wordt bemind.

Deze ziel krijgt een *goddelijk Gehoor*.

- Zij hoort onmiddellijk wat Wij willen.
- Ze luistert altijd aandachtig naar Ons.

Het is niet nodig om te zeggen en te herhalen wat Wij willen.

Een klein teken is voldoende en alles wordt gedaan.

Deze ziel verwerft *het goddelijke Reukvermogen*:

Zij voelt aan:

- of wat haar omringt goed en heilig is, en
- of het van Ons komt.

Deze ziel verwerft *de goddelijke smaak*, zodat zij zich voedt:

- met Liefde en
 - met alles wat uit de Hemel komt,
- tot zij verzadigd is.

Ten slotte verwerft deze ziel in onze Wil *onze Gevoeligheid*, zodat

- alles in haar zuiver en heilig is en
- er geen vrees bestaat dat de kleinste zucht deze ziel zou kunnen aantasten.

De ziel die in mijn Fiat leeft, is zeer mooi, charmant en gracieus.

Daarentegen leeft *degene die alleen maar berustend is*,

niet in een voortdurend contact met Ons.

Je kan zeggen dat zij niets weet van ons Allerhoogste Wezen.

Haar zicht is zeer zwak en ziek, en schaadt de mens.

Zij lijdt aan ernstige bijziendheid.

Ze heeft moeite om de meest noodzakelijke voorwerpen te vinden.

Ze hoort slecht. Als ze ons hoort, oh!

Hoe belangrijk is het dan om haar te laten luisteren!

Haar reukzin, haar smaakzin en haar tastzin:

- zijn gevoelig voor wat menselijk is,
- voeden zich met wat aards is,

- voelen de aanraking van de hartstochten en
- voelen de zoetheid van de geneugten van deze wereld.

En het lijkt erop dat zij,
door mijn Wil te doen in bepaalde pijnlijke omstandigheden,
- zich er niet elke dag mee voeden,
maar alleen op de momenten dat mijn Wil hen lijden biedt.

O, hoe nerveus en ziek worden deze mensen,
zodanig dat zij medelijden opwekken!

Arme mensen zonder mijn voortdurende Wil!
Wat heb ik medelijden met hen!

Uiteindelijk zijn degenen die zich niet eens neerleggen:

- blind, doof en zonder reukvermogen.

Ze verliezen de smaak voor alles wat goed is.

Dan is de mens niet meer dan een arm verlamd schepsel dat
zichzelf niet eens kan helpen.

Deze mens vormt zelf een netwerk van ongelukken en zonden,
waaruit hij niet weet hoe zich daaruit te bevrijden.

**BvdH 36 - 2 - 15 APRIL 1938 – WANNEER EEN ZIEL IN ONZE
GODDELIJKE WIL LEEFT, ADEMT EN BEWEEGT IN HET FIAT,
VOELT HET HELE HEMELS HOF HAAR ADEM EN HAAR
BEWEGING IN DE GODDELIJKE WIL. WANNEER DE
GODDELIJKE WIL WORDT AFGeweZEN, BEVINDT ZIJ ZICH IN
PIJNLIJKE OMSTANDIGHEDEN**

Mijn arme geest rent en vliegt in de Goddelijke Wil als in zijn
centrum,

- om te rusten en zijn stoffelijk omhulsel neer te leggen
maar ook om in ruil daarvoor de kledij aan te trekken:
- van zijn Licht, zijn Adem, zijn Harteklop en zijn Beweging,
die in iedereen en in alles werkt om aan allen leven te geven.

Ik zwom in de zee van Vreugde van het goddelijke Fiat.

Toen kwam mijn altijd vriendelijke Jezus mij een bezoekje brengen en Hij zei hij met een onverwoordbare Liefde:

"Kleine dochter van mijn Wil, hoe mooi is het om in mijn Wil te leven. De ziel ademt dan met onze Adem, haar hart klopt met het Onze. Zij beweegt met onze Beweging en zij komt in eng contact met iedereen.

Zij doet wat de Engelen, de Heiligen en alle geschapen dingen doen en zij laat iedereen doen wat zij doet.

De wonderen die in onze Wil zijn, zijn verrassend. De taferelen zijn zo ontroerend dat iedereen ervan wil genieten en er verrukt over is. Wie weet wat zij zouden doen om toeschouwer te zijn en te genieten van de heerlijke taferelen van de ziel die in onze Wil leeft.

Je moet weten dat wanneer de ziel in onze Wil begint te leven:

- zij in onze Adem ademt,
- haar hart in het Onze klopt
- zij in onze Beweging handelt.

Maar de ziel verliest haar adem, haar hart en haar beweging niet. Ze scheidt hen ook niet van de Onze.

Onze Wil is overal aanwezig en circuleert beter in de adem, het hart en de beweging van iedereen.

Wat gebeurt er? De Engelen, de Heiligen, onze Godheid Zelf en de hele Schepping voelen in zichzelf de adem en het hart van de mens met mijn Wil. En zij voelen de ziel bewegen in hun beweging tot in het centrum van hun wezen. De adem, het hart en de beweging van de mens, die door de hele Schepping gevoeld worden, zijn vervuld van geluk en nieuwe, onuitsprekelijke vreugde.

De ziel die nog steeds op aarde leeft met haar vrije wil, in lijden en overwinning, draagt dit over aan in elke zalige.

De vrije wil vormt de veroverende daad van de mens.

Mijn Wil legt

- door de adem van de ziel, door haar hartslag en door haar beweging,
- in de gelukzaligen zijn nieuwe veroverende Vreugde neer, evenals de volle Vreugde die deze ziel in zich draagt.

Aan deze ziel weigert mijn Wil nooit zijn steeds nieuwe Vreugden.

Hij schenkt haar ook de vreugden van één enkele ademtocht die deze ziel in mijn Wil volbrengt.

O, wat een Vreugde voor de zaligen!

Onze Godheid zelf en de hele Schepping zeggen in hun overvloeierende Liefde en in een volheid van Vreugde:

“Wie is zij die ademt, handelt en wiens hart in Ons klopt?

Wie is zij die Ons vanaf de aarde *de overwinnende Daad* van zuivere vreugde en nieuwe liefde brengt,

- die Wij in de hemel niet hebben,
- die ons zo gelukkig maakt en
- die onze liefde voor Hem die ons zo liefheeft, vergroot?

En iedereen herhaalt in koor:

‘Ah! Het is een ziel die in de Goddelijke Wil op aarde leeft!’

Wat een wonderen, wat een wonderbaarlijke dingen, wat een betoverende taferelen!

Een adem die in iedereen ademt, zelfs in zijn Schepper.

Een ziel die in iedereen werkt, zelfs in de hemel, in de sterren, in de zon, in de lucht, in de wind en in de zee.

In haar beweging heeft zij alles in handen

En zij geeft God liefde, aanbidding en alles wat iedereen Hem:

- zou moeten geven,
- Hem niet geeft en
- Hem niet heeft gegeven.

Zij geeft iedereen haar God, zijn Liefde en zijn Wil. Deze ziel wordt:

- drager van alles naar God, en
- drager van God naar iedereen.

En hoewel niet alle mensen Ons aanvaarden, blijven Wij evenzeer bemind en verheerlijkt.

De volheid van één enkele Daad, van één enkele Beweging in onze Wil is immers zodanig dat alle mensen in vergelijking daarmee

- slechts kleine druppels water zijn voor een immense Zee,
- slechts kleine vlammen voor het grote Licht van de Zon.

Daarom overtreffen deze beweging, deze adem en deze hartslag van de mens in onze Wil alle dingen,

- omvatten zij de Eeuwigheid en
- vormen zij oneindige zonnen en zeeën die ons alles kunnen geven.

Als andere dingen dit Leven niet aannemen,
blijven ze zo klein dat ze niet lijken te bestaan.

O, mijn Wil! Hoe bewonderenswaardig, krachtig en liefdevol bent U!
In U

- kan de mens ons alles geven, en
- kunnen Wij de mens alles geven.

Deze ziel

- bedekt alles met zijn licht,
- brengt liefde voort en
- geeft ons liefde voor iedereen.

Wij kunnen zeggen dat zij de ware verzoener is.

Want wanneer de mensen Ons beledigen, voelen Wij dat zij Ons kan verbergen:

- in haar liefde om Ons lief te hebben,
- in haar licht om Ons te verdedigen.

Bewaar het Leven in onze Wil dicht bij je hart.

Toen voegde Hij eraan toe:

"Mijn dochter, onze liefde voor degene die in onze Goddelijke Wil leeft is zodanig dat wanneer zij ademt, zij ons alles geeft wat wij hebben gemaakt: de Schepping, de engelen, de heiligen en ons allerhoogste Wezen zelf, als eerbetoon, uit liefde en voor onze glorie.

En gegrepen door een dergelijke overmatige liefde, geven wij deze ziel terug wat zij ons heeft gegeven.

Dus wanneer deze ziel *uitademt*, geeft ze ons terug wat wij zijn. Wanneer ze *inademt*, geven wij haar terug wat zij ons heeft gegeven. Wij staan in een voortdurende relatie. Wij wisselen voortdurend geschenken uit. Daardoor behouden wij de kracht van de liefde en de onafscheidelijkheid van het niet van elkaar kunnen loskomen. En Wij vinden daar zo'n voldoening in dat Wij haar alles geven wat ze wil.

Ik was ondergedompeld in de Goddelijke Wil. Een gedachte kwelde me over mijn ongelukkige toestand: al meer dan 50 jaar moest ik

elke avond een soort dood ondergaan. En had ik anderen nodig om uit deze toestand te komen.

Mijn God, ik voel een leed waarvan alleen U de prijs kent! Alleen de angst om U te mishagen en Uw Wil niet te doen, doet me doorgaan. Anders, wie weet wat ik zou doen om me er niet aan te onderwerpen. Mijn lieve Jezus rende naar me toe, omhelsde me en **Hij zei:**

"Mijn lieve dochter, houd moed. Maak je niet zo druk. Dat wil ik niet. Het is Jezus die wil dat je in deze pijnlijke toestand verkeert. Wanneer je bezwijkt alsof je het leven verliest, lijd Ik met jou mee. Ware Liefde kan niets weigeren aan degene die Hij liefheeft.

Deze pijnlijke toestand, alsof je het leven verliest, was noodzakelijk en gewild door mijn Goddelijke Wil. Hij wilde in jou de genoegdoening vinden, de vergoeding voor elke 'sterfte' die de mensen Hem laten ondergaan, telkens zij Hem verwerpen door Hem geen Leven in zich te geven.

Jouw onderwerping aan deze 'sterften', gedurende zo lange tijd, heeft mijn Goddelijke Wil vergoed voor alle sterften die Hij heeft ondergaan.

Zij heeft Hem opgeroepen om de menselijke wil te omarmen, zodat beiden zich zouden verzoenen.

Zo heb Ik veel kunnen spreken over mijn Wil om Hem bekend te maken, zodat Hij kon heersen.

Omdat Ik degene vasthield die Mij vergoedde en mijn zovele verloren levens herstelde, voor hen en voor Mij afgewezen, als gestikt in het ontoegankelijke Licht van mijn Wil.

Je moet weten dat voor alles wat de mens doet, mijn Wil zich haast om één van zijn Levens in de mens te geven en te vormen.

Wanneer de mens het niet ontvangt, sterft dat Leven voor het schepsel.

Lijkt dit grote lijden, het zien van zoveel van mijn goddelijke Levens sterven voor de mensen, je misschien onbeduidend!

Het was daarom noodzakelijk om een schepsel te vinden dat Mij op de een of andere manier toestond om Mijn Leven opnieuw in hen te vormen.

Mijn Wil bevindt zich in de omstandigheden van een arme moeder die klaar is om haar kind te baren, maar wier kind niet geboren kan worden en in haar schoot stikt.

Arme moeder! Ze voelt haar kind in haar schoot sterven.

En door het lijden sterft ze samen met hem.

Mijn Wil is als deze moeder. Zij voelt in Zich al deze goddelijke Levens die op het punt staan geboren te worden en die Zij aan de schepselen wil geven. Maar terwijl mijn Wil op het punt staat ze ter wereld te brengen, voelt hen stikken en sterven in haar eigen schoot.

En mijn Goddelijke Wil sterft met hen, want zonder mijn Wil kan er geen echt Leven van Heiligheid, Liefde en alles wat met ons goddelijk Leven te maken heeft, bestaan.

Daarom, mijn dochter, kalmeer en denk niet meer aan je toestand. Wij hebben het zo gewild, met grote Wijsheid, met een Liefde die Wij niet langer konden bedwingen en volgens onze goddelijke manier van handelen. Daarom is het noodzakelijk dat je je buigt en aanbidt wat Wij uit Liefde voor de schepselen hebben beschikt.”

BvdH 36 – 3 - 20 APRIL 1938 – HET ‘IK HEB DORST’ VAN JEZUS AAN HET KRUIS BLIJFT ‘IK HEB DORST’ ROEPEN NAAR ELK HART. DE WARE WEDEROPSTANDING IS DIE IN DE GODDELIJKE WIL. NIETS WORDT GEWEIGERD AAN WIE IN HEM LEEFT

Mijn vlucht in de Goddelijke Wil gaat verder. Ik voel de behoefte om alles wat Hij heeft gedaan mij eigen te maken, er mijn kleine liefde, mijn liefdevolle kussen, mijn diepe aanbidding, mijn dankbaarheid voor alles wat Hij voor mij en voor iedereen heeft gedaan en geleden in te leggen.

Ik kwam op het punt waar mijn geliefde Jezus werd gekruisigd en

aan het kruis werd opgeheven in verschrikkelijke krampen en ongekend lijden. Met een tedere en medelevende toon die mijn hart brak,

zei Hij tegen mij:

"Mijn goede dochter, het lijden dat mij het meest doorboorde aan het kruis was mijn brandende dorst. Ik voelde me levend verbranden. Alle levensvloeistoffen waren uit mijn wonden weggevloeid. Deze wonden, als zoveel monden, brandden en voelden een brandende dorst die bevredigd wilde worden, en omdat Ik Mijzelf niet kon bedwingen, **riep Ik**: "Ik heb dorst!" Dit "Ik heb dorst" is gebleven en blijft zeggen: "Ik heb dorst".

Ik blijf het zeggen. Met mijn open wonden en mijn brandende Mond, **zeg Ik altijd**: Ik brand, Ik heb dorst! Ah! Geef Mij een klein druppeltje van uw liefde om mijn brandende dorst een beetje te lessen.

In alles wat de mens doet, **herhaal Ik altijd** met open en brandende mond: Geef Mij te drinken, Ik heb een brandende dorst.

Net zoals mijn verbrijzelde en gekwetste Mensheid slechts één kreet had: "Ik heb dorst",

roep Ik met brandende mond:

- wanneer de mens loopt: "Geef Mij je stappen die je uit liefde voor Mij hebt gezet, om Mijn dorst te lessen.
- Als de mens werkt, vraag ik hem om zijn werken die hij uitsluitend uit liefde voor Mij heeft verricht, om Mijn brandende Dorst te lessen.
- Als de mens spreekt, vraag Ik hem om zijn woorden.
- Als het denkt, vraag Ik hem om zijn gedachten als kleine druppels liefde om Mijn brandende dorst te lessen.

Niet alleen Mijn mond was brandend. Mijn hele heilige mensheid voelde de extreme behoefte aan een verfrissend bad om het vuur van de brandende liefde dat Mij verbrandde te doven.

En omdat het voor de schepselen was dat Ik brandde te midden van verschrikkelijke pijn, konden alleen zij met hun liefde

- mijn brandende dorst lessen en
- mijn Mensheid een verfrissend bad geven.

Deze kreet: "Ik heb dorst", heb Ik in mijn Wil achtergelaten. Mijn Wil heeft de plicht op zich genomen om deze kreet op elk moment in de oren van de schepselen te laten klinken,

- om hen ertoe te brengen medelijden te hebben met mijn brandende Dorst,
- om hun mijn bad van Liefde te geven en
- om hun bad van liefde te ontvangen, ook al zijn het maar kleine druppels om de Dorst te lessen die Mij verteert.

Maar wie luistert naar Mij? Wie voelt medelijden met Mij?
Alleen zij die in Mijn Wil leeft.

Alle anderen zijn doof en misschien neemt Mijn Dorst wel toe door hun ondankbaarheid, waardoor Ik ongerust ben en geen hoop heb op verlichting.

Het is niet enkel mijn “Ik heb dorst”,
maar alles wat Ik heb gedaan en gezegd in mijn Wil,
die altijd bezig is om tegen mijn bedroefde Moeder **te zeggen**:
“Moeder, hier zijn je kinderen.”

En Ik plaats haar aan hun zijde om hen te helpen en te begeleiden,
en om haar door haar kinderen te laten beminnen. En zij voelt zich
op elk moment door haar Zoon aan de zijde van haar kinderen
geplaatst.

O, hoezeer houdt zij als Moeder van hen en schenkt hun haar
moederschap om Mij te laten liefhebben zoals zij Mij liefheeft.

Sterker nog, door hun haar moederschap te schenken, brengt zij ook
volmaaktheid onder de schepselen, zodat zij elkaar kunnen
liefhebben met een moederlijke liefde: een opofferende,
onbaatzuchtige en standvastige liefde.

Maar wie ontvangt al deze goederen?

Zij die in ons Fiat leven en de moederlijkheid van de Koningin
voelen. We kunnen zeggen dat zij haar Moederhart in de mond van
haar kinderen legt, zodat zij kunnen drinken en de moederlijkheid
van haar Liefde, haar Zachtheid en al het erfgoed waarmee haar
Moederhart is verrijkt, kunnen ontvangen.

Mijn dochter, de mens dat Ons wil vinden en al Onze Goederen wil
ontvangen, en Mijn Moeder Zelf, moet in Onze Wil treden en daarin
blijven.

Mijn Wil is niet alleen Leven voor ons, maar vormt ook Onze
Woonplaats rondom Ons met Zijn onmetelijkheid waarin altijd in
werking blijft:

- al Onze Daden,
- al Onze Woorden en
- alles wat Wij zijn.

Niets komt buiten onze Wil.

Zij die de dingen wil die Wij hebben, moet plezier scheppen in het leven in mijn Wil. Dan wordt alles van haar en wordt haar niets geweigerd.

Als Wij haar willen geven wat van Ons is en zij niet in onze Wil leeft, zal zij het niet waarderen, zal zij het niet liefhebben en zal zij niet het recht voelen om zich alles toe te eigenen.

En wanneer je de dingen niet bezit, groeit de liefde niet en sterft ze.

Daarna vervolgde ik mijn rondgang door alles wat Onze Heer op aarde heeft gedaan. Ik stopte bij de Verrijzenis. Wat een triomf, wat een glorie. De hele hemel kwam naar de aarde om getuige te zijn van zo'n grote glorie. En **mijn geliefde Jezus voegde eraan toe:**

"Mijn dochter, in mijn Verrijzenis is het recht voor alle schepselen om in Mij tot een nieuw leven te worden herboren, vastgesteld.

Mijn Verrijzenis was de bevestiging, het zegel van mijn hele Leven, van mijn Werken, van mijn Woorden en van mijn Komst op aarde om Mij aan iedereen en aan ieder afzonderlijk te geven, als Leven dat hun toebehoort.

Mijn Verrijzenis was de triomf van alle schepselen en de nieuwe verovering die elk van hen ontving van Hem die voor allen stierf om hun Leven te geven en hen te doen herleven in mijn Verrijzenis.

Wil je weten wat de ware Verrijzenis van de mens inhoudt? Dat is niet aan het einde van zijn dagen, maar wanneer het nog op aarde leeft.

Iedereen die in mijn Wil leeft, wordt herboren in het Licht en **kan zeggen**: Mijn nacht is voorbij. Dit schepsel herrijst in de Liefde van zijn Schepper, zodat kou en sneeuw voor hem niet meer bestaan. Hij voelt de glimlach van de hemelse lente. Hij herrijst in de Heiligheid die zwakheden, ellende en hartstochten verdrijft. Het herrijst in alles wat hemels is.

Als het naar de aarde, de hemel of de zon kijkt, ziet het deze om de Werken van zijn Schepper te vinden en om Hem te kunnen vertellen over Zijn Glorie en Zijn lange liefdesgeschiedenis.

Degene die in mijn Wil leeft, kan zeggen zoals de Engel tegen de vrome vrouwen toen zij naar het graf kwamen: "Hij is verrezen. Hij is hier niet meer." De mens dat in mijn Wil leeft, kan hetzelfde zeggen: Mijn wil is niet meer bij mij. Hij is verrezen in het Fiat. En als de omstandigheden van het leven, de gelegenheden en het lijden de mens omringen alsof ze de wil van de mens zoeken, kan het antwoorden:

"Mijn wil is opgestaan. Ik heb hem niet meer in mijn macht. "
In ruil daarvoor heb ik de Goddelijke Wil. En met zijn Licht wil ik alle dingen om mij heen investeren: de omstandigheden, het lijden, om er evenzoveel goddelijke veroveringen van te maken.
Zij die in onze Wil leeft, vindt leven in de daden van haar Jezus.

Onze werkzame, overwinnende en triomferende Wil stroomt altijd in dit Leven en schenkt ons zoveel Glorie dat de Hemel haar niet kan bevatten. Leef daarom altijd in onze Wil.
Verlaat Hem nooit als je onze Triomf en onze Glorie wilt zijn.

**BvdH 36 - 4 - 25 APRIL 1938 – HET TEKEN DAT DE
GODDELIJKE WIL IN DE ZIEL HEERST, IS DAT DE ZIEL DE
BEHOEFTE VOELT OM HEM ZONDER OPHOUDEN TE
BEMINNEN.**

Mijn arme geest rent, vliegt in het goddelijke Fiat. Als ik dat niet doe, voel ik me onrustig, zonder kracht, zonder voedsel en zonder lucht om te ademen. Ik heb het gevoel dat ik geen voeten heb om te lopen, geen handen om te handelen en geen hart om lief te hebben.

Ik moet dan naar Zijn Wil rennen om Zijn Daden te vinden en mezelf te vormen met Zijn Daden: Zijn voeten die rennen, Zijn handen die alles omhelzen en handelen; liefde zonder hart die de liefde van de Eeuwige aanneemt om nooit te stoppen met lief te hebben. Ik dacht aan al deze dwaasheden toen mijn altijd vriendelijke Jezus mij opnieuw een kort bezoek bracht. Verrukt over mijn dwaasheden en vol Liefde, zei Hij tegen mij:

"Mijn gezegende dochter, wees niet verbaasd over je dwaasheden. Dat is precies wat er gebeurt. Zij die in mijn Wil leeft, geeft haar eigen wezen op. Haar wil gaat op in de Mijne. De ziel gebruikt onze werken om de nieuwe leden te vormen die nodig zijn om in mijn Wil

te leven. Zo verwerft de ziel nieuwe stappen, nieuwe bewegingen en een nieuwe liefde om zich te kunnen identificeren met onze Werken en te doen wat Wij doen.

Het zekerste teken dat mijn Goddelijke Wil in de ziel heerst en domineert, is deze voortdurende Beweging van Liefde in de ziel.

De ziel weet dat zij geen liefde heeft die nooit ophoudt en dat zij niet over vele werken beschikt om Mij te geven en Mij lief te hebben. Wat doet de ziel dan? Zij treedt binnen in de eindeloze grenzen van Mijn Wil. Zij ziet het grote theater van de Schepping, de pracht en de manifestatie van Liefde waarmee de schepselen zijn vervuld. Ze rent van het ene naar het andere van onze Werken om alle liefde te verzamelen die Wij in de hele Schepping hebben verspreid.

Deze ziel plaatst dit alles in haar schoot en komt voor onze Majesteit om Ons al deze verscheidenheden van Liefde te geven die Wij in de Schepping hebben gelegd. Ze laat haar tonen van Liefde weerklinken in alle tonen van Liefde van onze Scheppende Liefde. O, wat een vreugde schenkt zij ons. Wat een feesten beginnen er tussen Hemel en Aarde! Wat een zeeën van liefde omringen onze Troon!

En wanneer deze ziel een feest heeft gemaakt van de hele Schepping, om ons nog meer te liefhebben, en met een verdubbelde liefde, daalt zij af van onze Troon en gaat zij onze verdubbelde Liefde over alle geschapen dingen uitstorten.

En met de Kracht van onze Wil die zij in haar macht heeft, laat zij iedereen zeggen: Liefde, liefde voor onze Schepper. Zo kan zij die in onze Wil leeft, ons voortdurend Feest worden genoemd, de uitlaatklep van onze Liefde.

Vervolgens voegde Hij er met een pijnlijke ondertoon aan toe:

"Mijn dochter, de mens dat niet in onze Wil leeft, zakt heel diep weg. Zelfs als het goed doet, zakt het weg, omdat het Licht van onze Wil en de Kracht van onze Heiligheid ontbreekt.

Het goede dat het doet, blijft bedekt met een rook die het zicht vertroebelt en leidt tot hoogmoed, eigenliefde en ijdelheid.

Men kan zeggen dat de mens vergiftigd blijft, zodat het geen groot goed kan voortbrengen, noch voor zichzelf, noch voor anderen.

Arme goede werken zonder mijn Wil!

Ze zijn als kleine klokken zonder geluid, als munten zonder het beeld van de koning, die de waarde van het geld niet aangeven. Haar werken kunnen hoogstens worden omgezet in persoonlijke voldoening. En Ik, die zoveel van de schepselen houd, ben vaak genoodzaakt het goede dat zij doen te bederven, opdat zij in zichzelf kunnen kijken en kunnen proberen rechtvaardig en heilig te handelen.

Maar voor degene die in onze Wil leeft, bestaat er geen gevaar dat de rook van eigenliefde binnendringt, zelfs niet in de grootste werken die zij kan volbrengen. Deze ziel is het kleine vlammetje dat gevoed wordt door het grote Licht dat God is. Het Licht weet hoe het de duisternis van de hartstochten en de rook van eigenliefde kan verdrijven.

Omdat deze ziel Licht is, begrijpt ze onmiddellijk dat alles wat ze goed doet, God is die in haar eigen niets werkt. Als dit niets niet ontdaan is van alles wat geen betrekking heeft op God, daalt God niet af naar de bodem van het niets van dit schepsel om de grote werken te volbrengen die Hem waardig zijn.

Zo komt zelfs nederigheid niet in onze Wil binnen. Wat er wel binnenkomt, is de nietigheid van het schepsel, het besef dat het niets is en dat al het goede dat in de mens binnenkomt niets anders is dan goddelijke actie. Het gebeurt dan dat God de drager is van het niets en dat het niets de drager is van God.

Zo veranderen in mijn Wil alle dingen voor het schepsel.

De mens is niets anders dan het kleine licht dat zich zoveel mogelijk moet onderwerpen aan het grote Licht van mijn Fiat.

Zodat het niets anders doet dan zichzelf voeden met Licht, Liefde, Goedheid en goddelijke Heiligheid.

Wat een eer om door God gevoed te worden! Het is dan ook niet verwonderlijk dat God zich voedt met het schepsel, dat de kleine vlam is.

Vervolgens voegde Hij eraan toe:

"Naast een onophoudelijke liefde is er nog een ander teken om te weten of de ziel in mijn Wil leeft en of Hij in de ziel heerst.

Dat teken is onveranderlijkheid.

Alleen God is onveranderlijk ten opzichte van goed en kwaad. Een standvastig en constant karakter dat niet snel van gedrag verandert, - dat alleen goddelijke Geduld kan bezitten, de standvastigheid om altijd een daad te verrichten, - zonder ooit moe te worden, - zonder ooit ongemak of spijt te voelen, dat behoort alleen aan God toe.

Zij die in ons Fiat leeft, voelt Zijn onveranderlijkheid en voelt zich zo standvastig dat ze voor geen goud van gedrag zou veranderen. Ze zou liever sterven dan niet door te gaan met wat ze doet. Bovendien heeft wat ze doet met een standvastige geest en zonder te veranderen, God als beginpunt.

Daarom neemt deze ziel God waar in haar handelen. Door de handeling te herhalen, voelt zij dat het God is die in haar handeling stroomt en haar bezielt. Hoe zou zij ooit kunnen ophouden met te herhalen wat met ons Allerhoogste Wezen is begonnen!

Deze ziel zou uit onze Wil moeten treden om van handeling te veranderen. Wanneer onze Wil werkt, verandert Hij nooit. Zo laat Hij degene die in onze Wil leeft op dezelfde manier handelen.

O, hoe gemakkelijk is het om te zien dat iemand niet in onze Wil leeft! Vandaag wil hij iets doen, morgen iets anders. De ene dag brengt hij graag een offer, de andere dag wijkt hij daarvan af. We kunnen hem niet vertrouwen.

Hij is als een rietstengel die buigt naar de wind van zijn passies. De veranderlijkheid van de menselijke wil is zo groot dat de mens zichzelf belachelijk maakt, en misschien ook wel de demonen.

Daarom roep ik de mens op om in onze Wil te leven, zodat het gesteund en gesterkt kan worden door onze Wil.

Op die manier kan het eer betonen aan ons scheppende Werk Want alleen de mens is wispelturig. Al onze werken veranderen

nooit. De hemel is altijd vast en wordt nooit moe zich uit te strekken.
De zon vervolgt altijd haar baan. Zij verandert nooit haar handeling
om haar licht te geven ten behoeve van de hele aarde.
De lucht is altijd bezig zich te laten inademen.
Alle dingen, zoals zij door Ons zijn geschapen, blijven bestaan en
verrichten altijd dezelfde handeling.

Alleen de mens, die weigert te leven volgens onze Goddelijke Wil,
verlaat de wegen van zijn Schepper en kan zijn werken
- niet tot een goed einde brengen,
- niet waarderen,
noch de verdiensten ervan te ontvangen.

**BvdH 36 - 5 - 2 MEI 1938 – DE GODDELIJKE WIL VRAAGT OP
ELK MOMENT DE MENSELIJKE WIL VAN DE MENS OM HEM TE
KUNNEN ZEGGEN: “JE HEBT MIJ NIETS GEWEIGERD EN IK
KAN JE NIETS WEIGEREN”. DE SCHEPPING IS DE ZOETE
BETOVERING VAN DE MANIFESTATIE VAN DE GODDELIJKE
LIEFDE VOOR DE SCHEPSELEN.**

Mijn vlucht gaat verder in de Goddelijke Wil. Het is verrassend om te
zien dat de Goddelijke Wil op elk moment de menselijke wil van de
mens vraagt om er een van zijn lieflijkste wonderen van te maken!
Hoe ontroerend is het om te zien hoe een goddelijk Fiat de wil van
de mens vraagt! Mijn lieve Jezus, die zag dat ik ontroerd was, kwam
weer even bij me langs. **Vol goedheid zei Hij tegen me:**

"Mijn dochter, het is altijd onze Liefde die ons met een
onweerstaanbare kracht naar de mens toe drijft en ons in de positie
van verzoeker plaatst, alsof we de mens nodig hebben, om tegen de
mens te kunnen zeggen:

Dat zijn de subtiliteiten, de listen, de excessen en de dwaasheden
van onze uitbundige Liefde, die niet kan nalaten nieuwe manieren te
bedenken om met de mens om te gaan, zodat Wij kunnen zeggen:
nooit heeft het ons geweigerd zijn wil te geven toen Wij daarom
vroegen. Daarom kunnen Wij dit schepsel niets weigeren. Is dat niet
een onovertroffen manier van liefhebben waar alleen een God toe in
staat is?

Bovendien houdt onze Liefde daar niet op. Wij zijn altijd op zoek naar de mens zodat het zich met Ons kan identificeren. Wanneer het liefheeft in onze Wil, laten Wij het zijn kleine zee van liefde vormen in de oneindigheid van onze immense Zee van Liefde. Dit om te voelen dat zijn liefde in de Onze is, en dat hij liefheeft met de Onze. Wij weten dat deze liefde kleiner zal zijn, omdat de geschapen liefde nooit de scheppende Liefde kan evenaren. Maar onze voldoening is onbeschrijfelijk omdat hij liefheeft in onze Liefde en met onze Liefde.

Een verdeelde liefde, een liefde die van Ons gescheiden is, kan Ons nooit behagen of kwetsen. En dan zou de liefde haar mooiste eigenschap verliezen. Telkens wanneer de mens Ons liefheeft in ons Fiat, groeit zijn kleine zee van liefde in onze goddelijke Zee. Wij voelen ons verheerlijkt en geliefd wanneer wij de liefde van ons schepsel zien groeien.

Daarna maakte ik mijn rondgang door de Schepping om alle daden van de Goddelijke Wil te volgen, en **mijn lieve Jezus voegde eraan toe**:

"Mijn gezegende dochter, de Schepping is de meest betoverende manifestatie van onze Liefde voor de schepselen. Er is het blauw van de hemel met zijn sterren, de stralende zon, de wind, de zee, die nooit veranderen. Ze spreken zo tot de mens over onze Liefde die nooit ophoudt, en op aarde zijn er bloemen, planten, bomen en kleine kruiden die allemaal een stem, een beweging, een leven van liefde voor hun Schepper hebben, tot en met de kleinste grassprietjes, om iedereen het verhaal van Liefde te vertellen van Degene die hen voor de mens heeft geschapen.

De dingen die op aarde zijn geschapen, lijken te sterven, maar dat is niet waar. Ze worden nog mooier herboren. Het is niets anders dan de nieuwe wederopstanding van Gods Liefde voor de schepselen.

En om een zoete verrassing van Liefde te geven, worden ze nog mooier herboren, terwijl ze lijken te sterven. En de Schepper, om bemind te worden, legt voor de ogen van de mens de nieuwe betovering van bloesems en vruchten. Men kan zeggen dat elke bloem en elke plant de kus brengt, het 'Ik hou van je' van hun Schepper aan degene die naar hen kijkt en ze aanneemt.

Onze allerhoogste Liefde wacht dus totdat de mens ons in alles

herkent en ons zijn 'Ik hou van je' stuurt. Maar we wachten tevergeefs.

In alle geschapen dingen manifesteert ons Allerhoogste Wezen onze Kracht van Liefde, Wijsheid, Goedheid en Orde.

Wij presenteren hen aan de mens zodat hij Ons liefheeft met een krachtige, wijze en goedhartige liefde: dat wil zeggen, dat het beeld van onze goddelijke Liefde in hem is.

Hij die in onze Wil leeft, kan dit ontvangen omdat we kunnen zeggen dat hij van ons Leven leeft. Maar buiten onze Wil is de liefde zwak, de wijsheid smakeloos, verandert de goedheid in een gebrek en de orde zelf in wanorde.

Arme schepsel zonder onze Wil, hoezeer wekt het medelijden op!

Meer nog, Wij houden van de mens met een onophoudelijke Liefde en Wij willen in hem de liefde vinden die nooit ophoudt.

Wanneer de mens Ons niet liefheeft, vormt het grote leegtes van onze Liefde in zijn ziel.

En **onze Liefde**, die haar Liefde niet vindt in deze leegtes, vindt geen plaats om te rusten. Ze blijft zweven. Ze dwaalt rond, rent, vliegt en vindt niemand die haar ontvangt. Ze schreeuwt, lijdt marteling en **zij zegt**:

"Ik word niet bemind. Ik heb lief en ik vind niemand die van mij houdt". **Toen voegde hij er met een tederder accent aan toe:**

"Lieve dochter, als je wist hoever mijn Liefde kan gaan voor degene die in mijn Goddelijke Wil leeft, zou je zoveel van mij houden dat je hart zou barsten van vreugde; jouw liefde en de mijne zouden je verteerd houden, verslonden door pure Liefde voor mij.

Je moet weten dat mijn Goddelijke Wil alles samenbrengt wat de mens dat in Haar leeft, doet. Niets wat in mijn Fiat wordt gedaan, kan eruit verdwijnen. Alles blijft in onze velden van Licht.

En mijn Wil, om zich te verheugen, brengt de beweging van het schepsel, zijn liefde, zijn ademhaling, zijn stappen, zijn woorden, zijn gedachten en alles wat de mens in onze Wil heeft gedaan samen om alles in ons Leven op te nemen.

Wij voelen de behoefte dat de schepselen hun ademhaling, hun bewegingen en hun stappen in de Onze voortzetten.

Daarom noemen Wij degene die in onze Wil leeft: onze Adem, onze Hartslag, onze Beweging en onze Liefde. Wij kunnen en willen de adem van degene die in onze Wil leeft niet van Onszelf losmaken. Wij zouden dan voelen dat ons Leven ons wordt ontnomen.

Ook wanneer dit schepsel handelt, ademt, enz. viert mijn Wil feest. Hij brengt met veel Liefde samen wat de mens doet.

Het is alsof Mijn Wil heeft bijgedragen aan het vormen van de ademhaling en de beweging in het schepsel, en alsof de mens bijdraagt aan het geven van ademhaling en beweging aan God.

Dat zijn de excessen en uitvindingen van onze Liefde, die gelukkig is **wanneer Hij kan zeggen**: Wat Ik doe, doet de mens ook.

Wij handelen, Wij zuchten en Wij hebben lief samen.

Dan voelen Wij het geluk, de glorie en de wederkerigheid van ons scheppingswerk dat, net zoals het in een vlam van liefde uit onze vaderlijke Schoot is voortgekomen, vol liefde naar ons terugkeert in onze goddelijke Schoot.

BvdH 36 - 6 - 6 MEI 1938 – OM IN DE GODDELIJKE WIL TE LEVEN, VOLSTAAT HET OM HET TE WILLEN EN DE EERSTE STAPPEN TE ZETTEN. DE GODDELIJKE WIL BEZIT DE VRUCHTBARE DEUGD.

Mijn arme geest wordt overspoeld door een veelheid aan gedachten over de Goddelijke Wil. Ze lijken boodschappers te zijn die ons informatie brengen over deze heilige Wil. Ik was verrast. Toen kwam mijn lieve Jezus terug naar zijn kleine meisje en **Hij zei in alle goedheid tegen mij:**

"Mijn lieve dochter, het is heel eenvoudig om in mijn Wil binnen te treden, want jouw Jezus leert nooit moeilijke dingen. Mijn Liefde zorgt ervoor dat Ik Me aanpas aan het menselijk vermogen, zodat de mens zonder moeite kan doen wat Ik leer en wat Ik wil. Je moet weten dat, wil de mens mijn Fiat binnengaan, het eerste wat onmisbaar is, is het te willen, het vastberaden te verlangen, in Hem te willen leven.

Ten tweede, wanneer deze eerste stap is gezet, omringt mijn Goddelijke Wil de mens met Licht en met een zodanige aantrekkingskracht (voor de Goddelijke Wil) dat de mens het verlangen verliest om zijn eigen wil te doen. Dat komt omdat het na deze stap zich soeverein heeft gevoeld en de nacht van zijn hartstochten, zwakheden en ellende is veranderd in Dag, in goddelijke Kracht. Daardoor voelt het de extreme behoefte om een tweede stap te zetten, die een derde, een vierde, een vijfde, enz. met zich meebrengt.

Deze stappen zijn stappen van Licht die de mens verfraaien, heiligen, gelukkig maken, leiden en laten deelnemen aan de gelijkenis van zijn Schepper, zodat de mens niet alleen de extreme behoefte voelt om in mijn Wil te leven, maar ook mijn Wil voelt als zijn eigen Leven waarvan het zich niet kan losmaken.

Zie je dan hoe gemakkelijk het is?

Maar het is noodzakelijk om het te willen.

Wanneer de mens in mijn Fiat wil komen, versiert mijn vaderlijke Goedheid deze wil met Genade, Liefde en Goedheid.

En omdat dit ook wat Ik wil, voeg Ik eraan toe wat van Mij is.

En indien nodig, geef Ik haar mijn eigen Leven om haar alle hulp en middelen te geven, en mijn Leven in ruil voor het hare om haar te laten leven in mijn Goddelijke Wil.

Ik spaar mezelf niets wanneer het erom gaat de mens te laten leven in mijn Wil.

Mijn dochter, onze Liefde is zo groot dat Wij verschillende niveaus van Heiligheid en verschillende middelen van Heiligheid en Schoonheid instellen om de ziel te versieren in onze Goddelijke Wil.

We maken hen verschillend van elkaar, verschillend in schoonheid, in heiligheid, in liefde, allemaal mooi maar verschillend van elkaar.

- Sommigen zullen in de zee van Licht blijven om te genieten van de goederen die mijn Wil bezit.

- Anderen zullen onder de werking van mijn werkzame Licht blijven.

Het zullen de mooiste zijn.

We zullen al onze scheppende kunst, onze werkende kunst inzetten. Door de mens in onze Wil te vinden, kunnen we alles doen wat we willen.

De mens zal zich lenen om onze scheppende Kracht te ontvangen.

We zullen met vreugde nieuwe schoonheden scheppen, een nog onbekende heiligheid en een liefde die nog nooit aan schepselen is gegeven, omdat de mens nog niet het leven, het licht en de kracht van onze wil in zich had om deze te kunnen ontvangen.

We zullen in de mens onze Echo horen, de scheppende Kracht die altijd Liefde, Glorie en de voortdurende herhaling van onze Daden en ons Leven voortbrengt.

Het Leven van ons Fiat is precies dat: voortbrengen.

En waar het Leven van ons Fiat heerst, brengt Hij voortdurend voort, zonder ooit te stoppen.

Hij brengt voort in Ons en bewaart de voortbrengende Deugd van de Heilige Drie-eenheid. Hij brengt voort uit de mens waar Hij heerst, en Hij brengt voort ons Beeld van Liefde en Heiligheid.

We hebben dus nog veel werk te doen in de Schepping.

We moeten onze daden en werken voortzetten, die als mooiste versiering van ons hemelse vaderland zullen dienen.

Daarna verloor mijn geest zich in de zee van het Fiat, die mij alles aanwezig maakte en alles leek van mij te zijn, net zoals alles van God was.

Mijn geliefde Jezus, alsof Hij stikte in zijn vlammen van Liefde, **voegde eraan toe:**

"Mijn gezegende dochter, zij die in Mijn Wil leeft, is altijd onafscheidelijk geweest van haar Schepper.

Al sinds de eeuwigheid was dit schepsel altijd bij Ons.

Onze Goddelijke Wil bracht ons dit schepsel en legde het in onze armen en in onze Schoot, en Hij deed ons ervan houden, het het hof maken en het waarderen.

Sinds dat moment voelen Wij in Ons haar kloppende liefde die Ons opriep om met onze scheppende handen te werken om een van onze mooiste beelden te maken.

O, hoe graag vonden Wij het om in onze Wil een schepsel te vinden waarin Wij ons scheppende Werk konden ontplooien.

Je moet weten dat toen Ik, het eeuwige Woord, in mijn overvloedige Liefde uit de hemel naar de aarde daalde, daalden deze zielen, die in mijn Fiat leven en zullen leven, omdat ze onlosmakelijk met ons

verbonden zijn, met mij mee naar beneden.

En met de **hemelse Koningin aan hun hoofd** vormden zij mijn volk, mijn trouwe leger, mijn levend koninklijk paleis waarin ik mij tot ware Koning van deze kinderen van mijn Goddelijke Wil uitriep.

Ik zou nooit uit de hemel zijn neergedaald zonder vergezeld te worden door mijn volk, zonder een koninkrijk waar Ik kon regeren met mijn wetten van Liefde.

Voor Ons zijn alle tijdperken als één enkel punt waarin alles Ons toebehoort en waar We alles in werking vinden.

Ik ben uit de hemel neergedaald als meester en Koning van mijn kinderen. Ik zag dat Ik werd aanbeden en bemind zoals Wij zelf weten te beminnen.

Mijn liefde was zo groot dat Ik hen bij Mij liet verblijven.

Ik had het niet kunnen verdragen als Ik Mijn kinderen die Mij liefhadden niet had gevonden.

We leefden samen in de schoot van Mijn soevereine Moeder.

Ze werden opnieuw geboren met Mij en weenden met Mij.

Wat Ik deed, deden zij ook.

We wandelden, werkten, baden en leden samen.

Ik kan zeggen dat zij ook met Mij aan het kruis waren om te sterven en op te staan tot een nieuw leven dat Ik de menselijke generaties ben komen brengen.

Zo is het Koninkrijk van onze Wil al gevestigd. Wij kennen hun aantal. Wij weten wie zij zijn en Wij kennen hun namen. Onze Wil laat Ons al hun vurige hartkloppingen van liefde voelen. O, hoezeer houden Wij van hen en hoezeer verlangen Wij naar die tijd!

BvdH 36 - 7 - 10 MEI 1938 – OM GELIEFDE TE ZIJN, LEGT GOD ZIJN LIEFDE IN HET HART VAN DE MENS EN VERANDERT HET IN MUNTSTUKKEN. HET WAKEN VAN JEZUS

Ik hoor de Goddelijke Wil mij elk moment roepen om Hem lief te hebben. Aangezien je kan zeggen dat mijn liefde slechts enkele druppels vertegenwoordigt, wil Hij mij de Zijne geven, zodat ik niet

langer druppels bezit, maar zeeën waarmee ik Hem kan zeggen dat ik Hem zeer veel bemin. Wat een Goedheid van Zijn kant!

Hij wil geven wat van Hem is, om de voldoening te hebben te kunnen zeggen dat de mens Hem liefheeft.

Toen Hij terugkwam om mijn arme ziel te bezoeken, klopte Zijn hart zeer hard. Terwijl mijn altijd liefdevolle Jezus mij in Zijn armen sloot, **zei Hij mij:**

"Gezegende dochter van mijn Liefde, de behoefte om bemind te worden doet Mij branden, bezwijken, ijlen.

Weet je wat Ik doe om Mijn doel te bereiken?

Ik leg mijn Liefde in het hart van het schepsel

Ik laat haar stromen in zijn geest, zijn woorden, zijn stappen en zijn werken.

Ik verander al deze Liefde die overal stroomt in munten van Goddelijke Liefde.

En om hen als onze valuta te laten circuleren, drukken Wij Mijn Beeld op deze munten en de tekst: "***Jezus, Koning van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil.***"

Deze munt van Liefde geeft de mens het recht om **tegen Mij te zeggen**: ik heb U liefgehad.

Deze Liefde, die onze Goedheid in munten heeft omgezet, kan kopen wat zij liefheeft en wat zij wil.

Zo kan zij onze Heiligheid kopen, onze eigen Wil, onze Deugden, en zelfs nog meer Liefde als de mens dat wenst, omdat zij er genoeg van heeft.

Oh! Hoe blij zijn wij dat zij niet langer arm is, maar zo rijk dat zij onze Deugden en onze eigen Heiligheid kan kopen!

Hoe mooi is het om te zien dat zij onze munt van Liefde bezit, die haar eigenaar maakt van onze eigen Goederen.

Wij geven deze echter alleen aan degene die in onze Wil leeft, omdat zij deze niet zal verspillen, maar zal weten te bewaren en te vermenigvuldigen. Dit om Ons steeds meer lief te hebben en Ons te verlossen van onze verslindende vlammen.

Toen ik mijn beurt in de handelingen van de Goddelijke Wil weer had opgenomen, voelde ik me ziek. Mijn waken maakte me ongerust, want de minuten leken eeuwen te duren, een eeuwige nacht.

Ik wachtte tot mijn Jezus kwam om me te kalmeren. Eindelijk, na lang wachten, verscheen mijn lieve Jezus buiten adem, maar met grote goedheid **zei hij tegen me**:

"Arm kind, wat is het moeilijk om te waken, nietwaar?

Hoe vaak bevindt jouw Jezus zich niet in dit wrede en martelende lijden! Hoeveel nachten laten de schepselen mij niet slapen!

Ik kan zeggen dat ik altijd wakker ben en lijd onder het ongeduld van mijn Liefde.

Als de mens zondigt, voel Ik het uit mijn armen glippen.

Ik observeer het. Ik kijk ernaar. Ik zie het omringd door demonen die feestvieren en erin slagen het goede dat het heeft gedaan belachelijk te maken. Arm goed, bedekt met de modder van de zonde.

Omdat Ik de mens nog steeds liefheb, stuur Ik het een beetje Licht.

Iedereen herkent haar omdat Ik Mijn dochter met onuitwisbare letters in Mijn Hart en in Mijn altijd brandende Liefde schrijf.

In Mijn Wil is zij altijd bij Mij. Alles wat Ik doe, doet zij ook.

Daarom wordt zij in Mijn voortdurende wedergeboorten samen met Mij herboren en **schrijf Ik**: "De dochter van Mijn geboorte, zelfs in Mijn tranen."

Kortom, als Ik lijd, als Ik werk, als Ik loop, **schrijf Ik**: De dochter van mijn lijden, van mijn werken, de dochter van mijn stappen. Ik schrijf het overal.

Je moet weten dat er tussen vaderschap en dochterschap onuitwisbare banden bestaan. Niemand kan weigeren de rechten van vaderschap en kindschap te erkennen, noch in de bovennatuurlijke orde, noch in de natuurlijke orde.

Zo heb Ik, de Vader, de plicht om degene die zo plechtig heeft verklaard mijn dochter te zijn, tot erfgename van mijn Goederen, mijn Liefde, mijn Heiligheid te maken. Zozeer zelfs dat Ik het in mijn Hart heb geschreven.

Als Ik niet van haar hield, zou Ik mijn vaderlijke Liefde verraden. Daarom kan Ik niet anders dan van haar houden. Bovendien heeft dit kind de plicht om van Mij te houden en de Goederen van haar Vader te bezitten, Hem te verdedigen, Hem bekend te maken en haar leven te geven opdat niemand Mij beledigt.

O, hoe mooi is het om te zien hoe mijn kinderen in mijn Wil leven en tot het punt komen waarop ze tegen Mij zeggen:

Mijn Vader, je hebt te lang gewaakt. Je bent moe, rust uit.
En opdat je rust zoet moge zijn, rust uit in mijn liefde, ik zal waken.
Ik zal jouw plaats bij de zielen innemen.
Wie weet vind je wel iemand als je wakker wordt.

En ik vertrouw op deze kinderen en rust een beetje uit. Is er iets dat de ziel die in onze Wil leeft niet kan doen? Ze kan alles voor Mij doen, omdat haar Licht al mijn Lijden doorstraalt. Ik doe alles voor dit kind.

We wisselen elkaar af in het waken en rusten.
Hoe mooi is het om in mijn Wil te leven: de mens bevindt zich daar al in onze eigen omstandigheden. Wat Wij willen, wil het ook.
Dit is het heiligste, het grootste, het edelste en het meest majestueuze van zuiverheid: **willen wat God wil**.
Willen wat God wil, geen enkele daad bereikt zo'n sublieme hoogte, zo'n oneindige waarde. **God is Heilig, Zuiver, Orde en Goedheid**.

Door te willen wat God wil, wil de mens wat heilig, zuiver en goed is. Met de volheid van de orde voelt het zich herboren in God en doet het wat God doet. God doet alles, omvat alles en Hij is de beweging van alles.

Zo draagt deze ziel bij aan wat God doet.
Zou ze ooit iets beters kunnen doen?
Daarom is er niets dat het Leven in mijn Wil kan evenaren of overtreffen.

Blijf daarom altijd in mijn Fiat leven en Wij zullen gelukkig zijn, jij en Ik.

BvdH 36 - 8 - 15 MEI 1938 – HET WOORD VAN GOD IS LEVEN EN OMVAT ALLE TIJDEN. HIJ BEKIJKT ALLE MENSELIJKE GENERATIES ALS ÉÉN ENKEL SCHEPSEL. JEZUS KIJKt NIET NAAR WAT DE MENS VOELT, MAAR NAAR WAT HET WIL

Ik voelde me ondergedompeld in de Goddelijke Wil.
Zijn Licht deed me vele Waarheden begrijpen, maar ik voelde me

niet in staat om ze in zo'n kleine geest te vatten.
En ik voelde een afkeer om ze te uiten en op papier te zetten.
Mijn lieve Jezus, die mijn arme ziel bezocht, vol tederheid en medeleven voor mijn onvermogen, zei tegen mij:

"Mijn arme dochter, die voor de onmetelijkheid van mijn Wil staat, is verward en zou graag in een zoete rust willen blijven om te genieten van de vreugde en het geluk waarmee ze vervuld is.

Maar nee, mijn dochter, het is ook nodig om te werken.
In de hemel is er altijd vreugde
Maar op aarde wisselen vreugde en werk elkaar af.
Voor jou is werken uiten en schrijven.

Als je mijn Wil volgt, zul je de meest ware vreugde en het grootste geluk ervaren. Maar in je werk laat Ik je nooit alleen, Ik doe meer dan jij, en zonder Mij zou je dit niet hebben kunnen doen.

Je moet weten dat onze Liefde zo groot is dat wanneer onze Goedheid besluit een Woord te spreken, een Waarheid buiten onze allerhoogste Majesteit te openbaren, Wij deze Daad in Onszelf vormen.

Wij sluiten het Goede in hetgeen voortgebracht moet worden door deze Waarheid die Wij naar buiten brengen.
Wanneer alles rijp en volmaakt is, het goede dat Wij aan de schepselen willen geven, krachtens deze Waarheid die Wij openbaren, dan bieden Wij het aan de mens aan als drager van het Goede dat Wij aan de menselijke generaties willen geven.

Daarom omvat ons Woord alle tijdperken.
En aangezien onze Woorden Leven zijn, bezitten zij de scheppende Kracht. Overal waar ons Woord komt, zullen de schepselen voelen dat Wij Leven scheppen en zullen zij het goede voelen dat onze Waarheid hun brengt.

Daarom betekent het stoppen van onze Woorden door ze niet te manifesteren: het stoppen van al het Goede en al ons Leven dat onze Woorden kunnen voortbrengen.

En ik weet, mijn dochter, dat je mij dit leed niet wilt aandoen en dit grote goed voor de menselijke generaties niet wilt verhinderen,

nietwaar?

Wie van mij houdt, kan mij niets weigeren, zelfs niet het offer van haar leven. Wees daarom aandachtig en maak jezelf niet verantwoordelijk voor het verhinderen van zoveel van onze goddelijke Levens die in de schepselen tot leven moeten komen.

Op dat moment leed ik zo erg dat ik mijn laatste adem wilde uitblazen. Jezus kwam onmiddellijk naar me toe om me in zijn armen te ondersteunen.

Hij zei tegen me: “Wat? Wil je naar de hemel komen?”

Ik antwoordde: “Ja, als de hemel wil dat U besluit me daarheen te brengen.”

Toen zei Jezus tegen mij:

“Welnu, Mijn dochter, wat zouden Wij dan met de aarde doen?”

Ik antwoordde: “Ik weet het niet en ik ben nergens goed voor, en bovendien interesseert de aarde mij niet!”

Jezus vervolgde:

"Mijn dochter, toch moet zij je interesseren, want zij interesseert Jezus en jouw interesse en de Mijne moeten één zijn.

Je moet weten dat het nog te vroeg is, dat nog niet alles over de Goddelijke Wil is geopenbaard, want hoe meer Hij zich openbaart, hoe meer zielen in het net van Zijn Licht worden gevangen.

Hoe meer de Goddelijke Wil groeit en tot rijpheid komt in een mens,
- hoe meer de mensen het recht verwerven om haar te ontvangen.
- hoe meer Wij geneigd zijn om de menselijke generaties te verfraaien, zodat zij het Leven van onze Wil kunnen bezitten.

Dat komt omdat onze Goedheid en onze Liefde zo groot zijn dat we ze in één enkel schepsel allemaal zien, en dat we uit liefde voor één enkel schepsel goed doen aan elk schepsel.

Maar wie ontvangt dit Goede dat aan elk wezen wordt gedaan, in overvloed? Degene die als eerste dit Goede heeft ontvangen,
- die de goedheid had om naar Ons te luisteren en Onze Waarheden te beschouwen alsof ze meer waren dan haar eigen leven,
- en die, zonder zich om haar eigen leven te bekommeren, bereid is

het op elk moment op te offeren uit liefde voor Ons,
om Ons te laten doen wat Wij met dit leven willen.

Dit heeft zoveel kracht op ons Allerhoogste Wezen, dat het zo in vervoering brengt, dat één enkele ziel voldoende is om allen dit Goede te ontvangen.

Sterker nog, de menselijke generaties zijn meer met elkaar verbonden dan de ledematen van het lichaam.
Het is dan ook niet verwonderlijk dat één enkel gezond en goed lid zijn heilige vitale lichaamsvloeistoffen naar de andere leden laat stromen.

Zo is de Kracht van één enkel wezen dat in onze Wil leeft zo almachtig dat het

- Hemel en Aarde op zijn kop kan zetten,
- God en de schepselen kan overwinnen.

Laat Mij daarom Mijn Werk in jou afmaken, en dan zal Ik je onmiddellijk meenemen. **Toen voegde Hij eraan toe:**

"Mijn dochter, hoe meer je lijdt, hoe meer je de behoefte voelt om bemind te worden. Degene die het meest heeft geleden, ben Ik.

Daarom veranderen het Lijden, mijn vergoten Bloed en mijn Tranen in liefdevolle en smekende stemmen die bemind willen worden door degenen die

- die zij zo liefhebben,
- die Mij zoveel hebben laten lijden en wenen.

En degenen die Mij liefhebben, brengen Mij de zoetste troost voor mijn lijden en drogen mijn tranen.

Dan verandert mijn bloed voor hen in een bad van Liefde.

Weet je wie het is die mijn lijden en mijn tranen verandert in vreugde, in voldoening? Zij die leeft in mijn Goddelijke Wil. Want in de Goddelijke Wil vindt de ziel de liefde die Mij altijd liefheeft. Deze ziel is de steun van mijn lijden en mijn voortdurende troost.

Ik voel me als een zegevierende koning die, hoewel gewond, de wil van de mens heeft gewonnen met de wapens van zijn lijden en zijn liefde.

O, hoe gelukkig ben Ik dat Ik Mij geliefd voel en leef met haar voor wie Ik een pijnlijke en bloedige strijd heb gevoerd.
Sterker nog, Ik heb alles geschapen om bemind te worden.

Als ik liefde mis, weet ik niet wat ik met de mens moet aanvangen, omdat ik niet vind wat ik wil.

Er kunnen hoogstens verschillende vormen van liefde zijn.

Er kan liefde zijn in de vorm van genoegdoening,

- liefde in de vorm van mededogen,

- liefde in de vorm van navolging.

Maar het is altijd Liefde die Ik wil.

Als Ik geen Liefde vind, zijn het geen dingen voor Mij.

En aangezien Liefde het kind is van mijn Wil,

vind Ik, als Ik het kind vind, ook de Moeder.

Bijgevolg vind ik alles, en alles wat iets voor Mij betekent.

Dan rust Ik en ben Ik gelukkig in het schepsel, en de mens is gelukkig en rust in Mij. We houden van elkaar met dezelfde Liefde.

Ik zeg tegen Hem: "Mijn geliefde Jezus, als U zo verlangt om bemind te worden en dat de schepselen doen wat U wilt, waarom laat U dan niet uw genade zo overvloedig in de mens stromen dat zij de kracht voelen om te handelen en U te beminnen zoals U dat wilt?"

Jezus zegt tegen mij:

"Mijn dochter, integendeel, Ik wil de mens de nodige kracht geven, en zelfs in overvloed, maar op het moment en op het ogenblik dat de mens zelf handelt en doet wat Ik wil, en niet eerder.

Ik weet niet hoe Ik nutteloze dingen moet geven, want de schepselen zouden Mij nog meer dankbaar zijn als zij de kracht hadden en niet deden wat Ik wil.

Hoe vaak voelen schepselen zich machteloos voordat ze tot actie overgaan, en worden ze vervuld van nieuwe kracht en nieuw licht wanneer ze tot actie overgaan?

Ik ben het die hen vervult,
want Ik geef altijd de nodige kracht om goed te doen.

De noodzaak bindt Mij en dwingt Mij, indien nodig, om samen te doen wat de mens doet.

Zo ben Ik het die in echte noodsituaties het wil en ben ik altijd bij de mensen in hun nood.

Als wat zij doen niet nodig is,
trek ik mij terug en laat ik hen hun gang gaan.

Daarna zei ik tegen mezelf: wat ben ik toch ellendig! Ik heb het gevoel dat ik niets voor Jezus heb gedaan in vergelijking met zoveel genade. Wie weet hoe ik Hem zou moeten liefhebben? Integendeel, ik ben koud. Het is waar dat ik niet weet hoe ik iemand anders dan Jezus moet liefhebben. Ik zou volledig in vlammen moeten zijn veranderd en dat ben ik niet.

Terwijl ik dat dacht, kwam Jezus terug.

En Hij berispte me zachtjes door te zeggen:

"Mijn dochter, wat doe je? Wil je je tijd verspillen?

Weet je niet dat je je hart moet richten

- op het doen van mijn Wil en
- op de vraag of je daarin leeft?

In haar is alles liefde: de ademhaling, de hartslag, de beweging, de menselijke wil zelf wil niets anders dan Mij liefhebben.

Mijn Wil, jaloers op dit schepsel, vormt de lucht van liefde voor het schepsel, zodat het enkel liefde inademt.

Jouw Jezus kijkt nooit naar het gevoel van het schepsel.

Hij kijkt eerder naar zijn wil en naar wat het wil. Dat is wat Ik neem.

Hoe vaak voelen schepselen wel niet en doen ze het niet.

Integendeel, als de mens wil, wordt alles gedaan.

Bovendien gaat er in mijn Wil niets verloren.

Voor wie in mijn Wil leeft, houdt deze rekening met alles: de ademhalingen, de hartslagen, de kleine 'ik hou van u's.'

Alles wat in mijn Wil wordt gedaan, blijft met onuitwisbare letters van Licht geschreven en vormt het Leven van mijn Wil in het schepsel.

En vaak blijven de gaven die ik aan de schepselen geef, de daden die de mens heeft verricht, verborgen als zijn eigendom in de diepten van zijn wil (binnen de Mijne) en lijkt het alsof hij niets heeft gedaan. Maar dat is niet waar.

Afhankelijk van de omstandigheden zal mijn Wil haar laten voelen dat haar Licht in haar meer is dan een zon, dat Heiligheid haar ereplaats inneemt en dat de deugden allemaal in de daad van heldendom liggen, als het nodig zou zijn om ze uit te oefenen.

Mijn Wil weet hoe Hij de harmonie en zijn goddelijke orde kan handhaven waar hij heerst. Alles wat mijn Wil doet, krijgt het zegel van de Eeuwige. Leef dus in mijn Wil en denk aan niets anders. Mijn Wil zal beter voor je welzijn zorgen dan jijzelf.

BvdH 36 - 9 - 17 MEI 1938 – DE ZIEL IS DE STEM, HET LIED EN DE HANDEN OM (HET INSTRUMENT) TE SPELEN. HET LICHAAM IS HET ORGEL. DE GODDELIJKE WIL WIL DE KLEINSTE HANDELINGEN OM ZIJN ZON TE LATEN OPKOMEN.

Ik zet mijn vlucht voort in de Goddelijke Wil. Ik voel dat Hij mij volledig vervult en dat Hij zijn koninklijke plaats wil innemen in mijn kleinste handelingen, zelfs de meest natuurlijke, en misschien zelfs in mijn niets-zijn. Als Hij dat niet zou doen, zou Hij niet kunnen zeggen dat de volheid van zijn Wil in de mens heerst. **Mijn lieve Jezus**, die zijn korte bezoekje herhaalt, **zegt mij in al zijn goedheid**:

"Mijn dochter, alles wat uit Ons is voortgekomen, de ziel en het lichaam, is door Ons gevormd, met Onze scheppende handen. Alles moet dus van Ons zijn.

Wij hebben van het lichaam een orgel gemaakt.

En elke handeling die moest worden verricht om de Goddelijke Wil te volbrengen, had een toets moeten vormen

- die vele noten moest bevatten, en
- muziekconcerten die allemaal van elkaar verschilden.

De ziel moest degene zijn die, in vereniging met het lichaam, de stem, het gezang moest vormen.

En door deze toetsen aan te raken, had ze de mooiste muziek moeten vormen.

Maar een orgel waarop niemand speelt, is als een dood lichaam. Het kan niemand vermaken of verblijden.

Wie muziek kent, maar geen instrument heeft om te spelen, kan zijn kunst niet beoefenen.

Het is dus noodzakelijk dat er iemand is die spreekt, die handelt, die leeft om mooie muziek te vormen. Maar er is ook het instrument nodig dat de toetsen, de noten en al het andere bevat. Beide zijn noodzakelijk.

Dat is het geval met de ziel en het lichaam.
Er is tussen beide een harmonie, een orde en een eenheid waardoor de één niets kan doen zonder de ander.

Daarom waak Ik aandachtig over je stappen, je woorden, de beweging van je pupillen, je kleinste handelingen, zodat mijn Wil daarin zijn leven, zijn plaats heeft.
Het maakt niet uit of de handeling natuurlijk of spiritueel is, groot of klein. Maar Wij kijken aandachtig om te zien of alles van Ons is, of onze Wil zijn Zon van Licht, Heiligheid, Schoonheid en Liefde heeft laten opgaan.

We gebruiken zelfs de kleinste handelingen om onze wonderbaarlijkste wonderen te verrichten en de mooiste taferelen voor ons vermaak te creëren.
Hebben wij niet uit het niets de wonderen en de betovering van de hele schepping gevormd? Hebben wij bij de schepping van de mens niet uit het niets zoveel harmonieën gevormd, dat wij de mens naar ons beeld en onze gelijkenis hebben geschapen?

Mijn dochter, als de schepping ons alleen het spirituele zou geven, zou ze ons zeer weinig geven.
Integendeel, door ons zelfs haar kleinste natuurlijke handelingen te geven, kan ze ons altijd geven, staan we voortdurend in verbinding. De eenheid tussen ons en de mens wordt nooit onderbroken.
Sterker nog, de kleine dingen zijn altijd aanwezig bij de kleinen en bij de groten, bij de onwetenden en bij de geleerden.

Ademen, bewegen, persoonlijke dingen gebruiken, dat zijn dingen die iedereen moet doen en blijven doen. Wanneer deze dingen uit liefde voor Ons worden gedaan, opdat Wij het Leven van de Goddelijke Wil in hen kunnen vormen, dan is dat Onze triomf, Onze overwinning, en de reden waarom Wij de mens hebben gemaakt. Zie je dan hoe gemakkelijk het is om in Onze Wil te leven!

Het is niet nodig om nieuwe dingen te doen, maar eerder om te blijven doen wat we altijd doen, namelijk ons Leven leiden zoals Wij

het hebben gegeven, in onze Wil. **Daarna voegde mijn lieve Jezus eraan toe:**

"Mijn dochter,

- zoals de zon elke dag licht, warmte, zachtheid, geur, kleur en vruchtbaarheid zaait met diversiteit om zo de hele aarde te verfraaien,

- zoals zij door de aanraking van haar licht en de vorming van haar warmte de planten bevrucht, ze laat rijpen, de verscheidenheid aan kleuren en geuren in de bloemen voortbrengt voor de zoete betovering van de menselijke generaties,

zo is het ook voor degene die in mijn Wil leeft. De Goddelijke Wil overtreft de werking van de zon en zaait in degene die in haar leeft:

- licht, liefde, verscheidenheid aan schoonheid en heiligheid

En Hij geeft elk zaadje de goddelijke vruchtbaarheid.

Hoe mooi is het om dit schepsel te zien, verfraaid en bevrucht door ons goddelijke Zaad! De schoonheid van dit schepsel is zo buitengewoon dat het onze goddelijke Ogen betovert!

Mijn dochter, om het zaad van de zon te ontvangen, moeten de aarde, de bloemen en de planten bereid zijn om het contact met haar licht en warmte te aanvaarden, anders blijft de zon hoog in haar sfeer hangen zonder invloed te kunnen uitoefenen op de aarde, die dan onvruchtbaar en zonder schoonheid zal blijven.

Om iets goeds te kunnen geven en ontvangen, is het namelijk noodzakelijk dat er eenheid is, een overeenstemming tussen beide partijen, anders is het onmogelijk voor de ene om te geven en voor de andere om te ontvangen.

Op dezelfde manier moet de ziel, om het zaad van mijn Wil te ontvangen, in Hem leven.

Ze moet altijd in eenheid zijn met deze overeenstemming.

Ze moet zich kneedbaar maken om het nieuwe Leven te ontvangen dat mijn Wil haar wil geven.

Anders doet mijn Wil hetzelfde als de zon:

ze zaait niet en de mens blijft onvruchtbaar, zonder schoonheid, in de duisternis van zijn menselijke wil.

Daarom wil Ik dat de ziel in mijn Wil leeft,
- niet alleen zodat Ik kan zaaien,
- maar ook zodat mijn zaad niet verloren gaat.

Ik maak mijzelf tot landbouwer om de grootste verscheidenheid aan
schoonheid voort te brengen.

Toen voegde Hij er met nog meer tederheid aan toe:

"Mijn goede dochter, mijn Liefde wil zich steeds meer verbinden met
het schepsel. Hoe meer Hij Waarheden over mijn Wil openbaart, hoe
meer Ik banden van eenheid tussen God en de mens creëer.

En door deze Waarheden te openbaren, bereidt mijn Liefde het
huwelijk tussen God en de ziel voor
Hoe meer Hij openbaart, hoe pompeuzer en luxueuzer het huwelijk
zal worden gevierd.

Wil je iets weten? Mijn Waarheden zullen dienen als bruidsschat om
je met God te kunnen laten trouwen. Ze zullen de ziel laten weten
wie Degene is die zich vernedert en wiens Liefde Hem ertoe brengt
zich (met de ziel) te willen verenigen door de banden van het
huwelijk.

Mijn Waarheden raken en raken opnieuw het schepsel.

Ze vormen het.

Ze vormen in de mens het nieuwe Leven.

Ze herstellen en verfraaien in de mens ons Beeld en onze Gelijkenis
zoals toen Wij het schiepen. Ze drukken op de mens de goddelijke
Kus van onlosmakelijke Eenheid.

Eén enkele van onze Waarheden kan een zee van wonderen en
goddelijke scheppingen vormen in degene die het geluk heeft ernaar
te luisteren.

Eén enkele van onze Waarheden kan een wereld veranderen door
haar te doen overgaan van verdorvenheid naar goedheid en
heiligheid.

Omdat deze Waarheid een Leven is dat van Ons komt om te worden
gemanifesteerd voor het welzijn van allen. Het is een nieuwe Zon die
Wij doen opgaan in de geschapen intelligenties en die zich door

haar Licht en warmte zal laten kennen om degene die het geluk heeft om ernaar te luisteren, te veranderen in licht en warmte.

Daarom is het verbergen van een Waarheid die Wij met zoveel Liefde uit onze vaderlijke Schoot willen laten voortkomen, de grootste misdaad en berooft het de menselijke generaties van het grootste Goed.

Bovendien brengt degene die in onze Wil leeft, door met Ons te trouwen, alle heiligen in feeststemming.

Iedereen neemt deel aan de goddelijke Bruiloft.

En het feest vindt plaats in de hemel en op aarde.

Elke daad van de mens dat in onze Wil leeft, is een feest en een banket dat voor de hemelse gewesten is voorbereid.

En de heiligen wisselen nieuwe geschenken uit met het schepsel.

Zij smeken God om hem andere Waarheden te openbaren, om zo de grenzen van de bruidsschat die God aan dit schepsel heeft nagelaten steeds verder te verruimen.

BvdH 36 - 10 - 19 MEI 1938 – DE GODDELIJKE WIL VERLAMT ALLE KWAAD. DE MENSELIJKE WIL VERLAMT HET GOEDE. VREES OVER DE GESCHRIFTEN.

Ik ben nog steeds in de Zee van de Goddelijke Wil, die lijkt te verlangen dat ik ervoor zorg dat mijn arme, gekwelde menselijke wil niet in mij binnendringt. Ik was ongerust en **mijn lieve Jezus**, die mijn kleine ziel bezocht, **zei tegen mij**:

"Mijn gezegende dochter, houd moed! Wees niet bang.

De Deugd en de Kracht van mijn Wil zijn zo groot dat niemand erin kan binnendringen en blijven leven. Zodat alle kwaad verlamd blijft, evenals de hartstochten en de slechte werken.

De menselijke wil lijdt zo'n nederlaag dat hij lijkt te sterven.

Maar hij sterft niet.

De ziel begrijpt met groot genoegen dat, hoewel zij het kwaad verlamd voelt, het leven van het goede groeit met het Licht dat nooit dooft, de Kracht die nooit ontbreekt en de Liefde die altijd liefheeft.

De heldhaftigheid van het offer en een onoverwinnelijk geduld stijgen op in de ziel. Ik kan zeggen dat mijn Wil een einde maakt aan het kwaad van het schepsel, omdat er alleen in mijn Wil een begin en Leven van het Goede kan zijn.

Mijn Fiat heeft de macht om het kwaad te verlammen.

Het goede blijft verlamd wanneer de menselijke wil alleen in de mens heerst.

Arm goede onder de verlamming van de menselijke wil!

De mens wil lopen, maar kan zich nauwelijks voortbewegen.

Het wil handelen, maar zijn armen vallen naar beneden.

Het wil denken, maar voelt zich duizelig en dom.

De menselijke wil zonder Mijn Wil is het begin van alle kwaad en de totale ondergang van het arme schepsel.

Daarna voegde mijn geliefde Jezus er met een zachte stem aan toe:

"Mijn dochter, wie Mij wil bezitten, moet Mij liefhebben. Liefhebben is bezitten. Wanneer je Mij liefhebt, word Ik gevormd in je ziel.

Ik groei naarmate je Mijn Liefde beantwoordt, want alleen Liefde doet Mij groeien. Wanneer je je liefde herhaalt, maak ik mezelf bekend om meer bemind te worden.

Zo bemin je Mij en laat Ik jou voelen hoezeer Ik van je bemin.

Wanneer je Mij liefhebt, heb Ik je lief en bezit Ik je.

Terwijl we elkaar om beurten liefhebben, word je gevormd in Mij, groei je, voed Ik je met mijn Liefde, vorm Ik je in het Leven van mijn Wil.

Ik overspoel je met mijn zeeën van liefde om je te laten voelen

- hoezeer Ik je bemin en

- met hoeveel tederheid Ik je laat groeien in mijn Hart,

- hoezeer Ik je jaloers bewaak zodat je meer van Mij houdt en je dezelfde tederheid jegens Mij toont door jaloers mijn Liefde te bewaren.

En de mens waakt er elk moment over om Mij zijn leven te geven om Mij lief te hebben en Mij gelukkig en tevreden te maken in zijn ziel, net zoals Ik hem gelukkig en tevreden maak in mijn Hart!

De Liefde wil hand in hand gaan.

En als iemand liefheeft zonder bemind te worden, is hij ongelukkig en voelt hij de bitterheid van degene die van hem zou moeten houden en dat niet doet.

Heb Mij dus altijd lief. En als je Mij echt wilt liefhebben, heb Mij dan lief in mijn Wil, waar je de Liefde zult vinden die nooit ophoudt. Je zult voor Mij kettingen van liefde smeden die zo lang zijn dat ze Mij zo aan je binden dat Ik niet meer weet hoe Ik Me van jouw liefde kan bevrijden.

Daarna dacht ik aan het grote offer dat ik moest brengen om te schrijven, aan mijn weezin, aan de strijd die ik moest leveren om de pen ter hand te nemen.

Alleen de gedachte dat ik mijn geliefde Jezus zou mishagen, deed mij het offer brengen om te gehoorzamen aan Hem die mij dat opdroeg.

En toch zei ik tegen mezelf: Wie weet waar en in welke handen ze uiteindelijk terecht zullen komen*?

Wie weet hoeveel ruzie, hoeveel tegenstand en twijfels ze zullen tegenkomen? Ik voelde me ongerust.

Deze bezorgdheid kwelde mijn geest en ik voelde me sterven.

Mijn lieve Jezus kwam toen terug om me te kalmeren.

En Hij zei me: "Mijn dochter, maak je geen zorgen.

Deze geschriften zijn niet van jou, maar van Mij.

En wat betreft de handen waarin ze terecht zullen komen, niemand zal ze kunnen aanraken of vernietigen.

Ik zal weten hoe ik ervoor moet zorgen en ze moet verdedigen, want dit is iets dat Mij aangaat.

En allen die ze met goede wil aannemen, zullen er een keten van Licht en Liefde in vinden waarmee Ik de schepselen liefheb.

Ik kan deze geschriften de uitlaatklep van mijn Liefde noemen, de waanzin, de uitzinnigheid, de overdaad van mijn Liefde waarmee Ik de schepselen wil winnen, zodat ze terugkeren in mijn armen.

Ik zal hen laten weten hoeveel Ik van hen houd.

Ik wil zo ver gaan dat Ik hen de grote Gave van het Leven van mijn Wil schenk, want alleen zo kan de mens zich in veiligheid brengen, de vlammen van mijn Liefde voelen en weten hoeveel Ik van hem houd.

Wie deze geschriften leest met de bedoeling de Waarheid te vinden, zal mijn vlammen voelen, zal in Liefde worden veranderd en Mij meer gaan liefhebben.

Maar de ziel die ze leest met de bedoeling er spitsvondigheden en twijfels in te zoeken, zal door mijn Licht en mijn Liefde verblind en in verwarring gebracht worden.

Mijn dochter, het goede en mijn Waarheden hebben twee effecten, die tegengesteld zijn aan elkaar.

- In een welwillende ziel zijn ze Licht om het oog van haar verstand te vormen, en Leven om haar het Heilige Leven te geven dat mijn Waarheden bevatten.

- Bij degenen die daar niet toe bereid zijn, verblinden deze geschriften hen en beroven hen van het goede dat mijn Waarheden bevatten.

Vervolgens voegde Hij eraan toe:

"Mijn dochter, wees moedig en maak je geen zorgen.

Wat jouw Jezus heeft gedaan, was noodzakelijk voor mijn Liefde en vanwege het belang van wat Ik je moest openbaren met betrekking tot mijn Goddelijke Wil.

Ik kan zeggen dat deze openbaringen nuttig moesten zijn voor mijn Leven en mij in staat moesten stellen het werk van de Schepping te volbrengen.

Het was noodzakelijk dat ik in het begin van jouw toestand

- al deze liefdesstrategieën gebruikte,

- al deze momenten van intimiteit met jou die ongelooflijk lijken.

Ik heb je echt laten lijden om te zien of je je aan alles zou

onderwerpen. Ik heb je toen overspoeld met mijn Genade, met mijn Liefde.

Ik heb je opnieuw aan lijden onderworpen om er zeker van te zijn dat je Mij niets zou weigeren. En dat was om jouw wil te winnen.

O! Als Ik je niet had laten zien hoeveel Ik van je hield, zou Ik je niet zoveel genade hebben geschonken!

Denk je dat het gemakkelijk was om je deze toestand van lijden te laten aanvaarden, en dat ook nog eens voor zo'n lange tijd! Het waren Mijn Liefde en Mijn Waarheden die je ondersteunden en die je nog steeds als gemagnetiseerd houden in Degene die zoveel van je hield.

Maar alles wat Ik aan het begin van je toestand heb gedaan, was noodzakelijk. Het moest dienen als fundament, als decorum, als voorbereiding, als heiligheid en als bereidheid voor de grote Waarheid die Ik je moest openbaren over mijn Goddelijke Wil.

Wat de geschriften betreft, zal mijn belangstelling groter zijn dan de jouwe, want zij zijn van Mij.

En één enkele Waarheid over mijn Fiat kost Mij zoveel dat zij de waarde van de hele Schepping overstijgt.

De Schepping is immers één van mijn werken, terwijl mijn Waarheid een Leven is dat Mij toebehoort.

Het is een Leven dat Ik aan de schepselen wil geven.

En jij kunt dat begrijpen vanwege wat je hebt geleden en vanwege de genaden die Ik je heb gegeven om je Mijn Waarheden over Mijn heilige Wil te kunnen openbaren. Wees dus kalm, en laten Wij elkaar liefhebben, Mijn dochter.

Laten we onze Liefde niet verbreken die ons beiden zoveel heeft gekost: - jou, door je leven op te offeren voor Mij, en
- Mij, door Mijzelf voor jou op te offeren.

Na alles wat Jezus had gezegd, voelde ik me volkomen kalm. Als Hij tot mij sprak, keerde de vrede terug.

Maar later, toen ik terugdacht aan alles wat mij de afgelopen dagen was overkomen, en dat ik hier niet hoeft te vertellen, maakte ik me weer zorgen.

Ik voelde me uitgeput en extreem zwak. Mijn geliefde Jezus, vol mededogen en goedheid, kwam naar mij toe en **Hij zei:**

"Mijn arme dochter, je hebt geen voedsel.

Daarom heb je geen kracht meer.

Je hebt al twee dagen niets gegeten omdat je geen vrede had en Ik je daarom niet het voedsel van Mijn Waarheden kon geven.

Want deze Waarheden voeden niet alleen de ziel, maar geven ook kracht aan het lichaam.

Bovendien zou je, omdat je ongerust was, Mij niet begrepen hebben en niet bereid zijn geweest om zo'n voortreffelijk voedsel tot je te nemen.

Je moet weten dat vrede de poort is waardoor de Waarheden binnenkomen.

Het is de eerste kus en de uitnodiging die de schepselen aan de Waarheden doen om naar hen te luisteren en hen te laten spreken.

Als je dus wilt dat Ik je veel voedsel geef, keer dan terug naar een staat van vrede.

In deze dagen waarin je ongerust was, beefden de hemel, de engelen en alle heiligen voor je, omdat ze een ongezonde sfeer om je heen voelden die hen niet beviel.

Daarom bad iedereen dat je weer vrede zou vinden. *Vrede is de glimlach van de Hemel*, de bron waaruit hemelse vreugde voortkomt.

Bovendien is je Jezus nooit verontrust, ondanks alle beledigingen die ze Mij kunnen aandoen.

Ik kan zeggen: Mijn troon is vrede. Zo wil ik je hebben, in vrede.

Mijn dochter, zelfs in onze manieren moeten we ons aanpassen.

Wij moeten op elkaar lijken: **Ik ben vredig, jij moet vredig zijn**.

Anders zal het Koninkrijk van mijn Wil zich niet in jou kunnen stabiliseren, want het is **een Koninkrijk van Vrede**.

Enkele dagen later, op 31 mei, kwam er plots een vertegenwoordiger van de Heilige Stoel die de 34 delen van Luisa meenam.

**BvdH 36 - 11 - 27 MEI 1938 – HERHAALDE EN VOORTDURENDE
HANDELINGEN VERBINDEN DE MENS NOG MEER MET GOD
EN VORMEN DE KRACHT VAN DE ZIEL. HET IS ZO GOED EN
AANGENAAM OM IN DE GODDELIJKE WIL TE LEVEN**

Ik voel de behoefte om me in de Goddelijke Wil op te sluiten om mijn leven in Hem voort te zetten. O, wat zou ik graag willen dat Hij mij opsluit in Zijn Licht, zodat ik niets anders kan zien of voelen dan wat Zijn Wil betreft. **En mijn geliefde Jezus**, die mij weer een bezoekje brengt, vol goedheid, **zegt tegen mij**:

"Mijn gezegende dochter, Ik wil je hier in Mijn Wil hebben, opgesloten, zodat niets anders in jou leeft.

Je moet weten dat de hele harmonie van de mens voortkomt uit de voortdurende goede daden die het in mijn Wil verricht.
Eén enkele daad vormt geen harmonie of een verscheidenheid aan schoonheid. Maar vele daden die met elkaar verbonden zijn, trekken de aandacht van God, die wacht op de daden van het schepsel.

En wanneer de mens zijn daden vormt, zal God

- aan het ene schepsel Schoonheid meedelen,
- aan een ander Heiligheid, en
- aan nog een ander Goedheid, Wijsheid en Liefde.

Kortom, zijn daden worden door God voorzien van zijn versiering en zijn goddelijke kwaliteit.

De herhaalde daden in de mens

- vormen de kracht van de ziel,
- verbinden God meer met de mens en
- vormen de hemel in de diepten van de ziel.

Naarmate de mens zijn daden herhaalt, wordt

- de één ster,
- een ander een zon,
- nog een ander een wind die zucht en Liefde blaast,
- en terug een ander een zee die voortdurend fluistert:
'Liefde, Glorie, Aanbidding aan mijn Schepper.'

Kortom, we kunnen de atmosfeer terugzien in het schepsel.

Wanneer de handelingen echter niet voortdurend worden herhaald, ontbreekt het hen aan de kracht van de ene en die van de andere. En de handeling mist de goddelijke manier waarop de Godheid, wanneer Hij een handeling verricht, nooit ophoudt met zijn handelen.

Hij ondersteunt deze voortdurend met zijn scheppende Kracht. Bovendien heeft één enkele handeling nooit heiligheid gevormd.

Wanneer daden niet voortdurend zijn, bezitten ze
- noch de kracht,
- noch het leven van de liefde.

Want liefde zegt nooit: "Genoeg".
Zij houdt nooit op. Als liefde "Genoeg" zegt, voelt liefde zich sterven.

Bovendien zijn het de voortdurende en herhaalde daden,
- die voor mooie verrassingen zorgen in de Hemel.
Wanneer een daad plaatsvindt schenkt zij vreugde.
En een andere daad volgt.

Deze ziel stuurt voortdurend daden naar de Hemel.
Ze betovert het hemelse Vaderland.
Zo is er in mijn Wil altijd iets te doen en is er nooit tijd te verliezen.

Met een sterker en tederder liefdevol accent **voegde Hij eraan toe:**

"Mijn dochter, hoe mooi is het om te zien
dat een ziel graag handelt in de Goddelijke Wil.
De Hemel zelf buigt zich neer en allen staan stil om de Allerhoogste
Wil te vereren en te aanbidden
Zij zien immers Zijn Majesteit, Zijn Hoogheid en Zijn Macht,
opgesloten in de kleine cirkel van de mens dat doet wat het doet in
zijn koninklijk hemels paleis en Zijn Liefde en Zijn Werken viert.

De Allerhoogste Wil voelt zich zo vereerd dat Hij Zichzelf als een
koningin (in het schepsel) plaatst om evenveel koninginnen te
hebben als de mens daden verricht in Zijn Wil.

Hij voelt Zijn goddelijke heerschappij, Zijn heersende scepter die
zich op Zijn koninklijke wijze ontvouwt, in de mens dat Hem de eer
bewijst die Hem toekomt.

Mijn Fiat omvat alles wat bestaat. Zo voelt de Allerhoogste Wil zich verheerlijkt alsof iedereen Hem laat regeren.

We kunnen geen grotere schoonheid vinden, geen grotere liefde ontvangen, geen indrukwekkendere wonderen verrichten dan in degene die graag in onze Wil leeft.

Mijn verlangen is zo groot dat de ziel in mijn Wil leeft, mijn ongeduld en mijn zuchten zo vurig zijn,

dat Ik in het oor van haar hart blijf herhalen:

O! Doe Mij een plezier, laat Mij niet langer zuchten!

Als je in mijn Fiat wilt leven, zal de nacht voor jou eindigen en zal je het volle licht van de dag zien.

Elke daad die in mijn Wil wordt verricht, zal een nieuwe dag zijn, - die nieuwe genaden, nieuwe liefde en onverwachte vreugde met zich meebrengt.

En alle deugden zullen jou vieren.

Zij zullen hun ereplaatsen innemen als prinsessen die je Jezus en je ziel zullen vergezellen.

Je zult voor Mij een troon vormen van een zeer schitterend Licht waar Ik als Koning zal regeren in degene die mijn Koninkrijk heeft gevormd.

In alle vrijheid zal Ik je hele wezen beheersen, zelfs je ademhaling. Ik zal je vergezellen met al mijn Werken, mijn Lijden, mijn Stappen, mijn Liefde en mijn Kracht, die je zullen dienen als verdediging, hulp en voedsel. Er is niets dat Ik je niet zal geven als je in mijn Wil wilt leven.

Je moet weten dat ons Allerhoogste Wezen de mens onder een stortvloed van Liefde houdt.

Alle geschapen dingen laten liefde op haar neerdalen.

De zon laat haar licht van liefde op haar neerdalen.

De wind laat haar frisheid en liefkozingen van liefde op haar neerdalen. De lucht laat voortdurend levens van liefde op haar neerdalen.

Mijn Oneindigheid die haar omhult,
mijn Kracht die haar ondersteunt en in haar armen draagt,

mijn Scheppingsdaad die haar in stand houdt,
laten een immense Liefde op haar neerdalen, een krachtige Liefde,
een Liefde die elk moment Liefde schept.

Wij zijn altijd bij de mens om het te omhullen en te overspoelen met
Liefde. Zo brengt de mens Ons in een roes van Liefde.
Zelf laat het zich niet overwinnen om Ons lief te hebben.
Wat een lijden! Wat een lijden!

Maar wil je weten wie de exacte kennis heeft van deze
onophoudelijke regen van onze Liefde? Wij, die deze ononderbroken
regen van Liefde laten vallen, en degene die in onze Wil leeft.
Deze ziel voelt onze voortdurende regen van Liefde.
Omdat zij in onze Wil leeft, behoort alles haar toe.

Om op onze Liefde te reageren, neemt de ziel, niet wetend hoe ze
haar regen van liefde op Ons kan laten neerdalen,
- alle geschapen dingen,
- onze onmetelijkheid en onze kracht,
- onze scheppende kracht die altijd aan het scheppen is,
en alleen omdat Wij liefhebben, stijgt zij op in onze Wil zelf.

Ze laat een regen van liefde van licht, liefkozingen van liefde, een
immense en krachtige liefde neerdalen op ons goddelijke Wezen.
Het is alsof ze zich gelijk aan Ons wil maken door Ons in haar
armen te dragen om ons te zeggen:

“Zie hoeveel ik van U houd. U draagt mij in uw Armen, en ik draag U
in mijn armen. Ik houd uw onmetelijkheid en uw kracht in mijn macht,
wat mij de deugd geeft om u te kunnen dragen (in mijn armen).”

Mijn dochter, je kunt niet begrijpen

- hoeveel troost wij ervaren,
- hoe onze vlammen worden verfrist en verlicht onder deze regen
van liefde die de mens over ons laat neerdalen.

Onze voldoening is zo groot dat we ons beloond voelen voor het
scheppen van de hele Schepping, en beloond met dezelfde munt
van Liefde waarmee we de mens zozeer hebben liefgehad.

Onze Liefde heeft de kracht om voldoende munten in de mens voort te brengen om te betalen voor

- wat Wij voor haar hebben gedaan en
- wat Wij haar hebben gegeven.

Dus, in de zee van onze vreugde, **zeggen we tegen hem**:

“Zeg ons, wat wil je?

Wil je dat we andere strategieën van Liefde bedenken? We zullen dat voor je doen.

Zeg ons, wat wil je? We zullen je in alles tevredenstellen.

Wij zullen je niets weigeren. Je iets weigeren, je niet in alles tevredenstellen, zou hetzelfde zijn

- als onszelf iets weigeren, en
- alsof Wij ontevredenheid zouden willen brengen in onze nooit eindigende vreugde.

Daarom vinden Wij alles in degene die in onze Wil leeft.

Dit scheepsel vindt alles in Ons.

BvdH 36 - 12 - 5 JUNI 1938 – HET TEKEN DAT DE ZIEL IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT, IS DAT HET IN ZICHZELF HET LEVEN EN DE WERKING VAN DE GODDELIJKE WIL VOELT, WAT DE GROOTSTE GAVE IS DIE HIJ AAN EEN ZIEL GEEFT.

Mijn vlucht gaat verder in de Goddelijke Wil.

Ik voel Hem ademen, kloppen, handelen en denken in mij.

Het lijkt alsof de Goddelijke Wil Zijn Onmetelijkheid, Zijn Hoogheid, Zijn Diepte en Zijn Kracht opzijzet, zich heel klein maakt om in mij binnen te komen en te doen wat Hij doet.

Hij lijkt er plezier in te hebben om van Zijn hoogte af te dalen tot mij en te ademen zoals ik adem, zijn Hart te laten kloppen in mij en te handelen in mijn beweging.

Terwijl Hij buiten mij altijd blijft wie Hij is, Onmetelijk en Machtig, die alles doordringt en omringt. Ik wou met mijn geest in de Goddelijke Wil gaan om Hem mijn leven te geven en Zijn Leven te ontvangen. En ik wou ook uit mijzelf treden om in Zijn Onmetelijkheid, Zijn Macht, Zijn Hoogheid en Zijn Diepte te gaan, die geen grenzen kennen.

Mijn geest raakte echter verdwaald.
Toen bezocht mijn lieve Jezus mijn kleine ziel.
En vol goedheid **zei Hij mij**:

"Kleine dochter van mijn Wil, mijn Wil omringt en omhult alle dingen
en alle schepselen in zijn Lichtende Schoot.
Hij bezit alles en niemand kan aan Hem ontsnappen.

Alle schepselen leven in Hem.
Zij erkennen evenwel niet Wie het is die hen leven, beweging,
stappen, warmte en zelfs adem geeft.
Wij kunnen zeggen dat de mens in onze Wil leeft
- alsof het in ons huis leeft.
We geven het wat het nodig heeft.
We voeden het met een meer dan vaderlijke tederheid.

Toch herkent de mens Ons niet
Vaak schrijft hij aan zichzelf toe wat hij doet,
- alhoewel Wij het zijn die het doen.
En soms beledigt hij zelfs Degene die het leven geeft en in leven
houdt.

Wij kunnen zeggen dat Wij in ons huis een groot aantal vijanden
hebben die ten koste van Ons leven, als dieven van onze goederen.

Onze Liefde is zo groot dat zij ons dwingt om deze wezens leven te
geven en hen te voeden alsof zij onze vrienden zijn.
Hoe pijnlijk is het om te zien dat onze Wil als verblijfplaats dient voor
hen die ons niet erkennen en ons beledigen.

Zij bevinden zich in onze Wil
- om redenen van de schepping,
- vanwege onze Onmetelijkheid.
Indien zij niet in onze Wil zouden willen zijn,
- zouden zij nergens kunnen zijn.
Er is immers geen enkel plekje in de Hemel of op aarde,
- dat niet mijn Wil is.

Om te kunnen zeggen dat de mens in onze Wil leeft,
- moet hij dat willen,
- moet hij dat erkennen.

Door dat te willen, voelt de mens dat alles voor hem de Wil van God is. Door dat te erkennen, voelt hij onze Werking in zichzelf.

En dat is ***het Leven in mijn Goddelijke Wil:***

- *onze Werkende Kracht zowel binnen als buiten zichzelf voelen.*

Door onze Wil te voelen werken, werkt de mens met Hem mee.

Als hij voelt dat Wij beminnen, bemint hij met Ons mee.

Als Wij Onszelf beter bekend willen maken, luistert hij aandachtig naar Ons en ontvangt hij met liefde het nieuwe Leven van onze Kennis.

Kortom, hij voelt ons werkend Leven en hij wil doen wat Wij doen. Hij wil Ons in alles volgen.

Dat is het Leven in onze Wil:

- ons Leven voelen dat de mens Leven geeft, en

- ons werkende Handelen voelen dat werkt, ademt en werkt in het wezen van de mens.

Deze zielen zijn onze hemelse woningen, onze glorie in onze woning.

Wij zijn zoals een Vader en zijn kinderen:

- wat van Ons is, is van hen.

En zij weten dat.

Zij zijn geen blinden, noch dieven, die:

- geen ogen om naar ons Licht te kijken,

- geen oren hebben om naar onze vaderlijke Aandacht te luisteren,

- ons werkende Handelen niet in zich voelen.

Integendeel, wie in onze Wil leeft,

- voelt de Deugd van ons werkzame Handelen.

Dat is het grootste Geschenk dat Wij de mens kunnen geven.

Wees dus aandachtig.

Erken dat je leven van Ons komt, dat Wij je alles geven:

- je adem en je beweging,

zodat Wij met jou kunnen leven.

Daarna bleef ik nadenken over de grote wonderen van de Goddelijke Wil. Hoeveel verrassingen, hoeveel ongeken-

Wonderen, dat enkel het goddelijke Fiat tot stand kan brengen!

Mijn steeds vriendelijke Jezus kwam terug en **Hij voegde eraan toe:**

"Mijn gezegende dochter,
Ik heb de Schepping en alle mensen geschapen
- om daarin mijn vreugde te vinden
en om vanuit ons Allerhoogste Wezen
- onze overmatige Liefde en
- de wonderbaarlijke Kracht van onze Werken
tot uitdrukking te brengen.

Wij hadden zeer veel vreugde in het scheppen van zoveel
verschillende en gevarieerde werken in de orde van de Schepping,
die de mens moesten dienen.

Wij hebben nog meer vreugde in het verrichten van
- ongekende wonderen,
- werken die alle verbeelding te boven gaan
- schoonheden die verrukken,
in degene die voor Ons nuttig zal zijn.

De mens was de belangrijkste daad van de Schepping.
Daarom moesten Wij in hem voldoende vreugde vinden om Ons
altijd bezig te houden. Hij moest altijd bij Ons zijn
- om Ons lief te hebben en
- om bemind te worden, en
- om de grote wonderen van Onze Werken te ontvangen.

Het terugtrekken uit Onze Wil maakte een einde aan Onze vreugde
en aan het voortzetten van Onze werken die Wij met zoveel liefde in
de mens wilden volbrengen.

Maar wat door Ons is vastgesteld, moet zijn vervulling vinden.

Daarom treden Wij opnieuw in actie

- door de mensen op te roepen om in Onze Wil te leven.

Zo kan wat bepaald is en uitgesproken, in werking treden en stipt
worden uitgevoerd.

Je moet weten dat wanneer de ziel haar daden verricht in onze Wil,
onze Liefde zo groot is dat Wij ons Allerhoogste Wezen met al onze
werken in deze ziel centraliseren.

O, wat een verrukking en wat een vreugde voelen Wij wanneer Wij haar zien in onze Majesteit, heersend en omringd door al onze Werken.

De engelen en heiligen buigen zich over deze ziel om zich in haar te concentreren en zo hun Schepper te eren.

Want waar God is, snelt iedereen toe om zijn ereplaats rondom Ons te vinden. Maar terwijl alles in deze ziel geconcentreerd is, gebeurt er nog iets wonderbaarlijks: de ziel is geconcentreerd in iedereen en in elk geschapen ding.

Onze Wil houdt zo veel van deze ziel dat overal waar onze Wil zich bevindt, Hij de ziel vermenigvuldigt en haar overal een plaats geeft, zodat deze ziel in al onze Werken in harmonie is met onze Wil.

Het is voor Ons niet mogelijk om zonder deze mens te zijn die in onze Goddelijke Wil leeft. Wij zouden onze Wil in tweeën moeten delen om te voorkomen dat zij in iedereen en in al Onze Werken aanwezig is.

Maar dat kunnen Wij niet, omdat Onze Wil niet kan gedeeld worden. Zij is altijd één en één enkele Daad.

Bovendien zou onze Liefde ons de oorlog verklaren, indien Wij een mens die in onze Wil leeft, aan de kant zouden zetten.

Sterker nog, de reden waarom Wij:

- willen dat hij in onze Wil leeft,
- hem bij ons willen hebben,
- willen dat hij onze werken leert kennen en
- Hij de hartkloppingen en de tonen van onze Liefde willen laten voelen, is dat onze Liefde ons liefheeft in deze mens.

Van veraf zijn onze Werken niet bekend en wordt onze Liefde niet gevoeld. Daarom moeten wij samen zijn om

- elkaar lief te hebben,
- elkaar te kennen en
- samen te handelen.

Anders gaat de mens zijn weg en Wij de onze.

We blijven verstoken

- van onze vreugden en
- van de mogelijkheid om te doen wat We willen, tot ons groot verdriet.

Wees daarom aandachtig.

Leef altijd in onze Wil als je wil dat Wij in jou leven en jij in Ons.

**BvdH 36 - 13 - 12 JUNI 1938 – WAARHEDEN ZIJN DRAAGERS
VAN GODDELIJKE ZADEN. KENNIS VORMT NIEUWE
GODDELIJKE LEVENS.**

Ik kom altijd terug in de Goddelijke Wil. Zijn Onmetelijkheid is zodanig dat wanneer Ik in zijn Zee ben om al zijn Daden te omarmen, ik daar eeuwen voor nodig zou hebben en zelfs dan zou dat niet voldoende zijn.

Ik was verdwaald in het Fiat.

Mijn lieve Jezus heeft behoefte aan de liefde van de ziel die wil leven in Zijn Wil. **Hij zegt mij:**

"Mijn gezegende dochter,
wanneer Ik spreek over Mijn Goddelijke Wil, is Mijn Liefde verzoend.
Zij wordt rustig van haar angsten en haar waanzin.
Zij vindt een zoete rust
- in mijn Woord,
- in de Waarheden die Ik manifesteer.

Zij ziet immers dat
- haar Liefde plaatsneemt in de mens
om op zijn beurt bemind te worden, en
- mijn Wil zijn Leven vormt.

Het is noodzakelijk om de Weldaden en alle goede Dingen die in Hem zijn te manifesteren,
- om de mensen aan te trekken en te verrukken,
- om hen het onweerstaanbaar verlangen te geven om in Hem te leven. Anders zullen zij niet bewegen.

Je moet weten dat

- elke Kennis die Ik manifesteer en
- elke Handeling die in mijn Wil wordt volbracht,
versierd met de Kennis die Ik heb gemanifesteerd,
een goddelijk Zaad is dat de ziel verwerft.
Dit Zaad zal een nieuwe goddelijke Kennis voortbrengen.

O, de mens zal zo goed de taal van zijn Schepper kunnen spreken!

Elke Waarheid zal een nieuwe hemelse taal zijn.

Zij zal zich verstaanbaar kunnen maken voor degene die naar haar luistert en die dit goddelijke Zaad wil ontvangen.

Dit Zaad zal een nieuw Leven van Heiligheid voortbrengen,
een nieuwe Liefde, nieuwe Goedheid, nieuwe Vreugde en nieuw Geluk.

Deze Zaden van mijn Waarheid zullen evenveel nieuwe goddelijke Eigenschappen zijn die de ziel kan verwerven.

De Glorie die Wij ontvangen wanneer de ziel in onze Wil werkt, is zo groot dat Wij die aan alle zaligen meedelen.

Je moet weten dat de goddelijke Zaden die de ziel verwerft, krachtens de kennis van mijn Fiat, evenzoveel graden van onze Kennis en onze Glorie zijn, waaraan de ziel zal deelnemen wanneer zij haar leven hier op aarde heeft beëindigd en in ons hemelse Vaderland aankomt.

Om overeen te komen met de kennis die zij op aarde heeft verworven, zal zij de dubbele kennis van ons Allerhoogste Wezen verwerven in onze hemelse verblijfplaats. Elk goddelijk Zaadje dat zij heeft ontvangen, zal een graad van Glorie, Vreugde en Geluk zijn.

Zodat het geluk, de vreugde en de glorie van de zaligen in verhouding zullen staan tot de kennis die zij van Ons hebben gehad.

Tussen Ons en de zaligen zijn de omstandigheden deze van de ziel die de verscheidenheid aan talen niet heeft bestudeerd.
Als zij Ons hoort spreken, zal zij niets begrijpen.

Bovendien zullen deze zielen de verscheidenheid aan talen niet kunnen onderwijzen om een hoog salaris te verdienen.

Ze zullen dus genoeg moeten nemen met het onderwijzen van het weinige dat ze weten, en zeer weinig verdienen.

Als zij Ons op aarde niet kennen, vormen ze in hun ziel niet de plaats waar ze al onze vreugde en ons geluk kunnen ontvangen.

Als ze die aan anderen willen geven, zullen die niet in hen binnendringen en zullen die zielen er niets van begrijpen.

Zo zal de glorie van de zaligen overeenkomen met de wilsdaden die ze in onze Goddelijke Wil hebben verricht.

Hun glorie en vreugde zullen toenemen in verhouding tot de kennis die ze hebben verworven.

Eén enkele extra kennis zal deze zaligen tot een zodanige hoogte doen stijgen dat de hele hemelse hofhouding er versted van zal staan.

Want een extra kennis is een nieuw goddelijk Leven dat de ziel verwerft en dat oneindige Goede Dingen en Vreugden bezit.

En lijkt het je weinig dat de ziel zoveel van onze nieuwe goddelijke Levens bezit alsof ze haar toebehoren!

Welke vreugde, welk geluk, welke liefde kunnen Wij in ruil geven voor deze nieuwe goddelijke Levens die haar toebehoren!

Daarom verwachten Wij van onze kinderen dat zij in onze Wil leven om Ons op aarde bekend te maken.

Onze Wil zal voor deze zielen namelijk als een leraar zijn die hen de nieuwe wetenschappen van hun Schepper leert en hen mooi, wijs, heilig en nobel maakt in verhouding tot de verworven wetenschappen.

Wij wachten hen op in onze hemelse hof om hen te overspoelen met onze vreugde, onze schoonheid en ons nieuwe geluk, dat Wij tot nu toe niet hebben kunnen geven.

De Hemel en de zaligen zijn met elkaar verbonden als leden van één familie die elkaar met volmaakte liefde beminnen. Zo zullen zij niet rechtstreeks, maar onrechtstreeks delen in hun glorie en vreugde vanwege de banden van liefde die zij onderling hebben.

Ons Allerhoogste Wezen wacht vol ongeduld op de kinderen van onze Wil om zich op aarde bekend te maken en zo de diepten van onze goddelijke Schoot van nooit eindigende Vreugde en Geluk te openbaren.

De ziel die in onze Wil leeft, heeft immers door haar daden het Oneindige en de onuitputtelijke Vreugde verworven.

Toen voegde Hij er met een onbeschrijfelijke tederheid aan toe:

"Mijn lieve dochter, Ik bemin de mensen zozeer!

Maar Ik voel Me meer aangetrokken, verrukt en gewonnen door de ziel die zich overgeeft in Mijn armen alsof ze niemand anders op de wereld heeft dan haar Jezus. Ze vertrouwt alleen op Mij.

Als anderen haar andere steun aanbieden, weigert ze die, omdat ze alleen die van haar Jezus wil, die

- haar in Zijn armen houdt,
- haar verdedigt en
- voor al haar behoeften zorgt.

Dat zijn de zielen die Ik zozeer bemin.

Zij zijn mijn favorieten, diegenen die Ik met mijn Goddelijke Kracht omring. Ik vorm een muur van Liefde om hen heen, zodat het ongeluk hen niet kan raken. Mijn Liefde zal weten hoe hen te verdedigen.

Mijn Kracht zal weten hoe degenen die hen kwaad willen doen, te verslaan.

De zielen die zich aan Mij hebben overgegeven, leven alleen van Mij.

En Ik leef alleen van hen, alsof Wij leven van één Adem en één Liefde.

Als er menselijke steun komt, kijken zij of Ik in die steun aanwezig ben. Als Ik er niet ben, vluchten zij om hun toevlucht te zoeken in Mijn armen. Ik kan enkel deze zielen vertrouwen.

Aan hen kan Ik mijn geheimen toevertrouwen en zelfs op hen steunen.

Ik ben er zeker van dat zij mijn Wil niet zullen verlaten,

- omdat zij altijd bij Mij zijn.

Degenen die niet volledig aan Mij zijn overgegeven,
- ontsnappen daarentegen uit mijn armen,
- weigeren menselijke steun niet,
- genieten ervan en
- zijn wispelturig.

Soms kijken ze naar Mij, soms naar de schepselen.
Ze worden gedwongen de ontgoocheling van de schepselen te
voelen, die diepe wonden in hun ziel openen. Ze voelen de aarde in
hun hart. Het Leven van mijn Wil is ver van hen verwijderd.

O, als zij zich maar in mijn armen zouden willen overgeven,
dan zou de aarde voor hen verdwijnen en zouden zij zich voor
niemand anders interesseren, omdat Ik alleen voldoende ben.

Ik houd bemin de ziel die zich overgeeft in mijn armen zozeer, dat Ik
haar mijn grootste uitingen van Liefde, mijn subtiliteiten van Liefde
toon. Mijn liefkozingen zijn voor haar en Ik bedenk steeds nieuwe
liefdesstrategieën om haar bezig te houden en volledig te laten
opgaan in mijn Liefde.

Daarom, vertrouw alleen op Mij in mijn armen.
En in alles zal je Jezus vinden die
- je verdedigt,
- je bemint en
- je steunt.

**BvdH 36 - 14 - 16 JUNI 1938 – DE GODDELIJKE WIL WIL ALTIJD
GEVEN EN ONTVANGEN. RECHTEN DIE VERLOREN GAAN EN
RIJKEN DIE VERWORVEN WORDEN. GOD VINDT ALLES IN DE
HANDELING DIE IN ZIJN WIL WORDT VERRICHT**

Mijn vlucht in de Goddelijke Wil gaat door.
Ik heb het gevoel dat Hij me geen moment met rust laat.
Hij wil me altijd geven wat van Hem is en wil altijd van mij
ontvangen.

En als ik Hem niets te geven heb omdat ik in werkelijkheid niets ben,
wil Hij altijd dat mijn wil zich aan Hem geeft.
Dat is wat Hem vreugde schenkt:
- de wil van de mens als geschenk ontvangen.

En indien nodig wil Hij dezelfde dingen die Hij zelf heeft gegeven om altijd te kunnen ontvangen. Hij is blij hen te ontvangen om hen opnieuw te geven, vergezeld van nieuwe liefde, nieuw licht en nieuwe heiligheid.

Goddelijke Wil, hoezeer bemint U mij!
O, hoe graag zou ik Uw liefde willen beantwoorden! I

Ik voelde me overweldigd door het Fiat.
Mijn altijd vriendelijke

"Kleine dochter van mijn Wil, je weet niet hoe ver mijn Liefde mij kan brengen voor degene die in mijn Wil leeft!
Hoeveel uitvindingen laat Hij mij doen!
Hoeveel plannen laat Hij mij bedenken!

Ik bedenk steeds nieuwe verrassingen om altijd met deze ziel ezig te zijn. En om haar altijd te verrassen en bezig te houden met Mij, laat ik haar geen vrije tijd. Op een gegeven moment vertel Ik haar een Waarheid. Op een ander moment geef Ik haar een Gave.

Op nog een ander moment laat Ik haar zien
- onze Schoonheid die haar verrukt,
- onze Liefde die zucht, die brandt, die uitzinnig is,
die bemind wil worden.

Kortom, Ik laat haar geen vrije tijd.
En wat Ik het meeste wil, wat Ik altijd wil, is:
- dat ook zij Mij geen vrije tijd laat.

Luister dan naar wat Ik doe.

Om altijd te geven en te ontvangen:
- roep Ik de ziel op om in mijn Wil te leven.
Ik geef haar de Heiligheid van mijn Wil, zijn Licht, zijn Leven, zijn Liefde en zijn oneindige Vreugde, voor zover de ziel dat kan bevatten.

Wanneer de ziel enige tijd zo heeft geleefd en Ik haar trouw bevind, ga Ik naar haar toe en **Ik zeg haar**: "Geef Mij wat Ik je gegeven heb."

Deze ziel wil Mij laten zien hoezeer ze Mij bemint.

Zonder een moment te aarzelen geeft ze Mij onmiddellijk alles wat ze heeft, zelfs haar adem, haar hartslag, haar bewegingen, alles. Ze geeft Mij alles. Ze houdt niets voor zichzelf.

Integendeel, ze is blij om alles aan Jezus te geven. Ik neem alles aan. Ik kijk voortdurend naar wat ze me gegeven heeft om me te verheugen en gelukkig te zijn met haar gaven. Ik bewaar ze in mijn Hart om ervan te genieten als eigendom van mijn dochter.

Maar denk je dat dat genoeg is voor Mij?
Wat deze ziel betreft, ben ik tevreden. Maar wat Mij betreft, nooit!

Mijn Liefde laat mij nooit met rust.
Zij zwelt aan, stroomt over, drijft me tot de grootste excessen.
En weet je wat ik doe?
Ik vertrouw mijn Wezen toe aan mijn geliefde ziel en verdubbel alles wat zij Mij gegeven heeft.

Ik geef haar Liefde, Licht en dubbele Heiligheid.
Ik geef haar mijn Adem, mijn Beweging, mijn Leven zelf, zodat Ik
- adem in haar adem,
- voortga in haar beweging,
- liefheb in haar liefde.

Er is niets dat Ik niet in haar doe. Ik wil niets zonder haar doen.
Ik zou het gevoel hebben dat Ik haar niet in al mijn dingen liefheb.

En voor mijn Liefde zou dat ondraaglijk zijn.
Ik moet alles geven aan degene die mij alles heeft gegeven.
En lijkt het je weinig dat jouw Jezus
- je zijn Leven geeft om met Hem te leven, en
- vraagt dat je Hem het jouwe geeft zodat Ik van jou kan leven!

Het lijkt alsof Hij een excuus wil vinden:
- om altijd te geven en te ontvangen,
- om je de lange geschiedenis van mijn Wil en mijn eeuwig liefdesverhaal te kunnen vertellen?

En dit is niet alleen
- om de mens nieuwe dingen te leren,
- om het te laten zien hoe goed, heilig en machtig Ik ben,
maar om het te kunnen geven van

- mijn Liefde, mijn Wil, mijn Heiligheid,
- mijn Goedheid en mijn Schoonheid.

Is dat niet een overmatige Liefde die ongelooflijk lijkt!

Alleen al het feit dat Ik de mens bij Mij wil houden,
is al een teken van mijn grootste Liefde.
Als Ik hem bij Mij wil houden, is dat
- omdat Ik hem wil geven van wat van Mij is.

En aangezien dit schepsel niets bezit dat Mij waardig is,
geef Ik het van wat van Mij is, zodat het, door het zich eigen te
maken, tegen Mij kan zeggen: U hebt Mij gegeven en Ik geef U.

Is dat niet een liefde die zelfs de hardste harten kan breken en
raken? Alleen jouw Jezus kan en weet op deze manier lief te
hebben.

Niemand kan zeggen dat hij deze liefde kan bereiken.
Ik kan dit echter mogelijk maken voor degene die in mijn Wil leeft,
want elke daad die in Hem wordt verricht, is een zon die opkomt met
alle volheid van glorie en heiligheid.

En hoe mooi is het voor Mij om mijn geliefde schepsel gehuld in
deze zonnen te zien. Sterker nog, door in mijn Wil te leven, heeft
deze ziel niets menselijks meer in zich. Ze verliest haar rechten op
haar wil en op alles wat menselijk is. Al haar rechten op haar wil
behoren aan Ons.

En dit schepsel verwerft heerschappij over alles wat goddelijk is.

O, wat is dat mooi! Hoe tevreden en gelukkig zijn Wij om dit
schepsel te zien dat met recht heerst over alles wat Ons aangaat.

Het heerst over onze Liefde en neemt zoveel het wil om Ons lief te
hebben.

Het heerst over onze Liefde om zelf bemind te worden.

Het heerst over onze Wijsheid en laat Ons waarheden van ons
allerhoogste Wezen zeggen die nog nooit eerder zijn onthuld.
Zij heerst over onze Goedheid en laat een meer dan weldadige
regen op alle schepselen neerdalen.

Haar heerschappij is zo zacht en zo krachtig over onze vaderlijke Boezem **dat zij Ons doet zeggen:**

Wie kan onze dochter weerstaan! Als jij het wilt, willen wij het ook. Daarom, als je alles wilt, wijk dan nooit van onze Wil. Alles zal van jou zijn, en jij zal helemaal van Ons zijn".

Daarna bleef ik nadenken over de Goddelijke Wil,
- over zijn grote wonderen en
- hoe soms, wanneer men zijn Zee oversteekt, alles sereen is, diep vredig, zijn goddelijke Zon verblindend van Licht, maar alles is Stilte.

Omdat Zijn Woord Leven is, hebben we het gevoel dat het nieuwe Leven dat we graag zouden willen ontvangen, ontbreekt.

Ik dacht dat toen **mijn lieve Jezus toevoegde:**

"Mijn dochter, de Zon van mijn Wil spreekt altijd.

Zijn Licht houdt nooit op met spreken.

Hij spreekt met zijn warmte, met zijn vruchtbaarheid en met de afdruk van zijn verschillende schoonheden in de ziel die in Hem leeft.

Bovendien ben Ik het die Zijn Woord draag.

Door Mij te verlagen tot het menselijk begrip, maak Ik de hoogte van het Woord van Licht van mijn Fiat gemakkelijk begrijpelijk met meer aanpasbare woorden.

Dus waar mijn Wil heerst, kan Hij niet zwijgen.

Hij blijft spreken door het Licht of door mijn Woord.

Maar wanneer je niet oplet, kauw je niet goed, eet je niet.

Daardoor verteer je niet wat Ik je zeg.

Door niet te kauwen, vergeet je en zeg je dat Ik je niets heb gezegd.

Je moet weten dat alle tijden en alle schepselen uit het verleden en het heden vervat zijn in elk Woord of elke Daad die in mijn Wil wordt volbracht.

Het verleden en de toekomst bestaan niet voor Ons, noch voor degene die in onze Wil leeft. Onze Waarheden omvatten alle tijden, alle eeuwen, en dragen alle schepselen in de Daad van degene die in ons Fiat leeft. Zo vinden Wij in deze Daad:

- Onszelf en
- de Liefde en de Glorie die elk schepsel Ons zou moeten geven.

Wanneer de mens op het punt staat

- te handelen en
- de handelende daad van het goddelijke Fiat te ontvangen,
buigen de hemelen zich eerbiedig neer.

Ze zijn verbaasd om een Goddelijke Wil te zien handelen in de menselijke daad.

Ze voelen allemaal dat ze deel uitmaken van deze Daad.

We vinden alles in de Daad die door de mens in onze Wil wordt volbracht. We vinden:

- onze Macht die ons eert zoals we verdienen,
- onze Onmetelijkheid die alles omvat en alles tot onze beschikking stelt,
- onze Wijsheid die ons Allerhoogste Wezen met de mooiste accenten
prijst,
- de Engelen die ons verheerlijken,
- de Heiligen die verrukt herhalen: Heilig, heilig, driemaal heilig is de Heer, onze God, die met zoveel goedheid werkt en zijn Liefde manifesteert in de daad van het schepsel.

We kunnen zeggen dat het ons aan niets ontbreekt.

Onze glorie is volmaakt.

En onze Liefde vindt haar zoete rust en de volmaakte uitwisseling.

Daarom verlangen we zozeer naar degene die in onze Wil zal leven.

Het lijkt ons alsof Wij niets hebben gedaan in de schepping, omdat Wij de grootste daad die Wij kunnen verrichten nog niet hebben volbracht.

Dat is namelijk het zien van ons Leven dat zich herhaalt in de menselijke daad waarin Wij onszelf en alle dingen terugvinden.

Er is geen gunst die Wij onze geliefde schepselen niet zullen schenken. En er is geen Liefde en Glorie die de mens ons niet zal geven.

Dit schepsel zal alles vinden wat het wil in Ons,
en wij zullen alles vinden in haar.

Mijn dochter, in staat zijn om alles te geven en slechts een klein deel
van onze weldaden te schenken, is voor ons een lijden.

Onze Liefde beperkt en geblokkeerd houden,
- enkel omdat de mens het Leven van onze Wil mist,
en niet alles van haar kunnen ontvangen,
is de grootste pijn van ons scheppende Werk.

Daarom eisen onze Liefde, onze Macht, onze Wijsheid en al ons
scheppende Werk dat de mens in onze Wil leeft.

Zo zullen de eeuwen niet eindigen vooraleer ons Fiat eerst zijn
Koninkrijk heeft gevormd.

En door te regeren, zal Hij alle weldaden en het Rijk van zijn Goede
Dingen aan de menselijke generaties schenken.

Bid daarom en maak van je leven een voortdurende daad van mijn
Wil om te bereiken dat Hij komt regeren.

**BvdH 36 - 15 - 20 JUNI 1938 – WIE IN DE GODDELIJKE WIL
LEEFT, STAAT IN VOORTDURENDE VERBINDING MET GOD.
DE GODDELIJKE WIL MAAKT IEDEREEN GELUKKIG EN
SCHENKT IEDEREEN VREUGDE.**

Ik sta onder de invloed van de Goddelijke Wil.

Zijn Kracht tilt mij op tot in zijn centrum.

Zijn Liefde, alsof Hij mij met een balsem bedekt, brengt mij zijn
hemelse Lucht. Zijn Licht zuivert mij, verfraait mij, transformeert mij
en sluit mij in de sfeer van de Goddelijke Wil, zodat je alles vergeet.
De vreugde en de betoverende taferelen van het Allerhoogste
Wezen zijn zo groot en talrijk dat je er verrukt van blijft.

O Goddelijke Wil, hoe zou ik willen dat iedereen U kende en de
zuivere vreugde en de onuitsprekelijke voldoening kon ervaren die
alleen in U te vinden zijn! Mijn geest was in een onuitsprekelijk geluk
toen mijn geliefde Jezus mij opnieuw een kort bezoek bracht.

Vol goedheid zei Hij mij:

"Kleine dochter van mijn Wil, heb je gezien hoe mooi het is om in mijn Wil te leven! Wij staan voortdurend in verbinding met de mens. Wij bereiden nieuwe vreugden voor elk van zijn daden om hem steeds gelukkiger te maken. De daden die in het Fiat worden verricht, zullen altijd in actie blijven. Ons Leven wordt voortdurend herboren.

Onze Liefde stijgt op en vormt golven die alle schepselen omhullen en hen allemaal oproepen tot deze Daad, zodat elk van hen deze kan herhalen.

En Wij horen de echo die Ons zegt dat allen Ons liefhebben en verheerlijken. De engelen en de heiligen wachten allemaal met grote ongeduld op de daad van het schepsel, volbracht in de Goddelijke Wil.

Maar weet je waarom?

Omdat ze dan een dubbele glorie ontvangen:

- die van de hemel, en
- de glorie, de vreugde en het nieuwe geluk van een daad die in mijn Fiat is volbracht.

Hoe dankbaar zijn ze Mij! Hoezeer beminnen zij de mensen die voor hen eindeloos nieuwe vreugden en voldoeningen vermenigvuldigen!

Wie zou degene die leeft in mijn Goddelijke Wil niet beminnen!

Hij schenkt ons

- vreugde en geluk en
- de grote glorie om ons te laten doen wat Wij willen in haar, die iedereen vreugde en geluk schenkt!

Er is geen enkele zegen die niet van dit schepsel afkomstig is.

Zo is degene die in onze Wil leeft niet onderhevig aan angsten of een gebrek aan vertrouwen.

Wantrouwen vindt geen ingang in haar, omdat alles aan dit schepsel toebehoort. Ze voelt zich eigenaar van alles.

Sterker nog, zij neemt wat zij wil.

Haar leven is enkel Liefde en onze Wil.

Zozeer zelfs

- dat zij onze eigen waanzinnige Liefde kent en
- dat ze graag haar Leven zou geven voor elke mens om ons de Glorie te geven onze Wil bekend te maken.

Daarna maakte ik me zorgen over

- deze gezegende Geschriften en
- het aandringen van mijn Geliefde Jezus dat ik moest blijven schrijven. En na zoveel offers, waar zullen ze toe leiden?

Mijn Jezus onderbrak mijn gedachten en **Hij zei mij**:

"Mijn dochter, maak je geen zorgen. Ik zal de waakzame bewaker zijn van deze Geschriften die Mij zoveel hebben gekost. Ze kosten Mij Mijn Wil, die in zijn Geschriften binnenkomt om er het Leven van te zijn.

Ik zou ze ***het testament van Liefde*** kunnen noemen, dat mijn Wil aan de schepselen nalaat. Mijn Wil schenkt zichzelf. Ze roept de schepselen op om in haar erfenis te leven, maar op zo'n smekende, aantrekkelijke en liefdevolle manier dat enkel harten van steen

- niet geraakt zullen worden door mededogen en
- niet de behoefte zullen voelen om zo'n groot Goed te ontvangen.

Deze Geschriften zijn vervuld van Goddelijke Levens,
die niet vernietigd kunnen worden.

En als iemand dat zou willen proberen, zou hij hetzelfde lot ondergaan als *iemand die de hemel zou willen vernietigen*: beledigd zou de hemel van alle kanten op hem neervallen

- om hem onder zijn blauwe gewelf te vernietigen.

Zo zou de hemel op zijn plaats blijven en zou al het kwaad neerkomen op degene die hem zou willen vernietigen.

Of nog, *het lot van degene die de zon zou willen vernietigen*: de zon zou hem bespotten en verbranden.
Of nog, *degene die het water van de zee zou willen vernietigen*: de zee zou hem verdrinken.

Niets kan aantasten wat Ik je laat schrijven over mijn Wil, want Ik kan het **een nieuwe levende en sprekende Schepping** noemen. Het zal de laatste uitlaatklep zijn van mijn Liefde voor de menselijke generaties.

Meer nog, je moet weten dat elk Woord dat Ik je laat schrijven over mijn Fiat mijn Liefde verdubbelt

- voor jou en
 - voor degenen die ze zullen lezen,
- zodat zij bedekt blijven met een balsem van mijn Liefde.

Door te schrijven geef je Mij dus de kans om je nog meer te beminnen.

Ik zie de grote Zegeningen die deze Geschriften zullen brengen. Ik voel elk van mijn Woorden, het kloppende Leven van de schepselen

- die het goede van Mijn Woord zullen kennen en
- die het Leven van Mijn Wil in zich zullen vormen.

Daarom zal alles volledig mijn eigen belangen zijn. Wat jou betreft, geef Mij alles.

Je moet weten dat deze Geschriften voortkomen uit het centrum van de grote Zon van mijn Wil, waarvan de stralen vervuld zijn van de Waarheden

- die uit dit centrum voortkomen, en
- die alle tijden, alle eeuwen en alle generaties omvatten.

Deze grote stralen van Licht vullen de Hemel en de aarde.

Met dit Licht raken zij alle harten.

Zij smeken en verzoeken hen om het kloppend Leven van mijn Fiat te ontvangen, dat onze Vaderlijke Goedheid welwillend vanuit zijn centrum heeft gedicteerd

- op een insinuerende, aantrekkelijke en zachtmoedige wijze.
 - en met een Liefde die zo groot is
- dat zij ongelooflijk lijkt en zelfs de engelen versted doet staan.

Elk Woord kan een Wonder van Liefde genoemd worden, het ene groter dan het andere. Daarom is het willen schade toebrengen aan deze Geschriften, hetzelfde als Mij willen schaden,

- het Centrum van mijn Liefde,
- de delicate aanrakingen van de Liefde waarmee Ik de zielen bemin.

En Ik zal weten

- Mijzelf te verdedigen en
- degene die ook maar één van de Woorden die over Mijn Goddelijke Wil zijn geschreven, afkeurt, in verwarring te brengen.

Blijf dus naar Mij luisteren, mijn dochter.

Probeer Mijn Liefde niet te blokkeren en Mijn handen niet te binden door in Mijn Boezem terug te dringen wat nog geschreven moet worden.

Deze Geschriften zijn voor Mij van te grote Waarde.

Ze kosten Mij evenveel als Mijzelf.

Daarom zal Ik er zo zorgvuldig mee omgaan

dat Ik niet zal toestaan dat ook maar één Woord verloren gaat.

BvdH 36 - 16 - 26 JUNI 1938 – DE MENSELIJKE WIL, VERENIGD MET DE GODDELIJKE WIL, WEET OOK HOE WONDEREN TE VERRICHTEN. WIE IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT, VERWERFT DE OVERWINNENDE DAAD.

Ik ben altijd in de armen van de Goddelijke Wil. Zijn licht verdrijft de nacht van mijn wil. Zijn Schoonheid verrukt mij, zijn Liefde ketent mij zodanig dat ik niet meer weet hoe ik uit zijn Schoot van Licht kan komen. Ik weet niet waarom ik bang was voor mijn wil.

Mijn lieve Jezus, die mijn kleine ziel bezoekt, **zegt mij**:

"Mijn gezegende dochter, de menselijke wil, verenigd met Mijn Wil, weet ook hoe hij wonderen kan verrichten.

Zonder Mijn Wil daarentegen is de menselijke wil slechts een arme, hulpeloze kreupele.

Zonder Mijn Wil is hij als een leerling zonder meester. Arm klein ding! Zonder de meester zal hij altijd onwetend blijven,

- zonder enige kennis,
- zonder kunst,
- zelfs niet in staat om een stuk brood te verdienen om te overleven.

Zonder mijn Wil zal de mens zijn als een persoon

- met benen, maar zonder voeten,
- met armen, maar zonder handen,
- met ogen, maar zonder pupillen,

- met een hoofd, maar zonder verstand.

Arm schepsel! In wat een afgrond van ellende bevindt zij zich!

Men zou kunnen zeggen: het zou beter voor haar zijn geweest als ze niet geboren was.

Hetgeen haar de meeste angst zou moeten bezorgen is:

- niet verenigd te leven met mijn Wil.

Alle ellende regent neer op dit schepsel.

Maar met *mijn Wil verenigd met de zijne*, zal de menselijke wil de leraar tot zijn beschikking hebben die hem de hoogste en moeilijkste Wetenschappen zal leren, de mooiste Kunsten, zodat hij een Wonder van wetenschap zal zijn op aarde en in de Hemel.

Verenigd met de Mijne, zal de menselijke wil

- *menselijke benen en goddelijke Voeten* hebben die hem op de weg van het goede zullen laten rennen zonder ooit moe te worden.

De menselijke wil zal

- *menselijke armen hebben en goddelijke bewegingen* die de kracht hebben om de grootste werken te volbrengen en die haar zullen doen lijken op haar Schepper. Met onze goddelijke beweging zal zij de Eeuwige omhelzen en ons altijd dicht tegen haar hart gedrukt houden.

Verenigd met onze Wil zal de menselijke wil

- *een menselijke mond hebben, maar het Woord en de Stem* zullen goddelijk zijn. O, hoe goed zullen wij spreken over ons Allerhoogste Wezen!

Kortom, de menselijke wil zal *onze pupillen* hebben waarmee hij, wanneer hij naar alle geschapen dingen kijkt, daarin ons Leven, onze Liefde zal herkennen en zal beseffen hoeveel hij van ons moet houden.

Verenigd met onze Wil zal de menselijke wil *de goddelijke Rede* hebben. Hij zal een soort aangeboren Wetenschap voelen die de mens zal vormen tot een ordelijk wezen, geheel in overeenstemming met de orde van zijn Schepper. Alles zal in het goede worden omgezet. Sterker nog, er is geen goed dat hij niet zal bezitten als hij in onze Wil leeft.

Onze Wil zal de ware nederlaag zijn van alle kwaad, van alle ongeluk. Hij zal alle Goeds weer tot leven brengen, want hij zal de Bron ervan bezitten.

Bovendien zal voor degene die in onze Wil leeft, elke beweging, elke ademhaling, elke hartslag, alles wat zij doet, voor haar een overwinning worden, een goddelijke overwinning.

Ik kan zeggen van de mens dat in onze Wil leeft,

- dat het ademt met mijn Adem,
- dat het beweegt met mijn Beweging,
- dat het hart klopt met mijn eeuwige Hartslag.

Zo verwerft het de overwinnende Daad in al zijn handelingen.

En dit wordt haar met gerechtigheid en uitbundige liefde toegekend, want door te leven in onze Wil zonder op enigerlei wijze haar eigen wil tot uiting te brengen, moet zij rechtmatig in de hemelse gewesten verblijven om daar te genieten van onze Wil, die de mens gelukkig maakt.

Maar om van onze Wil op aarde te leven, onthoudt het arme kind zich van de vreugden van de Hemel.

Deze daad is de meest heroïsche die er bestaat en het teken van een zeer intense liefde waardoor de hele hemel, onze Godheid en de soevereine Koningin van de Hemel geraakt zijn en de heldhaftigheid van dit schepsel liefhebben.

O, hoezeer houden zij van haar! En onze Liefde, die door niemand ooit wordt overtroffen, schenkt dit schepsel bij elke ademtocht, bij elke kleine beweging, telkens wanneer zij denkt, kijkt of spreekt, *de overwinnende en goddelijke Daad*.

De overwinningen zijn ontelbaar.

Wij voelen dat het niet de mens is dat ademt en beweegt, maar Wijzelf. En Wij geven haar de waarde die onze Adem en onze Beweging bevatten, die alle mogelijke en denkbare waarden bevatten.

Zo is dit wezen de veroveraar van ons Leven en onze Daden.

Dit gelukkige wezen wordt met zijn *veroverende daad* de uitlaatklep van onze voortdurende Liefde, ons Geluk en onze rust.

En haar veroveringen zijn de voortdurende tekenen van ons besluit om het Koninkrijk van onze Wil op aarde te laten komen.

Haar veroveringen verkorten de tijd, want ons werkzame Leven is niet langer vreemd aan de aarde, maar bestaat al. Het heeft zijn Koninkrijk gevormd in dit gelukkige schepsel. Wees daarom aandachtig.

Stop nooit. Ik zal met alles rekening houden, zelfs met je ademhaling, om je nog meer lief te hebben en je vele overwinningen te laten behalen, de ene nog mooier dan de andere.”

Vervolgens voegde Hij eraan toe:

"Mijn dochter, wanneer de mens Mij haar wil schenkt om in Mijn Wil te leven, schenk Ik haar de Mijne.

Maar weet je wat Mijn Wil doet voordat Hij zich geeft?

Hij verspreidt zich over de daad van de mens

- om deze te verfraaien,
 - om er de dag van te vormen,
 - om de daad te heiligen,
 - om er zijn goddelijke Vreugde in te leggen,
- vooraleer Hij zich in deze daad opsluit.

En mijn Fiat werkt in deze daad. Alle geschapen dingen ontvangen een nieuw Leven en een nieuwe Schepping. Ze voelen zich vernieuwd in Schoonheid, in Liefde en in de Vreugde van hun Schepper. En terwijl mijn Fiat zijn goddelijke Daad vervult, blijft de daad die van het schepsel.

Iedereen wacht af om te zien wat dit wezen met deze daad zal doen, want het is een daad die alles omvat.

Iedereen voelt zich gevangen in deze daad.

En wat doet dit gelukkige wezen?

Zij koestert hem, geeft hem kusjes en omhelst hem.

En wetende dat zo'n grote daad niet alleen voor haar kan blijven, zegt ze in een uitbarsting van liefde en vreugde: Aanbiddelijke Wil,

U hebt mij een Goddelijke Wil gegeven. Het is een Goddelijke Wil die ik U geef om U in ruil daarvoor de Dankbaarheid, de Glorie, de Vreugde en de Liefde te geven die U mij hebt gegeven. Zo stroomt deze daad naar iedereen, heiligt hen, verfraait hen, maakt iedereen gelukkig en eert iedereen.

Niemand kan deze daad evenaren, dat wil zeggen, mijn Wil geven om Hem te ontvangen en op zijn beurt te geven.

BvdH 36 - 17 - 30 JUNI 1938 – WARE LIEFDE WIL ZICH TERUGVINDEN IN DE GELIEFDE. KENNIS OPENT ALLE DEUREN TUSSEN GOD EN HET SCHEPSEL. DE GODDELIJKE WIL IS DE HERHALING IN DE MENS VAN WAT DE MENSHEID VAN JEZUS HEEFT GEDAAN

Mijn arme geest voelt zich onder de heerschappij van het Fiat dat hem naar Hem toe trekt om Hem te laten volgen wat Hij heeft gedaan uit liefde voor de mens. Ik volgde de daden van de Verlossing, toen mijn lieve Jezus mijn kleine ziel bezocht en in al zijn goedheid zei Hij mij:

"Dochter van Mijn Wil, Mijn Liefde heeft het nodig om zich open te stellen voor degene die Mij liefheeft en haar Mijn meest intieme geheimen toe te vertrouwen. Ware Liefde heeft de kracht om elk geheim te doorbreken, omdat Liefde in de geliefde wil vinden:

- wat Zij Zelf bezit,
- haar vreugde,
- haar verdriet en
- al haar andere voorrechten.

De Liefde wil zichzelf terugvinden in de geliefde persoon.

Weet, mijn dochter, dat toen Ik op aarde kwam, mijn Liefde Mij geen rust liet. Vanaf mijn Conceptie begon Ik wegen te banen die de mensen moesten dienen om tot Mij te komen. Door deze wegen te banen, breidde Ik hen uit, maar Ik maakte ze niet los van Mij.

Ik bleef het centrum van waaruit al deze wegen vertrokken.

Zo waren mijn Daden, mijn Woorden, mijn Gedachten en mijn Stappen allemaal wegen van Licht, Heiligheid, Liefde, Deugdzzaamheid en Heldendom die Ik vormde. Bijgevolg vindt de mens de weg om tot Mij te komen met elke daad die hij verricht.

Aan het begin van deze wegen, die ontelbaar zijn, plaats Ik mijn Wil als Koningin.

Ik sta zelf aan het begin van elk pad en wacht om de mensen in mijn armen te ontvangen. Maar vaak wacht ik tevergeefs. En met mijn Liefde die Mij geen rust en vrede gunt, ga ik op pad om hen ten minste halverwege tegemoet te komen.

Als Ik hen vind, neem Ik de daad van de mens zo over dat Ik Zelf de daad en de weg van deze mens word.

En met een uitbundige Liefde bedek Ik deze mensen,

- Ik verberg hen in mijn Liefde,
- Ik bedek hen met mijn Daden.

Zo vind Ik Mijzelf in hen terug.

Ik breng hen in veiligheid in de armen van mijn Wil.

Zo heeft:

- elke gedachte van de mens de weg van mijn Gedachten,
- elk woord de weg van mijn Woorden,
- elk werk de weg van mijn Werken, van mijn Stappen.

Als de mens lijdt, heeft hij de Weg en het Leven van mijn Lijden.

Als hij Mij wil liefhebben, heeft hij de weg van mijn Liefde.

Ik heb de mensen met zo veel wegen omringd dat het voor hen onmogelijk is om aan Mij te ontsnappen. En als één van hen aan Mij ontsnapt, raak Ik in paniek, ren Ik en vlieg Ik om hem terug te vinden.

En als Ik hem gevonden heb, Ik stop en sluit haar op in mijn wegen zodat ze er niet meer uit kan komen.

Mijn komst op aarde was niets anders dan een uitlaatklep voor mijn Liefde,

- die zoveel eeuwenlang onderdrukt was geweest en
- waardoor Ik tot deze excessen ben gekomen.

Ik heb de nieuwe Schepping gevormd. Ik heb haar zelfs overtroffen in de veelheid van de Werken en in de intensiteit van mijn Liefde.

Maar mijn Liefde wordt nog steeds onderdrukt.

Als uitlaatklep wil Ik mijn Wil als Leven geven

- om hen het grootste Goed te schenken dat Ik kan geven, en
- om de grote glorie te ontvangen dat de kinderen van Mijn Wil in ons Koninkrijk zijn.

Wanneer een mens in onze Wil binnengaat, is onze voldoening zeer groot! Hij geeft Ons immers de gelegenheid om in hem alles te herhalen wat Wij in de Schepping en de Verlossing hebben gedaan.

Onze Liefde wil zichzelf in actie zien (in de mens) alsof Wij op dat moment:

- het uitgestrekte firmament maken,
- de zon die schittert van licht,
- de winden die waaien in degene die in onze Wil leeft, overspoeld met genade en liefde, de zeeën
- die Liefde, glorie en aanbidding fluisteren aan haar Schepper, en de neerdaling van het Woord.

Mijn Wil is de herhaler in de mens van wat mijn Mensheid heeft gedaan. Zo zijn Wij altijd bezig te werken in de mens. Wij stoppen nooit.

Want niets mag ontbreken aan degene die in onze Wil leeft.

Onze Daden zullen

- onze Troon zijn,
- onze Begeleiding en
- het Leven zelf zijn van deze mens.

Onze Liefde voor de mens lijkt ongelooflijk.

Wij houden hem voortdurend in de gaten om te zien of alles in hem aanwezig is.

En omdat Wij zo veel van hem houden,

- herhalen Wij zo dikwijls *onze werkzame daad*,
- voegen Wij nieuwe Schoonheid en Heiligheid toe aan de meesterwerken die we in hem hebben volbracht!

We geven hem altijd graag en houden hem bezig onder de regen van onze werkzame Daden om Ons de gelegenheid te geven hem lief te hebben en Ons nog meer te laten liefhebben.

Leef dus altijd in onze Wil. Dan zul je de voortdurende wind van onze Liefde en onze Werkzame Daad voelen, die niet alleen onze Werken in daden zal herhalen, maar ook nieuwe dingen zal toevoegen die de Hemel en de aarde zullen verbazen.

Vervolgens **voegde Hij er op medelevende toon aan toe:**

"Mijn dochter, alle schepselen leven in mijn Wil. En als ze niet in Hem zouden willen leven, zouden ze geen ruimte vinden om te leven.

- Maar wie voelt ons Goddelijk Leven?
- Wie voelt zich omhuld door onze Heiligheid?
- Wie ervaart de voldoening
om geraakt te worden door onze Scheppende Handen,
om zich verfraaid te voelen door onze Schoonheid?

Wie voelt zich ondergedompeld in onze Liefde?

Zij die wil leven in onze Wil.

Niet zij die zich daar bevinden krachtens van de Schepping.

Onze Oneindigheid omhult immers alle wezens en alle dingen.

Zij bevinden zich in onze Wil zonder Ons te kennen,

- als dieven van onze goederen,
- als ontrouwe en ondankbare kinderen,
- als ontaarde kinderen van hun Vader.

Zij kennen Ons niet en houden niet van Ons.

Daarom vinden Wij in hen geen plaats om onze Heiligheid en onze Liefde te vestigen. Hun zielen zijn niet in staat om onze altijd nieuwe Schoonheid te ontvangen.

Ze geven ons niets, zelfs niet de rechten van de Schepper.

En hoewel ze in onze goddelijke Zee leven, zijn ze toch ver van ons verwijderd.

Omdat ze ons niet kennen, hebben ze

- barrières opgeworpen,
- deuren gesloten en
- de communicatie tussen hen en ons verbroken.

Kennis is de eerste schakel tussen de schepselen en Ons.
Het is de wil om in onze Wil te leven die

- de barrières wegneemt en
- alle deuren opent

om hen in onze armen te sluiten en om zich met Ons te verheugen.

Het is hun liefde die ons ertoe brengt onze Liefde en onze Genade in overvloed te verspreiden, tot het punt dat we hen bedekken met onze goddelijke Eigenschappen.

Als er geen kennis is, kunnen we niets geven.
Integendeel, zij die in onze Wil leeft, kent ons.

Door onze Wil binnen te gaan,

- geeft ze haar Vader een kus,
- omhelst ze Hem en
- plaatst ze haar kleine liefde om ons heen.

Wij geven haar onze Zeeën van Liefde.
En dit schepsel omhelst de hele Hemel.

We kunnen zeggen dat de feesten beginnen tussen dit schepsel en Ons, tussen de Hemel en de aarde.

We noemen dit schepsel zelf zalig en **Wij zeggen tegen haar**:
Je bent het gelukkigste en meest fortuinlijke schepsel omdat je in onze Wil leeft.
Je leeft en je kent Ons,
je leeft en je houdt van Ons.

En Wij houden je verborgen in onze Liefde,
bedekt door onze Armen, en onder de regen van onze Genade".

BvdH 36 - 18 - 6 JULI 1938 — ALLES WAT IN DE GODDELIJKE WIL IS, TRIOMFEERT. DE FUNCTIE VAN MOEDER VAN DE GODDELIJKE WIL. IEDER VAN ONS IS IN DE GODDELIJKE WIL

Ik ben in de armen van de Goddelijke Wil. Ik kan zeggen dat ik mijn hele dag in zijn Zee doorbreng. **Alles wat Hij heeft gedaan**, zowel in de Schepping als in de Verlossing, wordt mij getoond en **zeft mij**:

"Wij zijn allemaal van jou.
Kijk met hoeveel Liefde je Schepper ons aan jou geeft.
En jij, leg je kleine liefde in Ons,
- zodat de scheppende Liefde bemint in de geschapen liefde,
- zodat de geschapen liefde bemint in de scheppende Liefde, en
zodat zij beiden zegevieren".

Terwijl ik de Handelingen van de Goddelijke Wil volgde, wilde ik
- de Hemel met geweld veroveren,
- me opsluiten in de hemelse Gewesten om er nooit meer uit te
komen.

O, wat weegt deze ballingschap zwaar op mij!
Als het goddelijke Fiat niet zijn kleine beekjes van hemelse Vreugde
en Geluk had laten stromen, weet ik niet hoe ik het had kunnen
verdragen! Ik was vervuld van bitterheid.

Mijn geliefde Jezus, die altijd over mij waakt en niet wil dat ik me
met iets anders bezighoud dan leven in zijn Wil, **maakte mij uit**
medelijden dit zachte verwijt:

"Dappere dochter, waarom deze bitterheid!
In mijn Wil past bitterheid niet goed, want mijn Wil is de bron van alle
zoetheid, alle triomfen en alle overwinningen.
Als de mensen vol bitterheid zijn, is dat omdat ze niet in mijn Wil
leven en omdat hun wil hen tiranniseert.

Ze lijden dan onder bitterheid en blijven verslagen.
Dus moed, mijn dochter!

Je moet weten dat wanneer de mens in mijn Wil leeft, hij de
behoefte voelt naar zijn hemelse Vaderland.
Hij voelt al dat hij daar eigenaar van is en door zich uit liefde voor Mij
in al zijn daden de hemelse Glorie te ontzeggen, voel Ik Mij door
deze mens aan Mijzelf gegeven.

Hij geeft Mij de gehele Hemel met de Zee van Vreugde en Geluk die
zich in de hemelse Gewesten bevinden.
Wil je deze vreugde dan niet aan je Jezus geven?
En als Ik het Koninkrijk van mijn Wil niet in jou vorm, hoe kan Ik het
dan aan anderen doorgeven? Laat Mij dus mijn werk doen.

Vervolgens **voegde Hij eraan toe:**

„Mijn dochter, mijn Liefde voor degene die in mijn Wil leeft is zo groot dat Ik ben als een moeder met een gehandicapte zoon, die de macht heeft om haar zoon de zeldzaamste schoonheid te geven.

Deze moeder strekt zich over hem uit en verwarmt hem met haar warmte. Door hem te kussen en te omhelzen wil ze hem het gebruik van zijn ledematen teruggeven en hem mooi maken.

Ze zal gelukkig zijn als ze in hem de vrucht van haar moederliefde ziet. Maar de moeder heeft die macht niet.

Ze zal daarom altijd ongelukkig zijn vanwege haar zoon.

Maar wat de moeder niet heeft, heb Ik wel.

Mijn Liefde is zo groot, dat wanneer de mens in mijn Wil komt, Ik mij over hem uitstrekt en Ik hem verwarm met mijn Liefde om hem tot een nieuw Leven te roepen,

Ik kus hem voortdurend, Ik druk hem tegen mijn Hart om alles weg te nemen wat hem zou kunnen verduisteren en zijn frisheid en goddelijke schoonheid zou kunnen wegnemen.

Dan blaas Ik op hem, Ik zend hem mijn verjongende Adem om in hem nieuw Leven te genereren en hem te herstellen in zijn zeldzame Schoonheid.

Maar daar blijft het niet bij: Ik vorm de Troon van al mijn werken. Ik vestig daar mijn Wil als een Koning op zijn troon, regerend en overheersend in deze mens.

Ik kan zeggen:

„Wat had Ik kunnen doen dat Ik niet gedaan heb!

Had Ik je meer kunnen beminnen, en heb Ik dat niet gedaan?”

Je moet weten dat mijn Liefde tot het uiterste gaat.

Wanneer de mens zijn daden verricht in mijn Wil, roep Ik in deze daad alle mogelijke en denkbare Daden op die Wij hebben verricht,

- mijn eigen Daden,
- die van het Woord dat voortkwam uit de Heilige Geest,
- de hele Schepping,
- mijn Incarnatie in de tijd,
- alles wat Ik in deze Daad insluit,

om te kunnen zeggen:

“dit is onze Daad, een volledige Daad. Er mag niets aan ontbreken.”

En de mens moet Ons kunnen zeggen: In uw Daad is alles van mij.
En ik kan U alles geven, zelfs Uzelf. Daarom weerklinken onze
Glorie en onze Liefde in elk van onze Werken.

En de mens verzamelt alles en verspreidt zich tot in onze goddelijke
Boezem. O, hoe zoet is het **om in alle dingen te horen weerklinken:**

“Glorie, Liefde aan onze Schepper! “

Maar wie heeft ons de gelegenheid gegeven om zoveel van onze
glorie te ontvangen? Zij die in onze Wil leeft.

Toen voegde Hij er opnieuw aan toe:

"Mijn dochter, wanneer de mens mijn Wil aanroept
- in zijn daden en in zijn gebeden,
herhaalt mijn Wil deze daad met hem en bidt met deze mens.
In zijn Oneindigheid is mijn Wil overal aanwezig.

Zo voelen de Schepping, de zon, de wind, de hemel, de engelen en
de heiligen in zich de Kracht van het scheppend Gebed.
En zij bidden allen.

Enkel de ondankbare mens
- wil dit niet ontvangen,
- voelt de effecten ervan niet.
Mijn Wil bezit echter de deugd van het Gebed.

O, hoe mooi is het om deze ziel te zien bidden
op de goddelijke manier van de Goddelijke Wil,
- om iedereen de scheppende Deugd van mijn Wil op te leggen en
- om hen allemaal te laten bidden!

Dit gebed dringt zich op aan onze goddelijke eigenschappen
en laat een regen van Barmhartigheid, Genade, Vergeving en Liefde
neerdalen.

Het volstaat te zeggen dat het ons Gebed is, om te zeggen:
“het kan alles geven.”

Je moet weten dat de mens zich reeds in de Oneindigheid van onze
Wil bevindt:

- of hij nu onze Wil doet of niet,
- of hij nu in onze Wil leeft of niet.

Meer nog, onze Wil is:

- het Leven van het leven van de mens,
- de Daad van zijn daden.

Hij helpt hem voortdurend met zijn scheppende en behoudende Daad. Wie in onze Wil leeft, voelt zich bemind.

Wat er met deze mens gebeurt, is vergelijkbaar met vissen die in de zee zijn en weten dat ze daar zijn.

De mens voelt deze goddelijke Zee

- die als zijn bed dient,
- die hem in de armen van zijn hemelse wateren draagt,
- die hem voedt, hem in zijn zee laat bewegen, hem onderhoudt en verfraait.

En *als de mens wil slapen*, vormt onze Wil zijn bed in de diepte van zijn Zee, zodat niemand hem wakker maakt.

Hij slaapt zelfs met de mens mee.

De Liefde van mijn Wil is zo groot voor degene die zich in zijn Zee bevindt en die dit weet, dat mijn Wil in deze mens alle kunsten verricht die Hij wil bewerken.

En *als de mens wil denken*, denkt mijn Wil in de mens.

Als de mens wil kijken, kijkt mijn Wil in zijn ogen.

Als de mens wil spreken, spreekt mijn Wil.

Hij communiceert voortdurend met hem

en Hij vertelt hem alle wonderen van onze eeuwige Liefde.

Als hij wil werken, werkt mijn Wil.

Als hij wil lopen, loopt mijn Wil.

Als hij wil beminnen, bemint mijn Wil.

Mijn Fiat heeft altijd iets te doen met deze mens.

Niet alleen erkent deze mens Hem, maar hij laat Hem ook nooit alleen. De mens verdwijnt steeds dieper in de Zee van mijn Wil omdat het weet dat als hij eruit komt, hij zijn Leven verliest.

Het zou hetzelfde zijn als een vis die sterft als hij uit de zee komt. Deze mensen die in onze Wil leven, zijn onze hemelse woningen.

Met hun liefde vormen ze met vreugde, golven in onze Zee om ons te vermaken en gelukkig te maken.

De mensen die zich in de oneindigheid van onze Zee bevinden en *dat niet weten*, voelen daarentegen niets van dit alles.

Ze voelen onze vaderlijke Aandacht niet die hen tegen onze Borst drukt. Ze leven in onze Zee alsof ze niet leven.

Ze zijn erg ongelukkig, alsof ze niet onze kinderen zijn.

Ze zijn als vreemdelingen.

Omdat Wij niet gekend zijn, zijn Wij door hun ondankbaarheid gedwongen om zelfs geen enkel woord tegen hen te zeggen en het Goede dat Wij hen kunnen geven, in ons Hart te verbergen.

Het is een kwelling voor Ons om onze kinderen arm te zien,

- enkel omdat zij Ons niet kennen.

Als Wij hen iets zouden geven, zou dat zijn zoals in het Evangelie staat: "*Geef geen parels aan de zwijnen*". Omdat zij Ons niet kennen, zouden ze hen met modder bedekken en vertrappelen.

Zo maakt Kennis bekend:

- waar zij zijn,
- met Wie zij leven,
- wat zij kunnen ontvangen en
- wat zij moeten doen.

Daarom is degene die dit niet weet werkelijk blind:

- ondanks alle goede dingen om hem heen, ziet hij niets.

Hij is de rondzwervende dief in de Schepping".

BvdH 36 - 19 - 11 JULI 1938 – WANNEER DE LIEFDE ECHT IS, WIL DE ENE ALLES WAT DE ANDERE WIL. ELKE HANDELING VAN DE GODDELIJKE WIL IS EEN WEG DIE ZICH OPENBAART TUSSEN DE HEMEL EN DE AARDE.

Ik ben nog steeds in de armen van de Goddelijke Wil.

Terwijl ik schrijf, voel ik het gewicht van het grote offer dat ik moet brengen om te schrijven. Ik offer het aan mijn geliefde Jezus op, opdat de Goddelijke Wil door iedereen gekend, begeerd en bemind moge worden.

O, wat zou ik graag mijn leven geven om Hem bekend te maken!
Ik leed zo erg dat ik met moeite verder kon schrijven.
Mijn lieve Jezus, om mij kracht te geven, zegt Hij mij:

"Mijn gezegende dochter, moed, Ik ben bij je.
Ik ben zo blij dat je dit schrijft.
Voor elk woord dat je schrijft, geef Ik je als geschenk:
- een kus,
- een omhelzing en
- één van mijn Goddelijke Levens

Weet je waarom? Omdat Ik in deze Geschriften
- ons eeuwig Leven van Liefde zie,
- de kopie van onze werkzame Goddelijke Wil.

Onze Liefde, die zesduizend jaar lang onderdrukt is geweest,
- barst los en
- vindt verlichting voor onze vlammen
door bekend te maken hoeveel Hij de mens bemint,
zodanig dat Hij hem zijn eigen Wil als Leven wil geven.

En dat zodat Wij aan beide kanten kunnen zeggen:
"Wat van mij is, is van jou."

Ware Liefde is pas tevreden als zij kan zeggen:
"Wij beminnen elkaar evenveel. Wat ik wil, wil zij ook."

Als er enige ongelijkheid in liefde zou zijn, zou dat ons beiden
ongelukkig maken. Als de ene iets zou willen en de ander iets
anders, zou de eenheid, de liefde, ten einde komen.

Mijn Liefde is ware Liefde.
En Ik weet dat de mens een beperkte liefde en wil heeft.

Wij kunnen zeggen
- dat wij elkaar beminnen met één liefde,
- dat wij één Wil hebben.

Als de één niet de wil van de ander wordt, bestaat ware liefde niet
en kan ze niet ontstaan. Daarom zou je blij moeten zijn om te helpen
- aan de uitstorting van mijn Liefde,
die eeuwenlang onderdrukt is geweest, en

- aan de verzachting van mijn vlammen die Mij uitzinnig maken.

Laten we dus met dezelfde Liefde liefhebben en **samen zeggen:**
"Wat jij wil, wil ik ook."

Ik zei Hem: Jezus, laat mijn wil smelten in de Uwe en geef mij uw Wil om te leven ".

Na deze wederzijdse belofte om uit één enkele Wil te leven,
voegde mijn geliefde Jezus er met nog meer tederheid **aan toe:**

"Dappere dochter, je moet weten.

dat de kracht van elke daad die in mijn Wil wordt verricht zo groot is
dat hij een weg naar de Hemel opent

- voor jezelf en
- voor degenen die volgen.

Elke daad is dus een weg die naar de Hemel leidt.

Al deze wegen die uit de hemel neerdalen,

- verweven zich over de hele aarde en
- worden betrouwbare wegen en gidsen voor allen die willen binnengaan, en
- leiden de mens naar de Schoot van zijn Schepper.

Zie je dan wat een daad in mijn Wil kan doen:

het is een extra weg die zich opent tussen de Hemel en de aarde.

Hoe mooi is het om in mijn Wil te leven!

En deze daad is niet alleen een weg.

Want wanneer de ziel op het punt staat deze te volbrengen,
daalt de goddelijke Adem neer.

Door op deze daad te blazen,

vult Hij de hele schepping met zijn almachtige Adem.

En allen voelen de Troost, de Liefde en de Kracht van de
scheppende Adem, die de macht heeft

- om alle wezens en alle dingen te omvatten,
- om ze te parfumeren met zijn goddelijke en hemelse Lucht.

Mijn werkzame Wil verricht wonderen:

- zowel in de mens als in Onszelf,

zodanig dat we kunnen zeggen:

“ Ik ben een Goddelijke Daad, Ik kan alles doen.”

Er is geen grotere eer die Wij aan de mensen kunnen bewijzen,
en Wij kunnen geen grotere Glorie ontvangen, die

- Ons nog meer verheerlijkt,

- Ons gelukkiger, glorieuzer en triomfantelijker maakt,

dan **Onze Wil in hun daad te laten werken.**

Wij voelen Ons opgesloten in hun daad

En Wij voelen Ons vrij om in de menselijke kring te werken,

zoals Wij als God kunnen werken.

Dit is voor Ons een uiting van onze uitbundige Liefde.

Wij houden van onze Daad waarin Wij onze macht en onze
onbereikbare Schoonheid, onze Heiligheid, onze Liefde en onze
Goedheid zich zien ontvouwen, die alle mensen bedekken,
omhelzen en omarmen, en die alle wezens en alle dingen willen
transformeren in onze goddelijke domeinen.

Hoe is het mogelijk om zo'n grootse Daad niet te waarderen!

En hoe is het mogelijk om degene die ons heeft gediend als

draagster om zoveel wonderen te verrichten, niet te waarderen!

Wat zouden we deze ziel niet geven!

En wie zou haar iets kunnen weigeren?

Het volstaat te zeggen dat degene die in onze Wil leeft, iedereen
voor is. Zij is de eerste in heiligheid, schoonheid en liefde.

Wij horen onze Echo, onze Adem, in haar adem.

Deze mens vraagt niet. Ze neemt liever wat ze wil uit onze
goddelijke Schatten. Daarom, laat het Leven in onze Goddelijke Wil
altijd in je hart blijven. **Vervolgens voegde Hij eraan toe:**

"Mijn dochter, onze Wil stroomt door alle geschapen dingen zoals
bloed door de aderen. De eerste handeling, de beweging en de
warmte komen altijd voort uit onze Wil.

Maar als onze Wil een mens vindt die Hem erkent en in Hem leeft,
zelfs als onze Wil in alle dingen blijft stromen, stopt Hij toch en vormt
Hij zijn woning in deze mens om zijn wonderen te verrichten.

Onze Wil, met zijn Macht en zijn Onmetelijkheid, verlaat nooit iemand. Intussen opent Hij zijn communicatie met deze mens omdat deze mens:

- oren zal hebben om Hem te horen,
- een verstand om Hem te begrijpen en
- een hart om Hem te ontvangen en te beminnen.

In deze mens zal onze Wil zijn Genade, zijn uitbundige Liefde neerleggen. De menselijke wil die leeft vanuit onze Wil zal dienen als ruimte waar onze Wil zijn werkende Daad zal verrichten

Onze Wil zal daar zijn Centrum vormen,

- zijn goddelijke Kamer en
- de Uitlaatklep van zijn voortdurende Liefde.

En wanneer deze mens zijn daden verricht in mijn Wil, zal hij herboren worden in God en God in hem.

Deze wedergeboorten zullen nieuwe horizonten doen ontstaan, mooiere hemelen, stralendere zonnen en een nieuwe goddelijke Kennis. Voor elke handeling die de mens in mijn Wil verricht, voelen Wij ons meer geneigd om Ons bekend te maken, vertrouwen Wij ons met meer zekerheid aan deze mens toe.

En omdat onze Wil in hem is, zal hij jaloers zorg dragen voor wat Wij haar zeggen en geven. Zo zal de mens bij elke wedergeboorte herboren worden tot een nieuwe Liefde, een nieuwe Heiligheid en een nieuwe Schoonheid.

In de roes van onze Liefde, zeggen Wij daarom tot deze mens:

“Onze Wil maakt je steeds mooier en heiliger.

En hoe meer je in Hem blijft, hoe meer je groeit en hoe meer je herboren wordt in ons goddelijk Wezen.

Voor elke extra daad die je verricht, dringt onze Wil zich op om Ons te laten geven wat van Ons komt, je nieuwe geheimen te vertellen, je nieuwe ontdekkingen van onze Liefde te laten doen.

Als Wij deze mens niet altijd zouden geven, zouden Wij voelen dat er iets ontbreekt in ons goddelijk Leven, wat niet kan zijn.

En de mens kan zelfs niet bestaan als het niet ontvangt.

Hij zou het gebrek aan Voedsel, Liefde en Tederheid van zijn hemelse Vader voelen. Wees dus aandachtig. Erken dat je gedragen wordt in de armen van het Goddelijke Vaderschap.

BvdH 36 - 20 - 18 JULI 1938 – HOE MOOI IS HET OM DE ZIEL IN DE GODDELIJKE WIL TE ZIEN. DE GESCHAPEN DINGEN WACHTEN OP DE LIEFDE VAN HUN SCHEPPER.

Mijn vlucht in de Goddelijke Wil gaat verder. Zijn Macht en zijn Onmetelijkheid lijken het gezelschap van zijn geliefd schepsel nodig te hebben om het overal mee naartoe te nemen waar de Goddelijke Wil zich bevindt.

En wanneer de mens zijn Werken vindt, houdt de Goddelijke Wil de mens tegen om het te vertellen over de geschiedenis die elk van zijn werken bezit, en de diversiteit van Liefde waarmee ze bezielde zijn.

Onze Wil schept zoveel plezier in het bekendmaken van de Bron, de bijzonderheid van zijn Werken, dat Hij

- niet alleen zijn werken schenkt aan wie wil luisteren, maar
- hen ook samen met de mens verheerlijkt.

Mijn geest was verbaasd, betoverd, toen mijn altijd vriendelijke Jezus me verraste. **Hij zei:**

"Mijn gezegende dochter, er is geen mooier betovering en niets dat ons Allerhoogste Wezen meer verrukt dan te zien hoe een mens onze Wil binnengaat. Bij het binnengaan neemt hij Ons in zijn armen en kleedt hij zich innerlijk en uiterlijk met ons goddelijk Wezen. Wij nemen hem in ruil daarvoor in onze armen voor ons plezier.

Hoe mooi is het om hem zo klein te zien, maar zo mooi klein en wijs klein en sterk, sterk genoeg om zijn Schepper te kunnen dragen!

Er is niets waarin hij niet op Ons gelijkt.

Alleen door onze Wil binnen te treden, verwerft de mens onze goddelijke Eigenschappen en bekleedt hij zich daarmee.

Met het recht dat Wij haar geven, heerst de mens over alles,

- geeft hij zich aan iedereen,
- bemint hij iedereen,
- wil hij door iedereen bemind worden en
- wil hij dat iedereen Ons bemint.

Een mens zien die wil dat iedereen Ons bemint, is de puurste, mooiste en grootste van onze vreugden.

Wij horen onze Echo die wil dat iedereen n Ons bemint en dat Wij iedereen beminnen.

En als velen Ons niet liefhebben, voelen we ons beledigd en beroofd van onze rechten als Schepper en Vader die zo veel van zijn kinderen houdt. Wij voelen Ons vertegenwoordigd door deze mens in onze Wil.

We vinden in hem onze eigen overmatige Liefde terug.
Hoe kunnen Wij hem niet liefhebben!

Wij geven dan onze eerste kus en de hartstocht van onze omhelzingen aan dit wezen.

De liefdesstrategieën die we bij hem gebruiken zijn ongehoord. En Hoe meer we van haar houden, hoe meer we van haar willen houden. Jezus zweeg. **Toen voegde Hij eraan toe:**

"Mijn dochter, alle geschapen dingen wachten op jou.
Maar weet je waarom?

Omdat ze met jou, krachtens mijn Fiat waardoor alles bezielde is, de Eenheid en de Onscheidbaarheid met jou voelen.

De suprematie over alle dingen is aan de mens gegeven.
Daarom wachten ze op je onder hen, zodat je Ons kunt verheerlijken en liefhebben met hen, volgens de functie om Ons te geven wat elk van hen kan hebben.

Elk geschapen ding bezit de volheid van zijn eigen goed.
De zon bezit de volheid van het licht. Elke lichtstraal die zij uitzendt, elk effect en elk goed dat zij uit haar lichtbron vrijgeeft, is een voortdurende sonate van glorie en liefde die zij ons schenkt.
Maar zij wil dit niet alleen aan ons schenken. Zij wil het ook schenken aan degene voor wie zij geschapen is.

We worden echt bemind en verheerlijkt wanneer de mens, bezielde door onze Wil, in deze lichtdaad rent en ons bemint en verheerlijkt met de Liefde en de Glorie van het Licht.

We vinden de mens, verborgen in dit licht, dat ons bemint met de volheid van het licht en de warmte.

We vinden in de mens:

- de Liefde die ons pijn doet,
- de Liefde die ons verzacht,
- de Liefde die altijd Liefde zegt.

Daarom hebben we de mens een zon gegeven die van ons houdt. Als we de mens niet vinden in de geschapen dingen, zijn we niet gelukkig. Deze geschapen dingen worden dan als instrumenten zonder resonantie en zonder leven.

We houden hooguit van onszelf en verheerlijken onszelf.

Maar het is niet de mens dat van ons houdt en ons verheerlijkt.

Dan hebben Wij in ons voornemen gefaald.

De wind wacht op je, zodat je stem zich mengt in zijn gekreun, zodat de geschapen dingen jouw liefde horen kreunen naar hun Schepper. O, hoe vereerd voelt de wind zich wanneer de geschapen dingen in de onstuimigheid van de wind jouw onstuimige liefde zien, die bijna boven Degene staat die de wind heeft geschapen.

Hij ziet zijn golven en zijn adem doordrongen van je “ik hou van U!”

En wanneer Wij jouw adem van liefde horen, blazen Wij liefde over jou heen om nog meer bemind te worden.

De lucht die iedereen inademt, wacht op jou om door jouw stem te worden beziel en in elke ademtocht die de geschapen dingen ontvangen, ontvangen ze het ‘Ik hou van je’ van hun Schepper.

Ook *in elke ademtocht die de geschapen dingen uitademen*, stroomt jouw ‘Ik hou van je’ om Ons in de schoot van jouw ‘Ik hou van je’ te brengen.

Alle levens en alle ademhalingen zijn veranderd in evenzoveel stemmen van liefde. Ze wachten allemaal op jou om het nieuwe Leven van Liefde te ontvangen dat de ziel die in mijn Wil leeft, met zich meedraagt.

Zelfs de heiligen, de engelen en de Koningin van de Hemel zelf wachten op jou om de frisheid en de vreugde van de Liefde die in de mens werkt, te kunnen ontvangen.

En om overspoeld te worden door de liefde van deze gelukkige mens, die hoewel hij op aarde leeft, leeft met dezelfde Wil die hun Leven is.

Zij voelen de nieuwe Liefde van degene die mijn Wil heeft vervuld.
En ieder voelt de Vreugde en de overwinnende Liefde die deze ziel draagt.

Mijn dochter, wat een orde, wat een harmonie brengt zij die in mijn Wil leeft tussen de Hemel en de aarde!

Al haar daden, al haar bewegingen en al haar gedachten veranderen in stemmen, in klanken, in harmonieën die alle geschapen dingen bekleden en die alles doen zeggen dat zij van Ons houden.

Als Wij bemind worden, wordt iedereen bemind met een nieuwe Liefde van Ons.

De hele hemel is verrukt bij het zien van de wonderen, de zoete betovering van degene die leeft in ons goddelijke Fiat.

Je moet weten dat mijn Liefde niet tevreden is als Ik geen nieuwe verrassingen van Liefde voorbereid en geef aan degene die leeft in mijn Wil, en als Ik haar geen nieuwe dingen laat weten.

Luister, mijn dochter, hoeveel Ik van je heb gehouden:

Mijn hemelse Vader heeft Mij verwekt, en Ik heb hem liefgehad.

In deze liefde heb Ik ook jou liefgehad, omdat mijn Wil altijd voor jou aanwezig was.

Ik ben voortdurend verwekt, en in de vurigheid van onze liefde als Vader en Zoon is de Heilige Geest voortgekomen.

In deze vurigheid heb Ik ook jou voortdurend liefgehad.

Ik heb de hele schepping bedacht, en in alles wat Ik heb geschapen.

Ik heb eerst van jou gehouden, daarna heb Ik het geschapen en tot jouw dienst gesteld.

Ik heb ook van jou gehouden in de liefde tussen Mij en mijn hemelse Moeder. O, hoe heb Ik van jou gehouden toen Ik Mij in haar maagdelijke schoot incarneerde.

Ik hield van jou in elke ademtocht, in elke beweging, in elke traan.

Mijn Wil maakte je aanwezig omdat Ik van je hield en omdat je van Mij ontving: mijn adem, mijn tranen en mijn beweging.

Mijn Liefde voor degene die in mijn Wil zou leven, werd zo groot dat zelfs toen Ik mijn heiligen genade schonk en van hen hield, degene

die in mijn Wil zou leven, in deze Liefde werd opgenomen.

Ik kan zeggen dat Ik altijd van je heb gehouden.

Ik heb van je gehouden in alles en in alle dingen.

Ik heb van je gehouden in alle tijden en op alle plaatsen.

Ik heb overal en van alle kanten van je gehouden.

Oh! Als ze allemaal wisten wat het betekent om in mijn Wil te leven, en de Zeeën van Liefde en Genade waarmee ze overspoeld zouden worden!

Oh! Als ze allemaal wisten dat het een God is die hen liefheeft met een altijd nieuwe Liefde; en dat in ons goddelijk Wezen Wij onze goddelijke en overheersende passie hebben dat de mens in onze Wil leeft, dan zou dat ook hun overheersende passie worden.

Wat het ook moge kosten, zij zouden hun leven geven om te leven in dit Fiat dat hen zo liefheeft.

BvdH 36 - 21 - 24 JULI 1938 – VERSCHIL TUSSEN DE GODDELIJKE WIL EN LIEFDE. WIE IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT, ONTVANGT DE LIEFDE VAN ALLE GESCHAPEN DINGEN EN VORMT DE STEUN VAN DE HANDELINGEN VAN ONZE HEER.

Ik voel me vervuld door de Fiat. Het lijkt alsof Hij me in alle geschapen dingen roept om me Zijn liefde te geven, zodat ik Hem nog meer kan liefhebben.

Ik vroeg me af:

wat is het verschil tussen de Liefde en de Goddelijke Wil?

Mijn geliefde Jezus kwam eventjes en **Hij zei mij:**

"Dochter van mijn Wil:

- mijn Wil is Leven,
- mijn Liefde is voedsel.

Als voedsel zou bestaan zonder een leven dat het eet, zou het nutteloos zijn. God kan geen nutteloze dingen te maken. Het Leven is de reden voor het voedsel. Ze zijn allebei noodzakelijk.

Het leven kan niet groeien en zijn grote werken niet ontwikkelen zonder zich te voeden. Voedsel zou dus zonder werken en zonder de gave van zichzelf in prachtige dingen blijven, als er geen leven was om het te ontvangen.

Bovendien is:

- mijn Wil Licht, en
- de Liefde is Warmte.

Beide zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Licht kan niet zonder Warmte bestaan, noch Warmte zonder Licht.

Het lijkt alsof ze een tweeling zijn, geboren uit dezelfde bron.

Maar het Licht kwam eerst en de Warmte volgde.

Zo is de Warmte het kind van het Licht.

Op dezelfde manier heeft mijn Wil zijn eerste daad.

Liefde is zijn favoriete dochter, zijn onafscheidelijke eerstgeborene.

Als mijn Wil niet wil, niet handelt en niet wil werken, blijft de Liefde verborgen in haar Moeder zonder iets te doen.

Hetzelfde geldt voor de mens.

Als hij zich laat leiden door mijn Wil, zal hij een ware, constante en onveranderlijke Liefde voor het goede hebben.

Als de mens zich daarentegen niet laat leiden door mijn Wil, zal zijn liefde een schijnbeeld van liefde zijn, zonder leven en wispelturig.

Arme liefde waarin het Leven van mijn Wil ontbreekt!

Het (zogenaamde) goede en de werken die hij zal doen, zullen worden blootgesteld aan de kou, de vorst van de nacht en de hitte van de zon, die de kracht hebben om zelfs de mooiste werken te verbranden en uit te drogen!

Zie je, mijn dochter, het verschil tussen mijn Wil en Liefde!

Het kind kan niet geboren worden zonder de moeder.

Laat het bezit van het Leven van mijn Wil je dierbaar zijn, als je niet onvruchtbaar wil zijn in het goede, zonder een generatie die in staat is om de Hemel en de Aarde te bevolken.

Daarna voegde Hij eraan toe: "Mijn gezegende dochter, het Leven in mijn Goddelijke Wil brengt orde in alle dingen en maakt het Goede bekend dat alle geschapen dingen bezitten en de Liefde waarmee ze zijn doordrongen.

Het zorgt ervoor dat deze geschapen dingen zich over de mens uitstorten om het lief te hebben, elk met een aparte liefde die elk geschapen ding bezit.

Daarom vinden Wij in degene die in ons goddelijke Fiat leeft:

- de Liefde waarmee Wij de hemel hebben geschapen en uitgebreid,
- evenals de veelheid van onze onderscheiden Liefde, waarmee Wij hem met sterren hebben bezaaid.

Elke ster is een aparte Liefde.

Wij zien deze Liefde verzegeld in de mens die Ons liefheeft met een diversiteit aan Liefde die gelijk is aan het aantal sterren.

Wij voelen onze immense en oneindige Liefde gekroond met de kroon van de liefde van de mens!

O, hoe gelukkig zijn Wij dat Wij in de mens zijn liefde vinden die de Onze kroont!

Om hierop te antwoorden, verdubbelen Wij Onze Liefde in de mens,

- zodat hij Ons nog meer gaat liefhebben en
- zodat zijn liefde voor Ons de Hemel met al zijn sterren overstijgt.

Wij vinden in de mens de Liefde waarmee Wij de zon hebben geschapen. De zon is Eén. Maar de veelheid aan effecten en goede dingen die zij voortbrengt, is ontelbaar.

Elk effect is een afzonderlijke Liefde.

Het kan een kus zijn,

- een streling van Licht die de Schepper aan de mens geeft,
 - een omhelzing van Liefde,
- evenzoveel levensdaden die Wij voortbrengen uit deze effecten, die voedsel voor het leven van de mensen genoemd kunnen worden.

En in degene die in onze Wil leeft, vinden Wij onze Liefde en de veelheid aan Effecten waarmee Wij de zon hebben geschapen.

O, hoeveel voelen Wij terugkrijgen:

- onze Liefde, onze Kussen, onze omhelzingen en
- de veelheid van effecten van onze Liefde die het Licht bezit!

En Wij voelen ons ontoegankelijke Licht gekroond met de lichtkroon van de liefde van deze mens.

Wat vinden Wij niet in degene die in Hem leeft dankzij onze Wil!
Hij laat ons de Liefde vinden waarmee Wij de wind, de lucht, de zee,
het kleine veldbloempje, alle wezens en alle dingen hebben
geschapen.

En de mens geeft ons die liefde terug.

Hij verdubbelt haar zelfs.

En Wij verdubbelen de Liefde waarmee Wij alle dingen hebben
geschapen. Onze Liefde is in feeststemming.

Zij voelt zich opnieuw bemind.

Zij bereidt nieuwe verrassingen van Liefde voor en vormt de
Schepping die in de mens werkzaam is.

Deze Liefde verbindt alles, de Hemel en de aarde.

Zij stroomt overal en vormt als een soort cement om opnieuw te
verenigen wat het gebrek aan liefde tussen God en de mensen had
gescheiden.

Mijn Liefde is zo groot voor degene die in mijn Goddelijke Wil leeft,
dat Ik hem dezelfde dingen laat doen als Ik.

Ik geef hem het recht om mijn Daden te verrichten alsof het de zijne
zijn. Ik wacht ongeduldig tot deze mens mijn Voeten gebruikt om te
lopen, mijn Handen om te werken, mijn Stem om te spreken,
zodanig dat als hij soms nalaat Mij te gebruiken, mijn Liefde hem dat
zachtjes verwijt.

Met onuitsprekelijke tederheid zeg Ik hem:

“Vandaag heb je Mij niet laten lopen. Mijn Stappen wachtten om in
jou te lopen en jij hebt ze onbeweeglijk gemaakt.

Vandaag zijn mijn Werken opgeschort omdat je Mij geen ruimte hebt
gegeven om met jouw handen te werken.

Ik heb altijd gezwegen omdat je Mij niet met jouw stem hebt laten
spreken.

Zie je? Ik heb zelfs tranen op mijn gezicht omdat je ze niet hebt
weggeveegd om jezelf te wassen, om je te verfrissen in mijn Liefde
en om een bad te maken voor wie Mij beledigt.

Ik voel nog steeds mijn gezicht overspoeld door tranen.

Vandaag is mijn lijden zonder de kussen, de tederheid van degene
die Mij liefheeft, en ze lijken Mij nog bitterder.

Daarom wil Ik dat je alles neemt. Laat niets voor Mij achter.

Laat Mijn Wezen met al mijn Daden op jou en al jouw daden steunen. Zo zal Ik je mijn steun, mijn toevlucht noemen.

Ik zal in jou, in de bank van Mijn Wil die in jou heerst, alles plaatsen wat Ik gedaan en geleden heb toen Ik op aarde was.

Ik zal het vermenigvuldigen en honderdvoudig maken.

Ik zal het voortdurend tot nieuw leven doen herleven, zodat je kunt nemen wat je wilt en Mij aan iedereen kunt geven, opdat iedereen Mij kent en liefheeft.

Bovendien moet je weten dat wanneer een mens zijn daden verricht in mijn Wil, hij alle geschapen dingen, de heiligen en de engelen, oproept om zich bij zijn daad aan te sluiten. O, wat een wonder

- om te voelen dat zij Mij liefhebben, Mij erkennen, Mij aanbidden,
- om te zien dat zij allen hetzelfde doen!

Mijn Wil roept en dringt zich aan allen op en ieder is gelukkig, vereerd om opgenomen te zijn in deze daad, volbracht in de Goddelijke Wil, om te liefhebben met een nieuwe liefde en met de liefde van Hem die hen zozeer liefheeft.

BvdH 36 - 22 - 30 JUNI 1938 – ELKE GELUKZALIGE ZAL GOD VOOR ZICHZELF HEBBEN, BUITEN EN BINNEN ZICHZELF, ALSOF GOD ENKEL VOOR HEM WAS. JEZUS WAS SPONTAAN IN HET LIJDEN.

Mijn arme geest wordt vaak overspoeld door de vurige Liefde van de Goddelijke Wil. Zijn wonderen zijn altijd verrassend, het ene nog mooier dan het andere. Mijn lieve Jezus verraste me met een kort bezoekje. Met een Liefde die mijn ziel verrukte, **zei Hij me:**

"Kleine dochter van mijn Wil, de wonderen, de verwonderlijke dingen en de betoverende taferelen die Ik ontvouw in degene die in mijn Wil leeft, zijn talrijk en zo verrukkelijk dat niemand hen kan navolgen.

Je moet weten dat er ontelbare woningen in de hemel zijn.

Maar de woningen die zijn voorbereid voor de zielen die op aarde in mijn Wil hebben geleefd, zullen de mooiste zijn en zich onderscheiden van alle andere.

Ze zullen beschikken over harmonieën en verrukkelijke goddelijke taferelen, steeds nieuwe vreugden die zullen opwellen uit de diepten van mijn Wil waarin Ik heb geleefd.

Zij zullen steeds nieuwe vreugden en gelukzaligheden bezitten.

Zij zullen het vermogen hebben om er zoveel te vormen als zij willen, omdat mijn Fiat de kracht heeft om steeds nieuwe vreugden te scheppen.

Hun woningen zullen de nieuwe betovering zijn van dit hemelse verblijf.

Ik wil je nog een andere, nog mooiere verrassing vertellen.

In de hemel zal elke gelukzalige Mij in zichzelf hebben als zijn Schepper, zijn Koning, zijn Vader en zijn Verheerlijker.

Ieder zal Mij buiten zichzelf hebben, dicht bij zich, zodat hij zich in mijn armen gedragen zal voelen.

We zullen elkaar liefhebben, we zullen samen gelukkig zijn.

Ik zal niet één God voor iedereen zijn, maar een God voor elk.

Iedereen zal Mij zowel binnen als buiten zichzelf hebben.

Ik zal hem zowel binnen als buiten Mij bezitten.

Iedereen zal Mij zowel binnen als buiten zichzelf bezitten, alsof Ik alleen voor hem bestemd ben.

Er zou geen volheid van Geluk zijn met één God voor iedereen.

Sommigen zouden dicht bij Hem zijn, anderen verder weg, sommigen zouden rechts zijn, anderen links.

Bijgevolg zouden sommigen genieten van mijn liefkozingen, anderen niet. Sommigen zouden zich meer geliefd en gelukkiger voelen door mijn Aanwezigheid bij hen, anderen niet.

Maar omdat elke gelukzalige Mij voor zichzelf heeft, zowel binnen als buiten zichzelf,

- zullen we elkaar nooit uit het oog verliezen,

- zullen we samen liefhebben en niet ver van elkaar verwijderd zijn.

Hoe meer we elkaar op aarde hebben liefgehad en hoe beter we elkaar hebben gekend, hoe meer we elkaar in de hemel zullen liefhebben.

Bovendien zal, wat Ik zal geven aan degene die op aarde in Mijn Wil heeft geleefd, zo groot zijn dat alle gelukzaligen een verdubbelde Gelukzaligheid zullen kennen.

Het is waar dat Ik Mijn Troon heb van waaruit zeeën van Vreugde voortvloeien die voldoende zijn om het hele Hemelse Vaderland te vergroten. Maar mijn Liefde is niet tevreden als Ik Me niet verdubbel en als Ik niet neerdaal om dichtbij en in de intimiteit van mijn geliefd schepsel te zijn, zodat we gelukkig zijn en elkaar liefhebben.

Hoe zou het trouwens mogelijk zijn om ver weg te zijn van degene die in mijn Wil leeft!

Als er tussen de mens en Ons een onafscheidelijkheid van Wil en Liefde ontstaat, hoe is het dan mogelijk om zelfs maar iets te scheiden als de Liefde waarmee Wij elkaar liefhebben één is, en de Wil waarmee Wij handelen één is!

Temeer omdat iedereen die in onze Wil leeft, onafscheidelijk is van iedereen, zelfs van de geschapen dingen zelf.

Wanneer deze mens zijn daad volbrengt in onze Wil,

- roept hij iedereen op en

- omarmt hij iedereen.

Hij sluit iedereen in zijn daad,

hij dwingt iedereen om te doen wat deze mens doet.

Zo ontvang ik in een daad die in mijn Wil wordt volbracht alles en mijn Schepping zelf om Mij lief te hebben en Mij te verheerlijken.

Vervolgens voegde Hij eraan toe:

"Mijn dochter, Ik ben als een koning die vele koninginnen heeft.

En tussen elke koningin en de koning bestaat een liefde waardoor de een niet zonder de ander kan.

Deze koning bouwt dan luxueuze paleizen, hij zorgt voor muziek en de mooiste taferelen om zijn koningin gelukkig te maken en zelf gelukkig met haar te zijn.

Ik kan Mijzelf voor elk van hen op meerdere plaatsen tegelijk kan bevinden, zodat elke koningin gelukkig is dat ze Mij bezit.

Deze koning dat dit echter niet en moet hij genoeg nemen met nu eens bij de ene en dan weer bij de andere te zijn.

Dat maakt hun liefde al ongelukkig. Ze worden overweldigd door een gebroken liefde waarvan ze niet voortdurend kunnen genieten.

Als Ik niet de deugd had om Mij aan elk van hen te geven alsof Ik alleen voor haar bestond, zou Mijn liefde Mij ongelukkig maken door deze mens zelfs maar voor een ogenblik te verlaten.

Maar Ik ben een Koning die altijd Mijn koninginnen het hof maakt en zij maken Mij altijd het hof. Als dat niet zo was, zou er geen volheid van geluk zijn in de hemelse woning.

Daarna vervolgde ik mijn rondgang in het goddelijke Fiat.
Ik bleef stilstaan bij de daden van Jezus op aarde.

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

"Mijn dochter, de stilte voor degene die in mijn Wil leeft en van Mij houdt, weegt zwaar op Mij.

Mijn Liefde wil immers altijd zeggen en laten zien hoe ver Zij gaat en op welke manier Zij de mens liefheeft.

Je moet weten dat toen Ik op aarde was, er niet één ding was dat Ik deed zonder mijn geliefde mensen te zoeken om hen:

- te omhelzen,
- tegen mijn Hart te drukken en
- met vaderlijke Tederheid aan te kijken.

Toen Ik bij de zon was, vond Ik mijn geliefde mensen in haar licht, want omdat Ik haar voor hen geschapen had, zijn de mensen van rechtswege als koningen in haar licht.

Je kan niet zeggen dat je eigenaar bent van een goed als je het niet bezit en als je je niet in dat goed bevindt.

Daarom vond Ik mijn mensen in de zon, kuste Ik hen en drukte Ik hen tegen mijn hart.

En omdat Ik hen ook in Mij had, kuste Ik hen buiten en binnen in mij door hen zeer stevig tegen mij aan te drukken, voldoende om ze te identificeren met mijn Leven zelf.

Als Ik hen in de wind vond, rende Ik om hen te kussen.

Als Ik water dronk, vond Ik hen daar ook.

O, met hoeveel liefde keek Ik naar hen en kuste Ik hen!

Zelfs in de lucht die Ik inademde, vond Ik hen allemaal!

Ik voelde hun adem. In elke ademtocht waren er kussen van Liefde waarmee Ik mijn stempel drukte.

Zo vond ik in elk geschapen ding, in de sterrenhemel, in de zee, in de planten, in de bloemen, in alle dingen, mijn geliefde mensen terug om:

- mijn liefde voor hen te verdubbelen,
- hen te vieren,
- hen opnieuw te omhelzen en
- hen te zeggen: "Jullie ellende is voorbij. Want Ik ben uit de Hemel naar de aarde gekomen om jullie gelukkig te maken. Ik ben het die jullie ellende op Mij heb genomen. Wees gerust. Bovendien zal een God die van jullie houdt jullie fortuin, jullie verdediging en jullie krachtige hulp zijn!

Bovendien is het mooiste kenmerk van mijn Liefde de spontaniteit.

Zo zeer zelfs dat Ik het lijden dat zij Mij in de Passie hebben bezorgd, eerst in Mijzelf heb gevormd
Ik heb het liefgehad en bedekt met kussen.

Vervolgens heb Ik het doorgegeven aan de mensen, zodat zij Mij deze pijnen in mijn Mensheid konden laten lijden.
Er is geen leed dat de mensen Mij hebben aangedaan, dat Ik niet eerst zelf heb gewild. Pas daarna is het doorgegeven aan de mensen om Mij dit te laten lijden.

Zo was mijn Lijden
- doordrenkt van mijn Liefde,
- bedekt met mijn vurige Kussen.
Het bezat de scheppende Kracht om liefde voor Mij in de zielen te doen ontwaken.

Ware Liefde is te herkennen aan haar spontaniteit.
Een gedwongen liefde kan geen ware liefde worden genoemd.
Ze verliest haar frisheid, schoonheid en zuiverheid.

O, hoe ongelukkig en wispelturig worden de mensen bij offers!
En als het lijkt alsof ze liefhebben,
- hoe gedwongen is die liefde dan,
- hetzij door noodzaak,
- hetzij door mensen van wie ze zich niet kunnen bevrijden.

De mensen zijn ongelukkig en verbitterd.
Gedwongen liefde maakt de arme mensen tot slaven.
Mijn liefde daarentegen was vrij, door Mij gewild.

Ik had niemand nodig. Ik beminde, Ik offerde Mijzelf op tot het punt dat Ik Mijn leven gaf omdat Ik dat wilde en omdat Ik beminde.
Dus als Ik spontane liefde zie in de mens, dan ben Ik verrukt.
En Ik zeg: "Mijn Liefde en de jouwe gaan hand in hand.
Daarom kunnen Wij elkaar met dezelfde liefde beminnen."

Daarna voegde Hij eraan toe: "Mijn dochter,
hij die in mijn Wil leeft, wordt opgenomen in mijn goddelijke kamer,
krijgt al onze bezittingen.
En onze Kracht en ons Licht staan hem ter beschikking.

Hij die mijn Wil doet, baant zichzelf de weg om Hem te bereiken
en mijn Wil binnen te gaan.
Maar er zijn gevaren op de weg.
Hij zal er geen drinkbaar water vinden,
- noch goed voedsel om zich te voeden,
- noch een bed om uit te rusten.
Je kan zeggen dat hij een arme reiziger zal zijn,
die nooit zijn thuis bereikt.

Wat een verschil tussen
- degene die in mijn Wil leeft en
- degene die mijn Wil doet!

Om te kunnen leven in mijn Wil, is het noodzakelijk om de weg te banen. Dat wil zeggen:
- berustend leven,
- mijn Wil doen in alle omstandigheden van het leven,
Dan zal je zijn goddelijke kamer zal vinden,
- het centrum van jouw rust,
- de ballingschap veranderd in vaderland.

BvdH 36 - 23 - 6 AUGUSTUS 1938 – DE UITWISSELING VAN LEVENS TUSSEN DE GODDELIJKE WIL EN DE MENSELIJKE WIL. ER IS GEEN GROTERE BELEDIGING DAN ZICH TERUGTREKKEN UIT DE GODDELIJKE WIL. NOODZAAK DAT GOD TOT DE MENS SPREEKT.

Ik voel de behoefte om mij voortdurend aan de Goddelijke Wil over te geven. Ik ben als een klein kind dat de borst van zijn moeder zoekt om daar

- zijn toevlucht te zoeken,
- zich veilig te voelen en
- zich in haar armen over te geven.

Ik dacht daarover na. Toen bezocht mijn geliefde Jezus mijn kleine ziel en **Hij zei mij** vol Goedheid:

"Kleine dochter van mijn Wil, jij zoekt toevlucht bij Mij en Ik zoek toevlucht bij jou om mijn schepsel lief te hebben en in haar te rusten, zodat haar liefde Mij verdedigt tegen alle beledigingen van de mensen.

Je moet weten dat telkens wanneer een mens mijn Wil binnengaat om zijn daden te volbrengen:

- Ik hem mijn goddelijk Leven geef
- en hij Mij zijn menselijk leven geeft.

Deze mens bezit dus evenveel goddelijke Levens als er handelingen in mijn Wil zijn verricht

Geëerd en verheerlijkt blijf Ik omringd door al deze menselijke levens, want een handeling in mijn Wil moet volledig zijn.

Ik geef Mijzelf volledig.

Ik houd niets van mijn Allerhoogste Wezen achter.

En deze mens geeft Mij zijn hele menselijk wezen.

Welk Goed kan een mens niet ontvangen door zoveel goddelijke Levens te bezitten? Wanneer de mens zijn daden herhaalt, worden mijn goddelijke Levens toegevoegd en geef Ik de deugd van bilocatie aan zijn eigen menselijk leven.

Zo kan Ik zeggen dat de mens Mij evenveel levens gegeven heeft als Ik hem van mijn goddelijke Levens heb gegeven.

Ik kan zeggen dat Ik volledige voldoening vind wanneer Ik zie dat de mens Mij elk moment zijn leven geeft, zodat Ik hem mijn Leven kan

geven.

Mijn grootste triomf is te zien dat de mens Mij zijn menselijke wil geeft. Meegesleept door de Liefde, zing Ik Mijn Overwinning, een overwinning die Mij het leven heeft gekost en een wachttijd van bijna zesduizend jaar, waarin Ik met zoveel angst en vurige en bittere zuchten heb gewacht op de terugkeer van de menselijke wil in de Mijne.

Nu Ik die heb verkregen, voel Ik de behoefte om uit te rusten en de overwinning te bezingen.

Er bestaat geen grotere vreugde die de mens Mij kan schenken dan in mijn Wil te leven,
noch groter leed dat hij Mij kan berokkenen dan zich terug te trekken uit mijn Wil, want dan voel Ik Mij beledigd in alle geschapen dingen.

Aangezien mijn Wil overal in alles aanwezig is,
voel Ik de belediging tot Mij komen:

- in de zon, in de wind, in de lucht en zelfs in mijn Boezem.

Wat een verdriet om te zien
hoe de grote gave van de menselijke wil,
die Ik de mens heb geschonken, om te dienen voor de uitwisseling
van liefde en leven tussen de mens en Mij,
verandert in een dodelijk wapen om Mij te beledigen!

Maar de mens die in mijn Wil komt leven, is:

- het geneesmiddel,
- de pijnstillende balsem die dit wrede lijden doet verdwijnen.

Waarom zou Ik Mij niet volledig aan haar geven
en haar niet geven wat zij wil!

Vervolgens voegde Hij eraan toe:

"Mijn liefde voor degene die in mijn Fiat leeft is zo groot,
dat wanneer zij behoefte heeft om te ademen, te eten, te bewegen,
Ik dan de behoefte voel om één leven met haar te vormen.

Aangezien deze mens in mijn Wil leeft, maakt mijn Wil deze mens
tot mijn Adem, mijn Hartklop, mijn Beweging, mijn Voedsel.

Zie je dan hoezeer haar permanente vereniging met Mij en in Mij voor Mij noodzakelijk is?

Anders zou Ik het gevoel hebben dat Mij de Adem, de Beweging, het Hart en het Voedsel van mijn Liefde ontbreken die de hele Schepping Mij brengt.

Oh! Wat zou ik me slecht voelen!

In feite leeft hij die in mijn Wil leeft in ons allerhoogste Wezen. Hij is de sprekende, bewegende en kloppende Schepping die, namens alle geschapen dingen, ons voedt met de liefde die iedereen ons zou moeten geven.

We kunnen zeggen dat onze Liefde alle geschapen dingen voedt. En daarom voelen Wij de behoefte om de uitwisseling van Liefde te ontvangen, zodat Wij niet zonder voedsel blijven zitten.

En alleen hij die in onze Wil leeft,
- die alles omarmt en ons in alles liefheeft,
kan ons met zijn liefde deze uitwisseling van voedsel geven.

Hoe mooi is het om te zien hoe de mens in de hele Schepping
- onze verspreide Liefde verzamelt, en
- zelfs onze Liefde die niet is ontvangen vanwege de menselijke ondankbaarheid,
en deze naar Ons brengt om Ons het voedsel van Liefde te geven namens iedereen en alle dingen.

Deze mens fascineert de hele Hemel.
En Wij heten hem welkom,
- de drager van al onze werken,
- de uitwisseling van onze Liefde,
waarin Wij onze wonderen herhalen".

Met een nog een meer tedere genegenheid **voegde Hij eraan toe:**

"Mijn dochter, onze Liefde voor degene die in ons goddelijke Fiat leeft is zo groot dat het voor een moeder gemakkelijker is om afscheid te nemen van haar dochter dan voor Ons om afscheid te nemen van degene die in ons goddelijke Fiat leeft.

Wij kunnen ons niet van hem scheiden omdat onze Wil

- ons verenigt,
- deze mens in Onszelf verandert,
- hem laat willen wat Wij willen en doen wat Wij doen.

Wanneer deze mens onze Wil binnengaat,

- neemt onze Wil hem overal mee naartoe,
- geeft Hij hem een plaats in alle geschapen dingen, om hem overal bij zich te hebben,
- altijd in harmonie met onze Wil, en
- hem te vertellen op hoeveel manieren onze Wil hem heeft liefgehad.

Het is voor ons onmogelijk om zonder deze mens te zijn.

Daarvoor zouden we ons moeten scheiden van onze Wil.

Maar dat kunnen we niet.

Daarom geef Ik deze mens een plaats in de sterrenhemel.

Hoe mooi is het om hem bij Mij te hebben in dit azuurblauwe gewelf, in deze eindeloze uitgestrektheid van de hemel waarvan men niet kan zien waar hij eindigt!

En Ik vertel hem de geschiedenis van onze eeuwige Liefde die geen begin heeft, geen einde kan hebben en geen verandering kan ondergaan.

En omdat onze Liefde nooit ophoudt, vallen Wij de mens van alle kanten aan, van boven, van onder, van rechts en van links, om hem te overspoelen met onze Liefde.

De hemel verbergt en bedekt de hele binnenkant van de wereld onder zijn met sterren bezaaide gewelf, zodat de mensen worden beschermd en bedekt.

Evenzo houdt onze Onveranderlijke Liefde, beter dan een hemel, elke mens bedekt en verborgen in de Hemel van onze Liefde.

We voelen de behoefte om de mens te vertellen hoeveel en op welke manieren Wij van hem houden, zodat hij van Ons houdt.

Want de mens beminnen en hem niet laten weten hoezeer Wij hem beminnen, is onmogelijk.

De mens vormt de rustplaats van onze Liefde.

En wanneer de mens ons bemint, ook al is hij klein, voelen we dat ons een Hemel van Liefde wordt geschonken.

En met zijn herhaalde daden van liefde is het alsof Wij worden gebombardeerd door sterren die op ons neerdalen:
Liefde, Liefde, Liefde.

Zie je dan de noodzaak voor ons Hart
- om de mens een plaats te geven in elk geschapen ding?
Om hem het liefdesverhaal te vertellen, eigen aan elk geschapen ding, geef Ik hem een plaats in de zon.

O, hoeveel vertel Ik hem over ons Allerhoogste Wezen!
Met ons ontoegankelijke Licht
- doordringt Het alle dingen met onze vurige Liefde,
- doordringt Het elke vezel van het hart, elke gedachte, elk woord en verbergt zich daarin.

Ik parfumeer de mens, Ik zuiver en verfraai hem.
En Ik vorm in de mens, met mijn Licht dat meer is dan een zon, mijn Leven van Liefde in de mens.
Dan voelt deze mens mijn Licht en met dit Licht wil de mens de meest intieme verborgen plaatsen van ons Allerhoogste Wezen binnengaan om Ons lief te hebben en bemind te worden.

Hoe mooi is het om een mens te vinden dat van ons houdt.
Onze Liefde vindt daarin haar toevlucht, haar rust, haar uitlaatklep, haar uitwisseling. Dan geven we hem overal een plaats, want in elk geschapen ding moeten we hem een van onze geheimen van Liefde vertellen.
Hoeveel dingen hebben Wij hem nog te vertellen.

Als de mens niet in onze Wil leeft,
zal hij Ons niet begrijpen en Ons tot zwijgen brengen.

Je moet weten dat wanneer een mens zijn daden verricht in mijn Wil, er zonnen opkomen.
Omdat een daad in mijn Wil zo groot is, kan hij iedereen goed doen. Deze zonnen rennen, wanneer ze opkomen, tussen de mensen door. Ze brengen sommigen een kus van Licht, anderen Kracht. Ze verdrijven de duisternis bij anderen, ze wijzen anderen de weg, ze roepen hen terug naar het goede met een krachtige stem van Licht. Een daad die in mijn Wil wordt verricht, kan niet zonder groot Goed te brengen.

Zoals de zon die aan de horizon opkomt met haar licht

- rent om de ogen van iedereen te verlichten,
- rent en de planten laat groeien, de bloemen kleurt, de lucht zuivert en zich aan iedereen geeft.

Men kan zeggen dat zij de aarde vernieuwt en verkwikt, en de vreugde en het feest van de aarde vormt. Als de zon niet zou opkomen, zou de aarde rouwen en in tranen uitbarsten.

Eén enkele daad in mijn Wil is meer dan een zon.

Zijn Licht snelt voort en doet iedereen goed.

Het vernieuwt en verkwikt iedereen in zijn Licht, behalve degenen die Hem niet willen ontvangen.

En zelfs als zij Hem niet willen ontvangen, worden zij gedwongen het goede van zijn Licht te ontvangen, net zoals degene die het licht van de zon niet wil ontvangen, door de heerschappij van zijn licht gedwongen wordt zijn warmte te voelen.

Zo groot is de heerschappij van één enkele daad in mijn Fiat. Hij kan niet anders dan wonderen van genade en onschatbare goede dingen verrichten.

Zo doet hij die in onze Wil leeft alles,

- omarmt hij allen en
- geeft hij ons alles.

Als Wij liefde willen, geeft hij ons liefde.

Als Wij glorie willen, geeft hij ons glorie.

Als Wij willen spreken, hebben wij iemand die naar Ons luistert.

En als Wij grote werken willen doen, hebben Wij iemand in wie Wij hen kunnen volbrengen en die Ons daarvoor de beloning zal geven. Daarom wil Ik je altijd in onze Wil hebben. Ga er nooit uit.

BvdH 36 - 24 - 12 AUGUSTUS 1938 – WANNEER EEN MENS DE GODDELIJKE WIL BINNENGAAT, BUIGT DE HEMEL ZICH NEER EN STIJGT DE AARDE OMHOOG OM DE VREDESKUS UIT TE WISSELEN. ALLE GESCHAPEN DINGEN ZIJN LEDEMATEN VAN JEZUS. DE SCHEPPING GAAT VERDER IN DE ZIELEN DIE IN DE GODDELIJKE WIL LEVEN.

De Goddelijke Wil is altijd om mij heen omdat Hij mijn daden met Zijn Licht wil doordringen om Zijn Leven daarin te verspreiden. Hij lijkt zo aandachtig dat Hij mij met zijn Liefde en zijn Licht achtervolgt, omdat Hij zijn Leven in alles wat ik doe wil hebben.

O, wat ben ik gelukkig dat ik me achtervolgd voel door de Liefde en het Licht van het allerhoogste Fiat!

Mijn lieve Jezus verraste me en **Hij zei me**:

"Mijn dochter, zie je tot hoever mijn overmatige Liefde kan gaan? Zij wil dat de mens in mijn Wil leeft en zij achtervolgt hem met Liefde en Licht.

Het Licht overschaduwde alle kwaad, zodat de mens, door enkel mijn Wil te zien, zich aan Hem overgeeft en Hem laat doen wat Wij willen. De Liefde maakt de mens vreugdevol en gelukkig, en maakt Ons tot overwinnaars van de mens.

Je moet weten dat wanneer de mens onze Wil binnengaat om zijn daad te volbrengen, de Hemel zich buigt en de aarde zich verheft. En beide ontmoeten elkaar.

Wat een gelukkige ontmoeting!

De Hemel, die zich door de scheppende Kracht van het goddelijke Fiat naar de aarde getransporteerd voelt, omhelst de aarde, dat wil zeggen de menselijke generaties. Wat de prijs ook moge zijn, de Hemel wil hun geven wat Hij bezit om de Goddelijke Wil te bevredigen die de Hemel naar de aarde heeft gebracht, omdat de Goddelijke Wil in allen wil heersen.

Op aarde voelen de menselijke generaties

- zich tot de Hemel verheven.

Zij ervaren

- een onbekende Kracht die hen naar het goede trekt, en

- een hemelse Lucht die zich aan hen opdringt en hen een nieuw Leven laat vinden.

Eén enkele daad in mijn Wil lijkt ongelooflijk.

Deze daden zullen de nieuwe Dag vormen.

Door deze daden zullen de menselijke generaties zich vernieuwd en geregenereerd voelen in het Goede.

Deze daden zullen de bereidheid vormen om de generaties voor te bereiden om zijn Leven te ontvangen en te laten heersen.

De daden van de mensen, volbracht in mijn Wil, zullen vormen:

- de bruidsschat,
- de krachtige voorbereidingen,
- de meest doeltreffende middelen om een zo grote Schat te verkrijgen '.

Daarna voegde Hij eraan toe:

'Mijn dochter, onze Liefde lijkt ongelooflijk!

Wanneer Wij een Waarheid, die betrekking heeft op onze Wil, willen openbaren, dan beminnen Wij deze Waarheid eerst in Onszelf.

Wij maken haar gemakkelijk en Wij passen haar aan het menselijk verstand aan, zodat de mens haar gemakkelijk kan begrijpen en tot zijn Leven kan maken. Wij vullen haar met onze Liefde.

Vervolgens maken Wij haar bekend als een liefdes-kandidaat

- die zich aan hen wil geven als leven,
- die de behoefte voelt om zich in hen te vormen.

Wij zuiveren het menselijk verstand.

Wij investeren het met ons Licht

Wij vernieuwen het zodat het onze Waarheid kent.

Het menselijk verstand

- omarmt de Waarheid,
 - sluit haar in zich op en
 - geeft haar alle vrijheid om haar leven te vormen,
- zodat het verstand getransformeerd blijft in dezelfde Waarheid.

Zo brengt elk van onze Waarheden ons goddelijke Leven in de mens, als een minnaar die bemint en bemind wil worden.

Onze Liefde is zo groot dat Wij ons aanpassen aan de menselijke

omstandigheden om de kennis van de Waarheid gemakkelijk te maken.

Daarom is het, als Wij elkaar kennen, gemakkelijk om de menselijke wil te winnen en deze de Onze te maken.

En het zal in haar belang zijn om haar God te bezitten.

Zonder kennis:

- zijn de wegen gesloten,
- is de communicatie verbroken en
- blijven Wij als een God ver van de mensen verwijderd, alhoewel Wij in werkelijkheid in hen en buiten hen zijn.

Maar zij zijn ver van ons verwijderd.

Niemand kan iets bezitten als hij het niet kent.

Daarom willen wij laten weten dat degene die in de Goddelijke Wil leeft en daarin handelt, het goddelijke Leven verwerft.

Wanneer de mens mijn Fiat en zijn scheppende Kracht bezit, breidt de Goddelijke Wil zijn Leven uit en denkt, spreekt, werkt, wandelt en bemint alles wat de mens doet, of hij nu denkt, spreekt, werkt, wandelt of bemint.

Zo vormt Hij de werkende en sprekende Schepping.

De Goddelijke Wil gebruikt de mens om zijn Schepping voort te zetten en haar nog mooier te maken. De Schepping is dus niet voltooid, maar gaat door in de zielen die in onze Wil leven.

In de Schepping kunnen we de Orde, de Schoonheid en de Kracht van onze Werken zien. Zo zullen we in deze mens de Liefde, de Orde, de Schoonheid en onze scheppende Deugd zien, die ons goddelijke Leven zo vaak herhalen als de mens ons zijn daden heeft geleend om ons te laten werken.

Het mens is een leven, en geen werk zoals de Schepping.

Daarom voelen Wij een onweerstaanbare Liefde die ons ertoe aanzet om ons Leven in hem te vormen.

O, hoe verheugd en tevreden zijn Wij!

Onze Liefde vindt haar rust, en onze Wil zijn vervulling, namelijk het vormen van ons Leven in de mens!

Voor degenen die niet in onze Wil leven, zijn hun werken en hun stappen levenloos, vergelijkbaar met schilderijen

- die geen leven kunnen ontvangen of geven,
- die noch enig goed kunnen voortbrengen,

omdat ze daartoe niet in staat zijn.
Zonder mijn Wil kan er geen Leven of Goed zijn.

Daarna volgde ik mijn daden in de Goddelijke Wil. Nadat ik de heilige Communie had ontvangen, **zei mijn lieve Jezus mij**:

Hoe mooi is het wanneer Ik sacramenteel in de harten neerdaal, om daar Mijn Wil te vinden.

Ik vind alles in Mijn Wil.

Ik vind mijn Koningin-Moeder.

Ik voel dat de Glorie Mij teruggegeven wordt,

- alsof Ik opnieuw mens geworden ben.

Ik vind al mijn werken

- die Mij omringen,

- die Mij eren en

- die Mij liefhebben.

Mijn Wil stroomt als bloed en klopt in alle geschapen dingen.
Zo zijn de geschapen dingen met Mij verenigd als ledematen die uit Mij voortkomen en in Mij blijven.

Van alles wat Ik op aarde heb gedaan en van alle geschapen dingen dienen Mij:

- sommige als armen, andere als voeten,

- weer andere als hart, als mond,

en zij beminnen Mij en verheerlijken Mij oneindig.

Voor de mens die in mijn Wil leeft, is alles van haar, zoals alles van Mij is.

Hij kan Mij, uit liefde voor Mij, *mijn levende Mensheid* geven om daarin een toevluchtsoord te vinden en overal verdedigd te worden.

Hij kan Mij *de Liefde geven* die Ik had toen Ik de zon schiep.

Hoeveel bijzonderheden van Liefde bevat dit Licht niet!

Dit Licht is doordrenkt van ontelbare variëteiten en effecten van zoetheid, kleuren en geuren. In elk effect is er een aparte Liefde. Je kunt aan de verscheidenheid van zoetigheden zien dat de ene niet op de andere lijkt.

Het is mijn onovertroffen Liefde die er geen genoeg mee neemt
- de mens slechts één zoetheid van mijn Liefde te laten voelen,
- noch hem aan te trekken met slechts één kleur, met slechts één geur. Zij wil hem overspoelen met een verscheidenheid aan effecten en hem voeden met mijn Liefde.

Zo was mijn Liefde het eerste voedsel

en kwamen de andere dingen op de tweede plaats.

De zon doet zoveel goeds voor de aarde

Met haar licht,

- strekt zij zich uit onder de voeten van de mens,
- vult zij zijn ogen,
- omhult zij hem en volgt hem overal waar hij gaat.

Het is *mijn Liefde* die in het licht van de zon loopt en die, omdat zij de mens liefheeft, zich door zijn voetstappen laat vertrappelen. Mijn Liefde vult zijn ogen met licht, omhult hem en volgt hem overal.

In dit licht bevinden zich mijn ontelbare uitingen van Liefde:

- er is mijn Liefde die smacht, die verwondt, die verrukt,
- er is mijn Liefde die brandt, die alle dingen verzacht, die alles weer tot leven brengt,
- er is mijn Liefde die de mens van alle kanten aanvalt en hem in haar armen draagt.

Kijk naar het Licht, mijn dochter.

Je zult zelf niet in staat zijn om zo'n grote verscheidenheid van mijn Liefde op te sommen.

En als je in mijn Wil wilt leven, zal de zon van jou zijn.

Hij zal je ledemaat zijn.

Je zult Mij evenveel verscheidenheid aan Liefde kunnen geven als Ik je zelf heb gegeven.

Alle geschapen dingen zijn mijn ledematen.

De hemel en elke ster vertegenwoordigen een aparte Liefde voor de mensen.

De wind, die mijn ledemaat is, doet niets anders dan mijn verschillende soorten Liefde verspreiden wanneer hij waait. Daarom blaast hij soms de frisheid van mijn Liefde voor de schepselen, en soms streelt hij hen met mijn Liefde.

Op andere momenten blaast hij mijn onstuimige Liefde over hen heen, en op weer andere momenten brengt hij hen de frisheid van mijn Liefde door zijn adem.

Zelfs de zee: de waterdruppels drukken zich tegen elkaar aan om nooit op te houden met het fluisteren van de verscheidenheid aan Liefde waarmee Ik de mensen bemin.

In de lucht die zij inademen, zend Ik hun bij elke ademtocht mijn uitgesproken 'Ik hou van je'.

Zo breng Ik, *wanneer Ik sacramenteel neerdaal*, de geschapen dingen met Mij mee als mijn ledematen. Ik plaats de verrukkelijke taferelen van zo'n grote verscheidenheid en veelvoudig van mijn Liefde in de mens als een leger om hem te beminnen en Mij te laten beminnen.

Hoe moeilijk en pijnlijk is het om te beminnen en niet bemind te worden. Leef daarom altijd in mijn Wil. Ik zal je laten weten op hoeveel manieren Ik van jou heb gehouden en jij zult van Mij houden zoals Ik wil dat je van Mij houdt.

BvdH 36 - 25 - 15 AUGUSTUS 1938 – HET FEEST VAN DE HEMELVAART IS HET MOOISTE EN MEEST SUBLIEME FEEST. HET IS HET FEEST VAN DE GODDELIJKE WIL DIE WERKT IN DE HEMELSE KONINGIN.

Mijn geest zwom in de zee van de Goddelijke Wil. Ik bleef stilstaan bij de opname in de Hemel van mijn Moeder Koningin. Hoeveel wonderen, hoeveel boeiende verrassingen van Liefde! Alsof mijn lieve Jezus de behoefte voelde om over zijn hemelse Moeder te spreken, **zei Hij mij zeer gelukkig**:

"Mijn gezegende dochter, vandaag is het Feest van de Opname in de Hemel van Maria, het mooiste, het meest sublieme en het grootste Feest waarop Wij het meest worden verheerlijkt, bemind en geëerd.

De Hemel en de aarde zijn vervuld van een ongewone vreugde die nog nooit eerder is ervaren.

De engelen en de heiligen voelen zichzelf vervuld van een zee van nieuwe vreugde en nieuw geluk. Ze zingen de lof van de soevereine Koningin met nieuwe liederen die alles overstemmen en iedereen vreugde schenken.

Vandaag is het grootste Feest onder de Feesten.

Het is het unieke en nieuwe dat nog nooit is herhaald. Vandaag, op de Dag van de Opname in de Hemel, werd voor het eerst de Goddelijke Wil gevierd die in de soevereine Dame werkzaam is.

De wonderen zijn betoverend. In elk van haar kleinste handelingen, zelfs in haar ademhaling en haar bewegingen, kunnen Wij zovele van onze goddelijke Levens zien

- die als koningen in haar handelingen stromen,
- die haar beter overspoelen dan stralende zonnen,
- die haar omringen met versieringen en haar zo mooi maken dat zij de hemelse Regionen betovert.

Lijkt het je weinig dat elk van haar ademhalingen, haar bewegingen, haar werken en haar inspanningen vervuld waren van zoveel van onze goddelijke Levens!

Het grote Wonder van het werkzame Leven van mijn Wil in de mens is precies dat: evenveel van onze goddelijke Levens vormen als er ingangen zijn van mijn Wil:

- in de beweging en
- in de handelingen van de mens.

Aangezien mijn Fiat de kracht van bilocatie en herhaling bezit, herhaalt het zich altijd zonder ooit te stoppen.

Dit zorgt ervoor:

- dat de grote Dame deze goddelijke Levens in zich voelt vermenigvuldigen
- dat haar Zeeën van Liefde, schoonheid, Kracht en oneindige Wijsheid zich enorm uitbreiden.

Je moet weten dat de veelheid van de Daden die zij bezit zoveel van onze goddelijke Levens bevat, dat zij, bij haar intrede in de Hemel, de gehele Hemel bevolkte, die hen niet allemaal kon bevatten,

zodanig dat zij de hele Schepping vulden.

Er is dus geen plaats waar

- haar zeeën van Liefde en Macht niet stromen, en
- al onze Levens waarvan zij de eigenaar en de Koningin is.

We kunnen zeggen dat zij ons beheerst, en dat wij haar beheersen. Door zich uit te storten in onze Onmetelijkheid, onze Macht en onze Liefde, heeft zij al onze Eigenschappen bevolkt met haar Daden en al onze goddelijke Levens die zij had veroverd.

Zo voelen Wij ons overal,

- van binnen en van buiten,
 - van binnenuit de geschapen dingen en
 - op de meest afgelegen verborgen plaatsen,
- geliefd en verheerlijkt door dit hemelse Wezen en door al onze goddelijke Levens die ons Fiat in haar heeft gevormd.

O, kracht van onze wil!

Alleen U kan zoveel wonderen verrichten dat U zoveel van onze goddelijke levens kunt scheppen in degene die zich door U laat domineren, om ons te laten beminnen en verheerlijken zoals Wij verdienen en willen!

Daarom kan zij haar God aan iedereen geven, want zij bezit Hem. Sterker nog, Zij heeft de deugd om vanuit ons Leven dat zij bezit, een ander van onze goddelijke Levens voort te brengen om het te geven aan degene die ons wil, zonder ook maar één van onze goddelijke Levens te verliezen.

Deze Maagdelijke Koningin is een voortdurend wonder. Wat zij op aarde heeft gedaan, zet zij voort in de hemel.

Want wanneer onze Wil evengoed in de mens werkt als in Ons, houdt deze daad nooit op.

En wanneer onze Wil in de mens blijft, kan Hij zich aan iedereen geven.

Stopt de zon met het geven van haar licht omdat ze al zo veel aan de mensheid heeft gegeven? Helemaal niet. Ook al heeft ze al zo veel gegeven, ze is nog steeds rijk aan haar licht, zonder ook maar

een druppel te verliezen.

Zo is de Glorie van deze Koningin onovertroffen omdat Zij onze werkzame Wil in bezit heeft, die de deugd heeft om in de mens eeuwige en oneindige Daden te vormen.

Zij bemint Ons altijd en houdt nooit op van Ons te beminnen met onze Levens die Zij bezit. Zij bemint Ons met onze Liefde.

Zij bemint Ons overal.

Haar Liefde

- vult de Hemel en de aarde en
- stroomt over in onze goddelijke Schoot.

Wij beminnen haar zozeer dat Wij niet weten hoe Wij zonder haar liefde zouden kunnen zijn.

En terwijl zij Ons bemint, bemint zij alle mensen en zorgt zij ervoor dat Wij door iedereen bemind worden.

Wie kan haar weerstaan en haar niet geven wat zij wil!

Bovendien is het onze eigen Wil die vraagt wat zij wil en die Ons door haar eeuwige banden overal verbindt.

Wij kunnen haar niets weigeren.

Zo is het feest van de Opname in de Hemel, het mooiste feest omdat dit het Feest is van mijn Wil die in deze grote Dame werkzaam is.

Dit heeft haar zo rijk en zo mooi gemaakt dat de hemelen haar niet kunnen bevatten. Zelfs de engelen zijn sprakeloos en weten niet hoe ze moeten spreken over wat mijn Wil in de mens tot stand brengt".

Daarna was mijn geest verbaasd toen ik dacht aan de grote wonderen die het goddelijke Fiat heeft verricht en nog steeds verricht in de hemelse Koningin.

Mijn geliefde Jezus voegde eraan toe:

"Mijn dochter, haar Schoonheid is onbereikbaar.

Ze betovert, fascineert en veroverd. Haar Liefde is zo groot

- dat Ze zich aan iedereen aanbiedt,
- dat Ze iedereen liefheeft en
- dat Ze een zee van liefde achterlaat.

Je kan haar noemen:

- de Koningin van de Liefde,
- de Veroveraar van de Liefde,

die zozeer heeft liefgehad,
dat ze door deze Liefde haar God heeft gewonnen.

Je moet weten dat de mens, door zijn wil te doen, de banden met zijn Schepper en met alle geschapen dingen heeft verbroken.

Deze hemelse Koningin heeft,
met de Kracht van ons Fiat die Zij bezat:

- haar Schepper met de mensen herenigd,
- alle wezens samengebracht, hen verenigd en geordend.

En met haar Liefde heeft zij de menselijke generaties nieuw Leven gegeven. Haar Liefde was zo groot dat zij

- de zwakheden, het kwaad, de zonden en de mensen zelf,

in haar Zeeën van Liefde bedekte en verborg.

O! Als deze Heilige Maagd niet zoveel Liefde bezat, zou het voor Ons moeilijk zijn om naar de aarde te kijken!
Niet alleen haar Liefde doet Ons ernaar kijken. Maar zij zorgt ervoor dat wij willen dat onze Wil op aarde heerst, omdat zij dat zo wil.
Zij wil haar kinderen geven wat zij bezit.
En door haar Liefde zal zij Ons en haar kinderen voor zich winnen.

BvdH 36 - 26 - 21 AUGUSTUS 1938 – HET VERSCHIL TUSSEN HET SACRAMENTELE LEVEN VAN JEZUS EN HET LEVEN DAT JEZUS VORMT IN DEGENEN DIE IN ZIJN WIL LEVEN
--

Ik ben altijd in beweging in de Goddelijke Wil Ik vroeg me bezorgd af: hoe is het mogelijk dat er zoveel goddelijke Levens in ons worden gevormd voor alle daden die we verrichten in de Goddelijke Wil?
Mijn lieve Jezus is altijd bereid om mij meer inzicht te geven,
en Hij zei mij:

"Mijn dochter, voor Ons is alles gemakkelijk, vanaf het moment dat de menselijke wil zich leent om in onze Wil te leven.
Wij scheppen er behagen in om in hun bewegingen, in hun ademhaling en in hun stappen onze Levens te vormen,
die bewegen, ademen, lopen en spreken.

De menselijke wil leent zich aan Ons.
Hij is als een sluier waarin Wij ons Leven kunnen vormen.
Het is de laatste uitlaatklep van onze Liefde.

Wij houden zoveel van de mens dat als de menselijke wil ons zijn kleine sluier leent, Wij al zijn kleine daden vullen met de veelheid van ons goddelijk Leven.

Bovendien is er mijn Eucharistisch Leven dat het bewijs en de bevestiging levert van wat Ik je zeg.

Zijn het geen kleine sluiers,
- deze gedaanten van het brood waarin Ik geconsacreerd ben,
waarin Ik levend en echt ben in mijn Ziel, mijn Lichaam, mijn Bloed
en mijn Godheid?

Als er duizenden Hosties zijn, vorm Ik duizenden Levens,
- één in elke Hostie.

Als er maar één Hostie is, vorm Ik één Leven.

Bovendien, wat geeft deze Hostie Mij? Niets! Zelfs geen 'ik hou van U', geen ademtocht, geen hartslag, geen gezelschap. Ik blijf alleen. Vaak beklemmt de eenzaamheid Mij, vult Mij met bitterheid en barst Ik in snikken uit.

Hoe zwaar is het om niemand te hebben om mee te praten.

Ik bevind Mij in de nachtmerrie van een diepe stilte.

Wat geeft de Hostie Mij?

Een plaats om Me te verbergen,

een kleine gevangenis waar Ik ongelukkig kan zijn.

Het is mijn Wil dat Ik sacramenteel in elke Hostie verblijf.

Mijn Wil brengt nooit ongeluk:

- noch voor Ons,

- noch voor de mensen die in Haar leven.

Hij laat onze hemelse Vreugden, die onlosmakelijk met Ons verbonden zijn, in Mijn sacramentele Leven stromen.

Deze vreugden komen altijd van Ons. De Hostie geeft Mij nooit iets. Zij verdedigt Mij niet en bemint Mij ook niet.

Aangezien Ik dit in de Hostie doe, dat wil zeggen:

- een groot aantal van mijn Levens vorm, die Mij niets geven,

doe Ik nog veel meer in degenen die in mijn Wil leven.

Het verschil tussen mijn sacramentele levens en alle levens die Ik vorm in degenen die in mijn Wil leven, is onberekenbaar.
Het is groter dan de afstand tussen de hemel en de aarde.

Bovenal zijn Wij in deze mensen nooit alleen.
Gezelschap hebben is de grote vreugde die het goddelijke Leven en het menselijke leven gelukkig maakt.

Je moet weten dat wanneer Ik mijn Leven vorm in de gedachten van de mensen die in mijn Wil leven,
Ik het gezelschap voel van de menselijke intelligentie
- die Mij vergezelt, die Mij liefheeft, die Mij begrijpt en
- die haar geheugen, haar intellect en haar wil in mijn Macht legt.

Ons Beeld is geschapen in deze drie krachten.
Zo voel Ik Mij vergezeld in mijn eeuwige Geheugen dat nooit iets vergeet. Ik voel de aanwezigheid van mijn Wijsheid die Mij begrijpt, de aanwezigheid van de menselijke wil die versmolten is met de Mijne, die Mij liefheeft met mijn eeuwige Liefde.

Hoe is het mogelijk om ons Leven niet te vermenigvuldigen in elk van haar gedachten wanneer Wij merken dat zij Ons begrijpt en meer van Ons houdt?

Wij kunnen zeggen dat Wij daar ons voordeel in zien, want:
- hoe meer Wij Levens vormen,
- hoe meer Wij haar in staat stellen Ons te begrijpen.

Wij geven haar een verdubbelde Liefde
en zij bemint Ons des te meer.
Als Wij ons Leven vormen *in het woord*,
vinden Wij de aanwezigheid van haar woord.

En omdat ons Fiat ook dat van deze mens is, vinden Wij alle wonderen die ons Fiat verrichtte toen het werd uitgesproken.

Als Wij ons Leven vormen *in haar adem*,
vinden Wij haar adem die met Ons ademt.
Wij vinden het gezelschap van onze almachtige Adem wanneer we, bij de schepping van de mens, het Leven in hem hebben ingeblazen.

Als Wij ons Leven vormen *in haar beweging*,
vinden Wij haar handen

- die ons omhelzen,
- die ons stevig vasthouden en
- die ons niet meer willen loslaten.

Als we ons Leven vinden *in haar voetstappen*, volgen zij Ons overal.

Wat een wonderbaarlijk gezelschap is diegene die in onze Wil leeft!
Er is geen gevaar dat hij ons ooit alleen laat.
We zijn beiden onafscheidelijk.

Zo is het Leven in onze Wil het wonder van alle wonderen,
waarin Wij al onze goddelijke Levens tonen.
Wij laten weten Wie Wij zijn, wat Wij kunnen doen.
Wij brengen de mens in orde met Ons, zoals Wij hem hebben
geschapen.

Je moet namelijk weten dat onze Levens

- Zeeën van Licht en Liefde met zich meebrengen,
- Zeeën van Wijsheid, Schoonheid en Goedheid

die de mens overspoelen om hem het Licht te geven dat altijd groeit:

- de Liefde die nooit ophoudt,
- de Wijsheid die altijd begrijpt en
- de Schoonheid die altijd mooier wordt.

Als Wij er zo veel aan hechten dat de mens in onze Wil leeft,
dan is dat:

- omdat Wij willen geven,
- omdat Wij willen dat hij ons begrijpt,
- omdat Wij alle menselijke handelingen willen vullen met onze
goddelijke Levens.

Wij willen niet opgesloten blijven, onderdrukt in onze goddelijke
Cirkel. Kunnen geven en niet geven, hoe pijnlijk is dat voor Ons.

Zolang de mens niet in onze Wil leeft, zal hij

- altijd onwetend blijven over ons Allerhoogste Wezen,
- niet in staat zijn om zelfs maar het ABC van onze Liefde te leren, -
- niet beseffen hoezeer Wij hem beminnen en
- niet weten wat Wij hem kunnen geven.

Deze mensen zullen altijd kinderen blijven
- die niet op Ons gelijken,
- die Ons misschien zelfs niet kennen.
Zij zijn ontaard van hun Vader.

**BvdH 36 - 27 - 28 AUGUSTUS 1938 – EEN HANDELING IN DE
GODDELIJKE WIL BEVAT ALLES EN KAN VOOR IEDEREEN
BEMINNEN.**

Ik blijf de zee van de Goddelijke Wil oversteken waar alles mij lijkt
toe te behoren: licht, heiligheid, liefde. Ik voel me van alle kanten
benaderd, iedereen wil zich aan mij geven.

Mijn lieve Jezus bezoek mijn kleine ziel. En **Hij zegt mij:**

“Mijn dochter, wees niet verbaasd.

Wanneer de mens mijn Wil binnengaat, voelen alle geschapen
dingen een onweerstaanbare kracht die hen ertoe aanzet om naar
degene te rennen die in mijn Wil handelt.

Om te handelen, wil mijn Wil de begeleiding van al zijn Werken.

Ten eerste omdat mijn Wil onlosmakelijk verbonden is met alles wat
Hij heeft gedaan.

Ten tweede omdat, wanneer Hij werkzaam is, iedereen moet
deelnemen aan wat Hij doet, **zodat Hij kan zeggen:**

“Mijn Daad is die van allen.”

Deze Daad stijgt op naar de Hemel

en maakt alle hemelse gewesten gelukkig.

Vervolgens daalt Hij neer naar de laagste delen van de aarde om de
stap, het werk, het woord en het hart van allen te worden.

Als mijn Wil niet alles in mijn Daad zou centraliseren,
zou Hij de volledige communicatieve Kracht missen
zodat allen mijn Daad van Leven kunnen ontvangen.

Hij kan immers met één enkele Daad:

- allen Leven geven,
- iedereen ondersteunen en gelukkig maken en
- allen goed doen.

Wanneer Ik dus een daad verricht,
haasten alle dingen die uit Mij voortkomen zich,
om zich in mijn Daad in te sluiten, om te ontvangen:

- het nieuwe leven,
- de nieuwe schoonheid en
- het nieuwe geluk.

En zij voelen zich geëerd en verheerlijkt in mijn Daad.

Daarom, wanneer de mens

- mijn Wil binnengaat en
- op het punt staat te handelen, te beminnen,
wil niemand aan de kant blijven staan.

Iedereen komt aangerend:

- de Heilige Drie-eenheid komt aangelopen,
- de Maagd Koningin komt aangelopen.

Sterker nog, Wij willen het primaat in deze daad.

Dus alles en iedereen komt aangelopen,
behalve de ondankbare mens, die,
omdat hij zo'n groot Goed niet kent, het niet wil ontvangen.

Daarom kunnen er zulke Wonderen zijn in één enkele Daad die in
mijn Wil wordt volbracht, dat het voor de mens moeilijk is om ze
allemaal te kunnen vertellen.

Je moet weten dat deze mens alles doet wat de andere mensen
zouden moeten doen.

Als deze mens denkt in mijn Wil,

- stroomt mijn Wil in elk van zijn gedachten.

De mens die in mijn Wil is, stroomt met Hem mee en geeft Mij
de eer, de liefde, de glorie en de aanbidding van elke gedachte.

De andere mensen weten hier niets van.

Maar Ik, die alle dingen weet,
ontvang de glorie van alle geschapen intelligenties.

Wanneer de mens in mijn Wil spreekt,

aangezien mijn Wil de stem is van elk woord,
ontvang Ik opnieuw de Glorie en de Liefde van elk woord.

Als hij in mijn Fiat wandelt,

- aangezien mijn Fiat de stap is van elke voet,
geeft de mens Mij de Liefde, de Glorie van elke stap.
En zo verder voor alle andere dingen.

Maar de mensen weten niet dat Ik door degene die in mijn Wil leeft,
de Liefde en de Glorie ontvang die zij Mij zouden moeten geven.
Dit zijn geheimen die zich afspelen tussen Mij en degene die in mijn
Wil leeft.

Maar er is meer. Deze mens geeft Mij uiteindelijk de Glorie en de
Liefde die *de verloren zielen* Mij zouden moeten geven.

De communicatieve deugd van mijn Fiat

- bereikt alles,
- geeft alles aan iedereen en
- krijgt alles.

Zij die alles doet en alles geeft,

- heeft recht op alles en
- kan alles ontvangen.

Maar om alles te ontvangen, moet de ziel

- in onze Wil leven, met Ons, en
- willen wat Wij willen.

Mijn Wil heeft dit gedaan in mijn Mensheid.

Door één enkele daad, volbracht door mijn Mensheid,
voelde mijn Wil zich

- bemind, verheerlijkt en
- tevreden gesteld in naam van iedereen.

Mijn Wil heeft dit gedaan in de Koningin van de Hemel.

Indien mijn Wil in haar daden niet had gevonden:

- de Liefde die voor iedereen liefheeft,
 - de glorie en voldoening voor iedereen,
- dan zou Ik, het eeuwige Woord, de weg niet hebben gevonden om
van de Hemel naar de aarde af te dalen.

Zo kan één enkele daad in mijn Wil

- Mij alles geven,
- Mij liefhebben voor iedereen, en

- Mij de grootste uitingen van Liefde laten volbrengen en de grootste Werken voor de mensen.

Wanneer de mens in mijn Wil is, vindt mijn Wil hem

- in de voetsporen van allen die Mij liefhebben,
- in hun gedachten en in hun woorden.

Mijn tevredenheid is zo groot **dat Ik** in mijn overmatige Liefde, **tegen hem zeg**:

"Je doet wat Ik heb gedaan. Daarom noem Ik jou 'mijn echo', 'mijn liefde', 'de kleine herhaler van mijn Leven'.

Terwijl Hij dit zei, was zijn overmatige Liefde zo groot dat Hij zwijgzaam bleef. **Toen vervolgde Hij**:

"Mijn gezegende dochter, elke daad van de mens in mijn Wil is voor haar een dag, een dag vol geluk en alle goeds.

En als zij er tien, twintig doet, zijn dat evenzoveel dagen die zij verwerft. In die dagen neemt de mens bezit van de Hemel.

En omdat hij nog op aarde is, maakt hij zich de zon, de wind en de zee eigen. En zijn natuur ontvangt als versiering de mooiste bloei, maar een bloei die nooit verwelkt.

O, hoe mooi zal hij zijn wanneer hij in ons hemelse Vaderland komt! Hij zal dan evenveel Dagen bezitten als er Daden in mijn Wil zijn volbracht.

Elkeen zal zijn eigen zon hebben,

- zijn eigen blauwe hemel bezaaid met sterren,
- zijn eigen zee die van Liefde fluistert,
- zijn eigen wind die fluit, brult, kreunt en een onstuimige Liefde blaast, een Liefde die heerst.

Zelfs de mooiste bloesems, allemaal verschillend van elkaar, zullen niet ontbreken in deze dagen, voor elke daad die in mijn Wil is volbracht.

Niets zal ontbreken aan schoonheid en goedheid voor degene die in mijn eeuwige Fiat heeft geleefd.

Daarna bleef ik de daden van de Goddelijke Wil doorlopen. Mijn arme geest verloor zich in de betovering van de Schepping.

Wat een prachtige verrassingen! Hoeveel geheimen van Liefde bevat zij! En ten slotte het meest wonderbaarlijk werk: de schepping van de mens.

Mijn lieve Jezus vervolgde:

"Mijn dochter, Ik kan de schepping van de dingen en de schepping van de mens mijn twee armen noemen, omdat zij van alle Eeuwigheid in de Godheid waren.

Door ze uit de Godheid te halen, heb Ik ze niet van Mijzelf losgemaakt. Ze zijn mijn Ledematen gebleven, waarin Ik het Leven, de Beweging, de Kracht en de voortdurend scheppende en behoudende Daad heb laten stromen.

De arm van de schepping van de dingen,
dient de arm van de schepping van de mens.

Maar in deze arm moest Ikzelf de mens dienen.

Ik dien hem nog steeds:

- met het licht, met de wind,
- met de lucht om te ademen,
- met het water om zijn dorst te lessen,
- met het voedsel om hem te voeden, zelfs
- met de aarde om hem te verblijden met de mooiste bloesems
en een overvloed aan vruchten.

In deze arm heb Ik Mijzelf in dienst gesteld van de mens.

Mijn Liefde weigerde hem niets.

Ik rende naar hem toe door de geschapen dingen heen en
Ik bracht ze hem in mijn armen, omdat alle dingen hem vreugde en
geluk gaven.

In deze arm vind Ik alle dingen zoals ze uit de Godheid zijn
voortgekomen. Geen druppel licht of water is verloren gegaan, niets
is veranderd.

Alles wat voortgekomen is,

- neemt zijn ereplaats in,
- geeft Mij de glorie van mijn eeuwige Liefde.

En alle dingen openbaren Mij als Degene die hen geschapen heeft.
Zij openbaren:

- mijn Macht,
- mijn ontoegankelijke Licht en
- mijn onbereikbare Schoonheid.

Elk geschapen ding is een verhaal van mijn eeuwige Liefde, dat vertelt hoezeer Ik degene voor wie alle dingen geschapen zijn, bemin.

Vervolgens ging Ik van de schepping van de dingen over naar de schepping van de mens. Wat een Liefde in Zijn Schepping!

Ons goddelijke Wezen stroomde over van Liefde.

Bij het vormen van de mens stroomde onze Liefde door:

- elke vezel van zijn hart,
- elk deeltje van zijn botten.

We hebben onze Liefde verspreid in zijn zenuwen.

We hebben onze Liefde door zijn bloed laten stromen.

We hebben onze Liefde geplaatst in zijn stappen, zijn bewegingen, zijn stem, zijn hartslag en al zijn gedachten.

Toen onze Liefde de mens vormde,

heb Ik hem zozeer met onze Liefde vervuld,

dat hij ons in alles, zelfs in zijn adem, liefde moest geven, zoals Wij hem in alles liefhadden.

Toen ging onze Liefde zo ver dat Wij in de mens bliezen om hem onze Adem van Liefde te geven.

En als voltooiing en bekroning: Wij hebben ons Beeld in zijn ziel geschapen, door hem de Gave van de drie Krachten van geheugen, verstand en wil te schenken.

Wij verblijven in hem, hij is onze drager.

Zo is de mens met Ons verenigd als een ledemaat.

Wij zijn in hem zoals in onze Woning.

Maar hoeveel leed vinden Wij in hem!

Onze Liefde heeft geen Vitaliteit.

Ons Beeld is er, maar het wordt niet herkend.

Onze Woning is gevuld met vijanden die Ons beledigen.

We kunnen zeggen: Hij heeft ons lot en het zijne veranderd.

Hij heeft ons plan met hem tenietgedaan.
Hij brengt alleen maar leed aan onze arm,
- die hem blijft beminnen en hem Leven geeft.

Mijn dochter, onze Liefde wil tot het uiterste gaan.
Hij wil onze arm redden, die de mens is.
Tegen elke prijs wil onze Liefde hem in orde brengen.

Wij zullen door onze Liefde gedwongen worden om opnieuw in hem
te blazen om zijn vijanden en onze vijanden te verdrijven.
Wij zullen hem opnieuw met onze Liefde bedekken.
En Wij zullen het Leven van onze Wil in hem brengen.

Het is onze Majesteit, onze Heiligheid, onze Macht en onze Wijsheid
onwaardig dat er deze wanorde heerst in ons scheppingswerk,
die ons zo te schande maakt.

Ach nee! Wij zullen over de mens zegevieren!
En het zekere teken daarvan is dat Wij de wonderen van onze Wil
en de manier van leven in Hem openbaren.

Als Wij dat niet zouden doen, zou Onze Macht geschonden worden,
alsof Wij niet in staat waren om ons werk, onze eigen arm, te
redden.
Dat kan niet, want dat zou betekenen dat Wij niet kunnen doen wat
Wij willen. Ach nee, nee!
Onze liefde en onze Wil zullen zegevieren en alles overwinnen!

**BvdH 36 - 28 - 5 SEPTEMBER 1938 – DE MENSELIJKE WIL IS
HET KRUIS VAN DE GODDELIJKE WIL EN DE GODDELIJKE
WIL IS HET KRUIS VAN DE MENSELIJKE WIL. JEZUS VULT
ALLES AAN WAT ONTBREEKT AAN DE WIL VAN DEGENE DIE
IN ZIJN WIL LEEFT**

Ik voel het leven van het goddelijke Fiat in mijn ziel,
dat mijn beweging, mijn adem en mijn hart wil zijn.
Het goddelijke Fiat wil een eenheid waarin de menselijke wil zich op
geen enkele wijze verzet tegen wat het goddelijke Fiat wil.
Anders treurt het goddelijke Fiat, lijdt het en voelt het zich gekruisigd

door de menselijke wil.

Mijn Geliefde heeft mij terug een bezoekje gebracht en **Hij zei mij:**

"Mijn gezegende dochter, hoezeer lijdt Mijn Wil in de mens!

Weet dat telkens wanneer de mens zijn wil doet, hij de Mijne aan het kruis nagelt.

Het kruis van mijn Wil is de menselijke wil,

- niet alleen met drie nagels zoals dat waarop Ik gekruisigd werd,
 - maar met evenveel nagels als het aantal keren dat de menselijke wil zich tegen de Mijne verzet,
- evenveel keren als de Goddelijke Wil niet erkend wordt.

Wanneer mijn Wil het goede wil doen, wordt Hem dat geweigerd met nagels van ondankbaarheid.

Wat een marteling is deze kruisiging van mijn Wil in de mens.

Hoe vaak voelt mijn Wil de nagels in zijn Adem, zijn Hart en zijn Beweging.

De mens weet niet dat mijn Wil het Leven is van:

- zijn adem,
- zijn hart en
- zijn beweging.

Dan worden de menselijke adem, het hart en de beweging, nagels die mijn Wil verhinderen om in hen al het goede te ontwikkelen dat Hij wil doen.

O, hoe voelt mijn Wil zich gekruisigd aan het kruis van de menselijke wil! Mijn Wil, met zijn goddelijke Beweging, wil de Dag doen aanbreken in de menselijke beweging.

Maar de mens plaatst de goddelijke Beweging aan het kruis.

En met de beweging van de mens doet het de nacht aanbreken en plaatst hij het Licht aan het kruis.

Hoezeer lijdt mijn Licht wanneer het onderdrukt, gekruisigd en machteloos gemaakt wordt door de menselijke wil!

Met zijn Adem wil mijn Wil dat de mens zijn Adem inademt om hem het Leven van zijn Heiligheid en zijn Kracht te geven.

De mens die dit niet ontvangt, slaat

- de nagel van de zonde in mijn Wil,
- de nagel van zijn hartstochten en zijn zwakheden.

Mijn arme Wil!

In welke staat van voortdurend lijden en kruisiging bevindt Hij zich in de menselijke wil! De menselijke wil doet niets anders dan onze Liefde aan het kruis nagelen. Alle Goeds dat Wij hem willen geven, is met zijn nagels doorboord.

Alleen de mens die in mijn Wil leeft, nagelt mijn Wil niet aan het kruis. Ik kan dan zeggen dat Ik het ben die het kruis van deze mens vorm. Maar dit Kruis is heel anders.

Mijn Wil weet hoe hij voldoende nagels van Licht, Heiligheid en Liefde moet plaatsen om de mens sterk te maken met onze goddelijke Kracht. Deze nagels veroorzaken hem geen lijden, maar maken hem gelukkig.

Ze geven hem een betoverende schoonheid en brengen grote overwinningen met zich mee. De mens die dit heeft ervaren, voelt zo'n gelukzaligheid dat hij ons smeekt en verzoekt om hem altijd aan het kruis te houden met onze goddelijke nagels.

Vanaf dat moment kan hij niet meer ontsnappen.
Als de twee “willen”, de menselijke en de Goddelijke, niet verenigd zijn, zal de menselijke wil Ons Kruis vormen en onze Wil haar kruis.

Bovendien zijn onze Liefde en onze Jaloersheid zo groot dat Wij zelfs geen enkele van haar ademhalingen zonder onze nagel van Licht en Liefde laten,

- om hem altijd bij Ons te hebben en
- om **te kunnen zeggen:**

“Wat Wij doen, doet hij ook. En hij wil wat Wij willen.”

Je moet weten dat wanneer de mens in onze Wil binnenkomt, alles wordt getransformeerd:

- duisternis verandert in Licht,
- zwakheid in Kracht,
- armoede in Rijkdom,
- hartstochten in Deugden.

Er vindt zo'n verandering plaats,
dat de mens zichzelf niet meer herkent.

Zijn toestand is niet langer die van een slaaf, maar van een nobele koning(in).

Ons goddelijk Wezen houdt zoveel van hem dat Hij in de daden van deze mens meeloopt om te doen wat hij doet.

En omdat onze Beweging voortdurend is,

- gaan Wij en beminnen Wij hem,
- gaan Wij en omhelzen Wij hem.

Onze Beweging:

- gaat en omhelst hem,
- maakt hem mooier,
- heiligt hem nog meer.

Bij elke beweging geven Wij van wat van Ons is.

En in onze overmatige Liefde

- spreken Wij tot hem over ons allerhoogste Wezen,
- laten Wij hem weten wie Wij zijn en hoezeer Wij hem beminnen.

Er is zo'n Eenheid tussen deze mens en Ons,
onze Wil is Eén met de wil van deze mens,
dat Wij hem in onze goddelijke Beweging voelen.

En door zich eigen te maken hetgeen van Ons is,
bemint hij Ons met onze Liefde, geeft hij Ons Ons ontoegankelijke Licht om onze Heiligheid te verheerlijken en tegen Ons te zeggen:
"Heilig, heilig, U bent driemaal heilig."

U sluit alles in U op, U bent alles.

Hoe mooi is het om de menselijke kleinheid in onze Wil te zien!

Het heeft onze Goddelijk Wezen in zijn macht om

- Het Ons terug te geven,
- Ons lief te hebben en
- Ons te verheerlijken

zoals Wij dat willen en rechtvaardig verdienen.

In onze Wil

- worden de partijen gelijk,
- verdwijnen de verschillen,
- verenigt onze Eenheid alles en alle dingen, en

- maakt Hij van alle handelingen één enkele Handeling om de Handeling van allen te worden.

Toen ik dit hoorde, begreep ik de Heiligheid, de Schoonheid, de Grootheid van het Leven in de Goddelijke Wil.

Ik zei tegen mezelf: het lijkt me moeilijk om in Hem te leven.

Hoe kan de mens dat ooit bereiken?

De menselijke zwakheid,

- de vaak zeer moeilijke omstandigheden van het leven,

- de onverwachte ontmoetingen,

- de vele moeilijkheden waarbij we niet eens weten
wat we moeten doen,

dit alles leidt het arme schepsel af van een zo heilig leven,
dat van ons zo veel aandacht vraagt.

En mijn lieve Jezus nam het woord. Met een onuitsprekelijke tederheid die mijn hart brak, **voegde Hij eraan toe:**

"Kleine dochter van mijn Wil, Ik blijf zuchten.

En Ik verlang zozeer dat de mens komt leven in mijn Wil, dat wanneer onze overeenkomst gesloten is en zij het vaste besluit heeft genomen om te leven in mijn Fiat, Ik de eerste ben die Mijzelf opoffer om dit te bereiken.

Ik stel Mezelf ter beschikking, Ik geef haar alle genade, het licht, de liefde, de kennis van Mijn Wil, zodat zij zelf de behoefte voelt om in Hem te leven.

Wanneer Ik iets wil

en zij onmiddellijk aanvaardt om te doen wat Ik wil,
dan zorg Ik voor alles.

En als zij dat niet doet,

- vanwege een zwakheid of omstandigheden,

- niet vanwege een gebrek aan wil of nalatigheid,

dan kom Ik haar helpen en doe Ik wat zij had moeten doen.

Ik geef haar wat Ik heb gedaan alsof zij het zelf had gedaan.

Mijn dochter, leven in mijn Wil betekent:

- een '*Leven*' ontvangen, geen *deugd*'.

En het leven heeft voortdurende beweging en voortdurende handelingen nodig.

Als deze dingen zouden ontbreken, zou het geen leven meer zijn, maar hoogstens een werk dat geen voortdurende handelingen behoeft. Maar het zou geen 'leven' zijn.

Wanneer de mens dus mijn Wil niet doet,
- vanwege een onvrijwillige ongesteldheid of een zwakheid,
onderbreek Ik het leven niet, maar zet Ik het voort.
En misschien ligt mijn Wil juist in de omstandigheden die zijn zwakheden mogelijk maken.

Daarom stroomt de wil van de mens al door de Mijne.
Bovendien kijk Ik vooral naar:
- de overeenkomst die we onderling hebben gemaakt,
- de vaste beslissing die is genomen en waartegen geen andere tegengestelde beslissing is genomen.

En met dat in gedachten zet Ik mijn inzet verder,
om aan te vullen wat ontbreekt.

Bovendien verdubbel Ik de genade. Ik omring haar:
- met een nieuwe Liefde,
- met nieuwe liefdesstrategieën om haar aandachtiger te maken.

En Ik laat in haar hart een extreme behoefte ontstaan om in mijn Wil te leven. Deze behoefte is nuttig voor de mens, want door haar zwakheden te voelen, werpt zij zich in de armen van mijn Wil en smeekt zij Hem haar stevig vast te houden, zodat zij altijd met Hem kan leven.

BvdH 36 - 29 - 11 SEPTEMBER 1938 – JEZUS LAAT ZIJN LEVEN GROEIEN IN DEGENEN DIE IN ZIJN WIL LEVEN. VRESELIJKE TOESTAND VAN GOD IN DEGENEN DIE IN HUN MENSELIJKE WIL LEVEN.

Ik hoor de zee van de Goddelijke Wil die altijd in mij en buiten mij fluistert. Heel vaak vormt zij zeer hoge golven die mij overspoelen, zodat ik Hem meer voel dan mijn eigen leven.

O Goddelijke Wil, hoezeer houdt U van mij,
- dat U mij altijd wil geven en
- dat U onophoudelijk uw Leven in mijn arme ziel wil vormen!

En uw Liefde is zo groot dat Zij mij overspoelt met Licht, Liefde en Zuchten om te verkrijgen wat U wilt!

Mijn altijd vriendelijke Jezus verraste me en **Hij zei me:**

"Mijn gezegende dochter, in de vervulling van onze Wil ligt

- alle Glorie die de mens Ons kan geven,
- de Liefde waarmee Wij de mens liefhebben, en
- de Liefde waarmee de mens Ons moet liefhebben.

Zo kunnen Wij zeggen dat Wij in één enkele Daad,

- volbracht in onze Wil,
- alles hebben gedaan, alles hebben gegeven, zelfs Onszelf.

Ook hebben Wij alles ontvangen.

Want wanneer de mens in onze Wil leeft,

- geven Wij alles en
- neemt de mens alles en
- kan hij Ons alles geven.

Als de mens echter niet in onze Wil leeft,

- als onze Wil niet wordt vervuld,
- kunnen Wij niet alles geven.

De mens zal niet in staat zijn onze Liefde te ontvangen.

Hij zal ook niet in staat zijn Ons zoveel te beminnen als Wij bemind willen worden.

Wij houden er echter niet van om wat van Ons is in kleine porties te geven, alsof Wij arm zijn.

Wij houden er niet van om half te geven.

In staat zijn om te geven en niet geven is voor Ons altijd een lijden.

Onze Liefde blijft onderdrukt en maakt Ons uitzinnig.

Daarom willen Wij dat de ziel in onze Goddelijke Wil leeft.

Want Wij willen altijd alles geven, zonder ooit te stoppen met geven.

Ons Goddelijk Wezen wordt nooit moe.

Hoe meer Wij geven, hoe meer Wij willen geven.

Voor Ons is geven een Rust, een Geluk, het is de uitlaatklep van onze Liefde en de mededeling van ons Leven.

Mijn Liefde is zo groot
dat Ik in de ziel ben om Mijzelf te laten groeien.

Om te groeien, waak Ik voortdurend over de mens,
zodat wat hij doet, dient om mijn Leven in de mens te laten groeien.
Ik beschik over zijn daden, zijn liefde, zodat:

- sommige mijn ledematen vormen,
- andere mijn Hart,
- weer andere mijn Voedsel,
- en nog andere de kledij om Mij te bedekken en te verwarmen.

Ik ben altijd bezig zijn beweging en zijn adem
- met de Mijne te verenigen
om zijn beweging en zijn adem in de Mijne te vinden,
- alsof ze mijn Beweging en mijn Adem waren.

Ik laat niets verloren gaan van wat hij doet, denkt, zegt en lijdt
Want alles moet voor Mij nuttig zijn en Mijn Leven doen groeien.
Daarom ben Ik altijd geneigd om te handelen.
Ik gun Mijzelf geen rust. O, wat ben Ik blij! Hoe gelukkig ben Ik dat Ik
altijd kan werken om in deze mens te groeien.

Ik heb de mens niet geschapen om geïsoleerd te blijven.
Hij was mijn Werk.
Daarom moest Ik mijn activiteit ontplooien om een Werk te vormen
dat Mij waardig was.
Maar als hij niet in mijn Wil leeft, vind Ik het materiaal niet om mijn
Leven te vormen en te laten groeien.

Dan leven we ver van elkaar, als geïsoleerd.
De eenzaamheid maakt Mij verdrietig. De stilte weegt zwaar op Mij.
Omdat ik mijn Werk niet kan voltooien, raak ik in een waanzin van
Liefde en voel Ik me een ongelukkige God worden omdat Ik door de
mensen niet geliefd ben.

Wees dus aandachtig, mijn dochter! Leef altijd in mijn Wil.
Laat mij in jouw daden werken, zodat Ik niet in jou ben als een God
die niets kan en niets weet.

Ik heb immers dit grote Werk te volbrengen:
mijn Leven vormen en laten groeien, zodat het zo mooi wordt dat het
de hele hemelse Hofhouding in verrukking brengt.

Maar wanneer de mens niet in onze Wil leeft,
is onze toestand verschrikkelijk:
ons Leven is als verstikt, gebroken, verdeeld door de menselijke wil.
De daden van deze mens kunnen ons niet dienen om ons Leven te
vormen en te laten groeien.

Ze dienen eerder om het te breken: zodanig dat Wij:

- hier één van onze voeten zien,
- elders een hand,
- een oog op een andere plaats.

Wat een medelijden om Ons zo versnipperd te zien!

Onze Wil is immers eenheid!

Waar Zij heerst, vormt Zij uit al haar daden Eén Enige Daad om één
enkel Leven te vormen.

De menselijke wil daarentegen kan alleen maar onderling
gescheiden daden verrichten die niet de kracht hebben om zich te
verenigen.

Erger nog, ze verscheuren alleen maar ons goddelijk Leven in hen.

Niets is zo afschuwelijk.

Het is een tafereel dat zelfs stenen tot tranen zou brengen, bij het
zien hoe de ziel die haar eigen wil doet, op hartverscheurende wijze
ons Leven in haar vernietigt.

Haar onwaardige daden, die in niets lijken op die van haar
Schepper, verlagen de oorsprong van haar schepping en vormen
het mes dat ons goddelijke Leven verscheurt.

Wat een lijden voor Ons!

Hoezeer blijft Ons scheppende Werk vervormd, onteerd, en wordt
ons Plan voor de Schepping vernietigd!

Ach, als Wij in staat waren om te lijden, zou de menselijke wil de
immense Zee van onze Vreugde en Gelukzaligheid met bitterheid
vullen! “

Terwijl ik alles volgde wat de Goddelijke Wil in de Schepping en in
de Verlossing heeft gedaan, werden alle Daden op datzelfde
moment voor mijn ogen herhaald.

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

"Mijn dochter, alles wat door ons Allerhoogste Wezen is gedaan, is actief alsof Wij het uit Liefde voor de mensen doen
Al onze Werken zijn immers voor hen gedaan.

De mens die onze Goddelijke Wil binnengaat, vindt hen allemaal.
En zij willen zich allemaal aan hem geven.

Deze mens die zich zo geliefd voelt,

- maakt ze zich eigen,
- houdt van hen.

Zij bemint Ons omdat Wij haar al deze gaven hebben gegeven.

Bij elke gave die Wij haar geven, wil deze mens ons zijn leven geven

- als blijk van dankbaarheid en erkenning, en
- om Mij te bedanken voor alle gaven die Wij haar hebben gegeven.

De mens voelt dat het de gave heeft ontvangen van:

- de zon, de sterrenhemel,
- de zee, de wind,
- de hele schepping.

Hij voelt de gave van:

- mijn geboorte, mijn tranen,
- mijn werken, mijn stappen,
- mijn lijden,
- de liefde waarmee Ik hem heb liefgehad en nog steeds liefheb.

Oh! Hoe gelukkig is hij!

En door al mijn Werken en mijn Leven zelf tot de zijne te maken,
houdt de mens van Ons in de zon met dezelfde Liefde waarmee Ik
haar heb geschapen.

En dit geldt ook voor alle andere dingen van de Schepping.

Hij houdt van Mij in mijn geboorte, in mijn tranen, in mijn stappen, in
mijn lijden, in alle dingen.

O, hoe gelukkig maakt deze mens Ons en hoe verheerlijkt hij Ons!

Onze tevredenheid is zo groot omdat hij Ons de gelegenheid geeft
om *onze Werken te vernieuwen* alsof Wij hen opnieuw doen.

Ook stroomt onze Liefde over
en overspoelt alle dingen met *een nieuwe Liefde*.
Onze Macht vermenigvuldigt zich om alle dingen te ondersteunen,
evenals onze Wijsheid die alle dingen ordent.
Ons scheppende Werk stroomt door de hele Schepping en
Verlossing **om tegen de mens te zeggen**:

“Alles is van jou. Telkens wanneer je onze Wil binnengaat, erken je
al deze gaven om Hen je toe te eigenen. Je geeft Ons de
gelegenheid en de glorie alsof Wij opnieuw herhalen wat Wij uit
Liefde voor de mensen hebben gedaan.”

Onze Wil is de herhaler van al onze Werken. Hij herhaalt en
vernieuwt hen telkens wanneer de mens hen wil ontvangen.
Als Onze werken worden gegeven, blijven zij toch op hun plaats.
Zij worden gegeven en zij blijven.
En door zich te geven, verliezen zij niets.
Zij worden er eerder nog meer door verheerlijkt.
Wees er dus op bedacht om altijd in onze Wil te leven.

BvdH 36 - 30 - 18 SEPTEMBER 1938 – JEZUS VOELT ZIJN LIJDEN ZICH HERHALEN IN HET ONZE. HIJ VERANDERT NOOIT IN ZIJN WERKEN, NOCH IN ZIJN LIEFDE VOOR ONS

Ik bevind mij in de Zee van de Goddelijke Wil, te midden van
immense bitterheid en vernederingen, als een arme veroordeelde.
(Op 31 augustus 1938 veroordeelde een decreet van de Heilige
Inquisitie de drie boeken van Luisa door ze op de Index van
verboden boeken te plaatsen)

Als Jezus er niet was geweest om me kracht en steun te geven,
weet ik niet hoe ik had kunnen blijven leven.

Mijn lieve Jezus deelde in mijn pijn en leed met mij mee. En in de
uitbarsting van zijn Verdriet en zijn Liefde **zei Hij mij**:

"Mijn lieve dochter, als je wist hoeveel Ik lijd,
- als Ik je dat zou laten weten, zou je sterven van verdriet.
Ik ben gedwongen om alles te verbergen, alle angst en wreedheid
van de pijn die Ik voel, om je niet nog meer te laten lijden.

Weet dat zij niet jou hebben veroordeeld, maar Mij samen met jou. Ik voel Mij opnieuw veroordeeld, want wanneer het Goede wordt veroordeeld, is dat om Mij zelf te veroordelen.

Wat jou betreft, verenig jouw veroordeling en de Mijne in mijn Wil met wat Ik heb ondergaan toen ik werd gekruisigd.

En Ik zal je de verdienste geven van mijn veroordeling en van al het goede dat zij voortbrengt. Zij heeft Mij doen sterven. Zij heeft Mij in mijn wederopstanding tot leven geroepen. Hierin zullen allen het leven en de opstanding van al het goede vinden.

Met hun veroordeling denken zij datgene wat Ik gezegd heb over mijn Goddelijke Wil te doden. Integendeel, Ik zal deze geselingen en deze triestige gebeurtenissen toestaan, opdat mijn Waarheden nog mooier en majestueuzer onder het volk zullen herrijzen.

Dus van mijn kant en van jouw kant zullen Wij niets veranderen. Laten Wij doorgaan met wat Wij hebben gedaan, ook al keert iedereen zich tegen ons. Dat is de goddelijke manier van handelen: nooit veranderen in je werken. Dat is wat vele slechte mensen doen.

Ik bewaar mijn Werken altijd
- met mijn Macht en mijn Scheppingskracht,
uit Liefde voor degenen die Mij beledigen.
Ik bemin hen altijd en oneindig!

Omdat Wij nooit afwijken van onze Werken,
- worden zij tot voltooiing gebracht.
Zij blijven altijd mooi en brengen het goede aan iedereen.
Als Wij zouden veranderen, zou alles ten onder gaan en zou er nooit iets goeds tot stand komen.

Daarom wil Ik dat je in deze zaak altijd standvastig blijft en nooit afwijkt van mijn Wil door te doen wat je tot nu toe hebt gedaan: aandachtig naar Mij luisteren en de vertelster van mijn Wil zijn.

Mijn dochter, wat vandaag niet nuttig is, zal morgen nuttig zijn. Wat nu duister lijkt voor blinde geesten, zal morgen veranderen in

zonlicht voor anderen die ogen hebben.
En wat voor goeds zal dat brengen!

Laten Wij dus verder doen met wat Wij gedaan hebben.
Laten Wij van onze kant doen wat nodig is, zodat er niets ontbreekt
op het gebied van Hulp, Licht, Goedheid en verrassende
Waarheden, zodat mijn wil bekend wordt en heerst.

Ik zal alle middelen van Liefde, Genade en straffen gebruiken.
Ik zal alle kanten van de schepselen raken, zodat mijn Wil heerst.
En wanneer het lijkt alsof het ware Goede moet sterven,
zal het terug opstaan, mooier en majestueuzer dan voorheen.

Maar terwijl Hij dit zei, liet Hij mij een zee van vuur zien waarin de
hele wereld zou worden gehuld. Ik was geschokt.

Mijn lieve Jezus trok mij naar Zich toe en **Hij zei:**

"Mijn gezegende dochter, houd moed, wees niet bang!
Kom in Mijn Goddelijke Wil, zodat Zijn Licht het triestige schouwspel
waar de wereld naartoe rent uit je geest zal verwijderen.
Door jou over mijn Wil te spreken, zullen Wij het lijden verzachten
dat we helaas allebei kennen.
Luister hoe mooi het is om in mijn Wil te leven.

Wat Ik doe, doet de ziel ook.
Wanneer ze hoort dat **Ik tegen haar zeg:** "Ik hou van je",
herhaalt ze onmiddellijk: "ik hou van U".

En wanneer Ik hoor dat Ik bemind word, verander Ik haar zozeer in
Mij **dat Wij met één stem zeggen:**

"Laten we iedereen liefhebben,
- laten we iedereen goed doen,
- laten we iedereen het Leven geven.

Als Ik zegen, zegenen Wij samen.
Wij aanbidden en verheerlijken samen.
Wij snellen samen iedereen te hulp.
En als de mensen Mij beledigen, lijden Wij samen.

O, hoe gelukkig ben Ik dat een mens Mij nooit alleen laat!
Hoe mooi is het gezelschap van iemand
- die wil wat Ik wil en doet wat Ik doe!

Eenheid brengt geluk voort,
heldendom brengt het goede voort en
verdraagzaamheid brengt volharding voort.

Bovendien omdat zij een menselijk wezen is dat behoort tot de menselijke familie, die Mij alleen maar spijkers, doornen en lijden bezorgt.

Ik heb in deze ziel een plaats gevonden
- om Mij te verbergen en
- om het gezelschap te hebben dat Ik verlang.

Ik weet dat deze ziel ongelukkig zou zijn als Ik de mensen zou straffen zoals zij dat verdienen. Om haar niet te mishagen, weerhoud Ik Mij ervan de zielen te straffen zoals ze verdienen. Laat Mij dus nooit alleen! Eenzaamheid is een van de zwaarste en meest intieme pijnen van mijn Hart.

Niemand hebben om iets tegen te zeggen, of het nu in pijn of in vreugde is, brengt Mij in een razernij van pijn en Liefde die jou van pijn zou doen sterven als je die zou kunnen kennen.

Dat is precies wat het betekent om niet in mijn Wil te leven:
Mij alleen laten!

De menselijke wil verwijdert de mens van zijn Schepper.

En met die verwijdering verdwijnt de vrede.

En zij maakt plaats voor onrust die de ziel kwelt:

- haar kracht neemt af, haar schoonheid vervaagt,
- het goede sterft en het kwade stijgt op

En dan houden de hartstochten haar gezelschap.

Arm schepsel zonder mijn Wil.

In welke afgrond van ellende en duisternis stort zij zich!

Zij is als een bloem die geen water krijgt:

- zij voelt zich sterven, haar kleur vervaagt,
- zij buigt zich over haar stengel en wacht op de dood.

En als de zon haar bestraalt en ziet dat zij geen water krijgt, verbrandt zij haar en verdort de bloem.

Dat is het lot van de ziel zonder mijn Wil.
Ze is als een ziel zonder water.

Mijn Waarheden zelf, die stralender zijn dan de zon,
- vinden de ziel niet bewaterd door het Leven van mijn Wil en
- verbranden deze ziel nog meer en
- verblinden haar.

De ziel maakt zichzelf dan ongeschikt om deze Waarheden te begrijpen en het Goede en het Leven dat zij bezitten te ontvangen. En deze mensen gaan zelfs zo ver dat zij het Goede en mijn Waarheden bestrijden, Zijzelf die Leven brengen aan de mensen.

Daarom wil Ik je altijd in mijn Wil hebben, zodat noch jij noch Ik de grote pijn van de eenzaamheid hoeven te lijden.

**BvdH 36 – 31 - 27 SEPTEMBER 1938 – DE ZEE IS EEN
SYMBOOL VAN DE GODDELIJKE WIL. NAAST HET LIJDEN
VAN JEZUS STROMEN ZEEËN VAN VREUGDE. DE KRACHT
VAN ONSCHULDIG LIJDEN**

Ik ben altijd in de Zee van de Goddelijke Wil.
Ik laat mijn lijden en mijn onuitsprekelijke bitterheid in Hem wegvloeien, zodat ze doordrongen blijven van zijn goddelijke Kracht en voor mij en voor iedereen in Licht veranderen.

Mijn lieve Jezus bezoekt mijn kleine ziel.
En vol goedheid, zegt Hij mij:

"Mijn gezegende dochter,
de zee biedt plaats aan alles wat zich in haar onderdompelt.
Ze biedt plaats aan de vissen en houdt ze onder water in haar wateren door hen alles te geven wat nodig is om in leven te blijven.
Vissen zijn de gelukkigste en rijkste schepsels.
En het ontbreekt hen aan niets omdat ze altijd in de zee leven.

O, als de vissen uit de zee zouden komen, zou hun leven ophouden!
De zee ontvangt alle schepselen en verbergt alles in haar wateren.
Als de zeeman de zee wil oversteken en naar verschillende streken

wil gaan, ontvangt het water van de zee het schip en verandert het in een weg om het te begeleiden tot het zijn bestemming bereikt. Alles kan een plaats vinden in de zee.

Zo is mijn Wil. Iedereen kan er zijn plaats vinden.

En met een onuitsprekelijke Liefde wordt mijn Wil

- Leven voor iedereen,
- Weg om hen te leiden,
- Licht om de duisternis van het leven te verdrijven en
- Kracht om hen te ondersteunen.

Hij laat hen nooit alleen.

Wat de mensen doen, wil mijn Wil met hen doen.

O, hoe lijdt mijn Wil als hij de mensen buiten zijn zee ziet!

Hij ziet ze dan lelijk, smerig en zo verschillend dat ze walgelijk zijn.

De meest fortuinlijke mensen zijn dan ook zij die in mijn Wil leven.

Zij worden gedragen in de schoot van zijn Golven.

En zolang zij in Hem leven, zal mijn Wil zorgen voor alles wat nodig is voor hun welzijn.

Daarna ***volgde ik mijn lieve Jezus in zijn Lijden.***

Ik verenigde mijn pijn met de Zijne om de Kracht van zijn Lijden te ontvangen om mij te ondersteunen.

Ik voelde me verpletterd. ***Mijn lieve Jezus voegde er*** met een onbeschrijfelijke tederheid ***aan toe***:

"Mijn gezegende dochter, Ik heb ongekende pijnen ondergaan.

Maar naast deze Pijnen stroomden zeeën van eindeloze vreugde en geluk. Ik zag al het goede dat ze zouden voortbrengen.

Ik zag in hen de zielen die gered moesten worden.

Mijn lijden was doordrenkt van Liefde.

Zo bracht haar warmte tot bloei:

- de mooiste heiligheid,
- de moeilijkste bekeringen en
- de meest verrassende genade.

In mijn pijnen voelde Ik een levendig wreed lijden, dat Mij:

- naar een meedogenloze en brute dood leidde.

Tegelijkertijd voelde Ik zeeën van vreugde,
- die Mij ondersteunden en Mij leven gaven.

Als Ik niet gesteund was door de vreugde die mijn lijden bevatte,
zou Ik bij de eerste pijn die Ik moest doorstaan gestorven zijn.
De marteling die Ik heb doorstaan was namelijk zo groot,
dat Ik mijn leven niet had kunnen verderzetten.

Jouw lijden is niet alleen vergelijkbaar met het Mijne.
Maar Ik kan ook zeggen dat jouw lijden mijn Lijden is.
Als je eens wist hoeveel Ik lijd!
Ik voel de wreedheid en de marteling die Mij tot in het diepst van
mijn Mart met bitterheid vervullen.

Maar Ik zie in dit lijden ook de zeeën van vreugde, die mijn mooie en
majestueuze Wil onder de schepselen doen oprijzen.
Je weet niet wat onschuldig lijden voor Mij kan betekenen. De kracht
ervan is zo groot dat zelfs de hemelen er versteld van staan.
Iedereen wil de voldoening, het goede van onschuldig lijden.

Door zijn kracht kan het zeeën van genade, licht en liefde vormen
voor het welzijn van allen.
Zonder dit onschuldige lijden dat mijn Gerechtigheid ondersteunt,
zou Ik de hele wereld in de ondergang storten. Dus houd moed!

Maak je geen zorgen, mijn dochter.
Vertrouw op Mij en Ik zal voor alles zorgen, inclusief het verdedigen
van de rechten van mijn Wil om deze te laten heersen.
Ik kan zeggen dat alles wat Ik heb gezegd over mijn Wil een nieuwe
Schepping is, mooier, met een grotere verscheidenheid en
majestueuzer dan de Schepping zelf die iedereen kan zien.

Oh! Hoezeer is deze laatste minderwaardig!
Het is voor de mens onmogelijk om:
- haar te vernietigen,
- het licht van de zon te verduisteren,
- de onstuimigheid van de wind of de lucht die iedereen inademt
te belemmeren, of
- alle dingen te vernielen.

De schepselen kunnen evenmin verstikken, laat staan vernietigen
wat Ik met zoveel Liefde heb gezegd over mijn Wil.

Wat Ik heb gezegd is de aankondiging van een nieuwe Schepping.
En elke Waarheid draagt de afdruk, het zegel van ons Goddelijk Leven.

Daarom zijn er in de Waarheden die Ik je heb geopenbaard:

- Zonnen die spreken,
- Winden die spreken en de mens meevoeren in mijn Wil, totdat mijn Wil in staat is de mens te belegeren door de Heerschappij van zijn Macht.

In deze Waarheden zijn:

- mijn verschillende Schoonheden die de mensen zullen verrukken,
- zeeën van Liefde

waarmee de mensen voortdurend zullen worden overspoeld, en die met hun zachte gefluister de harten ertoe zullen brengen Mij lief te beminnen.

In deze Waarheden plaats Ik:

- alle mogelijke en denkbare goede Dingen,
- de Liefde die overwint, die verrukt, die verzacht, die door elkaar schudt.

Er ontbreekt niets om:

- de mens te overwinnen en
- mijn Wil neer te laten dalen met de stoet en de majesteit van een leger van mijn Waarheden om te heersen onder de mensen.

En de mens zal mijn nieuwe Schepping nooit kunnen aanraken.
Ik zal wel weten hoe ik haar moet beschermen en verdedigen.

Bovendien, mijn dochter,
kost deze nieuwe Schepping Mij niet zes dagen werk, maar minstens vijftig jaar, en zelfs meer.

Hoe zou Ik ooit kunnen toestaan

- dat Zij onderdrukt wordt,
- dat Zij haar Leven niet krijgt en
- dat Zij niet in het Licht komt!

Dat zou betekenen dat Ik niet genoeg Macht heb. En dat kan niet.
Ik zal weten hoe Ik haar kan beschermen.

En zij kunnen geen enkel Woord van Mij aanraken of vernietigen.

Deze Schepping kost Mij te veel, en wanneer dingen zoveel kosten, gebruikt je alle middelen, al je talenten.

Je geeft je eigen leven om te krijgen wat je wil.

Laat mij dus het Werk van deze nieuwe Schepping volbrengen.

Hecht geen belang aan wat zij zeggen en doen.

Het is het gebruikelijke menselijke geklets dat verandert als de wind. Ze zien alles zwart, en als de wind draait en de blinddoek van hun ogen wegneemt, zien ze alles wit.

Ik zal ze allemaal omverwerpen en mijn Waarheden naar buiten brengen, zodat ze als een doorgewinterd leger de mens veroveren.

Geduld is nodig van mijn kant en van jouw kant.

En onwankelbaar gaan we vooruit.

BvdH 36 - 32 - 2 OKTOBER 1938 – ER WORDT BESLOTEN DAT HET KONINKRIJK VAN DE GODDELIJKE WIL OP AARDE MOET KOMEN. DE GODDELIJKE WIL IS ALS HET SAP VOOR PLANTEN.

Ik ben nog steeds in de Goddelijke Wil, maar te midden van onuitsprekelijke bitterheid die de Zee van de Goddelijke Wil lijkt te willen vertroebelen.

Maar deze Zee van het Fiat vormt haar golven.

Haar zee bedekt Mij en verbergt Mij.

Zij verzacht mijn bitterheid, geeft Mij nieuwe kracht en laat Mij de weg in haar Wil voortzetten.

De kracht van de Zee van het Fiat is zo groot

- dat zij mijn bitterheid tot niets reduceert

- om er haar Leven vol Zachtheid, Schoonheid en Majesteit uit te laten voortkomen.

En ik aanbid de Goddelijke Wil.

Ik dank Hem en bid Hem om mij nooit alleen en verlaten te laten.

Mijn lieve Jezus herhaalt zijn kort bezoek en **Hij zegt mij:**

"Mijn goede dochter, houd moed.

Als je je zorgen maakt, verlies je de kracht om altijd in mijn Wil te leven. Let niet op wat ze zeggen en doen.

Onze overwinning is:

dat ze ons niet kunnen verhinderen te doen wat Wij willen.

Daarom kan Ik je over mijn Goddelijke Wil spreken en kun je naar mij luisteren. Geen enkele macht kan zich tegen Ons verzetten.

Wat Ik je vertel over mijn Wil is niets anders dan:

de toepassing van ons decreet dat sinds alle Eeuwigheid in de Schoot van onze Heilige Drie-eenheid is genomen:

- dat mijn Wil zijn Koninkrijk op aarde moet hebben en
- dat onze decreten onfeilbaar zijn.

Niemand kan zich tegen de toepassing ervan verzetten.

Net zoals de Schepping en de Verlossing werden afgekondigd, is het Koninkrijk van onze Wil op aarde ons decreet.

Om ons decreet toe te passen, moest Ik daarom manifesteren:

- de Voordelen van het Koninkrijk van onze Wil,
- zijn kwaliteiten, zijn schoonheid en
- zijn wonderen.

Dat is de reden waarom Ik zoveel met je moest praten om dit decreet te kunnen toepassen.

Mijn dochter, om dit te bereiken, wilde Ik de mens door Liefde voor Mij winnen. Maar de menselijke slechtheid verhindert Mij daarin.

Ik zal dan Gerechtigheid gebruiken en Ik zal de aarde wegvagen.

Ik zal haar bevrijden van de kwaadaardige wezens die, als giftige planten, de onschuldige planten vergiftigen.

Wanneer Ik alles heb gezuiverd,

zullen mijn Waarheden de weg vinden om de overlevenden:

- het Leven, de balsem en
 - de vrede te geven die mijn Waarheden bevatten,
- zodat allen mijn waarheden zullen ontvangen.

Zij zullen de overlevenden de vredeskus geven.

Tot grote verwarring van degenen die hen niet geloofden, die hen zelfs veroordeelden, zullen mijn Waarheden zegevieren.

En Ik zal mijn Koninkrijk op aarde hebben,
zodat mijn Wil geschiedt op aarde zoals in de Hemel.

Daarom herhaal Ik je: laten Wij niets veranderen.
Laten Wij doorgaan met wat Wij doen en Wij zullen de overwinning behalen. En zij zullen hun weg gaan, waar ze zich met verwarring en schaamte zullen bedekken.

Deze mensen zullen het lot ondergaan van de blinde die niet in het licht van de zon geloofde, omdat hij het niet kon zien.
Ze zullen in hun blindheid blijven.
En zij die het Licht zien en geloven, zullen gelukkig zijn.
Zij zullen zich verheugen in de weldaden van het Licht tot hun grootste vreugde.

Jezus zweeg en mijn arme geest was bedroefd vanwege de vele vreselijke kwalen die de aarde teisteren en zullen teisteren.

Op dat moment verscheen de soevereine Koningin.
Haar ogen waren rood van het onophoudelijke wenen.
Mijn hart kneep samen toen ik mijn hemelse Moeder zo zag.

Wenend, op moederlijke toon en met een onbeschrijfelijke tederheid,
zei Zij mij: "Mijn liefste dochter, bid met mij.
Mijn Hart lijdt bij het zien van de plagen die de hele mensheid zullen treffen, de wispelturigheid van de leiders.
Want vandaag zeggen ze het ene en morgen het tegenovergestelde.
Ze storten het volk in een zee van lijden en zelfs bloed.
Mijn arme kinderen!

Bid, mijn dochter. Laat mij niet alleen in mijn lijden!

Moge alles gebeuren voor de triomf van het Koninkrijk van de
Goddelijke Wil."

Daarna volgde ik de Goddelijke Wil in Zijn daden. En ik gaf mij volledig over in zijn Armen. Mijn lieve Jezus ging verder en **Hij zei**:

"Mijn dochter, wanneer de mens onze Wil binnengaat om Deze tot de zijne te maken, maakt de ziel onze Wil tot de hare en maken Wij die van de mens tot de onze.

En in alles wat de ziel doet, of zij nu liefheeft, aanbidt, werkt, lijdt of bidt, vormt onze Wil het goddelijke Zaad in haar daden.
O, hoe groeit de ziel in schoonheid, frisheid en heiligheid!

Onze Wil is als het sap voor de planten.

Als er sap is, kunnen de planten in schoonheid groeien, zijn ze groen met mooie bladeren en produceren ze mooie, vlezige en heerlijke vruchten.

Maar als het sap opgeraakt, verliest de arme plant haar groenheid, vallen haar bladeren af en heeft ze niet langer de kracht om mooie vruchten voort te brengen.

Ze verdroogt uiteindelijk omdat het sap als het ware de ziel van de plant is, zoals de vitale vloeistoffen die de plant ondersteunen en doen bloeien.

Zo is de ziel zonder mijn Wil:

- Ze verliest haar oorsprong, haar leven, haar geest van het goede.
- Ze verliest haar kleur en wordt lelijk.
- Ze verzwakt en verliest uiteindelijk het zaad van het goede.

Als je eens wist hoeveel medelijden Ik kan voelen voor de ziel die zonder Mijn Wil leeft.

Ik zou het de pijnlijke scène van de Schepping kunnen noemen.

Ik, die alle dingen met zoveel Schoonheid en Harmonie heb geschapen, ben door de ondankbaarheid van de mens gedwongen om mijn mooiste schepselen arm, zwak en bedekt met wonden te zien, die medelijden opwekken.

En toch staat mijn Wil ter beschikking van iedereen,
Hij weigert niemand.

Enkel de mens die Hem afwijst en die, ondankbaar, Hem niet wil kennen, onthoudt zich vrijwillig van mijn Wil, tot ons groot Leed.

**BvdH 36 - 33 - 10 OKTOBER 1938 – EERSTE WERKTERREIN
VAN GOD: DE SCHEPPING. DE SCHEPPING IS NIET
VOLTOOID, ZE GAAT VERDER IN DE ZIELEN DIE LEVEN IN DE
GODDELIJKE WIL**

Ik ben nog steeds in de Zee van de Allerhoogste Fiat, waarvan de Liefde zo groot is dat zij haar niet kan bevatten.

Hij wil zijn schepsel de nieuwe verrassingen van zijn Liefde laten zien, hoeveel Hij de mens heeft liefgehad en hoeveel Hij nog steeds van de mens houdt.

En als Hij een mens vindt die Hem liefheeft, zal Hij een nieuwe Liefde doen opkomen om de mens te laten weten

- dat zijn Liefde nooit zal ophouden en
- dat Hij hem altijd zal blijven liefhebben met een nieuwe en groeiende Liefde.

Mijn lieve Jezus herhaalde zijn kort bezoek.

En vol goedheid **zei Hij mij:**

"Kleine dochter van mijn Goddelijke Wil, je moet weten dat ons eerste werkterrein de Schepping was.

Wij droegen haar sinds alle eeuwigheid in ons Hart.

Wij hielden van de mens in alles wat Wij het leven hadden geschonken, omdat alle dingen voor de mens waren geschapen.

Wij hadden besloten om al deze dingen enkel voor hem te scheppen, omdat Wij hem zozeer beminden.

Wij vormden voor hem:

- het daglicht,
- het blauwe gewelf dat nooit zijn kleur mag verliezen,
- een aardse bloei die hem als bodem moet dienen.

Vervolgens het grootste:

We hebben onze Liefde in elk geschapen ding gelegd.

Zo kon hij zich voelen:

- als in onze Schoot en
 - gedragen in onze Armen,
- om gelukkig te zijn en het voortdurend Leven te ontvangen.

En weet je waarom al deze voorbereidingen

Ons ertoe hebben gebracht om uit ons Innerlijk te treden, als in een actieterrein, in een Werk?

Het was uit Liefde voor degene die onze Wil moet laten heersen.

Voor zo'n groot Werk wilden Wij onze beloning, ons goddelijk Plan.

Wij wilden dat de mens en alle geschapen dingen onze Wil zouden

bewaren als leven, regel en voedsel.
Dit werkterrein van Ons blijft altijd bestaan.
Onze Liefde doorkruist het met een ongelooflijke snelheid.
Want Wij zijn niet onderhevig aan verandering.

Wij zijn onveranderlijk. Wat Wij eenmaal doen, doen Wij altijd.
Maar zelfs met zo'n uitgestrekt werkterrein, na zoveel werk,
na zoveel Liefde die
- in elk geschapen ding en
- in elke vezel van de mens klopt,
is ons Plan nog niet verwezenlijkt. Dit wil zeggen:
dat onze Wil heerst en domineert in het hart van de mens.

Zouden Wij ooit
- zo'n uitgebreid werkterrein kunnen vormen,
- een Werk dat altijd voortduurt,
zonder ons Doel te bereiken? Dat zou nooit kunnen!

Enkel het feit dat de Schepping voortduurt,
is het duidelijk teken dat het Koninkrijk van mijn Wil
zijn Leven en zijn volledige Triomf onder de mensen zal hebben.

Wij doen geen nutteloze dingen.
Wij beginnen met een zeer hoge Wijsheid te bepalen wat:
- het Goede,
- het Nut en
- de Glorie is,
die Wij moeten ontvangen.

Dan komen Wij in actie. Ik wil je nu nog een verrassing onthullen.
Wanneer de mens ons Willen binnengaat om Hem te laten heersen,
gaan we opnieuw aan het werk in het werkterrein.
We hernieuwen ons werk.
We concentreren onze nieuwe Liefde in elk geschapen ding
uitsluitend op deze mens.

In onze overvloed aan Liefde **zeggen Wij hem:**
Zie je hoeveel Wij van je houden?
Alleen voor jou:
- ontvouwen Wij ons werkterrein,
- herhalen Wij al onze werken.

Luister, en je zal in alles onze nieuwe tonen van Liefde horen,
die je zeggen:

- hoeveel Wij van je houden,
- hoezeer je bedekt en verborgen bent in onze Liefde.

Oh, de voldoening en vreugde die je Ons geeft door Ons toe te
staan ons werkterrein te herhalen voor degene die in onze Wil leeft
en niets anders wil weten dan onze Wil!

Dan erkennen Wij, en de hele Schepping, onze Wil in de mens.
En dan erkennen Wij deze mens als ons kind.
De hele Schepping is gecentraliseerd in deze mens.
En de mens blijft gecentraliseerd in Ons.

Deze mens wordt onlosmakelijk verbonden met alle geschapen
dingen omdat onze Wil het recht geeft op alles.
Ook ons werkveld vindt zijn beloning,
- de wederkerigheid van ons Werk.

Een mens die in onze Wil leeft,
- werkt al met Ons samen,
- wil doen wat Wij doen,
- wil Ons liefhebben met dezelfde Liefde.
Dat komt omdat de Wil die Ons bezielt Eén is.
Er kunnen dus geen verschillen of ongelijkheden bestaan.

o voelen Wij Ons niet langer geïsoleerd in het veld van de
Schepping. Wij hebben ons gezelschap.

Dat is onze Triomf, onze Overwinning, en het grootste Goede dat
Wij de mensen kunnen geven.
Wij ontvouwen ons werkterrein veel meer in de ziel van de mens dan
in de Schepping die de mens omringt.

En Wij scheppen in haar:
- de stralendste zonnen,
- de mooiste sterren,
- de winden die voortdurend Liefde blazen,
- zeeën van Genade en Schoonheid, en
- een goddelijke en balsemachtige lucht.

En deze mens ontvangt alles en laat Ons vrij in ons werkterrein.

Het is onze ware Schepping,
- die zich op geen enkele wijze heeft verzet tegen wat Wij wilden doen en
- waarin al onze werken hun plaats hebben gevonden.

Zo houdt ons werkterrein nooit op in degene die in ons Fiat leeft.
Wees dus aandachtig en ontvang wat Wij met je willen doen".
Daarna voegde Hij er met een onbeschrijfelijke liefde aan toe:

"Mijn dochter,
- de zorg die ons Hart het meest na aan het Hart ligt,
- onze meest toegewijde aandacht,
is voor de ziel die in onze Wil leeft.

We houden haar nauwlettend in de gaten.
Het lijkt erop dat we niets anders kunnen doen dan onze werkzame en scheppende Kracht op deze ziel uit te oefenen.

Onze Liefde brengt ons ertoe haar te observeren
-om te zien wat ze wil doen.
Als ze wil liefhebben, schept onze scheppende deugd onze Liefde in het diepst van haar ziel.
Als zij ons wil kennen, creëren wij onze Kennis.
Als zij heilig wil zijn, creëert onze scheppende Deugd de Heiligheid.

Kortom, wanneer deze mens iets wil doen,
leent onze Scheppende Kracht zich ertoe
- om het goede te creëren dat hij wil doen,
zodat de mens in zichzelf
- de Natuur en het Leven van dat Goede voelt.

Wij kunnen en willen niets weigeren aan degene die in onze Wil leeft. Dat zou hetzelfde zijn als het weigeren aan onze Wil zelf, dat wil zeggen het weigeren aan Onszelf.

Het zou te moeilijk zijn om onze scheppende Kracht niet voor Onszelf te gebruiken.

Zie je dan hoe hoog en subliem de degene is die in onze Wil leeft!
Wees dus aandachtig! Denk er alleen aan om in onze Wil te leven.
Op die manier zal je onze Scheppende en Werkzame Kracht voelen.

**BvdH 36 - 34 - 19 OKTOBER 1938 – WIE IN GOD GELOOFT,
VINDT IN HEM: VADERSCHAP, EEN TOEVLUCHTSOORD, EEN
SCHUILPLAATS. HET FIAT IS DE STEUN EN HET LEVEN VAN
DE HELE SCHEPPING.**

Ik ben in de armen van de Goddelijke Wil, maar met de nachtmerrie van vreselijke lijden die de Hemel ontroeren en Hem ertoe brengen mij te helpen en mij de kracht te geven om zo'n pijnlijke toestand te doorstaan.

"Mijn lieve Jezus, help mij, laat mij niet in de steek.

Ik voel dat ik zal bezwijken. Wat lijd ik!"

Ik zei dat toen mijn lieve Jezus, beter dan een tedere moeder, zijn armen naar mij uitstreckte om mij tegen zich aan te drukken.

Zijn tranen vermengden zich met de mijne.

En vol goedheid **zei Hij mij**:

"Mijn arme dochter, jouw pijn is de Mijne en Ik lijd met jou mee.

Dus houdt moed, geef je aan Mij over en je zal de kracht vinden om haar te dragen.

Wie zich aan Mij overgeeft, wordt als een kind dat door zijn moeder wordt opgevoed, die

- het in doeken wikkelt om het te verwarmen,
- het met haar melk voedt,
- het in haar armen draagt,
- het kust en streelt.

Als het huilt, vermengt zij haar tranen met die van haar kind.

De moeder is het leven van haar kind.

O, als het kleine kind zijn moeder niet had, hoe moeilijk zou het dan zijn om op te groeien zonder iemand die het met haar melk voedt, zonder luiers, zonder iemand die het warm houdt. Het zou ziek en zwak worden en alleen door een wonder overleven!

Dat is de ziel die verlaten in mijn armen leeft.

Ze heeft haar Jezus, die voor haar meer is dan een moeder.

Ik voed haar met de melk van mijn Genade.

Ik wikkel haar in het Licht van mijn Wil, wat haar kracht geeft en haar bevestigt in het goede.

Ik houd haar dicht tegen me aan, zodat ze alleen mijn Liefde en de vurige slagen van mijn Hart voelt.

Ik wieg haar in mijn armen.

Als ze huilt, huil ik met haar mee.

Dit alles zodat ze mijn Leven meer voelt dan het hare.

Ze groeit op met Mij en Ik doe met haar wat Ik wil.

Maar zij die niet in Mij leeft, leeft voor zichzelf, geïsoleerd, zonder melk, zonder iemand die over haar bestaan waakt.

Zij die in Mij leeft, vindt een toevluchtsoord in haar lijden, een plek om zich te verbergen zodat niemand haar kan raken.

En als iemand haar zou willen raken, zou Ik weten hoe Ik haar moet verdedigen. Want wie haar raakt, raakt Mijzelf.

Ik verberg haar in Mij en Ik breng verwarring bij hen die haar willen slaan. Ik houd zoveel van degene die zich aan Mij overgeeft, dat Ik haar tot het grootste wonder maak, dat de hele Hemel kan verbazen. En zo breng Ik degenen die dachten haar te kunnen slaan in verwarring en vernedering.

Laten Wij aan alle pijnen die Wij kennen niet dit lijden toevoegen, dat het pijnlijkste zou zijn:

- niet in Mij te leven,
- en Ik niet in jou, mijn dochter!

Laat ze maar praten en doen wat ze willen, zolang ze onze Eenheid maar niet aantasten.

Niemand kan onze geheimen doorgronden, de diepten van mijn Liefde, noch mij belemmeren in wat Ik met mijn schepsel wil doen.

Laten Wij leven in één enkele Wil, en alles zal goed gaan tussen jou en Mij.

Toen voegde Hij er met nog meer tedere Liefde aan toe:

"Mijn gezegende dochter, mijn Fiat is de steunpilaar van de hele schepping. Alles hangt van Hem af.

Er is niets dat niet door zijn Kracht wordt bezield.

Zonder mijn Fiat zouden alle dingen, en de mensen zelf, niets anders zijn dan levenloze schilderijen of beelden, niet in staat om iets voort te brengen, te laten groeien of te reproduceren.

Arme schepping, zonder mijn Wil! En toch wordt Hij niet erkend.
Wat een leed! Het leven van alle dingen zijn en zich verstikt voelen
in de dingen die Wij hebben geschapen omdat men Ons niet kent!
Wat een bitterheid!

Als het niet uit Liefde was, en als Wij in staat waren om te
veranderen, zouden Wij Onze Wil terugtrekken uit alle mensen en
alle dingen. En alles zou tot niets worden gereduceerd.

Maar Wij zijn onveranderlijk en Wij weten met zekerheid dat onze
Wil gekend, gewild en bemind zal worden, en dat iedereen Hem
meer zal koesteren dan zijn eigen leven. Wij wachten met het
onoverwinnelijke geduld dat onze Godheid kan hebben, totdat onze
Wil erkend wordt.

En dat is met Rechtvaardigheid en met onze hoogste Wijsheid, want
Wij doen nooit iets nutteloos. Als Wij iets doen, dan is dat omdat Wij
er ons plezier willen mee doen, dat wil zeggen om de Glorie en de
Eer te ontvangen voor al onze Werken, zelfs voor de kleinste bloem
in het veld.

Als dat niet zo was, zouden Wij als een God zijn, die Zijn werken niet
kan waarderen en ze niet op hun juiste waarde kan schatten.
Het is dus terecht dat onze Wil bekend wordt als het Leven van alle
dingen, zodat Wij het doel bereiken waarvoor Wij de hele Schepping
hebben geschapen.

Je moet weten dat wanneer een mens onze Wil wenst te doen en
daarin binnenkomt, deze mens in onze Wil wordt hersteld.
De mens wordt hersteld in Heiligheid, in Zuiverheid, in Liefde.
En hij herrijst in de Schoonheid en het Doel waarin Wij hem hebben
geschapen.
Hij verliest het slechte van de menselijke wil en begint het Leven van
het goede.

Wanneer mijn Wil ziet dat de ziel met Hem wil leven, doet mijn Wil
hetzelfde als iemand die een klok heeft die is stilgevallen:
hij trekt aan de ketting en de klok begint weer te tikken om de uren
en minuten aan te geven en als gids te dienen tijdens de dag van de
mens.

Op dezelfde manier geeft mijn Wil, wanneer Hij ziet dat de mens

door de menselijke wil op het pad van het Goede is gestopt,
hem de goddelijke Ketting wanneer Hij in de mens binnengaat.

Zodat zijn hele wezen, menselijk en spiritueel, het nieuwe Leven en
de Kracht van de goddelijke ketting voelt waarmee hij is bekleed,
en die door zijn geest, zijn hart en alle vezels stroomt, met een
onweerstaanbare Kracht die heilig en goed is.

Deze ketting markeert de eeuwige minuten en uren van het
goddelijke Leven in de ziel.

O, hoe is de ziel doorstroomd door alles wat goddelijk is!

Wij rehabiliteren de ziel in alle dingen.

Wij laten haar overal door de onmetelijkheid van onze Zee stromen.

Wij laten haar doen en nemen wat zij wil.

En hoewel zij onze Onmetelijkheid niet volledig kan omvatten, zelfs
al leeft zij in onze Zee, voedt de ziel zich ermee. Zij kleedt zich in de
Koninklijke Gewaden van onze Wil. In onze Zee vindt zij haar rust,
de kuise omhelzing van haar Jezus, haar wederzijdse Liefde, zij
deelt haar Vreugden en haar Smarten en blijft groeien in het Goede.

Mijn Wil wordt voor haar haar Leven, haar overheersende Passie.
Onze ketting laat haar zo goed lopen dat ze voor zichzelf een klein
koninklijk paleis in onze Zee vormt, dat bewoond zal worden door de
Heilige Drie-Eenheid die van dit gelukkige schepsel houdt en haar
altijd met nieuwe Genaden en Gaven overlaadt.

Laat het leven in ons Fiat je dan ook dierbaar zijn, opdat Wij in jou
de vreugde en de glorie van de hele schepping mogen vinden, het
doel waarvoor Wij haar hebben geschapen.

**BvdH 36 - 35 - 26 OKTOBER 1938 – DE TRIESTE GEVOLGEN
VAN DE VERSTORINGEN. DE AANDACHT DIE HET KREATIEVE
EN WERKELIJKE HANDELEN VERDIENT. HET ZIEKE KINDJE IN
DE GODDELIJKE WIL**

Mijn arme bestaan voelt de extreme behoefte om te leven in de
Goddelijke Wil. De bitterheid en het lijden die mij omringen zijn zo
talrijk dat ze mij lijken te willen wegrukken van het goddelijke Fiat.

Ik voel dan meer dan ooit de behoefte om in Hem te leven.

Maar ondanks al mijn inspanningen om me over te geven in Zijn armen, kan ik niet anders dan me verbitterd, verdoofd en verward voelen door al deze agressie en dit lijden om me heen, tot het punt dat ik niet meer verder kan.

"Mijn Jezus, mijn hemelse Moeder, help mij! Ziet u niet dat ik op het punt sta te bezwijken?

Als u mij niet in uw armen neemt, als u mij niet blijft overspoelen met de golven van uw Goddelijke Wil, dan beef ik bij de gedachte aan wat mij te wachten staat.

O, verlaat me niet, laat me niet alleen in deze triestige toestand." Dat dacht ik toen mijn altijd vriendelijke Jezus naar me toe kwam rennen om me in zijn armen te sluiten.

In al zijn goedheid **zei Hij tegen me:**

"Mijn lieve dochter, houd moed! Wees niet bang! Ik kan en wil je niet in de steek laten.

Er zijn de ketenen van Mijn Wil die Mij aan jou binden. Ze maken ons onafscheidelijk. Waarom zou je bang zijn om uit Mijn Wil te treden? Net zoals je Mijn Wil bent binnengegaan door een vastberaden en beslissende daad om in Haar te willen leven, zou er een andere vastberaden en beslissende daad nodig zijn om eruit te treden.

Je hebt dat niet gedaan en mijn dochter zal dat ook nooit doen, nietwaar? Ik wil dat je je niet laat verstoren, want daardoor verlies je je kleur en je frisheid. Het vermindert je kracht en doet je de levendigheid van het Licht van het Fiat verliezen.

Mijn Liefde blijft onderdrukt en je aandacht verzwakt. En hoewel je in mijn Wil bent, is het alsof je in een huis bent waarin je niet wilt doen wat je zou moeten doen, namelijk het inrichten, opruimen en het alle passende pracht geven.

Omdat je verward bent in mijn Wil, geef je er niet om mijn scheppende en werkzame Daad te ontvangen. Daarom kan ik je niets geven of ontvangen, want je bent als in een staat van luiheid.

Maar houd moed! Omdat je omwille van Mij lijdt, houden Wij je in onze Wil als een klein ziek kind.

Ik ben de eerste die met je lijdt, want het zijn mijn Lijden en Ik lijd meer dan jij. Ik ben een verpleger voor je. Ik help je, Ik maak een bed van mijn armen, Ik plaats mijn Lijden om je heen om je te sterken.

Onze Moeder Koningin snelt toe om haar zieke dochttertje aan haar borst te houden en omdat zij die naar Mijn Wil heeft gehandeld, de draagster van glorie en vreugde voor de hele Hemel is geweest, snellen allen naar onze kleine zieke toe: de engelen en de heiligen om haar te helpen en in haar behoeften te voorzien.

In Onze Wil kunnen vreemde zaken die niets met ons te maken hebben, niet binnengaan. Het lijden zelf moet ons Lijden zijn. Anders vinden ze geen weg om onze Wil binnen te dringen. Dus, moed! Wat Ik wil, is dat je vrede hebt.

Hoe vaak ben Ik zelf niet ziek geworden onder de druk van wrede lijden. En *de engelen* kwamen aangerend om Mij te steunen. *Mijn hemelse Vader* zelf, toen Hij Mij in vreselijke lijden zag, kwam aangerend om Mij in zijn armen te nemen en het gekreun van mijn Mensheid te kalmeren.

Mijn Moeder, hoe vaak is zij niet ziek geworden in mijn Wil toen zij het lijden van haar Zoon zag, tot het punt dat zij zelf het gevoel had te sterven. Ik rende naar haar toe om haar te steunen, drukte haar tegen mijn Hart zodat zij niet zou bezwijken.

Dus het is moed en vrede die Ik wil. Maak je niet zo druk, en Ik zal voor alles zorgen. **Toen voegde Hij eraan toe:**

"Mijn dochter, je weet nog niet hoeveel goeds de mens ontvangt door in mijn Wil te leven, hoeveel grote Glorie het zijn Schepper geeft. Elke daad die de mens in Haar verricht, is een steunpilaar waarop God zijn Kracht van Liefde en Heiligheid kan baseren.

Hoe meer handelingen dit schepsel herhaalt, hoe meer Wij hem vertrouwen en hoe meer Wij erop kunnen steunen wat van Ons is. Want onze Wil is er om de mens het vermogen en de kracht te geven om te ontvangen wat Wij willen geven.

Als Wij echter onze Wil en zijn herhaalde handelingen niet in Hem vinden, vinden Wij geen steunpunt voor Onszelf.

Dit schepsel bezit niet de Kracht, noch het Vermogen, noch de Ruimte om onze Gaven te ontvangen, noch de Genade die Wij nodig hebben om het te kunnen vertrouwen.

Arm schepsel zonder onze Wil! Het is een ware citadel zonder poorten, zonder wachters om het te verdedigen, blootgesteld aan alle gevaren. En als Wij zouden willen geven, zouden Wij onze Gaven en ons Leven zelf blootstellen aan onnodige gevaren.

En dat zou betekenen dat Wij beledigingen en ondankbaarheid zouden moeten verdragen, wat Ons zou dwingen om de Gaven en Genade om te zetten in straffen.

Je moet namelijk weten dat wanneer de mens onze Wil wenst, Wij onze belangen op het spel zetten. Wij handelen nooit ten koste van Onszelf.

Wij verzekeren eerst onze belangen en onze glorie, daarna ondernemen Wij actie.

Anders zou het zijn alsof Wij niet geïnteresseerd zijn in onze Heiligheid, onze Gaven of wat Wij doen, alsof Wij zelf niet weten wat onze Macht is en wat Wij kunnen doen.

Wie is ooit een onderneming begonnen zonder eerst zijn belangen veilig te stellen? Niemand.

Wat er kan gebeuren, is dat hij door een tegenslag in zijn onderneming verliezen lijdt. Maar omdat hij eerst aan het veiligstellen van zijn belangen heeft gedacht, zullen deze hem helpen om niet in een lagere positie terecht te komen en kan hij zijn status behouden.

Als hij daarentegen zijn belangen niet veilig had gesteld, zou hij tot de hongerdood kunnen worden veroordeeld.

Daarom willen Wij de mens in Onze Wil, omdat Wij Onze Belangen veilig willen stellen. Wat Wij geven: Liefde, Heiligheid, Goedheid en al het andere.

Onze Wil zorgt ervoor dat alles aan Ons wordt teruggegeven in goddelijke Daden. Wij geven goddelijke Liefde en de mens geeft Ons goddelijke Liefde.

Onze Wil verandert de mens in onze Heiligheid en Goedheid, en zorgt ervoor dat het Ons heilige en goede Daden geeft.

Zijn daden lijken op de onze omdat onze wil ze zo maakt. Wanneer Wij van de mens ontvangen wat van Ons is, door ons Fiat goddelijk gemaakt, is ons belang veiliggesteld, viert onze liefde feest, triomfeert onze glorie en bereiden Wij nieuwe verrassingen van liefde, gaven en genade voor.

Wanneer Wij ons belang terugvinden, doet niets anders er nog toe. Wij geven zo overvloedig dat de hemelen er versteld van staan.

BvdH 36 - 36 - 30 OKTOBER 1938 – WANNEER DE MENS LIEFHEEFT IN ONZE WIL, VERDUBBELEN WIJ ONZE LIEFDE VOOR HET. DE GODDELIJKE WIL: LEVEN EN ONDERSTEUNING VAN ALLES, VERSPREID IN ALLEN. GOD EIST ZIJN RECHTEN OP: DAT DE MENS LEEFT IN ZIJN WIL

Mijn kleine reis in de Goddelijke Wil gaat verder, hoewel het mij moeilijk lijkt en stap voor stap gaat. Maar mijn lieve Jezus lijkt er tevreden mee te zijn, zolang ik maar niet afwijk van zijn Fiat.

Ik kan zeggen dat ik echt ziek ben door de vele pijnlijke gebeurtenissen in mijn arm bestaan. Dus is hij tevreden met het weinige dat ik doe.

Maar Hij blijft me stimuleren en aanmoedigen door me te vertellen over de nieuwe verrassingen van Zijn Wil, zodat ik mijn vlucht kan voortzetten. Daarom zegt Hij, wanneer Hij mijn kleine ziel bezoekt:

"Zalige dochter van Mijn Wil, hoezeer verlang Ik dat de ziel leeft in onze Goddelijke Wil.

Ik ben zo gelukkig wanneer de ziel haar daden in mijn Wil herhaalt, dat Ik nieuwe Gaven, nieuwe Genaden, nieuwe Liefde en nieuwe Kennis voor haar voorbereid, zodat zij mijn Wil steeds beter leert kennen en zodat zij de hemelse Woning waarin zij de grote eer heeft gehad te mogen verblijven, kan waarderen en koesteren.

Ook wanneer zij liefheeft, verdubbel Ik mijn nieuwe Liefde.
Als zij Mijn liefde beantwoordt, kom Ik altijd terug met nieuwe Liefde en nieuwe verrassingen.

Zodat de mens zich zo overweldigd voelt dat hij verward herhaalt:
” Is het mogelijk dat een God zoveel van mij houdt? “

En terwijl hij dat zegt, meegesleept door mijn Liefde, komt hij terug om van Mij te houden en opnieuw verras Ik hem met mijn Liefde
Er ontstaat een liefdeswedstrijd: de menselijke kleinheid harmonieert met de Liefde van zijn Schepper.
Deze mens bemint Mij niet enkel voor zichzelf..
Hij voelt mijn Liefde zo sterk dat hij van Mij houdt omwille van iedereen en alles.

Wij voelen dat de mens Ons liefheeft in elke stap, elke beweging, elke gedachte, elk woord en elke hartslag van alle mensen.
Hij houdt van Ons in de zon, in de wind, in de lucht, in de zee.
Er is niets waarin hij niet van Ons houdt.

En hoe gelukkig en verheerlijkt voelen Wij ons dat dit schepsel ons in alles en in alle dingen liefheeft! Zo houden Wij niet alleen van dit schepsel met een nieuwe Liefde, maar van alle schepselen.

Er gebeuren zulke wonderen in één enkele daad van Liefde in mijn Wil dat de hele Hemel zich haast om toeschouwer te zijn en te genieten van de nieuwe verrassingen van onze Liefde.

Onze Godheid zelf wacht met onuitsprekelijke vreugde tot de mens in onze Wil komt om van Ons te houden, zodat wij onze Liefde kunnen tonen en Ons door iedereen geliefd kunnen voelen.
Zo gaat onze Liefde het actieveld in om haar weg te vinden.
En ze gaat niet alleen het veld in.

Wanneer de mens zijn daad herhaalt in onze Fiat, brengen Wij ook onze Macht, onze Goedheid en onze Wijsheid naar buiten, waaraan iedereen kan deelnemen.

Wij zullen de vreugde hebben om menselijke generaties te zien die zijn bekleed met onze nieuwe Macht, onze nieuwe Goedheid en onze nieuwe Wijsheid.

Wat zullen Wij niet doen voor deze mens die leeft in onze Wil!

Wij geven het zelfs het recht om met Ons mee te oordelen.
En als we zien dat hij lijdt omdat de zondaar strenge straffen moet ondergaan, verzachten Wij onze rechtvaardige strengheid om hem niet te laten lijden.

En deze mens laat ons de kus van vergeving geven.
Om hem tevreden te stellen, zeggen we dan:
"Arm kind, je hebt gelijk. Je bent van Ons en je maakt ook deel uit van de anderen.
Je voelt in jezelf je banden met de menselijke familie.
Daarom zou je willen dat Wij iedereen vergeven.
Wij zullen doen wat we kunnen om je tevreden te stellen, op voorwaarde dat de mens onze vergeving niet minacht of afwijst.

Deze mens in onze Wil is het nieuwe Pasen dat zijn volk in veiligheid wil brengen. O, wat zijn Wij blij dat Wij deze mens altijd bij Ons hebben in Onze Wil!
Want door deze mens voelen Wij ons meer geneigd om Barmhartigheid te betonen, Genade te schenken, de meest hardnekkige zondaars te vergeven en het lijden van de zielen in het Vagevuur te verkorten. Arm kind!

Ze denkt aan iedereen, een lijden dat vergelijkbaar is met ons Lijden. Ze ziet de menselijke familie als zwemmend in onze Wil zonder het te erkennen. Ze leven te midden van vijanden in de meest erbarmelijke ellende. **Toen voegde Hij eraan toe:**

"Mijn dochter, je moet weten dat wanneer de mens onze Wil erkent, ervan houdt en zijn Leven daarin wil leiden, deze mens zich uitstort in zijn God en God zich uitstort in deze mens.

Met deze wederzijdse uitstorting maakt God de mens tot het zijne, laat hem deelnemen aan al zijn Daden, rust in het schepsel, voedt het en laat het steeds meer groeien in zijn Daden.

De mens maakt God tot het zijne. Het voelt overal Zijn aanwezigheid en vindt rust in Hem die het liefheeft en dat zijn leven en het leven van alle dingen vormt.

Bovendien, aangezien de mens zijn daad volbrengt in ons Fiat, voelen wij de band tussen alle geschapen wezens.

In deze daad wil hij Ons alle mensen en alle dingen geven en Ons laten vinden. Met deze mens lijkt het alsof alle schepselen Ons bezoeken, zodat ze Ons allemaal erkennen, van Ons houden en hun plicht jegens hun Schepper vervullen.

En deze mens treedt in de plaats van allen, houdt van allen en van alles. Niets mag ons ontbreken in één enkele daad die in onze wil wordt volbracht.

Anders kunnen we niet zeggen dat het onze Daad is.

En **zo kunnen Wij zeggen**: “de mens houdt van Ons en verheerlijkt Ons zoals Wij dat willen en verdienen.”

Als je Ons dus alles wilt geven en Ons voor allen wil liefhebben, leef dan altijd in Onze Wil. En Wij zullen alles in jou vinden. En Onze rechten zullen worden hersteld.

**BvdH 36 - 37 - 6 NOVEMBER 1938 – ÉÉN ENKELE HANDELING
IN DE GODDELIJKE WIL OMVAT EN OMVAT ALLES. DE
HANDELINGEN DIE IN DE GODDELIJKE WIL WORDEN
VERRICHT, VERENIGEN DE TIJDEN EN VORMEN ÉÉN ENKELE
HANDELING**

Mijn arme geest voelt zich door een opperste Kracht meegevoerd in de Zee van de Goddelijke Wil. Ook al doorloop ik haar in alle richtingen, ik kan haar nooit helemaal omvatten.

Ze is zo immens groot dat het mijn kleinheid niet toestaat haar te bekijken of haar geheel te omarmen. En zelfs als het lijkt alsof ik erin heb gelopen, is haar onmetelijkheid zo groot dat ik het gevoel heb slechts een paar stappen te hebben gezet. Ik was verbaasd!

Toen kwam mijn lieve Jezus me bezoeken en **Hij zei me**:

"Mijn goede dochter, mijn onmetelijkheid is ontoegankelijk. De mens kan haar niet in haar geheel omvatten. En wat We ook geven van wat van Ons is, in vergelijking met onze onmetelijkheid zijn het slechts enkele druppels.

Weet dat één enkele daad van onze Wil zo groot is dat Hij alle mogelijke en denkbare dingen overtreft en dat Hij alle wezens en alle dingen in Zichzelf omvat en omvat.

Daarom is de Glorie die Wij ontvangen, wanneer de mens zijn daad aanbiedt en deze door onze Wil laat investeren, zo groot, dat zijn Daad de hele Schepping overstijgt, want de Schepping heeft geen verstand.

Terwijl de daad waarin de mens Ons laat handelen de volheid van het menselijk verstand bezit, dat, doordrongen van het goddelijk Verstand, de hemel, de zon en alle dingen overstijgt.

Onze Glorie is zo groot!

De wederkerigheid van de Liefde die Wij ontvangen lijkt ongelooflijk, en het Goede dat de mens ontvangt onberekenbaar.

Wanneer de mens ons zijn daad schenkt en Wij deze tot de Onze maken, willen alle geschapen dingen zich aan de mens geven:

- de zon met haar licht,
- de hemel met haar onmetelijkheid,
- de wind met haar kracht en haar heerschappij.

Alle dingen vinden een plaats in deze daad en willen zich geven omdat hun God komt om verheerlijkt te worden met de volheid van het menselijk verstand, dat hun ontzegd is.

Jezus zweeg en ik vroeg me af:

hoe is het mogelijk dat onze daad zoveel goeds teweegbrengt, alleen maar door in de Goddelijke Wil te treden?

Jezus voegde eraan toe:

"Mijn dochter, dit gebeurt op een eenvoudige en bijna natuurlijke manier, omdat ons Goddelijke Wezen zeer eenvoudig is.

Hetzelfde geldt voor onze Daden.

Je moet weten dat *alles wat de mens aan Goeds zou moeten doen, is gedaan, gevormd en gevoed door onze Goddelijke Wil.*

Je kan zeggen dat de daden van deze mens:

- bestonden, bestaan en zullen bestaan in mijn Wil.

Ze zijn daar geordend en gerangschikt.

En elk van hen heeft zijn plaats in onze Wil.

Bovendien worden zij eerst in Ons gevormd.
Vervolgens brengen Wij hen, elk op zijn tijd, op de wereld.

Bij het binnentreden in onze Wil vindt de ziel alles
- wat haar reeds toebehoort.
En Wij willen dat zij dit aanneemt.
Bijgevolg vinden de menselijke daden onze Goddelijke Daden,
die door Ons voor deze ziel zijn vastgesteld.

De menselijke handelingen hechten zich eraan vast,
veranderen zichzelf, omarmen elkaar, en sluiten zich op in onze
Goddelijke Daden, die reeds de hunne zijn.
Zo wordt de menselijke handeling een Goddelijke Handeling.

En omdat onze Goddelijke Daad groot en immens is,
terwijl de menselijke daad klein is,
voelt hij zich verspreid in de Goddelijke Daad,
alsof hij zijn leven verliest. Maar dat is niet waar.

Het kleine leven bestaat.
Het menselijk verstand is verloren gegaan, het heeft zich gesloten.
Het is door het Onze ingenomen, met zijn hoogste eer en met onze
hoogste Glorie, omdat Wij van het Onze gegeven hebben aan de
mens.

Door te spelen met het kleine atoom van de menselijke wil,
verrichten Wij wonderen van Liefde, Heiligheid en Glorie voor
Onszelf, die de Hemel en de Aarde verbazen.
En Wij voelen Ons vergoed dat Wij de mens samen met de hele
Schepping hebben geschapen.

Je moet weten dat alles wat de mens in onze Wil doet,
in onuitwisbare letters van Licht in ons Fiat geschreven blijft.

Het zijn deze Daden die, met hun oneindige Waarde, de macht
zullen hebben om het Koninkrijk van onze Wil aan de mens te
geven.

Om deze reden wachten Wij tot deze Daden volbracht zijn.
Zij zullen
- Ons een zodanige wederkerigheid van Liefde en Glorie schenken,
- de levenden zoveel Genade schenken,

als om het deel tussen de Schepper en de mens gelijk te maken, zodat onze Wil in staat zal zijn om te heersen in de menselijke familie. Een daad in onze Wil is zo groot, zodanig dat Wij alles kunnen doen en geven".

Vervolgens voegde Hij eraan toe:

"Mijn dochter, wanneer de ziel onze Wil binnengaat, vindt zij
- alle Waarheden die Ik haar heb geopenbaard en
- die zij heeft gekend met betrekking tot mijn Goddelijke Wil.

Toen deze Waarheden aan de ziel werden geopenbaard, ontving zij het Zaad van elk van hen en zij voelt dat zij hen bezit. En wanneer de ziel onze Wil binnengaat en deze Waarheden in zichzelf voelt, vindt zij hen terug in mijn Fiat als koninginnen die
- haar bij de hand nemen,
- haar naar God doen opstijgen en
- Hem meer bekendmaken door haar een nieuw Licht en nieuwe Genaden te schenken.

Zo vormen mijn Waarheden 'de ladder' om naar God te gaan. En God, die de mens in zijn Armen ziet klimmen, voelt zoveel Liefde dat Hij afdaalt in de diepte van de mens,
- om te genieten van zijn Waarheden, en
- om hem te bevestigen en hem te onderrichten over de manier waarop hij zijn leven moet leiden volgens de Waarheden die hij heeft leren kennen.

Je kan zeggen dat de ziel en God een goddelijke Gemeenschap vormen die samenwerkt en liefheeft met één Liefde.

Je moet weten dat de Daden die in mijn Wil worden volbracht, de tijden verenigen en van hen één enkele Daad vormen. De afstand tussen hen bestaat niet. Ze zijn zo identiek dat ze, hoewel ze ontelbaar zijn, toch enkel één Daad vormen.

Zodat wanneer de ziel handelt in mijn Wil, zij bemint, zij aanbidt, en zij verenigt alle tijden. Zij vindt deze daden verenigd met de daden die *de onschuldige Adam* verrichtte toen hij beminde en handelde in de Goddelijke Velden van ons Fiat.

Zij worden één met de Daden en de Liefde van de Hemelse Koningin en zelfs met de Daden en de Liefde van ons Allerhoogste Wezen.

Deze Daden hebben de kracht om zich met alle te identificeren en overal hun ereplaats in te nemen.

Waar mijn Wil is, *kunnen Zij zeggen*: “Het is onze plaats”.

Deze Daden, volbracht in onze Wil, zijn begiftigd met een goddelijke Waarde. Ieder bezit een nieuw Geluk, een nieuwe Vreugde.

Zo zeer zelfs dat de mens in zijn daden ontelbare Vreugden, eindeloze Tevredenheden en Gelukzaligheden vormt, genoeg om een paradijs van verrukkingen en zaligheden te vormen, bovenop wat zijn Schepper hem zal geven.

En dat op een aangeboren manier, want wanneer mijn Wil werkt, - of dat nu in Ons is of in de mens, brengt Hij de volheid van zijn Vreugden en Verrukkingen teweeg En Hij investeert in wat Hij doet.

Mijn Wil, die van nature zijn Zeeën van steeds nieuwe en oneindige Vreugden bezit, kan niet werken als Hij geen nieuwe Vreugden en Verrukkingen voortbrengt.

Zo krijgt alles wat de ziel in mijn Wil volbrengt, krachtens zijn Wil, het karakter van hemelse Vreugde. Dan kan ze zeggen: “ik heb zelf een paradijs voor mezelf gecreëerd omdat het Goddelijke Fiat met mij heeft samengewerkt.”

BvdH 36 - 38 - 13 NOVEMBER 1938 – DE WAARHEDEN OVER DE GODDELIJKE WIL ZULLEN HET REGIME, DE WETTEN EN HET MACHTIGE LEGER VORMEN

Mijn vlucht in de Goddelijke Wil gaat verder.
Anders zou ik trouwens het gevoel hebben dat ik zelf mijn ziel dood.
God behoeft mij daarvoor!
Hoe kan ik trouwens leven zonder Leven!

Ik dacht toen aan de Waarheden die Jezus mij had verteld over zijn Goddelijke Wil, alsof ik twijfels wilde zaaien en het niet goed

begreep.

Ik zei tegen mezelf:

is het mogelijk om zo ver te komen in de Goddelijke Wil?

Mijn geliefde Jezus verraste me met zijn goedheid en Hij zei:

"Mijn gezegende dochter, wees niet verbaasd.

Mijn Wil heeft de macht om de mens te brengen waar Hij wil,

- op voorwaarde dat ze het samen doen.

Je moet weten dat zijn Koninkrijk zal worden gevormd en gevestigd op de Waarheden die mijn Wil heeft geopenbaard.

Hoe meer Waarheden Hij openbaart, hoe mooier, majestueuzer en overvloediger zijn Koninkrijk zal zijn.

Mijn Waarheden zullen het regime, de wetten, het voedsel, het machtige leger, de verdediging en het Leven zelf vormen van degene die in Hem zal leven.

Elk van mijn Waarheden zal zijn eigen specifieke taak vervullen:

- de ene zal een leraar zijn,

- een andere een liefhebbende vader,

- weer een andere een zeer tedere Moeder die, om haar kind niet aan gevaar bloot te stellen, het in haar schoot draagt, het in haar armen wiegt, het voedt met haar Liefde en het kleedt met Licht.

Kortom, elke Waarheid zal een bijzonder Goed brengen.

Zie je hoe rijk het Koninkrijk van mijn Wil zal zijn nadat Ik zoveel Waarheden heb gesproken?

Het stoort Mij dat je niet alles opschrijft, want dan zullen zij iets goeds missen, aangezien de mensen zullen ontvangen naar gelang wat zij weten.

Kennis zal het Leven, het Licht en het Goede brengen dat deze kennis bezit. Het is bijna onmogelijk om iets goeds te bezitten zonder het te kennen.

Het zou zijn alsof wij

- geen ogen hadden om te zien,

- geen verstand om te begrijpen,

- geen handen om te handelen,

- geen voeten om te lopen,
- geen hart om lief te hebben.

Het eerste wat Kennis doet, is *ogen geven*, zodat de mens niet langer een arme blinde blijft. En door zich aan de mens te laten zien, maakt Kennis zich begrijpelijk, zodat de mens het Goede en het Leven verlangt dat de kennis het wil geven.

Bovendien wordt de Kennis van mijn Waarheid zelf *acteur en toeschouwer* om zijn Leven in de mens over te brengen.

Je moet weten dat de Daden die in mijn Wil worden volbracht:

- onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn,
 - maar toch zeer verschillend van elkaar,
- verschillend in Heiligheid, Schoonheid, Liefde en Wijsheid.

Zij zullen *het teken dragen van de heilige Drie-eenheid*,

- waarin de goddelijke Personen verschillend zijn,
- hoewel Ze onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn.

Hun Wil is één, net als hun Heiligheid, hun Goedheid, enzovoort. Deze daden zullen dus onlosmakelijk met elkaar verbonden en toch verschillend zijn. Ze zullen het teken van de Allerhoogste Drie-eenheid in zich dragen, één en drie, drie en één.

Meer nog, *zij zullen de Allerhoogste Drie-eenheid bezitten*, die hun Leven zal zijn. Deze Daden zullen onze zeer grote Glorie zijn en die van de hele Hemel.

Deze zal in deze Daden ons Goddelijk Leven zal zien,

- zoveel keer vermenigvuldigd
- als het aantal daden dat de mens in onze Goddelijke Wil verricht.

Ik vroeg mij toen af:

“hoe kunnen we weten of we in de Goddelijke Wil leven?

“Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

"Mijn dochter, dat is gemakkelijk.

Je moet weten dat wanneer mijn goddelijke Fiat in de ziel heerst, Hij zijn werkzame en voortdurende Daad heeft.

En Hij doet nooit “niets”.

Hij is Leven, en dit Leven moet ademen, bewegen, kloppen en zich laten voelen. Het moet de eerste Daad zijn die werkt.
De mens voelt zich onder zijn Heerschappij en volgt zijn Daden, bijna voortdurend in de Goddelijke Wil.

Continuïteit is dus een zeker teken dat je leeft in mijn Wil.
Met deze continuïteit voelt de mens de behoefte aan zijn Adem, Beweging, zijn Goddelijke Bekwaamheid.

Als de mens zijn voortdurende handelingen onderbreekt, voelt hij dat hij Leven, beweging en alles mist.
En deze mens zet dan onmiddellijk zijn voortdurende handelingen verder, omdat hij weet dat het hem veel zal kosten als hij zijn handelingen niet verderzet.
Het zal hem het Goddelijke Leven kosten en degene die het al bezat, laat dit niet gemakkelijk ontsnappen.

Weet je wat deze werking van de mens in de Goddelijke Wil is?
Het is de manifestatie van het Leven van mijn Wil in de mens.
Enkel mijn Wil heeft immers de kracht om zijn voortdurende handelingen niet te stoppen.
Als Hij zou kunnen stoppen, wat onmogelijk is, zouden alle wezens en alle dingen als verlamd en levenloos worden.

De mens bezit uit zichzelf niet deze kracht van voortdurende werking. Maar verenigd met mijn Wil heeft hij de Deugd, de Kracht, de Wil en de Liefde om dit te doen.

Mijn Wil kan Hij de dingen veranderen, op voorwaarde dat de mens zich door Hem laat leiden en bezitten!
Hij kan deze veranderingen tot stand brengen,
- zodat de mens zichzelf niet meer herkent,
- hij blijft slechts een vage herinnering aan zijn vroegere leven.

En er is nog een ander teken:

Wanneer mijn Wil ziet dat de ziel bereid is om Hem te laten heersen, legt Hij eerst een balsem op haar wil en haar lijden, met een sfeer van vrede. En dan vormt Hij daar zijn Troon.

Bijgevolg bezit zij die in mijn Wil leeft

- een Kracht die nooit verzwakt,
- een Liefde die, hoewel zij niemand liefheeft, iedereen in God liefheeft met een ware Liefde.

Aan hoeveel offers is zij blootgesteld, voor allen en voor elk afzonderlijk! Arme dochter, zij is de ware martelares en het slachtoffer van allen!

O wanneer Ik haar zie lijden, hoe vaak kijk Ik haar met tederheid en medeleven aan! En om haar aan te moedigen, **zeg Ik haar:**

“Mijn kind, je hebt hetzelfde lot ondergaan als Ik.

Arm kind, houd moed! Je Jezus houdt nog meer van jou!

En omdat ze zich nog meer door Mij geliefd voelt, glimlacht ze in haar lijden en geeft ze zich over in Mijn armen.

Mijn dochter, om te ondervinden en te bezitten wat mijn Wil kan doen, moet je in Hem vertoeven.

Anders zullen de mensen er geen woord van begrijpen.

BvdH 36 - 39 - 20 NOVEMBER 1938 – DE ZIEL DIE IN HET FIAT VAN GOD LEEFT, IS EEN KLEIN GODDELIJK VELD. HOE MEER DE MENS EEN HANDELING VERRICHT IN DE GODDELIJKE WIL, HOE MEER HET IN GOD BINNENGAAT.

Het lijkt mij dat de Goddelijke Wil zowel binnen als buiten mij aanwezig is om mij te verrassen wanneer ik op het punt sta:

- mijn kleine daden te verrichten,
 - mijn kleine ‘ik hou U’ te zeggen,
- om mijn daden:
- met Zijn Licht te doordringen en
 - hen tot de Zijne te maken.

Zijn aandacht is zo bewonderenswaardig en onnavolgbaar dat ze elk begrip te boven gaat.

Als de mens niet aandachtig is om Hem zijn kleine daden te geven, oh, wat lijdt Hij dan!

Hoe graag zou ik ook zo aandachtig zijn als Hij, om niets te laten ontsnappen, zodat Wij elkaar kunnen verrassen! Dat dacht ik.

Toen bezocht mijn lieve Jezus mijn kleine ziel.

En vol liefde **zei Hij mij**:

"Mijn gezegende dochter,

mijn Wil is de toeschouwer van de ziel die in Hem wil leven.

Hij wacht tot zij bemint om met haar te kunnen beminnen.

Tot zij handelt, om **Actor en Toeschouwer** te worden.

Mijn Wil wacht voortdurend op alle handelingen van de mens om ze te investeren, om Actor te worden en ze tot de Zijne te maken.

Je moet weten dat wanneer de ziel mijn Wil binnengaat,

zij de Heiligheid van God vindt die haar ziel investeert,

- de goddelijke Schoonheid die haar verfraait,

- zijn Liefde die haar in God verandert,

- zijn Zuiverheid die haar zo zuiver maakt

dat zij zichzelf niet meer herkent,

- zijn Licht dat haar de goddelijke Gelijkenis geeft.

O, hoezeer heeft mijn Wil de macht

- om het lot van de mens te veranderen.

Daarom wordt mijn Wil **de toeschouwer** die zijn werk wil

volbrengen. Want zij heeft sinds alle eeuwigheid voorbereid wat er voor deze mens moet gebeuren.

Hij wil niet worden onderdrukt in zijn onophoudelijke Beweging.

Hij sluit deze mens op in zijn eeuwige beweging om te ontvangen en te geven, zodat zij niet hoeft te lijden onder het wachten.

Want als degene die in zijn Wil leeft niet met Hem leeft,

- tolereert Hij dat niet.

Als Hij deze ziel niet voelt in zijn goddelijke Beweging, lijkt:

- zijn Heiligheid verdeeld,

- zijn Liefde belemmerd en verstikt.

Daarom hebben Wij dit kleine goddelijke Veld waar Wij ons Werk

kunnen ontplooiën: diegene die leeft in ons Fiat. Onze Wil geeft ons de aanpasbare materialen om de mooiste werken te verwezenlijken.

Wij willen werken in het kleine Veld van de ziel.

Wij willen daar de materie van onze Heiligheid vinden, want Wij steken onze heilige Handen nooit in de menselijke modder.

Om onze mooiste werken te volbrengen, willen Wij

- aangetrokken worden door onze Zuiverheid,
- verrukt worden door onze Schoonheid en onze Liefde die Ons dwingt om te handelen.

Alleen onze Wil kan ons deze kneedbare goddelijke materialen verschaffen die Wij modelleren en waarmee Wij Werken creëren, die de Hemel en de aarde verblinden.

In de mens waarin onze Wil niet aanwezig is, zijn wij gedwongen niets te doen omdat wij niet de juiste materialen vinden.

En zelfs als er enkele goede daden zijn, zijn deze slechts schijnbaar goed omdat ze bedorven zijn door:

- eigenwaarde, roem en
- onjuiste bedoelingen.

Daarom weigeren Wij in deze mens te werken, omdat Wij daarmee Onze mooiste werken in gevaar zouden brengen.

Wij zorgen eerst voor Ons eigen veiligheid.

En pas daarna gaan Wij aan de slag.

Je moet weten dat:

- hoe meer de mens daden verricht in onze Wil,
- hoe meer hij in God binnengaat,
- hoe meer Wij het kleine veld in onze goddelijke Schoot vergroten,
- hoe meer Wij mooie werken kunnen verrichten en
- hoe meer Wij kunnen geven van wat van Ons is.

De mens bevindt zich zo altijd in **de groeiende Daad** van ons Goddelijke Leven.

Onze Liefde houdt zo veel van de mens dat Hij hem in Onze armen draagt en **Ons voortdurend doet zeggen:**

“Wij maken je naar Ons Beeld en Onze Gelijkenis”.

En Onze Liefde doet Ons de mens verheffen met:

- onze goddelijke Adem,
- onze Heiligheid,
- onze Macht en
- onze Goedheid.

Wij kijken naar de mens en zien:

- onze Weerspiegeling,
- onze Wijsheid en
- onze betoverende Schoonheid.

Hoe is het mogelijk om zonder deze mens te zijn als Wij verbonden zijn door onze Goddelijke Voorrechten?

Als hij onze dingen bezit, is dat

- om Ons te beminnen.

En om zijn schulden te betalen voor alles wat Wij hem gegeven hebben, geeft hij Ons voortdurend wat Wij hem hebben gegeven.

Sterker nog, door in onze Wil te leven, heeft de mens van Ons de deugd ontvangen **om 'Leven'te kunnen voortbrengen**, en geen werken.

Want door onze Heiligheid, onze Liefde en al het andere te geven, geven Wij **de voortbrengende Deugd** die voortdurend:

- het Leven van Heiligheid voortbrengt,
- het Leven van Liefde,
- het Leven van Licht, van Goedheid, van Macht, van Wijsheid.

En deze mens biedt Ons dat aan. Hij omringt Ons ermee.

En hij houdt nooit op om Ons een uitwisseling van leven te geven, dat Wij hem gegeven hebben.

O, wat een voldoening, wat een feest, wat een glorie om zoveel levens naar Ons terug te zien keren:

- die Ons beminnen,
- die onze Heiligheid verheerlijken!

Zij weerspiegelen ons Licht, onze Wijsheid en onze Goedheid.

De andere mensen kunnen Ons:

- hoogstens werken van Heiligheid en Liefde geven,
- maar geen Leven geven.

Alleen degene die in onze Wil leeft, krijgt de macht om zoveel

Levens te vormen met haar Daden, omdat zij van ons de ***genererende Deugd*** heeft ontvangen om zoveel levens te genereren als zij wil, om Ons te kunnen zeggen:
“U hebt mij het leven gegeven, ik geef U het leven.”

Zie je dan het grote verschil?

Het leven: spreekt, het is niet onderhevig aan vergankelijkheid, het kan voortbrengen,
terwijl werken: niet spreken, niet voortbrengen en onderhevig zijn aan versnippering.

Wat de mens die in onze Wil leeft ons kan geven, en hoe hij ons kan liefhebben, kan niemand bereiken.

Want hoe groot de werken ook zijn die mensen die niet in de Goddelijke Wil leven zouden kunnen volbrengen, ze zouden altijd slechts:

- kleine druppels water zijn vergeleken met de zee,
- kleine lichtjes vergeleken met de zon.

Eén enkele ‘ik bemin U’ van deze mens laat alle liefde van alle andere mensen samen achter zich.

Dat ‘ik bemin U’, hoe klein ook, loopt, rent, omhelst en stijgt boven alles uit. Het komt in onze Armen:

- om Ons te kussen en Ons duizend en duizend keer te strelen,
- om ons zoveel mooie dingen over onze Liefde te zeggen.

Hij zoekt zijn toevlucht in onze schoot en Wij horen hem Ons altijd zeggen: “ ik bemin U, ik bemin U, ik bemin U, Leven van mijn leven. U hebt mij voortgebracht en ik zal altijd van U houden.”

Wat hij ook doet, hij vormt het Leven.

Als hij goede en heilige daden verricht,
- door het Leven van onze Wil te bezitten,
brengt deze mens
het Leven van onze Goedheid en onze Heiligheid voort.

En door in onze Armen te komen, vertellen zijn daden ons over de geschiedenis van onze Goedheid en onze Heiligheid.

O, wat vertellen zij ons toch mooie dingen!

Met hoeveel gratie vertellen zij Ons:

- over onze Goedheid,
- over de hoogte en de grootsheid van de Heiligheid die wij bezitten!

Zij blijven maar zeggen hoe goed en heilig Wij zijn!

Zich in onze goddelijke Schoot werpend, dringen zij door tot de meest verborgen intieme plaatsen om nog meer te leren hoe goed en heilig Wij zijn.

Zij blijven daar om te blijven prijzen hoe goed en heilig Wij zijn.

O, hoe mooi is het om onze goddelijke geschiedenis te horen vertellen door een menselijke wil die verenigd is met de Onze, die haar suggereert wat haar Schepper is!

Kortom, als hij ons wil verheerlijken, brengt hij het Leven van onze glorie voort en vertelt hij Ons over onze Glorie.

Als Hij onze Macht, onze Wijsheid en onze Schoonheid bewondert:

- voelt hij in zichzelf het Leven van onze goddelijke Eigenschappen
- en vertelt hij ons hoe machtig, wijs en mooi wij zijn.

Hij zegt ons:” Leven van mijn leven, ik heb U gekend en ik voel de behoefte om over U te spreken en U uw goddelijke verhaal te vertellen.

Deze levens zijn onze grootste glorie, onze lange generatie, onlosmakelijk verbonden met Ons. Zij zijn altijd in beweging en hebben altijd iets te zeggen over ons Allerhoogste Wezen.

Maar het ene leven wacht niet op het andere: als het ene komt, volgt het andere, en nog een ander. Ze houden nooit op.

Onze tevredenheid is volledig, het doel van de Schepping is bereikt: het gezelschap hebben van de mens die Ons kent.

En terwijl hij bij Ons is voor Ons plezier, laten We hem groeien in Onze Gelijkenis.

Wie zou het gezelschap van degene die hem toebehoort niet liefhebben? Sterker nog, Wij houden van het gezelschap van de mens omdat Wij het Leven van zijn leven zijn.

Daarom was Onze pijn enorm toen Adam, onze eerste zoon, uit Onze Wil stapte om zijn eigen wil te doen.

De arme man verloor de voortbrengende deugd om met zijn daden Goddelijke Levens voort te brengen. Hij kon hooguit nog werken verrichten, maar geen levens meer voortbrengen.

Verenigd met onze Wil had hij de goddelijke Deugd in zijn macht. Hij kon met zijn daden zoveel levens vormen als hij wilde. Wat hem overkwam is vergelijkbaar met een onvruchtbare moeder aan wie de kracht om te baren niet is gegeven, of met iemand die een werk wil verrichten dat een gouden draad bezit.

Deze persoon scheidt zich van de gouden draad. Hij gaat zelfs zo ver dat hij op die afgedankte gouden draad gaat staan. Het is mijn Wil als Leven die is vervangen door de draad van zijn wil, die we een ijzeren draad kunnen noemen.

Arme Adam! Hij kon geen gouden werken meer verrichten, gehuld in de stralende zon van mijn Wil. Hij moest genoeg nemen met het verrichten van ijzeren werken, en zelfs vuile werken vol hartstochten.

Het lot van Adam onderging zo'n verandering dat hij bijna onherkenbaar was. Hij daalde af in een afgrond van ellende. Kracht en Licht waren niet langer in zijn macht.

Vóór de zonde groeiden ons Beeld en onze Gelijkenis in al zijn daden in hem,
- omdat dat een taak was die Wij op ons hadden genomen bij zijn schepping, en
- omdat Wij onze Taak wilden voortzetten, ons scheppende Woord door zijn eigen daden in kracht wilden houden, hem altijd bij Ons wilden houden en voortdurend met hem in contact wilden blijven.

Daarom was ons Lijden groot.

Als het in onze alwetendheid niet duidelijk was geweest dat onze Wil in de komende eeuwen als leven zou heersen,
- wat als een balsem op ons intense lijden was, vanwege onze pijn, zouden we de hele schepping tot niets hebben gereduceerd.

Want als onze Wil niet heerst, heeft de Schepping voor ons geen nut meer. Ze diende alleen nog maar de mens. Terwijl Wij alle dingen hadden geschapen om Ons en hen te dienen. Bid dus dat mijn Wil terugkeert als Leven.

En jij, wees zijn slachtoffer.

**BvdH 36 - 40 - 26 NOVEMBER 1938 – DE GODDELIJKE WIL
PLAATST DE GODDELIJKE BEWEGING IN DEGENE DIE IN HEM
LEEFT. DEZE MENS KAN ALLES AAN ZIJN SCHEPPER GEVEN**

Ik ben onder de eeuwige golven van de Goddelijke Wil.

Hij wil zich altijd aan de mensen geven.

Maar Hij wil dat de mens dat ook wil.

De Goddelijke Wil wenst geen indringer te zijn die zich in de mens bevindt zonder dat deze dat weet.

Hij wil dat je Hem zoekt. Hij wil de mens zijn kus van Liefde geven.

Dan komt Hij, als een veroveraar beladen met geschenken, de mens binnen en overlaadt hem met zijn Gaven. Ik dacht daarover na.

Mijn lieve Jezus voelde de behoefte om zijn geheimen aan zijn schepsel toe te vertrouwen. **Hij zei mij:**

"Mijn gezegende dochter, mijn Wil wil geven.

Maar Hij wil de bereidheid van de mens vinden om zijn Gaven neer te leggen. De bereidheid is als de aarde in de handen van de boer: hoeveel zaad hij ook heeft, zonder aarde om het te zaaien, zal hij nooit kunnen planten.

Als de aarde verstand had en niet bereid was om zijn zaad te ontvangen, zou de arme boer het gevoel hebben dat het zaad waarmee hij de aarde wilde verrijken, hem in het gezicht werd teruggeworpen.

Zo is mijn Wil. Hij wil geven, maar als Hij geen ontvankelijke ziel vindt, zal Hij geen plaats vinden om zijn gaven neer te leggen.

Tot zijn grote wanhoop zal Hij het gevoel hebben dat ze Hem in het gezicht worden teruggeworpen. En als Hij met de ziel zou willen spreken, zou Hij geen oor vinden om naar Hem te luisteren.

Het bereid zijn:

- bereidt de ziel voor,
- opent de goddelijke Poorten,
- geeft gehoor en
- brengt de ziel in verbinding.

Op deze wijze voelt zij vooraf wat mijn Wil haar wil schenken.
En zij houdt ervan en verlangt naar wat zij zal ontvangen.
Als zij niet bereid is, geven Wij niets, omdat Wij onze gaven niet aan nutteloosheid willen blootstellen.

De bereidheid is als de aarde voor de boer, die zich onderwerpt aan wat de boer wil doen. Ze laat zich bewerken, wieden en bewaart in haar voren het zaad dat hij in haar wil zaaien.

Hetzelfde geldt voor ons Allerhoogste Wezen.
Als Wij de bereidheid vinden, doen Wij ons werk en bereiden Wij de mens voor door hem te zuiveren.
Met onze scheppende Handen bereiden Wij de plaats voor waar Wij onze Gaven kunnen plaatsen en onze mooiste Werken kunnen vormen.

Maar als de ziel niet bereid is, kunnen wij ondanks al onze Macht niets doen, omdat haar binnenste verstopt is met stenen, doornen en lage hartstochten.
En omdat de ziel niet bereid is, staat ze ons niet toe deze weg te nemen. Hoeveel heiligheid gaat zo in rook op door een gebrek aan bereidheid!

Bovendien past de ziel zich, als ze niet bereid is, niet aan het Leven in onze Goddelijke Wil aan. Ze heeft zelfs het gevoel dat onze Wil niet voor haar is. De Heiligheid van onze Wil overweldigt de mens.

- Zijn Zuiverheid maakt hem beschaamd,
- zijn Licht verblindt hem.

Maar als de ziel bereid is, werpt ze zich in de armen van onze Wil en laat ze Ons met haar doen wat We willen.
Ze is als een klein kind dat onze werken met zoveel liefde ontvangt dat We er verrukt over zijn.

Wat doet onze Wil?
Hij verspreidt zijn Goddelijke Beweging.
Met deze Goddelijke Beweging vindt de ziel al onze werken in actie.
Zij omarmt hen en investeert hen met haar kleine liefde.

Zij vindt mijn Ontvangen en mijn Geboorte in actie.
Ik laat haar niet enkel haar gang gaan, Ik vind er zoveel plezier in dat Ik me beloond voel voor mijn Geboorte op aarde, omdat Ik een

ziel vind die met Mij herboren wordt.

Maar deze ziel gaat nog verder. De Goddelijke Beweging die zij bezit, doet haar overal naartoe lopen en alles wat mijn Mensheid gedaan heeft vinden, als een machtig leger:

- mijn Tranen, mijn Woorden en mijn Gebeden,
- mijn Stappen en mijn Lijden.

Deze ziel neemt alles op, omarmt en aanbidt alles.

Er is niets van wat Ik heb gedaan waarin zij niet met haar liefde investeert. En wat doet zij dan? Zij maakt dat alles haar toebehoort. Met een kinderlijke charme en manier sluit zij alles in haar boezem.

Zij verheft zich tot onze Godheid, zij schikt alles om Ons heen en in een uitbarsting van liefde zegt zij Ons:

“Aanbiddelijke Majesteit, zie hoeveel mooie dingen ik U breng! Alles is van mij. Ik breng U alles. Opdat dit alles U liefheeft, U aanbidt, U verheerlijkt en in ruil voor alle Liefde die U voor mij en voor ons allen hebt.

Deze goddelijke Beweging die mijn Wil in de mens plaatst die in Hem leeft, is het nieuwe Leven dat hij ontvangt.

Met deze Beweging heeft hij recht op alles.

Wat van Ons is, is ook van de mens.

Daarom kan hij ons alles geven.

O, welke verrassingen bezorgt hij ons!

Hij heeft Ons altijd iets te geven.

Met deze Goddelijke Beweging heeft hij de eigenschap om overal heen te rennen.

Het ene moment brengt hij ons de schepping om ons te beminnen, net zoals Wij haar hebben bemind in alle geschapen dingen.

Op een ander moment brengt hij ons alle mensen die ons beminnen om ons namens iedereen en met iedereen te beminnen.

Een andere keer brengt hij ons alles wat Ik gedaan heb toen ik op aarde was om Ons te kunnen zeggen:

ik bemin u zoals u uzelf bemint. Deze mens houdt nooit op.

Het lijkt alsof hij niet kan leven zonder ons nieuwe verrassingen van Liefde te brengen.

Hij wil Ons kunnen zeggen: "Ik hou van U, ik hou altijd van U."
Daarom noemen Wij dit schepsel onze Vreugde, ons eeuwige Geluk. Want er is geen grotere vreugde voor Ons dan de voortdurende liefde van de mens.

Je moet namelijk weten dat één enkele daad die in onze Wil wordt volbracht, meer is dan een opkomende zon.

Deze overspoelt met haar licht de hele aarde, de zee, de bronnen, en zelfs het kleinste grassprietje wordt niet vergeten.

Alles is met licht bedekt.

Op dezelfde manier loopt een Daad die in onze Wil wordt volbracht, zoekt, bedekt alle dingen, vormt zijn stralende zilveren mantel buiten en binnen de mensen.

Zo getooid brengt Hij hen voor onze aanbiddelijke Majesteit, en doet Ons in onze Wil smeken met stemmen van Licht en Liefde die voor allen spreken.

Door een zachte betovering over onze goddelijke pupillen te leggen, laat Hij ons alle schepselen gekleed in ons goddelijk Licht zien.

Wij verheerlijken dan de Kracht van ons Fiat, dat met de Macht van zijn Licht weet hoe de menselijke ellende te verbergen en om te zetten in Licht.

Wij weigeren niets van zijn daden, omdat hij de Macht heeft om Ons alle dingen te geven en alles te compenseren".

Toen ik dit hoorde, dacht ik bij mezelf:

als een mens die nog op aarde leeft en in de Goddelijke Wil leeft, zoveel kan doen met één enkele daad, wat kunnen de zaligen in de hemel dan niet doen, die in het eeuwige Leven leven?

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

"Mijn dochter, er is een groot verschil tussen de zaligen en de ziel die nog op aarde is. De zaligen hebben niets toe te voegen.

Hun leven, hun daden en hun wil zijn in Ons vastgelegd.

En zij kunnen zeggen: 'Onze dag is volbracht.'

Het is hun niet gegund om meer te doen. Wij kunnen hen hoogstens nieuwe Vreugde en nieuwe Liefde schenken.

Maar voor de persoon die nog op aarde leeft, is zijn dag nog niet voorbij. En als hij dat wil, en hij leeft in onze Wil, kan hij

- wonderen van Genade en Licht verrichten voor de hele wereld, en
- wonderen van Liefde voor zijn Schepper.

Daarom gaat al onze aandacht uit naar de ziel die nog op aarde leeft, want ons Werk gaat nog steeds door. Het is nog niet voltooid.

En als de ziel zich daartoe leent,

- verrichten Wij Werken zoals nooit tevoren,
- Werken die zo mooi zijn dat ze de hemel en de aarde versteld doen staan.

Daarom is ons Lijden groot wanneer Wij een reizende ziel vinden die zich niet laat leiden door Ons om de prachtige werken te volbrengen die Wij willen volbrengen.

Hoeveel werken zijn er begonnen en niet voltooid!

Andere zijn plotseling onderbroken omdat Wij onze Werken met een onbereikbare Schoonheid alleen kunnen volbrengen in onze Wil en voor degene die in Hem leeft.

Dat komt omdat onze Wil ons de aanpasbare materialen geeft om te doen wat Wij willen.

Buiten onze Wil vinden We onvoldoende Licht, noch de Liefde die zich verheft, noch het goddelijke Materiaal.

We zijn gedwongen onze armen te kruisen zonder verder te kunnen gaan, en hoeveel mensen leven er niet in onze Wil!

Bovendien circuleert er voor de mens die nog op aarde leeft,
- de munt van verdienste.

En ons goddelijk Beeld, dat een oneindige Waarde bezit, is in al zijn daden, bezielt door onze Wil, ingeprent.

Zo heeft hij, wanneer hij dat wil, de munt om Ons te betalen wat hij wil. Daarom zijn ons Werk en onze Belangstelling gericht op de zielen die nog op aarde leven, want dit is een tijd van veroveringen. In de Hemel zijn er geen veroveringen meer,
- maar alleen vreugde en geluk.

**BvdH 36 - 41 - 30 NOVEMBER 1938 – DE ZIEL DIE HAAR
RONDEN DOET IN DE GODDELIJKE WIL EN ZIJN WERKEN
ERKENT, ONTVANGT DE BRUIDSSCHAT VAN DE GODDELIJKE
WERKEN DIE GOD HAAR HEEFT GEGEVEN. DE ZIEL DIE IN DE
GODDELIJKE WIL LEEFT IS DE DRAAGSTER VAN HET
OPPERSTE WEZEN**

Ik maakte mijn rondgang in de Daden die de Goddelijke Wil uit Liefde voor Ons had verricht.

Het lijkt mij dat zij wensen, dat in alles wat Zij gedaan hebben, erkend zou worden:

- hoeveel Zij van ons hebben gehouden en
- hoeveel zij nog steeds van ons houden met een Liefde die nooit ophoudt.

En ik zei tegen mezelf: Wat doe ik voor goeds door steeds terug te keren naar de Daden van de Goddelijke Wil? Tot mijn verrassing **zei mijn altijd vriendelijke Jezus, vol goedheid, tegen mij:**

"Mijn gezegende dochter,
je moet weten dat alles wat Wij hebben gedaan,
- zowel in de Schepping als in de Verlossing,
niets anders was dan het vormen van de bruidsschat van onze Goede Dingen en onze Werken voor de mensen.

Degene die onze Wil binnengaat, komt
- haar bruidsschat in bezit nemen,
- Hem erkennen en
- Hem liefhebben.

Wanneer deze mens onze Wil doorloopt om de Onmetelijkheid van de Bruidsschat te leren kennen die haar Schepper voor haar heeft samengesteld, vormt deze mens op die manier zijn Dag in de tijd.

Hij vormt dan evenveel dagen,
als hij ronden en stappen maakt in onze Wil:
- om Hem te leren kennen en
- om Hem lief te hebben.

Om die reden heb Ik haar deze grote Bruidsschat gegeven,
- die zij in de tijd kan ontvangen en leren kennen,

omdat zij zo haar dagen vormt die de dagen zullen zijn,
die de Dag van de eeuwigheid zullen bekronen die nooit eindigt.

Hoe meer ronden zij dus in mijn Wil maakt, hoe meer Dagen zij
vormt die haar rijker en glorieuzer zullen maken in de Hemel.

Als de mens echter niet zorgt om deze grote gave:

- te erkennen,
- te bezitten en
- te beminnen,

zal hij een arm, ongelukkig schepsel zijn dat in ellende leeft,
gedwongen om te verhongeren, terwijl hij zoveel bezittingen heeft.

Het zou zijn als een vader die zijn grote rijkdom aan zijn zoon
schenkt, die er niet naar streeft deze te kennen of te bezitten om te
genieten van de gave die zijn vader hem heeft nagelaten.

Ondanks deze ganse bruidsschat die deze zoon zou kunnen
bezitten, wordt hij niet als rijk beschouwd omdat hij zich niet om zijn
bezittingen bekommert.

Hij is arm en je kan zeggen dat hij de adel van zijn vader heeft
verloren, alsof hij geen wettige zoon is.

Wat een leed zou het zijn voor deze arme, rijke vader om zijn zoon
arm te zien, gekleed in lompen en bedelend om brood. Deze zoon
zou, als hij de macht had, zijn vader van verdriet laten sterven.

Dat is de toestand waarin ons Allerhoogste Wezen zich bevindt.
Alles wat Wij hebben geschapen, is een bruidsschat die Wij aan de
mens hebben nagelaten

- om hem gelukkig en rijk te maken,
- om hem te laten weten wie Wij zijn, hoeveel Wij van hem hebben
gehouden en alles wat Wij voor hem hebben gedaan.

Wie dus niet rondgaat in onze Werken,

- herkent hen niet,
- bezit hen niet en
- vormt geen verdienste voor zijn Dagen in de tijd.

Is dat niet een grote pijn voor Ons?

Kom dus altijd naar onze Werken.

Hoe vaker je komt:

- hoe meer je hen zult herkennen,
- hoe meer je van hen zult houden en
- hoe meer recht je zal hebben om hen in bezit te nemen.

Bovendien is elke Daad die in mijn Wil wordt verricht:

- een boodschapper van Vrede, die van de aarde vertrekt en naar de Hemel komt om Vrede te brengen tussen de Hemel en de aarde.

Elk Woord dat over mijn Wil wordt gesproken,

- brengt de band van Vrede.

Het eerste Goede dat degene ontvangt die in Hem leeft,
is de band van Vrede tussen haar en Ons.

Ze voelt zich als omhuld door onze goddelijke Vrede.

Met deze band van Vrede voelt ze in zichzelf de Deugd om als
vredestichter tussen de Hemel en de Aarde te handelen.

Alles is vrede in haar. Haar woorden, haar blikken, haar bewegingen
zijn vredig.

O, hoe vaak brengt zij met één enkel woord vrede tussen Ons en de
mensen! Eén enkele van haar zachte en vredige blikken raakt Ons
en doet Ons de geselingen in genade veranderen!

Bijgevolg zijn al haar daden slechts banden van vrede, vredige
boodschappers die de vredeskus van de mensen aan God brengen,
en van God aan de mensen.

Hoe meer de mens in onze Wil leeft,

- hoe meer hij doordringt in onze goddelijke Familie,
- hoe meer hij onze manieren overneemt,
- hoe meer hij onze geheimen leert kennen en
- hoe meer op Ons gaat gelijken,
- hoe meer Wij van hem houden,
- hoe meer hij van Ons houdt en ons in staat stelt om het steeds
nieuwe genade, nieuwe verrassingen van Liefde te schenken.

We houden hem in ons huis als deel van onze familie.

Hij eet aan onze tafel en slaapt op onze Schoot.

Leven zonder deze mens is voor Ons onmogelijk.

Onze Wil verbindt Ons op zo'n manier dat de mens voor Ons lief en
aantrekkelijk is, zodat Wij niet zonder hem kunnen en hij niet zonder
Ons.

Vervolgens voegde Hij eraan toe:

"Mijn dochter, ons verlangen dat de mens in onze Wil leeft is groot. Wij bevinden ons in de toestand van een arme moeder die de behoefte voelt om te baren en dat niet kan. Ze heeft geen plaats om haar kind neer te leggen, niemand om het op te vangen of aan toe te vertrouwen. Arme moeder, wat lijdt ze!

Ons Allerhoogste Wezen bevindt zich in een dergelijke toestand. Wij voelen de behoefte om Onszelf voort te brengen, maar waar moeten Wij heen?

Als Onze Wil niet het Leven van de mens is, is er geen plaats voor Ons.

Wij hebben

- niemand aan wie Wij Ons kunnen toevertrouwen,
- niemand om Ons te voeden.

Wij vinden niet de begeleiding,

- die nodig is voor Onze aanbiddelijke Majesteit.

En aangezien onze Allerheiligste Drie-Eenheid altijd bezig is met voortbrengen, worden deze geboorten in Ons onderdrukt, terwijl Wij onze goddelijke Drie-Eenheid in de mensen willen voortbrengen.

Maar aangezien zij niet in onze Wil leven, is er niemand om onze goddelijke Voortbrenging te ontvangen. Wat een Lijden om Ons opgesloten te zien in Onszelf, zonder het grote Goed te kunnen ontplooien dat onze eeuwige voortbrenging de mensen kan geven!

Onze Wil omvat alles en wie in Hem leeft, wordt door zijn daden de boodschapper van allen.

Als hij liefheeft, brengt hij ons de liefde van allen.

Als hij aanbidt, brengt hij ons de aanbidding van allen.

Als hij lijdt, voldoet hij voor allen.

Eén enkele daad in onze Wil moet alle wezens en alle dingen overtreffen, omsluiten en omvatten.

En deze ziel komt op het punt dat zij drager wordt van ons Allerhoogste Wezen, omdat Wij nooit buiten onze Wil treden.

Iedereen die in Hem leeft, kan Ons in al zijn handelingen omvatten om Ons te brengen waar hij wil,

- naar de mensen om Ons bekend te maken,
- naar de hele Schepping om te zeggen:

“Zie hoezeer ik van U houd, aangezien ik U tot Uzelf breng.”

Wij bevinden Ons in dezelfde omstandigheden als de zon,

- die nooit buiten de cirkel van haar stralen treedt.

En haar stralen dalen neer op de aarde om alles te bedekken,

- zelfs de kleinste plant.

Haar sfeer, vanaf de hoogte waar zij zich bevindt, treedt nooit buiten haar licht. Zij gaat met hen mee en doet wat haar stralen doen.

Zo zijn wij.

Wij zijn de dragers van onze Wil.

En onze Wil is de drager van Onszelf.

Wij zijn het Ene Leven.

Iedereen die in Haar leeft, wordt drager van ons goddelijke Wezen.

Wij maken Onszelf tot dragers van de kleine menselijke wil.

Wij houden zoveel van deze mens, dat hij onze overwinning vormt en de zeer grote Vreugde om onze Wil in hem vervuld te zien.

**BvdH 36 – 42 - 5 DECEMBER 1938 – GODS GROTE
VERLANGEN DAT DE MENS IN ZIJN WIL LEEFT. KENNIS VAN
DE GODDELIJKE WIL. TUSSEN DEGENE DIE IN ONZE WIL
LEEFT EN ONS, BEGRIJPEN WE ELKAAR ZONDER TE
SPREKEN EN SPREKEN WE ZONDER WOORDEN**

De Zee van de Goddelijke Wil fluistert altijd en vormt haar hoogste golven om de mensen te benaderen.

Soms met Licht,

- soms met Liefde,

- soms met een betoverende Schoonheid en
- op een ander moment weer met Kreunen.

Hij wil zijn kleine plaatsje in de mensen en Hij wil in hen leven.

De Liefde van de Goddelijke Wil is onuitsprekelijk.

Zij leidt tot excessen.

Hij zou al zijn liefdesstrategieën gebruiken op voorwaarde dat Hij de vrijheid heeft om in de mens te leven en daar te leven in zijn Fiat!

Ik was verrast en **mijn lieve Jezus zei tegen mij:**

"Dochter van mijn Wil, je weet niet hoe ver onze Liefde reikt en wat Wij zullen doen om de mens in onze Wil te laten leven.

Het is het hoogtepunt van de Schepping.

Als Wij dat niet doen, kunnen Wij zeggen

- dat ons Werk niet volbracht is en
- dat Wij niet hebben gedaan wat Wij weten en kunnen doen.

Wij kunnen zeggen dat Wij nog niets hebben gedaan

- in vergelijking met wat Wij nog moeten doen.

Je moet weten dat van alle Eeuwigheid door onze Godheid was bepaald dat Wij van Onszelf evenveel Levens zullen maken:

- als er dingen zijn die Wij hebben geschapen en
- als er Daden zijn die de mens in onze Wil zal verrichten.

Aangezien ons Wezen boven alles staat, is het rechtvaardig dat Hij in zijn Levens het aantal:

- van alle geschapen dingen en
- van alle daden van de menselijke familie overtreft.

Maar als de mens niet in onze Wil leeft, kunnen Wij ons Leven niet in zijn daden vormen. Daarvoor ontbreekt ons de goddelijke materie.

Wij hadden geen plaats om ons Leven te vestigen.

En bovendien, wat heeft het voor zin om deze Levens te vormen als niemand ze wil ontvangen, kennen en liefhebben?

Zie je dus dat dit de mooiste, krachtigste en wijste daad is?

Het gaat er immers om onze Levens te tonen die Wij al in onze Schoot hebben voortgebracht. Wij kunnen ze niet naar buiten laten komen omdat onze Wil niet heerst.

En denk je dat het weinig is wat ontbreekt aan het grote Werk van de Schepping? Het is :

- de meest belangrijke daad,
- het hoogtepunt van de hele Schepping.

En alle daden zullen worden gehuld in:

- een zo zeldzame Schoonheid en
 - een zo grote Glorie,
- dat in vergelijking daarmee
- de Schoonheid die Wij hen hadden geschonken en
 - de Glorie die zij Ons in het verleden hebben gegeven,
- slechts kleine druppels zijn.

Mijn dochter, o, hoe verlangen Wij daarnaar!
Hoe huivert onze Liefde, hoezeer zucht zij en is uitzinnig,
in afwachting dat de mens in onze Wil leeft!

En omdat Wij weten dat de mens veel dingen zal missen om zijn daden nuttig te maken voor het vormen van ons Leven, zijn Wij bereid ons werk voort te zetten om alles aan te vullen.

In elk van zijn Daden zullen Wij onze Liefde, onze Heiligheid, onze Goedheid en onze Schoonheid leggen, zodat niets ontbreekt van wat nodig is om ons Leven te vormen.

Zo zullen Wij Onszelf voortbrengen en reproduceren.

O, welke uitwisseling van Liefde, Heiligheid en Goedheid zullen Wij hebben!

Wij zullen gelukkig zijn in de zoete betovering van onze Schoonheid.
Hoe zouden Wij niet kunnen verlangen dat hij in onze Wil leeft?

Wij zullen niet alleen de mens hebben, maar ook ons Leven zelf, voortgebracht in zijn daden.

En terwijl Wij de vreugde zullen hebben om één van onze Levens te hebben, zal er nog één volgen en nog één, afhankelijk van de daden die de mens zal verrichten.

Op het moment dat hij zijn daad begint, zullen Wij eraan deelnemen.
En Wij zullen zelf de acteurs en toeschouwers van ons eigen Leven worden.

Mijn dochter,
wat een vreugde, wat een geluk
- om Onszelf te kunnen vormen,
- om een mens te hebben die Ons kent en van Ons houdt, en
- om in hem Ons koninklijk paleis te kunnen bezitten!

En wat een groot goed zal de mens bezitten:
- zijn kleine heiligheid zal in de Onze blijven,
- zijn kleine liefde zal in de Onze blijven,
- zijn goedheid en schoonheid zullen in de Onze blijven,
zodat als hij een heilige daad verricht,
- hij onze Heiligheid in zijn macht zal hebben.

Als Hij liefheeft, zal hij liefhebben met onze Liefde, enzovoort.
Zijn daden zullen voortkomen uit onze Daden, want wat in onze Wil
wordt gedaan, gaat niet uit Ons uit en gaat evenmin uit onze Daden.

Zo zal deze mens altijd van Ons houden.
En Wij zullen Ons altijd geliefd voelen.
Hij zal altijd groeien in heiligheid, schoonheid en goedheid.
Hij zal altijd nieuwe kennis van zijn Schepper verwerven,
omdat hij Hem in zijn daden zal voelen kloppen.

Mijn Wil zal zich openbaren.

Hij zal de mens steeds nieuwe dingen vertellen over ons Goddelijk
Wezen, zodat hij ons Leven, dat hij bezit, steeds meer zal
waarderen.

Kennis doet nieuwe liefde ontstaan,
- brengt andere aspecten van onze Schoonheid over en
- zal de mens steeds nieuwe dingen blijven vertellen,
- zal hem voeden met wat Wij zijn.

Deze gelukkige mens zal
- zich gevangen voelen in het net van onze Liefde,
- zich overspoeld voelen door ons Licht en door de betovering van
onze Schoonheid.

Wij zullen zo verrukt zijn van zijn liefde,
dat Wij onze toevlucht zullen zoeken in deze mens:
- om hem te beminnen en

- om onze Liefde een uitlaatklep te geven.

Wij zullen hem zo verfraaien dat Wij zelf betoverd geraken door zo'n zeldzame schoonheid.

We kunnen alle andere dingen dan ook kleine druppels noemen in vergelijking met de mens die in onze Wil leeft.

Wees dus aandachtig!

Je zat Mij de grootste voldoening schenken en Mij gelukkig maken als je in mijn Wil leeft".

Daarna bleef ik nadenken over het grote Goed van het Leven in de Goddelijke Wil.

Mijn lieve Jezus vervolgde:

"Mijn dochter, dit goed is zo groot dat Ik ons kloppende Leven in deze mens voel leven.

Wij hebben geen woorden meer nodig om elkaar te begrijpen.

Onze Adem in de adem van de mens is het Woord dat de mens doordringt en hem verandert in ons Woord.

De mens voelt dat ons Woord spreekt in zijn geest, in zijn werken en in zijn stappen.

En de kracht van ons scheppende Woord doordringt haar zodanig dat ons Woord voelbaar is in de diepste vezels van haar hart.

En de mens zelf verandert in Woord.

Mijn Woord wordt in haar natuur.

Niet doen wat Ik zeg en wat Ik wil,

zou zijn alsof mijn Woord tegen zichzelf ingaat, wat niet kan.

Zo ben Ik voor degene die in mijn Wil leeft, Woord

- in haar adem, in haar bewegingen,

- in haar verstand, in haar blik,

- in alles.

Zodat hij,

- zich verenigd en doordrenkt voelend met mijn Woord,

- zonder de klank van mijn Stem te hebben gehoord,

zich verwondert en zegt:

"Hoezeer voel ik mijn natuur veranderd in zijn Woord.

Maar ik weet niet wanneer Hij tot mij sprak.

Dan antwoord Ik hem:

“ Weet je niet dat Ik elk moment spreek?

Ook al hoor je Mij niet, Ik spreek.

Weet dat wanneer je de kleine kamer van je ziel binnengaat, je de gave van mijn Woord zult vinden en aannemen.”

Mijn Woorden verdwijnen niet.

Zij blijven in de menselijke natuur en transformeren deze mens.

Er is zo'n eenheid en transformatie tussen degene die in onze Wil leeft en Ons,

- dat We elkaar begrijpen zonder te spreken, en
- dat We spreken zonder woorden.

En dat is de grootste Gave die We de mens kunnen geven:

- spreken met de adem, met de beweging.

Deze mens is zo met Ons geïdentificeerd dat Wij met hem handelen zoals met Onszelf. Ons Goddelijk Wezen is volledig Woord en Stem. Maar wanneer Wij dat willen, laten Wij niemand Ons horen. Wees dus aandachtig en laat je in alles leiden door mijn Wil.

BvdH 36 - 43 - 8 DECEMBER 1938 – DE MENSHEID VAN ONZE HEER DIENDE ALS EEN SLUIER VOOR ZIJN GODHEID EN DE WONDEREN VAN DE GODDELIJKE WIL. ALLE GESCHAPEN DINGEN EN DE MENS ZELF ZIJN SLUIERS DIE DE GODHEID VERBERGEN

De vlucht in de Goddelijke Wil gaat verder.

Het lijkt erop dat in alle natuurlijke en spirituele dingen de Goddelijke Wil gevonden wil worden en

met een onbeschrijflijke Liefde wil zeggen:

“ Ik ben hier. Laten Wij het samen doen. Doe het niet alleen.

Zonder Mij zou je niet weten hoe je het moet doen zoals Ik het doe.

Ik zou blijven lijden onder het feit dat Ik aan de kant werd gezet.

Jij zou blijven lijden onder het feit dat je daden niet de waarde hebben van een daad van de Goddelijke Wil.”

Ik dacht hieraan toen mijn lieve Jezus zijn bezoekje kwam brengen.
In al zijn goedheid **zei Hij mij:**

"Mijn gezegende dochter,
mijn allerheiligste Mensheid was de bewaarder van mijn Goddelijke Wil. Er was geen enkele daad, groot of klein, waarin mijn Mensheid, als een sluier, niet in alles mijn goddelijke Fiat verborg, zelfs in mijn Adem en in mijn Beweging.

Bovendien zou Ik niet hebben geweten hoe Ik moest ademen of handelen als Ik haar niet in Mij had gehad.
Mijn Mensheid diende Mij als een sluier om mijn Godheid en het grote wonder van het Werk van mijn Wil in al mijn daden te verbergen. Als dat niet zo was geweest, zou niemand in staat zijn geweest om Mij te benaderen.

Mijn Majesteit en het stralend Licht van mijn Godheid zouden alles hebben overschaduwd. Ze zouden allemaal zijn omvergeworpen en ver van Mij zijn gevlucht.
Wie zou het ooit hebben aangedurfd om Mij ook maar het minste leed te berokkenen?

Maar Ik hield van de mens en Ik kwam niet naar de aarde om Mijn Godheid te tonen, maar Mijn Liefde.

Ik wilde Mij dus verbergen onder de sluier van Mijn Mensheid
- om broederlijk met de mens om te gaan,
- om te doen wat Ik deed,
zodanig dat Ik hem toestond Mij ongekend leed en zelfs de dood te berokkenen.

Nu doorbreekt de mens,
die zich in al zijn daden en al zijn lijden met mijn Mensheid verenigt, in de wens mijn Wil te vinden om die tot de zijne te maken, de sluier van mijn Mensheid en vindt hij in mijn Daden de vrucht, het leven en de wonderen die Ik in Mijzelf heb volbracht.

En hij ontvangt als zijn leven wat Ik in mijzelf heb gedaan.
En mijn Mensheid zal hem als steun en gids dienen,
Zij zal als een leermeester zijn voor de manier van leven in mijn Wil, zodat Ik zelf op aarde zal zijn, die onder een sluier zal blijven handelen om te verbergen wat mijn Wil wil doen.

Integendeel, zij die Mij zoeken zonder mijn Wil,
zullen alleen mijn sluier vinden en niet het Leven van mijn Wil.
Zij zullen niet de wonderen kunnen verrichten die mijn Wil heeft
verricht onder de dekmantel van mijn Mensheid.

Het is altijd mijn Wil die weet hoe hij in de mens de grootste
wonderen, de stralendste zonnen, de nog onbekende wonderen kan
verbergen, zoals in elk van mijn Mensheden op aarde.

Maar helaas, ik zoek ze en vind ze niet omdat er niemand is die
vastberaden naar mijn Wil zoekt".

Mijn lieve Jezus zweeg en ik dacht na over wat Hij me zojuist had
gezegd. Ik begreep dat alles wat Jezus had gedaan, gezegd en
geleden, de Goddelijke Wil in zich droeg.

Toen Hij weer het woord nam, **voegde Hij eraan toe:**

"Mijn goede dochter,
niet enkel mijn Mensheid verborg
- mijn Godheid en mijn Wil op een bijzondere manier,
maar ook alle geschapen dingen verbergen hen.

De mens zelf is een sluier, die
- onze Godheid en onze aanbiddelijke Wil verbergt.

De hemel is een sluier, die:
- onze immense Godheid,
- onze Standvastigheid en
- onze Onveranderlijkheid verbergt.

De veelheid aan sterren verbergt de vele effecten, die:
- onze Onmetelijkheid,
- onze Standvastigheid en
- onze Onveranderlijkheid bezitten.

O, *als de mens* onder het blauwe gewelf
onze Godheid onthuld zou kunnen zien, zonder de sluiers van dat
blauw dat Ons bedekt en Ons verbergt!
De kleinheid van de mens zou verpletterd worden door onze
Majesteit. Hij zou bevend wandelen onder de voortdurende blik van
een Zuivere, Heilige, Sterke en Machtige God.

Maar omdat Wij de mens liefhebben, blijven Wij onder een sluier en geven Wij de mens wat hij nodig heeft, maar in het geheim.

De zon is een sluier die

- ons onbereikbare Licht,
- onze stralende Majesteit, verbergt.

We moeten een wonder verrichten om ons ongeschapen Licht te beperken, zodat we de mens niet met angst vervullen.

Gesluierd door dit Licht dat Wij hebben geschapen,

- naderen Wij de mens,
- omhelzen Wij hem en verwarmen Wij hem

Wij spreiden deze sluier van Licht uit onder zijn voeten, rechts en links van hem, en boven zijn hoofd.

We vullen zelfs zijn ogen met Licht.

O, als zijn gevoelige pupil Ons maar zou herkennen!

Maar nee, het is allemaal tevergeefs!

Hij neemt de sluier van Licht die Ons verbergt en Wij blijven de onbekende God te midden van de schepselen. Wat een lijden!

De wind is een sluier die ons rijk verbergt.

De lucht is een sluier die het voortdurende Leven verbergt dat Wij de mensen geven.

De zee is een sluier die

- onze Zuiverheid,
- onze Troost en
- onze goddelijke Rust verbergt.

Haar geruis verbergt onze voortdurende Liefde.

Wanneer Wij zien dat de mens niet naar Ons luistert, vormen Wij zeer hoge golven om onrust te veroorzaken,

- opdat het Ons erkent en
- omdat Wij bemind willen worden.

In alle dingen die hij ontvangt, is ons Leven aanwezig, verhuld, dat zich aan de mens aanbiedt.

Onze Godheid, die zoveel van de mens houdt, gaat zelfs zo ver dat Hij de aarde als sluier gebruikt,

om de aarde stevig en stabiel onder zijn voeten te maken,
zodat hij niet wankelt.

Zelfs in de zingende vogel,

- in de bloeiende planten,

- in de verscheidenheid aan smaken van het fruit,

verhult onze Godheid zich

- om de mens onze vreugde te schenken en

- hem te laten genieten van de onschuldige geneugten
van ons Goddelijk Wezen.

Wat te zeggen van de wonderen van Liefde,

waarin Wij Ons verhullen en verbergen in de mens?

Wij verhullen Ons:

- in zijn adem, in zijn hartslag, in zijn bewegingen,

- in zijn geheugen, zijn intellect en zijn wil.

Wij verhullen Ons in zijn pupil, in zijn woord, in zijn liefde.

O, wat een lijden om niet herkend en bemind te worden!

Wij kunnen zeggen: Wij leven in de mens en Wij dragen hem,

Wij laten ons door hem dragen, en er is niets dat hij zonder Ons kan
doen. En toch leven Wij samen zonder elkaar te kennen!

Wat een lijden!

***Als hij Ons kende, zou het leven van de mens het grootste
wonder van onze Liefde en onze Almacht zijn!***

Onder de sluiers van onze Godheid zouden Wij de mens alleen
maar onze Heiligheid, onze Liefde schenken,
door hem met onze Schoonheid te bedekken om hem te laten
proeven van onze geneugten.

Maar omdat hij Ons niet herkent, beschouwt hij Ons als een God die
ver van hem verwijderd is.

Als Wij niet herkend worden, kunnen Wij niet geven.

Het zou zijn alsof Wij onze bezittingen aan een blinde zouden
geven. Dan is de mens gedwongen te leven onder de nachtmerrie
van zijn ellende en zijn hartstochten.

Arme mens die Ons niet kent,

- noch in de sluiers die Ons in hem verbergen,
- noch in de sluiers van alle geschapen dingen.

Hij verwijderd zich alleen maar:

- van ons Leven en
- van het doel waarvoor hij geschapen is.

Vaak, omdat hij zijn ondankbaarheid niet kan verdragen,
veranderen de Dingen die onze sluiers bevatten,
voor hem in straffen.

Erken dus in jezelf

dat je niets anders bent dan een sluier die je Schepper verbergt.

- zodat je kunt ontvangen en
- Wij je ons goddelijk Leven in al je daden kunnen geven.

Erken ons goddelijk Leven in de sluiers van alle geschapen dingen,
opdat zij je helpen zo'n groot goed te ontvangen.

Daarna maakte ik mijn ronde *in de Handelingen van de Goddelijke Wil.* Wat een verrassingen in deze heilige Wil!

Bovendien wacht Hij op de mens

- om hem op de hoogte te brengen van zijn werken,
- om hem te laten weten hoeveel Hij van hem houdt en
- om hem te schenken wat Hij doet.

Hij voelt de drang om altijd te geven zonder ooit te stoppen. En Hij is tevreden met het kleine 'ik hou van U' van de mens in ruil daarvoor.

Toen kwam ik bij ***de Ontvangenis van mijn Koningin-Moeder.***

Wat een wonderen!

Mijn lieve Jezus vervolgde en ***Hij zei mij:***

"Mijn gezegende dochter,

het is vandaag ***het feest van de Onbevleete Ontvangenis.*** Het is het mooiste en grootste feest voor Ons, voor de Hemel en de aarde.

Door dit hemels Wezen uit het niets te roepen,
hebben Wij wonderen en wonderbaarlijke dingen verricht,

zodat de Hemel en de Aarde vervuld waren.

Wij hebben iedereen geroepen, niemand werd buitengesloten,
zodat iedereen samen met haar kon herboren worden.
Zo vond de wedergeboorte van alle mensen en alle dingen plaats.

Ons goddelijke Wezen stroomde zo over dat Wij haar,
- in de daad van haar Conceptie,
zeeën van Liefde, Heiligheid en Licht ter beschikking stelden,
waarmee Wij:

- alle mensen konden liefhebben,
- hen allemaal heilig konden maken en
- hen allemaal het Licht konden geven.

Het hemelse kindje voelde in haar klein hartje,
een ontelbare menigte herboren worden.

En wat deed onze vaderlijke Goedheid?

Eerst schonken Wij haar Onszelf,

- om het genoegen te hebben haar te begeleiden en
- om de vreugde te hebben dat zij ons begeleidt.

Vervolgens schonken Wij haar aan elke mens.

O, hoezeer hield zij van Ons en hoezeer hield zij van alle mensen
met een intensiteit en een volheid dat er geen plaats is waar haar
liefde niet aanwezig is!

De hele schepping, de zon, de wind, de zee, zijn vervuld van de
Liefde van dit heilig meisje.

De schepping voelde zich immers eveneens met haar herboren
tot een nieuwe glorie.

Meer nog,
de schepping had de grote glorie haar Koningin te bezitten.

Wanneer zij bidt voor het welzijn van haar volk, zegt Zij tegen Ons,
met een liefde die niet te weerstaan is:

“Aanbiddelijke Majesteit, denk aan wat U mij gegeven hebt.

Ik ben van U, en ik ben van hen.

Daarom moet U mij dit rechtmatig toekennen.

BvdH 36 - 44 - 18 DECEMBER 1938 – GOD GEEFT NIET ALS DE MENS WEIGERT TE ONTVANGEN EN ALS HIJ GEEN KENNIS HEEFT VAN WAT HIJ WIL GEVEN. PIJNLIJKE OMSTANDIGHEDEN WANNEER JE BUITEN DE GODDELIJKE WIL LEEFT. DE GODDELIJKE WIL GEEFT ONS HET VERMOGEN OM TE BEGRIJPEN, HET GEHOOR OM TE HOREN

Ik ben nog steeds in de armen van de Goddelijke Wil die mij alles laat zien. Hij zegt mij: “Ik heb alles voor jou gedaan. Maar Ik wil dat je erkent tot welke extremen mijn Liefde gekomen is.”

Mijn geest dwaalde af.

Mijn altijd vriendelijke Jezus, die altijd de eerste verteller wil zijn van het Fiat en zijn werken, zegt mij in al zijn goedheid:

"Mijn gezegende dochter,
bekendmaken wat Wij voor de mensen hebben gedaan, is voor Ons als de vergoeding voor alles wat Wij hebben gedaan.
Maar aan wie kunnen Wij dit bekendmaken?

Aan degene die in onze Wil leeft, omdat onze Wil

- het vermogen geeft om Ons te begrijpen,
- het gehoor om Ons te horen.

Hij verandert de menselijke wil, zodanig dat deze wil wat Wij hem willen geven.

Zie je dan in welke pijnlijke situatie de mensen Ons brengen wanneer zij niet in onze Wil leven?

Zij maken van Ons een stomme God,
die niet in staat is om te laten weten

- hoezeer Hij van hen bemint en
- hoeveel zij van Ons moeten beminnen.

Je kan zeggen dat de communicatie tussen de Hemel en de aarde verbroken is.

Je moet weten dat alles geschapen is om aan de mensen te schenken. Elk geschapen ding draagt de gave en de Liefde waarmee Wij deze gave hebben gegeven. Maar weet je waarom?

De mens had ons niets te geven en Wij beminnen de mens met een allerhoogste liefde. Wij willen dat hij iets heeft om Ons te geven.

Daarom hebben Wij hem overladen met onze gaven alsof het de zijne waren, want als je niets te geven hebt,

- stopt de communicatie,
- wordt de vriendschap verbroken en
- sterft de liefde.

Daarom wordt degene die in onze Wil leeft,
de bewaarder van de hele Schepping.

En wat een vreugde wanneer hij onze gaven gebruikt om Ons te beminnen en tegen Ons te zeggen:

“Zie je hoezeer ik U bemin!

Ik geef U de zon om U te beminnen en

ik bemin U met de liefde waarmee U mij bemind hebt in de zon.

Ik geef U de eerbetuigingen,

- de aanbidding van haar licht,
- haar vele effecten om U te beminnen,
- haar voortdurende licht

om mij overal te verspreiden en

om mijn “ik bemin U” op alles te zetten wat haar Licht raakt!

Weet je wat er dan gebeurt?

We zien het zonlicht, al zijn effecten, alle plaatsen waar zijn licht doordringt, versierd met het’ ik bemin U”, de aanbidding en het eerbetoon van de mens.

Maar er is meer. De zon draagt triomfantelijk de Liefde van de Schepper en de mens. Zo voelen Wij ons verenigd in de zon door één enkele Wil en één enkele liefde.

En als de mens Ons nog meer wil liefhebben, zegt hij Ons moedig:

“Zie je hoezeer ik U bemin! Maar dat is nog niet genoeg voor mij.

Ik wil U nog meer beminnen.

Dus ga ik uw ontoegankelijk, immens en eeuwig Licht binnen dat nooit eindigt. In dat Licht wil ik U beminnen met uw eeuwige Liefde.

Je kunt onze vreugde niet begrijpen wanneer Wij zien dat zij Ons
- niet alleen liefheeft in onze gaven,
- maar ook in Onszelf.

Veroverd door haar liefde, verdubbelen Wij onze gaven
en geven Wij Ons aan haar over om bemind te worden.
Wij willen bemind worden,
niet enkel op de manier waarop Wij onze Werken liefhebben,
maar ook zoals Wij Onszelf liefhebben,
en dat alles uit Liefde voor de mens.

Zo gebruikt de mens alle andere geschapen dingen om Ons nieuwe
verrassingen van liefde te geven in ruil voor onze Gaven,
- om de correspondentie in stand te houden,
- om Ons te zeggen dat hij Ons voortdurend bemint.

En Wij, die niet kunnen ontvangen zonder te geven, verdubbelen
onze Gaven. Maar de grootste Gave is hem te zien, gedragen in de
armen van onze Wil.

Hij trekt Ons zo aan dat Wij niet kunnen nalaten
- te spreken over ons Allerhoogste Wezen en
- hem een andere kennis te geven over wat Wij zijn.

Dit is de grootste gave die Wij kunnen geven.
Zij overtreft de hele Schepping.
Onze Werken kennen is een geschenk.
Maar door Ons bekend te maken, geven Wij ons Leven:
- het is de mens toelaten in onze geheimen.
- het is de Schepper die de mens vertrouwt.

Leven in onze Wil, bemind worden, dat is alles voor Ons.
Temeer omdat de Liefde voor Onszelf ons voortdurend voedt.

Mijn hemelse Vader brengt onophoudelijk zijn Zoon voort
omdat Hij bemint. Door Mij voort te brengen, vormt Hij het voedsel
dat Ons voedt. Ik, zijn Zoon, bemin met zijn eigen Liefde. En daar is
de Heilige Geest.

Zo vormen Wij meer voedsel om Ons te voeden. Als Wij de
Schepping hebben volbracht, is dat omdat Wij liefhebben. En als Wij

haar in stand houden met onze scheppende en behoudende daad, is dat omdat Wij liefhebben.

Deze Liefde dient ons als voedsel. Als Wij willen dat de mens Ons kent in onze werken en in Onszelf, dan is dat omdat Wij bemind willen worden. Wij gebruiken deze liefde om Ons te voeden.

Wij verachten de liefde nooit. Als het maar Liefde is, dan is het nuttig voor ons, dan behoort het ons toe. Onze Liefde stilt haar honger door bemind te worden.

Omdat Wij alles uit Liefde hebben gedaan, willen Wij dat de Hemel en de aarde, en alle mensen, alleen maar Liefde voor Ons zijn. Als niet alles Liefde is, komt er Lijden en dat veroorzaakt bij Ons de waanzin van lief te hebben zonder bemind te worden.

Onze Wil is ons Leven, Liefde is onze voeding. Zie tot welke nobele en sublieme hoogte Wij de mens willen verheffen. Hij vormt in zichzelf het Leven van onze Wil.

In ons Fiat zullen alle dingen, de omstandigheden, de kruisen, zelfs de lucht die hij inademt, voor de mens worden omgezet in Liefde om hem te voeden.

Hij zal dan kunnen zeggen:

“Het Leven van uw Wil is van U en het is van mij.”

Wij voeden ons met hetzelfde voedsel.

We zien dan de mens groeien naar ons Beeld en onze Gelijkenis. En dat zijn onze ware Vreugden in de Schepping,

Wij zullen kunnen zeggen: Onze kinderen lijken op ons.

Wat zou de vreugde van de mens zijn om te kunnen zeggen:

“Ik gelijk op mijn hemelse Vader!”

Daarom wil Ik dat de mens in mijn Wil leeft, omdat Ik wil dat mijn kinderen op Mij lijken.

Als deze kinderen niet terugkeren in mijn Wil, bevinden Wij ons in de ongelukkige situatie van een nobele en geleerde vader, die in staat is om iedereen te onderwijzen.

Hij is rijk en begiftigd met een zeldzame Schoonheid.

Maar zijn kinderen lijken helemaal niet op Hem.

Ze zijn de adel van hun vader kwijtgeraakt.

Ze zijn arm, dom, lelijk en zo vuil dat ze walgelijk zijn.

De arme vader voelt zich door zijn kinderen onteerd.

Hij kijkt naar hen en herkent ze bijna niet meer.

Hij ziet dat ze blind, kreupel en ziek zijn.

Ze komen zelfs op het punt dat ze hun vader niet meer herkennen.

Deze kinderen zijn een kwelling voor hun vader. Dat is onze situatie.

Zij die niet in onze Wil leven, brengen ons te schande en zijn een kwelling voor Ons. Hoe kunnen zij op Ons lijken als zij niet onze Wil hebben?

Onze Wil voedt onze kinderen met ons eigen Voedsel dat in hen onze Heiligheid vormt. Ze worden dan verfraaid met onze Schoonheid en verwerven de grote kennis van hun Vader.

Ons Fiat spreekt in zijn Licht en vertelt hen veel dingen over hun Vader, totdat ze zo verliefd op Hem worden dat ze niet meer zonder hun Vader kunnen leven. Dit brengt de Gelijkenis voort.

Mijn dochter, zonder mijn Wil is er

- niemand om hen te voeden,
- niemand om hen te onderwijzen,
- niemand om hen te vormen,
- niemand om hen op te voeden als kinderen die op Ons lijken.

Ze verlaten ons huis en weten niet

- wat Wij doen,
- wie Wij zijn,
- hoeveel Wij van hen houden of
- wat ze moeten doen om op Ons te lijken.

Daardoor zijn ze ver verwijderd van onze Gelijkenis.

Hoe kunnen zij zijn zoals Wij

- als zij Ons niet kennen en
- als er niemand is om hen te vertellen over ons goddelijk Wezen?

**BvdH 36 - 45 - 25 DECEMBER 1938 – DE NEERDALING VAN
HET WOORD - ZIJN EERSTE DOEL. HET IS GEMAKKELIJK OM
JEZUS TE LATEN GEBOREN WORDEN, MITS JE LEEFT IN ZIJN
GODDELIJKE WIL**

Mijn arme geest vervolgt zijn weg in de Goddelijke Wil.

O, hoe gelukkig is de Goddelijke Wil om zijn kleine pasgeborene zijn daden te zien zoeken om:

- hen te leren kennen, hen te omarmen, te aanbidden,
- hen zich eigen te maken en
- tegen Hem te zeggen: "Hoeveel hebt U van mij gehouden!"

Daarna bleef ik stilstaan bij de afdaling van het Woord op aarde. Ik werd door medelijden overmand toen ik Hem alleen zag.

Mijn lieve Jezus verraste me met een onuitsprekelijke tederheid en **Hij zei me**:

"Mijn liefste dochter, je vergist je.
Eenzaamheid komt voort uit menselijke ondankbaarheid.

Maar wat het Goddelijke betreft, *Mijn werken vergezelden Mij* en lieten Mij nooit alleen. Je moet ook weten *dat de Vader en de Heilige Geest met Mij zijn neergedaald*.

Terwijl Ik bij Hen in de Hemel verbleef, zijn zij met Mij naar de aarde neergedaald. Wij zijn onafscheidelijk. Wij zouden ons niet kunnen scheiden, zelfs als Wij dat zouden willen.

Wij kunnen ons wel op verschillende plaatsen bevinden.
En terwijl Wij onze troon in de hemel hebben, vormen Wij onze troon op aarde, maar zonder ons ooit te scheiden.
Het Woord kan weliswaar de actieve rol op zich nemen, maar de Vader en de Heilige Geest nemen altijd deel.

Bovendien, toen Ik uit de hemel neerdaalde, maakten allen deel uit van mijn gevolg om Mij de eer te bewijzen die Mij toekwam.
De hemel vergezelde Mij met al zijn sterren om mijn

Onveranderlijkheid en mijn Liefde die nooit ophoudt te eren.
De zon vergezelde Mij om Mij te eren voor mijn eeuwig Licht.

O, hoezeer heeft zij Mij verheerlijkt door de veelheid van haar effecten! Ik kan zeggen dat zij Mij een wieg van haar licht maakte. En met haar warmte zei ze Mij in een stille taal: Jij bent het Licht, en ik eer U, ik aanbid U en ik bemin U met hetzelfde licht waarmee U mij hebt geschapen.

Alles omringde Mij:

de wind, de zee, het vogeltje, alles en iedereen om Mij de Liefde en de Glorie te geven waarmee Ik hen had geschapen. Sommigen prezen mijn Rijk, mijn Onmetelijkheid, anderen mijn oneindige Vreugde.

De geschapen dingen vierden feest voor Mij.

En als Ik weende, weenden zij ook, omdat mijn Wil, die in hen woonde, hen op de hoogte bracht van wat Ik deed.

O, wat voelden zij zich vereerd om te doen wat hun Schepper deed!
Ik had het gezelschap van de engelen, die mij nooit alleen lieten.

En omdat alle tijden Mij toebehoren,
had Ik het gezelschap van allen die in mijn Wil zouden leven.

Mijn Wil droeg hen in zijn armen.

Ik voelde hen kloppen in mijn Hart, in mijn Bloed en in mijn Stappen. En omdat Ik mij door hen allen omringd voelde, bemind door mijn Wil, voelde Ik mij beloond voor mijn afdaling van de Hemel naar de aarde.

Dat was mijn eerste voornemen: ***orde scheppen in het Koninkrijk van mijn Wil te midden van mijn kinderen.***

Ik zou de wereld nooit hebben geschapen
als Ik geen kinderen had gehad

- die op Mij lijken en
- die leven vanuit mijn Wil.

Mijn Wil zou zich in de situatie van een arme, onvruchtbare moeder hebben bevonden, die niet in staat is om kinderen te krijgen en geen gezin kan stichten.

Mijn Wil heeft de kracht om voort te brengen en een lange generatie te vormen, om een goddelijke familie te vormen.

Daarna bleef ik nadenken over de neerdaling van het goddelijke Woord. Ik vroeg me af:

“hoe kan Jezus in onze zielen geboren worden?”

En het lief klein Kindje Jezus voegde eraan toe:

"Mijn dochter, Mij baren is het gemakkelijkste wat er is.
Bovendien weten Wij niet hoe Wij moeilijke dingen moeten doen.
Onze Macht maakt alles gemakkelijk.

Als de mens in onze Wil leeft, is alles gedaan. Wanneer de mens wil leven in onze Wil, vormt hij al de woning voor je kleine Jezus.

Als dat hij zijn daden wil beginnen verrichten, verwekt hij Mij.
Als hij bemint in mijn Wil, kleedt hij Mij met licht en verwarmt hij Mij van alle kou van de mensen.

Telkens hij Mij zijn wil geeft en de Mijne aanneemt,
speel Ik Mij als met een speelgoedje en zing Ik de overwinning omdat Ik de menselijke wil heb gewonnen.
Ik voel Mij als een kleine zegevierende Koning.

Zie je, mijn dochter, hoe gemakkelijk dit is voor je kleine Jezus?
Want wanneer Wij onze Wil in de mens vinden, kunnen Wij alles doen. Onze Wil geeft Ons alles wat nodig is en alles wat Wij willen om ons Leven en onze mooiste Werken vorm te geven.

Maar wanneer onze Wil afwezig is, zitten Wij vast.
Bij sommigen ontbreekt de liefde,
- bij anderen de heiligheid,
- bij weer anderen is het de kracht,
- en bij nog anderen is het de zuiverheid en
- alles wat nodig is om ons Leven te doen herleven.

Daarom hangt alles af van de mensen.
Van onze kant stellen Wij Onszelf ter beschikking.

Bovendien heeft mijn Goddelijke Moeder bij mijn Geboorte voor een mooie verrassing voor Mij gezorgd.

Met haar Daden, met haar Liefde, met het Leven van mijn Wil dat zij bezat, heeft zij mijn Paradijs op aarde gevormd.

Zij heeft niets anders gedaan dan

- de hele Schepping met haar liefde te verweven en
- zeeën van Schoonheid te ontvouwen om Mij
- onze goddelijke Schoonheden en
- haar eigen Schoonheid te laten zien, die in elk van hen straalde.

Hoe mooi was het om mijn Moeder te vinden in de hele Schepping, waar Ik kon genieten:

- van haar Schoonheid en
- van de Schoonheid van haar Daden.

Ze ontvouwde haar Zeeën van Liefde om Mij te laten zien dat ze Mij in alle dingen liefhad.

Ik vond in haar mijn Paradijs van Liefde.

Ik was gelukkig en blij in de Zeeën van Liefde van mijn Moeder.

In mijn Wil vormde zij de mooiste muziek, de heerlijkste concerten, zodat de muziek van het hemelse Vaderland haar kleine Jezus niet ontbrak.

Mijn Moeder dacht aan alles, zodat Ik niets zou missen van de vreugden van het Paradijs dat Ik verliet.

Toen Ik mij over haar Hart boog, ervoer Ik harmonieën en voldoeningen die Mij verrukten.

Mijn lieve moeder, door in mijn Wil te leven, nam het Paradijs in haar schoot en liet haar Zoon ervan proeven.

Al haar daden dienden alleen om Mij gelukkig te maken en mijn paradijs op aarde te verdubbelen.

Mijn dochter, je kent nog een andere verrassing niet:

zij die in mijn Wil leeft, is onafscheidelijk van Mij.

Telkens wanneer Ik herboren word, wordt zij opnieuw met Mij herboren. Zodat Ik nooit alleen ben.

Ik laat haar met Mij herboren worden tot het goddelijke Leven.

Zij wordt herboren tot een nieuwe Liefde, tot een nieuwe Heiligheid,

tot een nieuwe Schoonheid.

Zij wordt herboren in de Kennis van haar Schepper.

En zij wordt herboren in al onze Daden.

En zelfs in elke daad die zij verricht, roept zij Mij om herboren te worden en een nieuw Paradijs te vormen voor haar Jezus.

Dan laat Ik haar met Mij herboren worden om haar gelukkig te maken. Degene die met Mij leeft gelukkig maken, is één van mijn grootste Vreugden.

Wees dus aandachtig om in mijn Wil te leven als je Mij gelukkig wilt maken, als je wilt dat Ik in jouw daden mijn Paradijs op Aarde vind. En Ik zal ervoor zorgen dat je de oceanen van mijn Vreugde en Geluk mag proeven. Wij zullen elkaar gelukkig maken.

BvdH 36 - 46 - 28 DECEMBER 1938 – DE ECHO TUSSEN DE SCHEPPER EN HET SCHEPSEL. EEN HANDELING IN DE GODDELIJKE WIL IS OVERAL TE VINDEN. HET MOEDERSCHAP VAN DE KONINGIN VAN DE HEMEL

Hoewel mijn arme geest een nachtmerrie van vreselijke pijn doormaakt en ik het gevoel heb dat ik sterf, doe ik wat ik kan om de Handelingen van de Allerhoogste Wil te volgen, maar met moeite.

Ik wend mij tot de Allerhoogste Wil om daar toevlucht en kracht te vinden in de toestand waarin ik mij bevind. Mijn geliefde Jezus werd vervuld van medelijden en zeer teder zei Hij mij:

"Dochter van mijn Wil, houd moed. Geef niet op.

Ontmoediging doet je kracht verliezen.

Je voelt je ver van Mij, die in jou leeft en zoveel van je houdt.

Je moet weten dat wanneer de mens onze Wil binnengaat om zijn wil neer te leggen en de Onze aan te nemen, onze goddelijke Echo in de mens begint.

Als Wij onze Echo horen, dan zeggen Wij:

"Wie heeft zoveel deugdzaamheid dat hij de echo van zijn liefde, zijn adem en zijn hartslag in ons Allerhoogste Wezen voortbrengt?"
Ah! Het is een mens die onze Wil heeft herkend en binnenkomt om in Hem te leven. Laat hem welkom zijn!

In ruil daarvoor zullen Wij onze Echo in de mens laten voelen, zodat

- Wij met dezelfde adem zullen ademen,
- Wij met dezelfde liefde zullen liefhebben,
- Wij dezelfde hartslag zullen hebben en
- Wij zullen voelen dat de mens in Ons leeft.

Wij zullen ons nooit alleen voelen.
En de mens zal voelen dat Wij in haar leven.
Ze zal het gezelschap hebben van haar Schepper,
die hem nooit alleen zal laten.

Je moet weten dat elke daad die in onze Wil wordt verricht,
nooit eindigt. Hij wordt voortdurend herhaald.
Aangezien mijn Wil overal aanwezig is, wordt deze Daad herhaald in
de Hemel, in de geschapen dingen, in alle dingen.

Daarom overtreft een handeling in onze Wil alles,

- vult de Hemel en de aarde, en
- schenkt ons zoveel Liefde en Glorie dat alle andere werken als kleine druppels zijn in vergelijking met de zee.

Want Wij zijn het zelf die ons verheerlijken en onszelf liefhebben in
de mens dat zich met zijn Schepper bedekt en met Hem
samenwerkt.

Hoe mooi de dingen ook zijn die de mens buiten onze Wil om kan
doen, ze kunnen Ons nooit behagen omdat ze Ons niet geven wat
van Ons is.

Ze kunnen zich niet overal verspreiden.
Bovendien is zo'n liefde zo klein dat ze nauwelijks de daad bedekt
die de mens verricht, als ze dat al kan.

Je moet weten dat Wij enorm veel van de mens houden.
Wij kunnen echter niet tolereren dat hij bij Ons is:

- onfatsoenlijk, vuil, zonder schoonheid,
- naakt of bedekt met ellendige lompen.

Het zou onze allerhoogste Majesteit onwaardig zijn
om kinderen te hebben

- die niet op Ons lijken,

- die niet goed gekleed zijn,
- die niet gekleed zijn in de koninklijke gewaden van ons Fiat.

Het zou zijn alsof een koning zijn soldaten en onderdanen slecht gekleed en met vuiligheid bedekt laat, zodat

- hun uiterlijk weerzinwekkend is,
- sommigen blind zijn,
- anderen kreupel of misvormd zijn.

Zou het geen schande zijn voor deze koning om omringd te zijn door een leger van ellendelingen die medelijden opwekken?

Moeten we deze koning niet veroordelen omdat hij er niet voor zorgt dat hij een leger heeft dat hem waardig is?

Moeten we niet vol bewondering zijn,

- niet alleen voor de majesteit van deze koning,
- maar ook voor zijn mooi, goed geordende leger, de elegantie van de soldaten, zijn onderdanen en de kleding die ze dragen?

Zou het geen eer zijn voor deze koning om omringd te zijn door ministers en een leger die aangenaam voor het oog zijn?

Onze onoverwinnelijke Liefde,

- met oneindige Wijsheid,
 - verlangend om elke mens individueel te behandelen,
- heeft besloten om mijn Wil aan de mens te geven, zodat mijn Wil:
- hem kan verfraaien met zijn Licht,
 - hem kan bekleden met zijn Liefde en
 - hem kan heiligen met zijn Heiligheid.

Zie je hoe noodzakelijk het is dat onze Wil in de mens heerst?

Want alleen mijn Wil heeft de macht om de mens te zuiveren en te verfraaien om ons goddelijke Leger te vormen.

Wij zullen dan vereerd zijn om met hen en in hen te leven.

Zij zullen onze kinderen zijn die om ons heen zullen zijn, gekleed in onze koninklijke gewaden en verfraaid naar ons evenbeeld.

Daarom begint onze Wil met zuiveren, heiligen en verfraaien.

Vervolgens laat Hij hen toe in onze Wil om met Ons te leven.

Bovendien, wanneer de mens onze Wil binnengaat, is onze Liefde zo groot dat ons goddelijk Wezen een regen van Liefde over hen laat neerdalen.

Als ze zien hoe geliefd de mens is, komen *alle engelen en heiligen* aangerend om hem te omringen en lief te hebben.

De Schepping zelf juicht van vreugde wanneer zij onze triomferende Wil in deze mens ziet. Allen overspoelen hem met liefde en o, hoe mooi is het om deze mens te zien die door allen wordt bemind! En de mens voelt zich zo dankbaar dat hij door allen wordt bemind, dat hij op zijn beurt iedereen liefheeft.

Daarna vervolgde ik mijn rondgang in de Goddelijke Wil. Ik kwam bij **de geboorte van het klein kindje Jezus**. Hij rilde van de kou, weende en snikte bitter. Met ogen vol tranen keek Hij me aan en vroeg om mijn hulp. En tussen zijn snikken en gekreun door **zei Hij me**:

"Mijn lieve dochter, het gebrek aan liefde van de mens doet Mij bitter wenen. Als Ik zie dat ik niet bemind word, voel Ik me gekwetst. Dat doet me zoveel pijn dat Ik snik.

Mijn Liefde zoekt en achtervolgt elke mens. Ik verberg hem en vervang zijn leven door mijn Leven van liefde. Maar deze ondankbare mensen zeggen zelfs niet één keer 'ik bemin U' tegen Mij. Hoe kan Ik dan niet wenen? Bemin Mij dus, als je mijn tranen wil drogen.

Luister, mijn dochter, en let goed op!

Ik wil je een grote verrassing van onze Liefde vertellen en je mag niets missen. Ik wil je laten zien

- hoe groot ***de Moederliefde van mijn hemelse Moeder*** is,
- *wat zij heeft gedaan,*
- *hoeveel het haar heeft gekost en*
- *wat zij nog steeds doet.*

Je moet weten dat de grote Koningin niet alleen mijn Moeder was:

- door mij te verwekken,
- mij ter wereld te brengen,
- mij met haar melk te voeden en
- op zoveel wijzen voor Mij te zorgen tijdens mijn kindertijd.

Dat was onvoldoende
- voor haar moederliefde en

- voor mijn Liefde als Zoon.

Haar moederliefde stroomde door mijn geest.

En als Ik door gedachten werd gekweld,

- breidde zij haar Moederliefde uit over al mijn gedachten,

- verborg zij hen in haar Liefde en omhelsde hen.

Ik voelde mijn geest verborgen onder haar moederlijke vleugels,
die Mij nooit alleen lieten.

In elk van mijn gedachten was mijn Moeder die van mij hield en mij
al haar moederlijke zorg gaf.

Haar Moederschap strekte zich uit

over elk van mijn ademhalingen en hartslagen.

En als mijn ademhaling of mijn hartslag verstikte van liefde en pijn,
kwam ze met haar Moederliefde aangerend om Mij niet te laten
verstikken van Liefde en om mijn doorboord Hart te verzachten.

Als Ik keek, als Ik sprak, als Ik werkte, als Ik liep, kwam ze
aangerend om mijn blikken, mijn woorden, mijn werken en mijn
stappen in haar moederlijke liefde op te vangen.

Ze bedekte hen met haar moederlijke liefde,
verborg hen in haar hart en vertroetelde Mij.

Ik voelde haar Moederliefde zelfs in het eten dat ze voor Mij
klaarmaakte. Terwijl Ik at, proefde Ik haar moederliefde die Mij
beminderde.

En wat te zeggen van de uitdrukking van haar Moederschap in mijn
lijden? Er was geen lijden en geen druppel bloed die Ik vergoot
zonder dat Ik mijn lieve Moeder voelde.

Nadat ze mij had vertroeteld, nam ze mijn Lijden en mijn Bloed en
verborg hen in haar Moederhart om hen te beminnen en haar
Moederschap verder te zetten.

Wie zou kunnen zeggen

- hoezeer zij Mij beminderde, en

- hoezeer Ik haar beminderde!

Mijn Liefde was zo groot dat het voor Mij onmogelijk was om haar
moederliefde niet in Mij te voelen bij alles wat Ik deed.

Ik kan zeggen dat zij rende om mij nooit alleen te laten, zelfs niet bij mijn ademhaling. En Ik riep haar.
Haar Moederliefde was voor mij een behoefte, een verlichting, een steun voor mijn Leven hier op aarde.

Luister, mijn dochter, nog een verrassing van Liefde van je Jezus en je hemelse Moeder. In alles wat Wij hebben gedaan, heeft Liefde nooit een obstakel tussen Ons gekend.

De Liefde van de één vloeide over in de Liefde van de ander om één enkel Leven te vormen.

Maar wanneer Wij hetzelfde willen doen met de mensen, stuiten Wij op zoveel hindernissen, weigeringen en ondankbaarheid.
Maar Mijn Liefde houdt nooit op.

Je moet weten dat toen mijn onafscheidelijke Moeder haar Moederschap uitbreidde binnen en buiten mijn Mensheid, Ik haar dan aanstelde en bevestigde als Moeder:

- van elke gedachte, elke ademtocht, elke hartslag,
- elk woord van alle mensen.

Ik breidde haar Moederschap uit

- in hun werken, in hun stappen en in al hun lijden.

Haar Moederschap is overal aanwezig.

In de gevaren om in zonde te vallen, snelt zij toe en zij bedekt de mensen met haar Moederschap om hen te beschermen tegen de val. Als zij vallen, laat zij haar Moederschap achter om hen te verdedigen en hen te helpen terug op te staan.

Haar Moederschap loopt en strekt zich uit over *de zielen die goed en heilig willen zijn*, alsof Zij in hen haar Jezus vindt.

Zij wordt Moeder van hun verstand, Zij leidt hun woorden, Zij bedekt de mensen en verbergt hen in haar moederlijke liefde om vele andere 'Jezusjes' op te voeden.

Haar Moederschap toont zich op het sterfbed. Zij maakt gebruik van de rechten van haar moederlijke autoriteit die Ik haar heb gegeven.

Zij zegt Mij op een zo tedere toon dat Ik haar niets kan weigeren:

"Mijn Zoon, ik ben Moeder en dit zijn mijn kinderen.

Ik moet hen in veiligheid brengen.

Als U mij dat niet toestaat, komt mijn Moederschap in gevaar."

Terwijl zij dit zegt,

- bedekt zij hen met haar liefde en
- verbergt zij hen in haar Moederschap om hen te redden.

Mijn Liefde was zo groot **dat Ik tegen haar zei**:

“Moeder, Ik wil dat u de Moeder van allen bent,
en Ik wil dat u voor alle mensen doet wat u voor Mij hebt gedaan.
Breid uw Moederschap uit over al hun daden, zodat Ik hen allemaal
bedekt en verborgen zie in uw moederlijke Liefde.

Mijn Moeder aanvaardde dit en bleef bevestigd,

- niet alleen als Moeder van alle mensen,
- maar ook als Degene die al hun daden zal bedekken met haar
moederlijke Liefde.

Dit is één van de grootste genaden die Ik aan alle menselijke
generaties heb geschonken.

Maar hoeveel leed ontvangt mijn Moeder niet?

De mensen gaan zelfs zo ver dat ze haar Moederschap ontkennen
en weigeren haar als Moeder te erkennen.

Daarom bidt de hele Hemel en wacht hij vol ongeduld tot de
Goddelijke Wil bekend wordt en heerst.

Dan zal de grote Koningin voor de kinderen van mijn Wil doen wat zij
voor haar Jezus heeft gedaan. Haar Moederschap zal tot leven
komen in haar kinderen. Ik zal mijn plaats in haar Moederhart geven
aan allen die in mijn Wil leven.

Zij zal hen voor Mij opvoeden. Zij zal hun stappen leiden en hen
verbergen in haar Moederschap en haar Heiligheid.

Haar moederlijke Liefde en haar Heiligheid zullen in al hun daden
worden ingeprent. Zij zullen haar ware kinderen zijn, die in alles
zoals Ik zullen zijn.

O, hoe zou Ik willen dat iedereen weet,

dat allen die in mijn Wil willen leven,

een Koningin en een machtige Moeder hebben

- die hen alles zal geven wat ze nodig hebben en
- hen zal opvoeden in haar moederlijke Schoot.

In alles wat ze doen,
zal zij bij hen zijn om hun daden naar de hare te vormen.
Zodat zij bekend zullen staan als kinderen die zijn opgevoed en
onderwezen door de liefdevolle Moederlijkheid van mijn Moeder!

Het zijn deze kinderen
- die haar gelukkig zullen maken en
- die haar glorie en eer zullen zijn.

Fiat!!!

Adveniat Regnum tuum!

Fiat Voluntas tua sicut in cælo et in terra!

Deel 36.....	1
BvdH 36 - 1 - 2 APRIL 1938 – WIE IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT, SPREEKT HET FIAT UIT IN AL ZIJN HANDELINGEN EN VORMT ZO EVENZOVELE GODDELIJKE LEVENS. VERSCHIL TUSSEN DE ZIEL DIE IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT, DE ZIEL DIE ZICH ERBIJ NEERLEGT EN DE ZIEL DIE DAT HELEMAAL NIET DOET	5
BvdH 36 - 2 - 15 APRIL 1938 – WANNEER EEN ZIEL IN ONZE GODDELIJKE WIL LEEFT, ADEMT EN BEWEEGT IN HET FIAT, VOELT HET HELE HEMELS HOF HAAR ADEM EN HAAR BEWEGING IN DE GODDELIJKE WIL. WANNEER DE GODDELIJKE WIL WORDT AFGeweZEN, BEVINDT ZIJ ZICH IN PIJNLIJKE OMSTANDIGHEDEN.....	9
BvdH 36 – 3 - 20 APRIL 1938 – HET ‘IK HEB DORST’ VAN JEZUS AAN HET KRUIS BLIJFT ‘IK HEB DORST’ ROEPEN NAAR ELK HART. DE WARE WEDEROPSTANDING IS DIE IN DE GODDELIJKE WIL. NIETS WORDT GEWEIGERD AAN WIE IN HEM LEEFT	14
BvdH 36 - 4 - 25 APRIL 1938 – HET TEKEN DAT DE GODDELIJKE WIL IN DE ZIEL HEERST, IS DAT DE ZIEL DE BEHOEFTE VOELT OM HEM ZONDER OPHOUDEN TE BEMINNEN.	18
BvdH 36 - 5 - 2 MEI 1938 – DE GODDELIJKE WIL VRAAGT OP ELK MOMENT DE MENSELIJKE WIL VAN DE MENS OM HEM TE KUNNEN ZEGGEN: “JE HEBT MIJ NIETS GEWEIGERD EN IK KAN JE NIETS WEIGEREN”. DE SCHEPPING IS DE ZOETE BETOVERING VAN DE MANIFESTATIE VAN DE GODDELIJKE LIEFDE VOOR DE SCHEPSELEN.....	22
BvdH 36 - 6 - 6 MEI 1938 – OM IN DE GODDELIJKE WIL TE LEVEN, VOLSTAAT HET OM HET TE WILLEN EN DE EERSTE STAPPEN TE ZETTEN. DE GODDELIJKE WIL BEZIT DE VRUCHTBARE DEUGD.	25

BvdH 36 - 7 - 10 MEI 1938 – OM GELIEFDE TE ZIJN, LEGT GOD ZIJN LIEFDE IN HET HART VAN DE MENS EN VERANDERT HET IN MUNTSTUKKEN. HET WAKEN VAN JEZUS.....	28
BvdH 36 - 8 - 15 MEI 1938 – HET WOORD VAN GOD IS LEVEN EN OMVAT ALLE TIJDEN. HIJ BEKIJKT ALLE MENSELIJKE GENERATIES ALS ÉÉN ENKEL SCHEPSEL. JEZUS KIJKT NIET NAAR WAT DE MENS VOELT, MAAR NAAR WAT HET WIL	31
BvdH 36 - 9 - 17 MEI 1938 – DE ZIEL IS DE STEM, HET LIED EN DE HANDEN OM (HET INSTRUMENT) TE SPELEN. HET LICHAAM IS HET ORGEL. DE GODDELIJKE WIL WIL DE KLEINSTE HANDELINGEN OM ZIJN ZON TE LATEN OPKOMEN.	37
BvdH 36 - 10 - 19 MEI 1938 – DE GODDELIJKE WIL VERLAMT ALLE KWAAD. DE MENSELIJKE WIL VERLAMT HET GOEDE. VREES OVER DE GESCHRIFTEN.	41
BvdH 36 - 11 - 27 MEI 1938 – HERHAALDE EN VOORTDURENDE HANDELINGEN VERBINDEN DE MENS NOG MEER MET GOD EN VORMEN DE KRACHT VAN DE ZIEL. HET IS ZO GOED EN AANGENAAM OM IN DE GODDELIJKE WIL TE LEVEN	47
BvdH 36 - 12 - 5 JUNI 1938 – HET TEKEN DAT DE ZIEL IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT, IS DAT HET IN ZICHZELF HET LEVEN EN DE WERKING VAN DE GODDELIJKE WIL VOELT, WAT DE GROOTSTE GAVE IS DIE HIJ AAN EEN ZIEL GEEFT.....	51
BvdH 36 - 13 - 12 JUNI 1938 – WAARHEDEN ZIJN DRAAGERS VAN GODDELIJKE ZADEN. KENNIS VORMT NIEUWE GODDELIJKE LEVENS.....	56
BvdH 36 - 14 - 16 JUNI 1938 – DE GODDELIJKE WIL WIL ALTIJD GEVEN EN ONTVANGEN. RECHTEN DIE VERLOREN GAAN EN RIJKEN DIE VERWORVEN WORDEN. GOD VINDT ALLES IN DE HANDELING DIE IN ZIJN WIL WORDT VERRICHT	60
BvdH 36 - 15 - 20 JUNI 1938 – WIE IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT, STAAT IN VOORTDURENDE VERBINDING MET GOD. DE GODDELIJKE WIL MAAKT IEDEREEN GELUKKIG EN SCHENKT IEDEREEN VREUGDE.....	66

BvdH 36 - 16 - 26 JUNI 1938 – DE MENSELIJKE WIL, VERENIGD MET DE GODDELIJKE WIL, WEET OOK HOE WONDEREN TE VERRICHTEN. WIE IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT, VERWERFT DE OVERWINNENDE DAAD.	70
BvdH 36 - 17 - 30 JUNI 1938 – WARE LIEFDE WIL ZICH TERUGVINDEN IN DE GELIEFDE. KENNIS OPENT ALLE DEUREN TUSSEN GOD EN HET SCHEPSEL. DE GODDELIJKE WIL IS DE HERHALING IN DE MENS VAN WAT DE MENSHEID VAN JEZUS HEEFT GEDAAN.....	74
BvdH 36 - 18 - 6 JULI 1938 – ALLES WAT IN DE GODDELIJKE WIL IS, TRIOMFEERT. DE FUNCTIE VAN MOEDER VAN DE GODDELIJKE WIL. IEDER VAN ONS IS IN DE GODDELIJKE WIL	78
BvdH 36 - 19 - 11 JULI 1938 – WANNEER DE LIEFDE ECHT IS, WIL DE ENE ALLES WAT DE ANDERE WIL. ELKE HANDELING VAN DE GODDELIJKE WIL IS EEN WEG DIE ZICH OPENBAART TUSSEN DE HEMEL EN DE AARDE.	83
BvdH 36 - 20 - 18 JULI 1938 – HOE MOOI IS HET OM DE ZIEL IN DE GODDELIJKE WIL TE ZIEN. DE GESCHAPEN DINGEN WACHTEN OP DE LIEFDE VAN HUN SCHEPPER.....	88
BvdH 36 - 21 - 24 JULI 1938 – VERSCHIL TUSSEN DE GODDELIJKE WIL EN LIEFDE. WIE IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT, ONTVANGT DE LIEFDE VAN ALLE GESCHAPEN DINGEN EN VORMT DE STEUN VAN DE HANDELINGEN VAN ONZE HEER.	92
BvdH 36 - 22 - 30 JUNI 1938 – ELKE GELUKZALIGE ZAL GOD VOOR ZICHZELF HEBBEN, BUITEN EN BINNEN ZICHZELF, ALSOF GOD ENKEL VOOR HEM WAS. JEZUS WAS SPONTAAN IN HET LIJDEN.....	96
BvdH 36 - 23 - 6 AUGUSTUS 1938 – DE UITWISSELING VAN LEVENS TUSSEN DE GODDELIJKE WIL EN DE MENSELIJKE WIL. ER IS GEEN GROTERE BELEDIGING DAN ZICH TERUGTREKKEN UIT DE GODDELIJKE WIL. NOODZAAK DAT GOD TOT DE MENS SPREEKT.....	102

BvdH 36 - 24 - 12 AUGUSTUS 1938 – WANNEER EEN MENS DE GODDELIJKE WIL BINNENGAAT, BUIGT DE HEMEL ZICH NEER EN STIJGT DE AARDE OMHOOG OM DE VREDESKUS UIT TE WISSELEN. ALLE GESCHAPEN DINGEN ZIJN LEDEMATEN VAN JEZUS. DE SCHEPPING GAAT VERDER IN DE ZIELEN DIE IN DE GODDELIJKE WIL LEVEN.....	108
BvdH 36 - 25 - 15 AUGUSTUS 1938 – HET FEEST VAN DE HEMELVAART IS HET MOOISTE EN MEEST SUBLIEME FEEST. HET IS HET FEEST VAN DE GODDELIJKE WIL DIE WERKT IN DE HEMELSE KONINGIN.....	113
BvdH 36 - 26 - 21 AUGUSTUS 1938 – HET VERSCHIL TUSSEN HET SACRAMENTELE LEVEN VAN JEZUS EN HET LEVEN DAT HIJ VORMT IN DEGENEN DIE IN ZIJN WIL LEVEN	117
BvdH 36 - 27 - 28 AUGUSTUS 1938 – EEN HANDELING IN DE GODDELIJKE WIL BEVAT ALLES EN KAN VOOR IEDEREEN BEMINNEN.	121
BvdH 36 - 28 - 5 SEPTEMBER 1938 – DE MENSELIJKE WIL IS HET KRUIS VAN DE GODDELIJKE WIL EN DE GODDELIJKE WIL IS HET KRUIS VAN DE MENSELIJKE WIL. JEZUS VULT ALLES AAN WAT ONTBREEKT AAN DE WIL VAN DEGENE DIE IN ZIJN WIL LEEFT	127
BvdH 36 - 29 - 11 SEPTEMBER 1938 – JEZUS LAAT ZIJN LEVEN GROEIEN IN DEGENEN DIE IN ZIJN WIL LEVEN. VRESELIJKE TOESTAND VAN GOD IN DEGENEN DIE IN HUN MENSELIJKE WIL LEVEN.....	132
BvdH 36 - 30 - 18 SEPTEMBER 1938 – JEZUS VOELT ZIJN LIJDEN ZICH HERHALEN IN HET ONZE. HIJ VERANDERT NOOIT IN ZIJN WERKEN, NOCH IN ZIJN LIEFDE VOOR ONS	137
BvdH 36 – 31 - 27 SEPTEMBER 1938 – DE ZEE IS EEN SYMBOOL VAN DE GODDELIJKE WIL. NAAST HET LIJDEN VAN JEZUS STROMEN ZEEËN VAN VREUGDE. DE KRACHT VAN ONSCHULDIG LIJDEN.....	141
BvdH 36 - 32 - 2 OKTOBER 1938 – ER WORDT BESLOTEN DAT HET KONINKRIJK VAN DE GODDELIJKE WIL OP AARDE MOET	

KOMEN. DE GODDELIJKE WIL IS ALS HET SAP VOOR PLANTEN.	145
BvdH 36 - 33 - 10 OKTOBER 1938 – EERSTE WERKTERREIN VAN GOD: DE SCHEPPING. DE SCHEPPING IS NIET VOLTOOID, ZE GAAT VERDER IN DE ZIELEN DIE LEVEN IN DE GODDELIJKE WIL	148
BvdH 36 - 34 - 19 OKTOBER 1938 – WIE IN GOD GELOOFT, VINDT IN HEM: VADERSCHAP, EEN TOEVLUCHTSOORD, EEN SCHUILPLAATS. HET FIAT IS DE STEUN EN HET LEVEN VAN DE HELE SCHEPPING.....	153
BvdH 36 - 35 - 26 OKTOBER 1938 – DE TRIESTE GEVOLGEN VAN DE VERSTORINGEN. DE AANDACHT DIE HET KREATIEVE EN WERKELIJKE HANDELEN VERDIENT. HET ZIEKE KINDJE IN DE GODDELIJKE WIL	156
BvdH 36 - 36 - 30 OKTOBER 1938 – WANNEER DE MENS LIEFHEEFT IN ONZE WIL, VERDUBBELEN WIJ ONZE LIEFDE VOOR HET. DE GODDELIJKE WIL: LEVEN EN ONDERSTEUNING VAN ALLES, VERSPREID IN ALLEN. GOD EIST ZIJN RECHTEN OP: DAT DE MENS LEEFT IN ZIJN WIL	160
BvdH 36 - 37 - 6 NOVEMBER 1938 – ÉÉN ENKELE HANDELING IN DE GODDELIJKE WIL OMVAT EN OMVAT ALLES. DE HANDELINGEN DIE IN DE GODDELIJKE WIL WORDEN VERRICHT, VERENIGEN DE TIJDEN EN VORMEN ÉÉN ENKELE HANDELING	163
BvdH 36 - 38 - 13 NOVEMBER 1938 – DE WAARHEDEN OVER DE GODDELIJKE WIL ZULLEN HET REGIME, DE WETTEN EN HET MACHTIGE LEGER VORMEN.....	167
BvdH 36 - 39 - 20 NOVEMBER 1938 – DE ZIEL DIE IN HET FIAT VAN GOD LEEFT, IS EEN KLEIN GODDELIJK VELD. HOE MEER DE MENS EEN HANDELING VERRICHT IN DE GODDELIJKE WIL, HOE MEER HET IN GOD BINNENGAAT.....	171
BvdH 36 - 40 - 26 NOVEMBER 1938 – DE GODDELIJKE WIL PLAATST DE GODDELIJKE BEWEGING IN DEGENE DIE IN HEM	

LEEFT. DEZE MENS KAN ALLES AAN ZIJN SCHEPPER GEVEN	178
BvdH 36 - 41 - 30 NOVEMBER 1938 – DE ZIEL DIE HAAR RONDEN DOET IN DE GODDELIJKE WIL EN ZIJN WERKEN ERKENT, ONTVANGT DE BRUIDSSCHAT VAN DE GODDELIJKE WERKEN DIE GOD HAAR HEEFT GEGEVEN. DE ZIEL DIE IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT IS DE DRAAGSTER VAN HET OPPERSTE WEZEN.....	183
BvdH 36 – 42 - 5 DECEMBER 1938 – GODS GROTE VERLANGEN DAT DE MENS IN ZIJN WIL LEEFT. KENNIS VAN DE GODDELIJKE WIL. TUSSEN DEGENE DIE IN ONZE WIL LEEFT EN ONS, BEGRIJPEN WE ELKAAR ZONDER TE SPREKEN EN SPREKEN WE ZONDER WOORDEN	187
BvdH 36 - 43 - 8 DECEMBER 1938 – DE MENSHEID VAN ONZE HEER DIENDE ALS EEN SLUIER VOOR ZIJN GODHEID EN DE WONDEREN VAN DE GODDELIJKE WIL. ALLE GESCHAPEN DINGEN EN DE MENS ZELF ZIJN SLUIERS DIE DE GODHEID VERBERGEN.....	192
BvdH 36 - 44 - 18 DECEMBER 1938 – GOD GEEFT NIET ALS DE MENS WEIGERT TE ONTVANGEN EN ALS HIJ GEEN KENNIS HEEFT VAN WAT HIJ WIL GEVEN. PIJNLIJKE OMSTANDIGHEDEN WANNEER JE BUITEN DE GODDELIJKE WIL LEEFT. DE GODDELIJKE WIL GEEFT ONS HET VERMOGEN OM TE BEGRIJPEN, HET GEHOOR OM TE HOREN	199
BvdH 36 - 45 - 25 DECEMBER 1938 – DE NEERDALING VAN HET WOORD - ZIJN EERSTE DOEL. HET IS GEMAKKELIJK OM JEZUS TE LATEN GEBOREN WORDEN, MITS JE LEEFT IN ZIJN GODDELIJKE WIL	204
BvdH 36 - 46 - 28 DECEMBER 1938 – DE ECHO TUSSEN DE SCHEPPER EN HET SCHEPSEL. EEN HANDELING IN DE GODDELIJKE WIL IS OVERAL TE VINDEN. HET MOEDERSCHAP VAN DE KONINGIN VAN DE HEMEL	208
Inhoudstafel	216

